

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

1886

EN349

EN 340

ΧΡΟΝΙΚΑΙ ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

Ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τοὺς Ο'	ἔτη	7395
» » » » λατίρους	»	5891
» » » » ἑβραίους	»	5746
» τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης	»	2377
» κτίσεως Ρώμης	»	2365
» τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου	»	2318
» τῆς ἐν Χαιρωνείᾳ μάχης	»	2224
» τοῦ θανάτου Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου	»	2210
» τῆς μεταθέσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ Ρώμης εἰς Βυζάντιον	»	1557
» κτίσεως τῆς Ἑνετίας	»	1466
» τῆς γεννήσεως τοῦ Μωάμεθ	»	1318
» τῆς Ἑγείρας (ἀρχὴ χρονολ. ὁθωμ.)	»	1265
» τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας	»	835
» τῆς ἀλώσεως τῆς Κων)πόλεως ὑπὸ Μωάμεθ Β'	»	434
» τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς	»	395
» τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου	»	305
» τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαραστάσεως	»	66
» Ὁθωνος Α' βασιλέως τῆς Ἑλλάδος	»	54
» Γεωργίου Α' βασιλέως τῶν Ἑλλήνων	»	24
» τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος	»	23
» τῆς προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ μέρους τῆς Ἡπείρου εἰς τὴν Ἑλλάδα	»	5

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΓΑΛΤΑΤΣΕ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΠΙΝΑΞ

τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

		Ἀνατ. ἡλίου ὥραι, λεπ.	Δύσις ἡλίου ὥραι, λεπ.	Μέγεθ. ἡμέρ. ὥραι, λεπ.	Μέγεθ. ἡμέρ. ὥραι, λεπ.
Ἰανουαρίου	1	7 18	6 1	9 43	14 17
»	11	7 14	5 12	9 58	14 2
»	21	6 7	5 22	10 15	13 45
Φεβρουαρ.	1	6 54	5 35	10 41	13 19
»	11	6 41	5 46	11 13	12 47
»	21	6 29	5 55	11 26	12 34
Μαρτίου	1	6 16	6 3	11 47	12 13
»	11	6 1	6 12	12 11	11 49
»	21	5 46	6 22	12 26	11 34
Ἀπριλίου	1	5 20	6 32	13 2	10 58
»	11	5 16	6 42	13 26	10 34
»	21	5 4	6 50	13 47	10 13
Μαΐου	1	4 55	6 59	14 13	9 47
»	11	4 50	7 7	14 22	9 38
»	21	4 40	7 15	14 35	9 25
Ἰουνίου	1	4 54	4 21	14 33	9 27
»	11	4 41	4 23	14 40	9 20
»	21	4 29	4 34	14 50	9 10
Ἰουλίου	1	4 40	7 22	14 23	9 37
»	11	4 50	7 16	14 20	9 40
»	21	5 4	7 7	14 13	9 47
Αὐγούστου	1	5 14	6 55	13 41	10 19
»	11	5 23	6 42	13 19	10 41
»	21	5 31	6 28	12 56	11 4
Σεπτεμβρ.	1	5 41	6 11	12 30	11 30
»	11	5 55	5 55	12 6	11 54
»	21	5 53	5 40	11 42	12 18
Ὀκτωβρίου	1	6 2	5 44	11 17	12 43
»	11	6 11	5 11	10 53	13 7
»	21	6 20	4 59	10 31	13 29
Νοεμβρίου	1	6 51	4 48	10 7	13 53
»	11	6 41	4 42	9 52	14 8
»	21	7 29	4 39	9 39	14 21
Δεκεμβρ.	1	7 9	4 40	9 31	14 29
»	11	7 15	4 43	9 28	14 32
»	21	7 18	4 50	9 32	14 28
»	31	7 28	4 59	9 42	14 18

ΣΕΛΗΝΗΣ ΦΑΣΕΙΣ

κατὰ τὸ ἔτος 1887.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

4	τελευταῖον 4ον	7 ὥρ.	22'	π.μ.
10	νέα σελήνη	6 ὥρ.	28'	π.μ.
19	πρῶτον 4ον	1 ὥρ.	20'	μ.μ.
27	πανσέληνος	9 ὥρ.	15'	μ.μ.

ΙΟΥΛΙΟΣ

1	τελευταῖον 4ον	5 ὥρ.	32'	μ.μ.
8	νέα σελήνη	9 ὥρ.	18'	μ.μ.
15	πρῶτον 4ον	1 ὥρ.	37'	π.μ.
25	πανσέληνος	0 ὥρ.	3'	π.μ.
31	τελευταῖον 4ον			

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

3	τελευτ. 4ον	10 ὥρ.	3'	μ.μ.
10	νέα σελήνη	6 ὥρ.	28'	π.μ.
19	πρῶτον 4ον	1 ὥρ.	20'	μ.μ.
25	πανσέληνος	8 ὥρ.	19'	μ.μ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

7	νέα σελήνη	9 ὥρ.	44'	π.μ.
13	πρῶτον 4ον	8 ὥρ.	11'	μ.μ.
21	πανσέληνος	7 ὥρ.	27'	μ.μ.
28	τελευτ. 4ον	6 ὥρ.	32'	π.μ.

ΜΑΡΤΙΟΣ

3	τελευτ. 4ον			
12	νέα σελήνη	4 ὥρ.	15'	π.μ.
20	πρῶτον 4ον	7 ὥρ.	12'	μ.μ.
26	πανσέληνος	3 ὥρ.	37'	π.μ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

6	νέα σελήνη			
12	πρῶτον 4ον	0 ὥρ.	8'	π.μ.
20	πανσέληνος	6 ὥρ.	52'	π.μ.
28	τελευτ. 4ον	3 ὥρ.	17'	μ.μ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

3	τελευτ. 4ον	1 ὥρ.	46'	π.μ.
11	νέα σελήνη	2 ὥρ.	52'	μ.μ.
18	πρῶτον 4ον	8 ὥρ.	43'	π.μ.
25	πανσέληνος	9 ὥρ.	11'	π.μ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

4	νέα σελήνη	7 ὥρ.	4'	π.μ.
11	πρῶτον 4ον	4 ὥρ.	13'	π.μ.
19	πανσέληνος	4 ὥρ.	22'	μ.μ.
27	τελευτ. 4ον	4 ὥρ.	32'	π.μ.

ΜΑΪΟΣ

2	τελευτ. 4ον	5 ὥρ.	25'	π.μ.
10	νέα σελήνη	7 ὥρ.	17'	μ.μ.
18	πρῶτον 4ον	3 ὥρ.	38'	μ.μ.
24	πανσέληνος	7 ὥρ.	42'	μ.μ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

3	νέα σελήνη	6 ὥρ.	6'	μ.μ.
10	πρῶτον 4ον	8 ὥρ.	19'	π.μ.
18	πανσέληνος	4 ὥρ.	13'	μ.μ.
26	τελευτ. 4ον	8 ὥρ.	4'	μ.μ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

1	τελευτ. 4ον	1 ὥρ.	23'	μ.μ.
9	νέα σελήνη	10 ὥρ.	39'	μ.μ.
16	πρῶτον 4ον	4 ὥρ.	13'	μ.μ.
23	πανσέληνος	6 ὥρ.	7'	μ.μ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

2	νέα σελήνη	6 ὥρ.	52'	μ.μ.
10	πρῶτον 4ον	1 ὥρ.	24'	π.μ.
18	πανσέληνος	4 ὥρ.	48'	μ.μ.
25	τελευτ. 4ον	3 ὥρ.	17'	μ.μ.

ΕΟΡΤΑΙ

ΕΟΡΤΗ ΕΘΝΙΚΗ

25 Μαρτίου. Ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

ΕΟΡΤΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ

12 Δεκεμβρίου. Τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

23 Ἀπριλίου. Ἡ εὐροτὴ τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

11 Ἰουλίου. Ἡ εὐροτὴ τοῦ ὀνόματος τῆς Βασιλίσσης Ὀλγας.

22 Αὐγούστου. Τὰ γενέθλια Αὐτῆς.

21 Μαΐου. Ἡ εὐροτὴ τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

21 Ἰουλίου. Τὰ γενέθλια Αὐτοῦ.

13 Ἰουνίου. Τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλόπαιδος Γεωργίου.

18 Αὐγούστου. Τὰ γενέθλια τῆς Βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας.

9 Ἰανουαρίου. Τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλόπαιδος Νικολάου.

21 Φεβρουαρίου. Τὰ γενέθλια τῆς Βασ. Μαρίας Μαγδαληνῆς.

29 Ἰανουαρίου. Τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλόπαιδος Ἀνδρέου.

ΕΟΡΤΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑΙ

καθ' ἃς δὲν ἐργάζονται εἰς τὰ Δημόσια Γραφεῖα.

1. Νέον ἔτος. — 2. Θεοφάνεια. — 3. Εὐαγγελισμός. — 4. Μεγάλη Παρασκευὴ καὶ Σάββατον. — 5. Κυριακὴ καὶ Δευτέρα τοῦ Πάσχα. — 6. Πεντηκοστή. — 7. Ἅγιος Γεώργιος. — 8. Ἀνάληψις. — 9. Ἅγιοι Ἀπόστολοι. — 10. Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. — 11. Ἅγιος Δημήτριος. — 12. Αἱ δύο ἡμέραι τῶν Χριστουγέννων.

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Ν

Τοῦ ἔτους 1887 (αὐαῖς')

Ἰνδικτιῶνος.....	ιε'.	Νομικὸν Φάσκα Μαρτίου....	κδ'.
Ἡλίου Κύκλοι.....	γ'.	Λατίνων Πάσχα Μαρτίου...	κθ'.
Σελήνης Κύκλοι.....	δ'.	Τὸ Ἅγιον Πάσχα Ἀπριλ.	ε'.
Σελήνης Θεμέλιον.....	ιζ'.	Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου.....	ιδ'.
Κρεωφαγίας ἡμέραι.....	μς'.	Ἡ Πεντηκοστὴ Μαΐου.....	κδ'.
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται Ἰαν.	κε'.	Κ. τῶν Ἀγ. Πάντων Μαΐου λα'.	
Ἑωθινόν α'. Ἦχος α'.		Ἡ νηστ. τῶν Ἀγ. Ἀποστ. ἡμ.	κη'.
Ἡ Ἀπόκρεως, Φεβρουαρίου	η'.	Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμ. Δεστ.	
Ὁ Εὐαγγ. τῇ τετάρτῃ τῆς		Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστου-	
ς' Ἑβδομάδος.		γέννων ἡμέρα Πέμπτη.	

ΕΚΛΕΙΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

Ἡλίου : α') Ἐκλειψις μερικὴ τὴν 10 Φεβρουαρίου ὁρατὴ ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀμερικῇ. β') Ἐκλειψις ὀλικὴ τὴν 7 Αὐγούστου ὁρατὴ ἐν Ρωσίᾳ.

Σελήνης : α') Ἐκλειψις μερικὴ τὴν 27 Ἰανουαρίου ὁρατὴ ἐν ταῖς Σανδουχίαις νήσοις. β') Ἐκλειψις μερικὴ τὴν 22 Ἰουλίου ὁρατὴ ἐν Ἀρμενίᾳ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν ὕδροχόον.

N.	II.	ἡμ. ἐβδ.
† 13	1	Πέμ. Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη Βασιλείου τοῦ Μεγ. Ἀργία.
14	2	Παρ. Προεόρ. τῶν Θεοφ. καὶ μνήμη Σιλδέσρου Πάπα Ρώμης.
15	3	Σάβ. Μαλαχίου τοῦ προφήτου καὶ Γορδίου μάρτυρος.
† 16	4	Κυρ. Ἡ Σύναξ. τῶν 70 Ἀποστ. καὶ Θεοκτίστου τοῦ ὁσ.
17	5	Δευτ. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρ. καὶ Συγκλητικῆς τῆς ὁσ. Παραμ. τῶν Θεοφαν. Νηστ. ἐν ᾗ ἂν ἡμ. τύχη.
† 18	6	Τρίτ. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία.
19	7	Τετ. Ἡ Σύναξις τοῦ Προφ. Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
20	8	Πέμ. Δομνικῆς τῆς ὁσίας, Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.
21	9	Παρ. Πολυεύκτου μάρτυρος.
22	10	Σάβ. Γρηγ. ἐπισκ. Νύσσης καὶ Δομητιανοῦ Μελιτηνῆς.
23	11	Κυρ. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιαρχοῦ.
24	12	Δευτ. Τατιανῆς μάρτυρος.
25	13	Τρίτ. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων.
26	14	Τετ. Τῶν ἐν Ραϊθᾶ καὶ Σινᾶ ἀναιρεθέντων πατέρων.
27	15	Πέμ. Παύλου τοῦ Ὁδηγαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
28	16	Παρ. Ἡ προσκύν. τῆς τιμ. ἀλύσεως τοῦ Ἀπ. Πέτρου.
† 29	17	Σάβ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία.
† 30	18	Κυρ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρ. Ἀργ.
31	19	Δευτ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτ. καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

1	20	Τρίτ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.
2	21	Τετ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Νεοφύτου μάρτυρος.
3	22	Πέμ. Τιμοθέου τοῦ Ἀποστ. καὶ Ἀναστασίου τοῦ Πέρσ.
4	23	Παρ. Κλήμεντος Ἀγκύρας καὶ Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.
5	24	Σάβ. Ξένης τῆς ὁσίας.
Ἀρχεταὶ τὸ Τριώδιον.		
† 6	25	Κυρ. Τοῦ Τελῶνου καὶ Φαρισαίου.—Γρηγορίου ἐπισκόπου Κων]πόλεως. Ἀργία.
7	26	Δευτ. Ξενοφώντος τοῦ ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.
† 8	27	Τρίτ. Ἡ ἀνακομ. τοῦ λειψ. Ἰωάν. τοῦ Χρυσοστ. Ἀργ.
9	28	Τετ. Ἐφραίμ Σύρου τοῦ ὁσίου.
10	29	Πέμ. Ἡ ἀνακομ. τοῦ λειψάνου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
† 11	30	Παρ. Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν: Βασιλείου τοῦ Μεγ., Γρηγορίου τοῦ Θεολ. καὶ Ἰωάν. τοῦ Χρυσόστομ. Ἀργ.
12	31	Σάβ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυμ. Ἀναργύρων.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 28. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς Ἰχθῦς.

N.	Π.	ἡμ. ἑβδ.
† 13	1	Κυρ. Τοῦ Ἀσώτου. — Τρύφωνος μάρτυρος.
† 14	2	Δευτ. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
15	3	Τρίτ. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ τῆς προφητιδος Ἀννης.
16	4	Τετ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
17	5	Πέμ. Ἀγάθης μάρτυρος.
18	6	Παρ. Βουκόλου τοῦ ὁσίου καὶ Φωτίου Κων]πόλεως.
19	7	Σάβ. Ψυχασάββατον. — Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου καὶ Λουκᾶ τοῦ ὁσίου.
† 20	8	Κυρ. Τῆς Ἀπόκρεω. — Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου.
21	9	Δευτ. Νικηφόρου μάρτυρος.
22	10	Τρίτ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.
23	11	Τετ. Βλασίου ἱερομ. καὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.
24	12	Πέμ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.
25	13	Παρ. Μαρτινιανοῦ τοῦ ὁσίου.
26	14	Σάβ. Αὔξεντίου τοῦ ὁσίου.
† 27	15	Κυρ. Τῆς Τυροφάγου. — Ὀνησίμου τοῦ Ἀποστόλου.
28	16	Δευτ. Καθαρὰ Δευτέρα. — Παμφίλου μάρτυρος.

ΜΑΡΤΙΟΣ

1	17	Τρίτ. Γρηγορ. τοῦ Παλαμᾶ καὶ Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
2	18	Τετ. Λέοντος Πάπα Ρώμης.
3	19	Πέμ. Ἀρχίππου τοῦ Ἀποστόλου.
4	20	Παρ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
5	21	Σάβ. Τῶν ἁγίων Θεοδώρων. — Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις καὶ Εὐσταθίου ἐπισκόπ. Ἀντιοχείας.
† 6	22	Κυρ. Τῆς Ὁρθοδοξίας. — Τῶν ἐν Εὐγενίῳ μαρτύρ.
7	23	Δευτ. Πολυκάρπου ἱερομ. ἐπισκ. Σμύρνης.
8	24	Τρίτ. Ἡ α. καὶ β'. εὗρεσις τῆς τιμ. κεφαλῆς τοῦ Προδρ.
9	25	Τετ. Ταρασίου ἀρχιεπισκ. Κωνσταντινουπόλεως.
10	26	Πέμ. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.
11	27	Παρ. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.
12	28	Σάβ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.

ΜΑΡΤΙΟΣ

"Εχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ἅ Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Κριόν.

N. Π. ἡμ. ἐβδ.

† 13	1	Κυρ. Β'. Τῶν Νηστειῶν. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος.
14	2	Δευτ. Ἡσυχίου, Εὐθαλίας μαρτύρων.
15	3	Τρίτ. Ἰωάν. τοῦ συγγρ. τῆς Κλίμακος καὶ Εὐτροπίου.
16	4	Τετ. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.
17	5	Πέμ. Κόνωνος μάρτυρος.
18	6	Παρ. Τῶν ἐν Ἀμβορίῳ 42 μαρτύρων.
19	7	Σάβ. Τῶν ἐν Χερσῶνι Βασιλέως καὶ σὺν αὐτῷ μαρ.
† 20	8	Κυρ. Τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας.
21	9	Δευτ. Τῶν ἐν Σεβαστείᾳ 40 μαρτύρων.
22	10	Τρίτ. Κοδράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
23	11	Τετ. Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.
24	12	Πέμ. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.
25	13	Παρ. Ἡ ἀνακομ. τοῦ λειψάνου Νικηφόρου Κων]πόλεως.
26	14	Σάβ. Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.
† 27	15	Κυρ. Δ'. Τῶν Νηστειῶν. Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 7 μαρτύρων.
28	16	Δευτ. Σαδίνου μάρτυρος καὶ Χριστοδούλου τοῦ ὁσίου.
29	17	Τρίτ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
30	18	Τετ. Τοῦ Μεγάλου Καρόνος. Κυρίλλου ἀρχιεπισκ. Ἱεροσολύμων.
31	19	Πέμ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μάρτυρος.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1	20	Παρ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάβδα ἀναιρ. ὁσ. πατέρων.
2	21	Σάβ. Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ.
† 3	22	Κυρ. Ε'. Τῶν Νηστειῶν. Βασιλείου ἱερομάρτ.
4	23	Δευτ. Νικωνος ὁσιομάρτ. καὶ τῶν 199 μαθητῶν αὐτοῦ.
5	24	Τρίτ. Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου.
† 6	25	Τετ. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. Ἀργία.
7	26	Πέμ. Ἡ σὺναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.
8	27	Παρ. Ματρώνης τῆς ὁσίας.
9	28	Σάβ. Τοῦ Λαζάρου. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου.
† 10	29	Κυρ. Τῶν Βαΐων. Μάρκου ἀρχ. καὶ Κυρίλλου διακόν.
11	30	Δευτ. Μεγ. Δευτέρα. Ἰωάννου τοῦ συγγρ. τῆς Κλίμακ.
12	31	Τρίτ. Μεγ. Τρίτη. Ὑπατίου ἱερομάρτυρος.

Α Π Ρ Ι Δ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ταῦρον.

N.	Π.	ἡμ. ἐβδ.	
13	1	Τετ. <i>Μεγ. Τετάρτη.</i>	Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.
14	2	Πέμ. <i>Μεγ. Πέμπτη.</i>	Τίτου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.
15	3	Παρ. <i>Μεγ. Παρασκευή.</i>	Νικήτα ὁσ. καὶ Ἰωσήφ ὕμνογ.
16	4	Σάβ. <i>Μέγα Σάββατον.</i>	Γεωργίου ὁσ. τοῦ ἐν Μαλεῶ.
† 17	5	Κυρ. <i>ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ.</i>	Κλαυδίου, Θεοδώρου κλπ. μαρτύρων.
18	6	Δευτ.	Εὐτυχίου ἀρχιεπ. Κων]πόλεως.
19	7	Τρίτ.	Καλλιοπίου μάρτ. Γεωργίου ἐπισκ. Μιτυλήνης.
20	8	Τετ.	Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου κλπ. ἐκ τῶν 70.
21	9	Πέμ.	Εὐψυχίου μάρτυρος.
† 22	10	Παρ. <i>Τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.</i>	Τερεντίνου, Πομπηίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
23	11	Σάβ.	Ἀντίπα ἱερομ. ἐπισκ. Περγᾶμου.
† 24	12	Κυρ. <i>Τοῦ Θωμᾶ.</i>	Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.
25	13	Δευτ.	Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.
26	14	Τρίτ.	Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70.
27	15	Τετ.	Κρήσκεντος μάρτυρος.
28	16	Πέμ.	Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν αὐταδέλφων.
29	17	Παρ.	Συμεὼν ἱερομάρτ. τοῦ ἐν Περσίδι.
30	18	Σάβ.	Ἰωάννου τοῦ ὁσίου.

ΜΑΪΟΣ

† 1	19	Κυρ. <i>Τῶν Μυροφόρων.</i>	Παφνουτίου ἱερομ.
2	20	Δευτ.	Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τραχινᾶ.
3	21	Τρίτ.	Ἰανουαρίου ἱερομάρτ.
4	22	Τετ.	Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.
† 5	23	Πέμ.	Γεωργίου τοῦ Μεγαλομ. Ἀργία.
6	24	Παρ.	Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ Ἐλισάβετ τῆς ὁσίας.
7	25	Σάβ.	Μάρκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
† 8	26	Κυρ. <i>Τοῦ Παραλύτου.</i>	Βασιλέως ἱερομάρτ.
9	27	Δευτ.	Συμεὼν ἱερομάρτ.
10	28	Τρίτ.	Τῶν ἐν Κυζίκῳ 9 μαρτύρων.
11	29	Τετ. <i>Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.</i>	Ἰάσωνος καὶ Σωσιπά- τρου τῶν Ἀποστόλων.
12	30	Πέμ.	Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου ἀδελ. Ἰωάν. τοῦ Θεο- λόγου.

ΜΑΪΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Ὁ ἥλιος εἰς τοὺς Διδύμους.

Ν.	Π.	ἡμ. ἐβδ.
13	1	Παρ. Ἰερεμίου τοῦ Προφήτου.
14	2	Σάβ. Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.
† 15	3	Κυρ. Τῆς Σαμαρείτιδος. Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρ.
16	4	Δευτ. Πελαγίας μάρτυρος.
17	5	Τρίτ. Εἰρήνης μεγαλομάρτ.
18	6	Τετ. Ἰωβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου.
19	7	Πέμ. Ἀκακίου καὶ Κοδράτου μαρτύρων.
20	8	Παρ. Ἰωάν. τοῦ Θεολόγου Ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
21	9	Σάβ. Ἡσαΐου τοῦ προφήτου καὶ Χριστοφόρου μάρτ.
† 22	10	Κυρ. Τοῦ Τυφλοῦ. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.
23	11	Δευτ. Μωκίου ἱερομ.
24	12	Τρίτ. Ἐπιφανίου ἐπισκ. Κύπρου καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κων]πόλεως.
25	13	Τετ. Γλυκερίας μάρτ.
† 26	14	Πέμ. Τῆς Ἀγαλῆς. Ἰσιδώρου μάρτυρος.
27	15	Παρ. Παχωμίου τοῦ μεγάλου καὶ Ἀχιλλεῖου ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως.
28	16	Σάβ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμ. μαθητοῦ τοῦ ὅς. Παχωμίου.
† 29	17	Κυρ. Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰουνίας.
30	18	Δευτ. Πέτρου, Διονυσίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτ.
31	19	Τρίτ. Πατρικίου ἱερομ. ἐπ. Προύσσης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

ΙΟΥΝΙΟΣ

1	20	Τετ. Θαλλελαίου μάρτυρος.
† 2	21	Πέμ. Τῶν ἱσαποστόλ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης. Ἀργ.
3	22	Παρ. Βασιλίσκου μάρτυρος.
4	23	Σάβ. Τῶν κεκοιμημένων. Μιχαὴλ τοῦ ὁμολ. ἐπισκ. Σονάδων.
† 5	24	Κυρ. Τῆς Πεντηκοστῆς. Συμεῶνος τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει.
† 6	25	Δευτ. Τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἡ γ'. εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
7	26	Τρίτ. Κάρπου τοῦ Ἀποστόλου ἐκ τῶν 70.
8	27	Τετ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτ.
9	28	Πέμ. Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτηνῆς.
10	29	Παρ. Θεοδοσίας ἱερομάρτ.
11	30	Σάβ. Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.
12	31	Κυρ. Τῶν ἁγίων Πάντων. Ἐρμείου μάρτ.

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

Ὁ ἡλιος εἰς τὸν Καρχῆνον.

N. Π. ἡμ. ἐβδ.

13	1	Δευτ. Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου.
14	2	Τρίτ. Νικηφόρου ἀρχιεπ. Κων]πόλεως.
15	3	Τετ. Λουκιλλιανοῦ μάρτ.
16	4	Πέμ. Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων]πόλεως.
17	5	Παρ. Δωροθέου ἱερομον. ἐπισκ. Τύρου.
18	6	Σάβ. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου ἡγ. τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.
† 19	7	Κυρ. Θεοδότου ἱερομ. ἐπισκ. Ἀγκύρας.
20	8	Δευτ. Ἡ ἀνακομ. τοῦ λειψάν. Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτ.
21	9	Τρίτ. Κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας.
22	10	Τετ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.
23	11	Πέμ. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα τῶν Ἀποστόλων.
24	12	Παρ. Ὄνουφρίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶ.
25	13	Σάβ. Ἀκυλίνης μάρτ.
26	14	Κυρ. Ἐλισσαίου τοῦ προφ. καὶ Μεθοδίου Κων]πόλεως.
27	15	Δευτ. Ἀμῶς τοῦ προφήτου.
† 28	16	Τρίτ. Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.
29	17	Τετ. Ἰσαύρου, Μανουήλ, Σεβέλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων.
30	18	Πέμ. Λεοντίου μάρτυρος.

ΙΟΥΛΙΟΣ

1	19	Παρ. Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
2	20	Σάβ. Μεθοδίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Πατάρων.
† 3	21	Κυρ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.
4	22	Δευτ. Εὐσεβίου ἱερομ. ἐπισκόπου Σαμοσάτων.
5	23	Τρίτ. Ἀγριππίνης μάρτυρος.
† 6	24	Τετ. Τὸ γενέθλιον τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ. Ἀργία.
7	25	Πέμ. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.
8	26	Παρ. Δαδιδ ὁσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.
9	27	Σάβ. Σαμψὼν ὁσίου τοῦ Ξενοδόχου.
† 10	28	Κυρ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.
† 11	29	Δευτ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων. Ἀργία.
† 12	30	Τρίτ. Ἡ σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων.

Ι Ο Υ Δ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα.

Ν.	Π.	ἡμ. ἐβδ.
13	1	Τετ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων. Ἀργία.
14	2	Πέμ. Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατὰθ. τῆς ἐσθῆτ. τῆς Θεοτόκου.
15	3	Παρ. Ὑακίνθου μάρτ. καὶ Ἀνατολίτου Κων]πόλεως.
16	4	Σάβ. Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.
† 17	5	Κυρ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ Λαμπαδοῦ θαυματουργοῦ.
18	6	Δευτ. Σίσινη τοῦ μεγάλου.
19	7	Τρίτ. Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλαιῶ καὶ Κυριακῆς μεγαλομάρτ.
20	8	Τετ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
21	9	Πέμ. Παγκρατίου ἱερομον. ἐπισκ. Ταυρομενίας.
22	10	Παρ. Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτύρων.
23	11	Σάβ. Εὐφροσύνης τῆς μεγαλομάρτυρος.
† 24	12	Κυρ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων.
25	13	Δευτ. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.
26	14	Τρίτ. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.
27	15	Τετ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῶν μαρτύρων.
28	16	Πέμ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.
29	17	Παρ. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.
30	18	Σάβ. Αἰμιλιανοῦ τοῦ μεγαλομάρτυρος.
† 31	19	Κυρ. Μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Δίου τῶν ὁσίων.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

† 1	20	Δευτ. Τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. Ἀργία.
	21	Τρίτ. Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ καὶ Ἰωάννου συνασκητοῦ.
	22	Τετ. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου.
	23	Πέμ. Φωκᾶ ἱερομ. καὶ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου.
	24	Παρ. Χριστίνης τῆς μεγαλομάρτυρος.
	25	Σάβ. Ἡ κοίμησις τῆς ἀγ. Ἀννης μητρὸς τῆς Θεοτόκου.
† 7	26	Κυρ. Ἐρμολάου καὶ Παρασκευῆς τῶν μαρτύρων.
† 8	27	Δευτ. Παντελεήμονος τοῦ μεγαλομ. καὶ ἱαματικοῦ. Ἀργ.
	28	Τρίτ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν Ἀποστόλων.
10	29	Τετ. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς τῶν μαρτύρων.
11	30	Πέμ. Σίλα, Σιλουανοῦ καὶ Κηρῆσκεντος ἐκ τῶν 70.
12	31	Παρ. Εὐδοκίμου καὶ Δικαίου. Προεόρτ. τοῦ τιμ. Σταυροῦ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

Ὁ ἥλιος εἰς τὴν Παρθένον.

Ν.	Π.	ἡμ. ἐβδ.	
13	1	Σάβ.	Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιτοῦ Σταυροῦ καὶ τῶν παιδῶν τῶν Μακαβαίων Σολομονῆς καὶ Ἑλεαζάρου.
† 14	2	Κυρ.	Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Στεφάνου τοῦ πρωτομ.
15	3	Δευτ.	Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου τῶν ὁσίων.
16	4	Τρίτ.	Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ ἀγίων παιδῶν
17	5	Τετ.	Εὐγενίου μάρτυρος.
† 18	6	Πέμ.	Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.
19	7	Παρ.	Δομιτίου ἱερομάρτυρος.
20	8	Σάβ.	Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ.
21	9	Κυρ.	Μαθθία τοῦ Ἀποστόλου.
22	10	Δευτ.	Λαυρεντίου μάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου.
23	11	Τρίτ.	Εὐπλου τοῦ Διακόνου καὶ μάρτυρος.
24	12	Τετ.	Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ τῶν μαρτύρων.
25	13	Πέμ.	Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
26	14	Παρ.	Μιχαίου τοῦ Προφήτου.
† 27	15	Σάβ.	Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Ἀργία.
† 28	16	Κυρ.	Τοῦ Ἀγίου Μανδηλίου. Διομηδους μάρτυρος.
29	17	Δευτ.	Μύρωνος μάρτυρος.
30	18	Τρίτ.	Φλώρου καὶ Λαύρου τῶν μαρτύρων.
31	19	Τετ.	Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου μάρτυρος.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

1	20	Πέμ.	Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.
2	21	Παρ.	Θαδδαίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Βάσσης μάρτυρος.
3	22	Σάβ.	Ἀγαθονίκου μάρτυρος.
† 4	23	Κυρ.	Λούππου μάρτυρος.
5	24	Δευτ.	Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
6	25	Τρίτ.	Βαρθολομαίου καὶ Τίτου τῶν Ἀποστόλων.
7	26	Τετ.	Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.
8	27	Πέμ.	Ποιμένος τοῦ ὁσίου.
9	28	Παρ.	Μωϋσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος.
† 10	29	Σάβ.	Ἡ ἀποκεφάλισις Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀργ.
† 11	30	Κυρ.	Ἀλεξάνδρου, Ἰωάν. καὶ Παύλου ν. ἀρχ. Κίλεως.
12	31	Δευτ.	Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς Θεοτόκου.

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Ζυγόν.

N.	II.	ἡμ. ἐβδ.	
† 13	1	Τρίτ.	(ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους). Ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου καὶ μνήμη Συμεὼν τοῦ Στυλῖτου καὶ Ἰησοῦ Ναυῆ. Ἀργία.
14	2	Τετ.	Μάμαντος μάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.
15	3	Πέμ.	Ἀνθίμου ἱερομ. Νικοδημίας καὶ Θεοκτίστου ὁσ.
16	4	Παρ.	Βαβύλα ἱερομ. καὶ Μωϋσέως τοῦ προφήτου.
17	5	Σάβ.	Ζαχαρίου τοῦ προφήτου πατρὸς τοῦ Προδρόμου.
† 18	6	Κυρ.	Ἡ ἀνάμνησις τοῦ θαύμ. καὶ Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρ.
19	7	Δευτ.	Προεόρ. τοῦ γενεθλ. τῆς Θεοτόκου καὶ Σώζοντος μ.
† 20	8	Τρίτ.	Τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου.
21	9	Τετ.	Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης καὶ Σεβηριανοῦ μάρτυρος.
22	10	Πέμ.	Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυφοδώρας μαρτ.
23	11	Παρ.	Θεοδώρας τῆς ὁσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
24	12	Σάβ.	Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος.
† 25	13	Κυρ.	Κορνηλίου τοῦ ἐκατοντάρχου.
† 26	14	Δευτ.	Ἡ ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀργ. καὶ νηστ.
27	15	Τρίτ.	Νικήτα μάρτυρος.
28	16	Τετ.	Εὐφημίας τῆς μεγαλομάρτυρος.
29	17	Πέμ.	Σοφίας, Πίστειας, Ἐλπίδος, Ἀγάπης.
30	18	Παρ.	Εὐμενίου τοῦ θαυματουργοῦ ἐπισκόπου Γορτύνης.

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ

1	19	Σάβ.	Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρ.
† 2	20	Κυρ.	Εὐσταθίου τοῦ μεγαλομ. καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.
3	21	Δευτ.	Κοδράτου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτ.
4	22	Τρίτ.	Φωκᾶ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σινώπης.
5	23	Τετ.	Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστ. Ἰωάν.
6	24	Πέμ.	Θέκλης τῆς πρωτομάρτυρος.
7	25	Παρ.	Εὐφροσύνης τῆς ὁσίας.
† 8	26	Σάβ.	Ἡ μετὰστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Ἀργία.
† 9	27	Κυρ.	Καλλιστράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
10	28	Δευτ.	Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ καὶ Βαροῦχ τοῦ προφήτου.
11	29	Τρίτ.	Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.
12	30	Τετ.	Γρηγορίου ἐπισκόπου μεγάλης Ἀρμενίας.

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Σκορπιόν.

Ν.	Π.	ἡμ. ἐβδ.	
13	1	Πέμ.	Ἀνανίου τοῦ Ἀποστ. καὶ Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.
14	2	Παρ.	Κυπριανοῦ ἱερομάρτ. καὶ Ἰουλίνης τῆς παρθένου.
15	3	Σάβ.	Διονυσίου τοῦ Ἀρειοπαγίτου ἱερομάρτ.
† 16	4	Κυρ.	Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
17	5	Δευτ.	Χαριτίνης μάρτυρος.
18	6	Τρίτ.	Θωμᾶ τοῦ Ἀποστόλου.
19	7	Τετ.	Στεργίου καὶ Βάχου τῶν μαρτύρων.
20	8	Πέμ.	Πελαγίας τῆς ὁσίας.
21	9	Παρ.	Ἰακώβου τοῦ Ἀποστ. καὶ Ἀνδρονίκου τοῦ ὁσίου.
22	10	Σάβ.	Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας τῶν ἀδελφῶν μαρτύρ.
† 23	11	Κυρ.	Φιλίππου τοῦ Ἀπ. καὶ Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.
24	12	Δευτ.	Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν μαρτύρ.
25	13	Τρίτ.	Κάρπου, Παπύλου καὶ Ἀγαθονίκης μάρτυρος.
26	14	Τετ.	Ναζαρίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ.
27	15	Πέμ.	Λουκιανοῦ μάρτυρος.
28	16	Παρ.	Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου.
29	17	Σάβ.	Ὡσηὲ τοῦ προφήτ. καὶ Ἀνδρέου τοῦ ὁσιομάρτυρ.
† 30	18	Κυρ.	Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
31	19	Δευτ.	Ἰωὴλ τοῦ προφήτου καὶ Οὐαρίου μάρτυρος.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1	20	Τρίτ.	Ἀρτεμίου μάρτ. Γερασίμου τοῦ ὁσίου καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης τῆς Χίουπολιτίδος.
2	21	Τετ.	Ἰλαρίωνος τοῦ μεγ. καὶ Σωκράτους πρεσβυτέρου.
3	22	Πέμ.	Ἀβερκίου τοῦ θαυματ. καὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδ.
4	23	Παρ.	Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ ἀποστόλου.
5	24	Σάβ.	Ἀρέθου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
† 6	25	Κυρ.	Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων.
† 7	26	Δευτ.	Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλήτου.
8	27	Τρίτ.	Νέστορος μάρτυρος.
9	28	Τετ.	Στεφάνου τοῦ Σαβαΐτου καὶ Τερεντίου μάρτυρος.
10	29	Πέμ.	Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας καὶ Ἀβραμίου τοῦ ὁσ.
11	30	Παρ.	Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν ἀδελφῶν μαρτύρων.
12	31	Σάβ.	Στάχους καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ Ἐπιμάχου μάρτ.

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

"Εχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

ἽΟ Ἡλῖος εἰς τὸν Τοξότην.

N.	II.	ἡμ. ἐβδ.
† 13	1	Κυρ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν θαυματουργ. Ἀναργύρων.
14	2	Δευτ. Ἀκινδύνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 70 μαρτύρων.
15	3	Τρίτ. Ἀκεψιμᾶ μάρτυρος.
16	4	Τετ. Ἰωαννικίου μεγαλομ., Νικάνδρου, Ἑρμαίου ἱερομ.
17	5	Πέμ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων.
18	6	Παρ. Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ ἀρχιεπ. Κων]πόλεως.
19	7	Σάβ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτ. Λαζάρου τοῦ θαυματ.
† 20	8	Κυρ. Ἡ σύναξις Μιχαὴλ τοῦ ἀρχιστρ. καὶ τῶν λοιπῶν.
21	9	Δευτ. Ὀνησιφόρου, Πορφυρίου μαρ. καὶ Ματρώνης τῆς ὁσ.
22	10	Τρίτ. Ἑράστου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀποστόλων.
23	11	Τετ. Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου τῶν μαρτύρων.
24	12	Πέμ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ Νείλου τοῦ ὁσίου.
25	13	Παρ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσος. ἀρχιεπ. Κ]πόλεως. Ἀργία.
† 26	14	Σάβ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου. Ἀργ. (Τὴν αὐτὴν ἡμέραν τελεῖται καὶ ἡ μνήμη τοῦ ν. μάρτ. Κωνσταντίν. τοῦ Ὑδραίου τοῦ μαρτυρήσ. ἐν Ρόδῳ ἐν ἔτει 1300).
† 27	15	Κυρ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀδίδου μαρτύρων.
28	16	Δευτ. Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.
29	17	Τρίτ. Γρηγορίου τοῦ θαυματουργ. ἐπισκ. Νεοκαισαρείας.
30	18	Τετ. Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ τῶν μαρτύρων.

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

1	19	Πέμ. Ἀβδίου τοῦ προφήτου καὶ Βαρλαάμ μάρτυρος.
2	20	Παρ. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Προκλου ἀρχιεπισκόπου Κων]πόλεως.
† 3	21	Σάβ. Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀργία.
† 4	22	Κυρ. Φιλήμονος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ Κιλικίας μάρτ.
5	23	Δευτ. Γρηγορίου ἐπ. Ἀκραγαντίνων καὶ Ἀμφιλοχίου μ.
6	24	Τρίτ. Κλήμεντος Πάπα Ρώμης καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρ.
† 7	25	Τετ. Αἰκατερίνης μεγαλομ. καὶ Μερκουρίου μάρτ. Ἀργ.
8	26	Πέμ. Ἀλυπίου τοῦ Κιονύτου καὶ Νικωνος μαρτύρων.
9	27	Παρ. Ἰακώβου Πέρσου τοῦ μεγαλομάρτυρος.
10	28	Σάβ. Στεφάνου τοῦ Νέου καὶ Εἰρηγόρου μάρτυρος.
† 11	29	Κυρ. Παραμόνου καὶ Φιλομένου τῶν μαρτύρων.
12	30	Δευτ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀποστόλου. Ἀργία.

∞

2 ∞

2 ∞ ∞ ∞

Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

Ὁ ἥλιος εἰς τὸν Αἰγόκερων.

N.	II.	ἡμ. ἐβδ.
13	1	Τρίτ. Ναοὺμ τοῦ προφήτου.
14	2	Τετ. Ἀβδακοὺμ τοῦ προφήτου.
15	3	Πέμ. Σοφονίου τοῦ προφήτου.
16	4	Παρ. Βαρθάρας τῆς μεγαλομ. καὶ Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ
† 17	5	Σάβ. Σάββα τοῦ θεοφόρου καὶ ἡγιασμένου. Ἀργία.
† 18	6	Κυρ. Νικολάου ἐπισχ. Μύρων τῆς Λυκίας. Ἀργία.
19	7	Δευτ. Ἀμβροσίου ἐπισχ. Μεδιολάνων.
20	8	Τρίτ. Παταπίου τοῦ ὁσίου.
† 21	9	Τετ. Ἡ σύλληψις τῆς Θεοπρομήτορος Ἀννης. Ἀργία.
22	10	Πέμ. Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.
23	11	Παρ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίου.
† 24	12	Σάβ. Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
† 25	13	Κυρ. Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
26	14	Δευτ. Θύρτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
27	15	Τρίτ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
28	16	Τετ. Ἀγγαίου τοῦ προφήτου καὶ Μαρίνου μάρτυρος.
29	17	Πέμ. Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν παίδων. Διο- νυσίου ἀρχιεπ. Αἰγίνης τοῦ ἐκ Ζακύνθου.
30	18	Παρ. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.
31	19	Σάβ. Βονιφατίου μάρτυρος.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

† 1	20	Κυρ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων καὶ Ἰγν. Θεοφόρου
2	21	Δευτ. Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
3	22	Τρίτ. Ἀναστασίας μάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας.
4	23	Τετ. Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.
5	24	Πέμ. Παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ Εὐγενίας τῆς ὁσ.
† 6	25	Παρ. Ἡ κατὰ σάρκα ΓΕΝΝΗΣΙΣ τοῦ Κυρ. ἡμῶν Ἰη- σοῦ Χριστοῦ. Ἀργία τριήμερος καὶ κατάλυσις εἰς πάντα μέχρι τῆς παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.
7	26	Σάβ. Ἡ συναξίς τῆς Θεοτόκου καὶ Εὐθυμίου ἱερομάρτ.
† 8	27	Κυρ. Στεφάνου ἀρχιδ. καὶ πρωτομ. καὶ Θεοδώρ. Γραπτ.
9	28	Δευτ. Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων δισμυρίων μαρτύρων.
10	29	Τρίτ. Τῶν ἐν Βηθλεὴμ ἀναιρεθέντων 14,000 νηπίων.
11	30	Τετ. Ἀνυσίας τῆς ἱερομάρτυρος.
12	31	Πέμ. Μελάνης ὁσίας καὶ ἀπόδοσις τῶν Χριστουγέννων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

1821

ΑΓΙΑ ΛΑΥΡΑ 25 Μαρτίου, Γερμανός
ΑΛΑΜΑΝΑ 22 Ἀπριλίου, Διάκος
ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ 8 Μαΐου Ὀδυσσεὺς Ἀν-
δρούτζου
ΒΑΛΤΕΤΣΙ 12—13 Μαΐου, Κ. Μαυρομιχάλης,
Θ. Κολοκοτρώνης
ΔΟΛΙΑΝΑ 18 Μαΐου, Νικήτας ὁ Τουρκοφάγος
ΕΡΕΣΣΟΣ 27 Μαΐου, Παπανικολῆς
ΔΡΑΓΑΣΣΑΝΙ 6 Ἰουνίου, Ἱερὸς λόχος
ΛΑΛΑ 24 Ἰουνίου, Α. Μεταξᾶς
ΣΚΟΥΛΕΝΙ 17 Ἰουλίου, Ἀθ. Καρπεννησιώτης
ΓΡΑΝΙΑ 10 Αὐγούστου, Θ. Κολοκοτρώνης
ΒΑΣΙΛΙΚΑ 26 Αὐγούστου, Γούρας
ΠΕΝΤΕ ΠΗΓΑΔΙΑ 15 Σεπτεμβρίου, Δράκος
ΑΛΩΣΙΣ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ 23 Σεπτεμβρίου
ΜΟΝΗ ΣΕΚΚΟΥ 23 Σεπτεμβρίου, Γεώργιος Ὀ-
λύμπιος

1822

ΠΑΤΡΑΙ *Ναυμαχία* 20 Φεβρουαρίου, **Α. Μιαούλης**
ΚΙΑΦΑ 5 'Ιουνίου, **Σουλιώται**
ΧΙΟΣ 6 'Ιουνίου, **Κανάρης**

ΠΕΤΑ 4 'Ιουνίου. *Παρωλεθρία τῶν Φιλελλήνων.* **Νόρ-**
μαν—Ταρέλλας—Μιρσεύσκης—Δάννειας
Τάϋχμαν—Μινιάκ

ΦΑΝΑΡΙ 4 'Ιουλίου, *Θάνατος* **Κυριακούλη Μαυ-**
ρομιχάλη

ΑΛΩΣΙΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ, 9 'Ιουλίου
ΑΓΙΟΣ ΣΩΣΤΗΣ 25 'Ιουλίου, **Θ. Κολοκοτρώνης**
—Νικήτας—Παππαφλέσσας—Δ. Ψη-
λάντης

ΑΡΓΟΛΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ 8—14 Σεπτεμβρίου, *Ναύαρ-*
χος **Α. Μιαούλης, πλοίαρχου Κριεζής—**
**Λεμπέσης—Σαχίνης—'Αναργύρου. *Πυρ-*
ποληται **Α. Θοδωρής—Τζερεμέσ—Πι-**
πῆνος**

TENEΔΟΣ 29 'Οκτωβρίου, **Κανάρης**
ΑΛΩΣΙΣ ΠΑΛΑΜΗΔΙΟΥ 30 Νοεμβρίου, **Στάϊκος**
Σταϊκόπουλος

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ 25 Δεκεμβρίου, **Α. Μαυροκορ-**
δάτος

1823

ΑΚΡΑΤΑ 8 Ἰανουαρίου, **Α. Ζαῦρης—Α. Λόντος**

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ 11 Αὐγούστου, θάνατος **Μάρκου**
Μπότσαρη

1824

ΘΑΝΑΤΟΣ ΒΥΡΩΝΟΣ *en Μεσολογγίῳ* 7 Ἀπριλίου

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΨΑΡΩΝ, ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟΝ 21—
22 Ἰουνίου

ΑΜΠΛΙΑΝΗ 14 Ἰουλίου, **Ν. Πανουριᾶς — Κ.**
Γζαδέλας

ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΣΑΜΟΥ 5 Αὐγούστου, **Γ. Σαχτούρης,**
πυρπολεῖται **Κανάρης—Λέκας—Ματρόζος**
—Βατικιώτης

ΝΑΥΜΑΧΙΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑ—ΧΙΟΥ—ΜΙΤΥΛΗΝΗΣ—
ΚΡΗΤΗΣ 24 Αὐγούστου — 1 Νοεμβρίου **Μια-**
ούλης, πυρπολεῖται Ματρόζος — Βατικιώ-
της — Μουσοῦς — Θεοχάρης — Νικό-
δημος

1825

ΣΦΑΚΤΗΡΙΑ 26 Ἀπριλίου, **Δ. Σαχτούρης—Ἄ-**
ναγνωσταρᾶς—Σαχίνης—Α. Τσαμαδός,
Σάντα-Ρόζας

ΜΕΘΩΝΗ 30 Ἀπριλίου, **Μιαούλης**
ΜΑΝΙΑΚΙ 20 Μαΐου, **Παπαφλέσσας**
ΚΑΦΗΡΕΥΣ 20 Μαΐου, **Γ. Σαχτούρης**, πυρπολη-
ταὶ **Ματρόζος—Μουσοῦς—Μπούτης**
ΤΡΑΜΠΑΛΑ 6—7 Ἰουνίου **Κανέλλος Δεληγιάν-**
νης—Γενναῖος Κολοκοτρώνης
ΜΥΛΟΙ 13 Ἰουνίου, **Δ. Ῥψηλάντης — Κ. Μαυ-**
ρομιχάλης—Μακρουγιάννης
ΤΡΙΚΟΡΦΑ 24 Ἰουνίου, **Γενναῖος Κολοκοτρώνης**
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 23 Ἰουλίου—6 Αὐγούστου, **Ε. Τομ-**
πάκης—Α. Κριεζῆς—Κανάρης
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ 16—21 Ἰουλίου, Ἀπόκρουσις ἐφόδων,
25 Ἰουλίου—9 Σεπτεμβρίου—16 Ὀκτωβρίου. Ἐ-
ξοδοὶ θριαμβευτικά.

1826

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΤΡΟΦΟΔΟΤΗΣΙΣ καὶ ἥτις τουρκι-
κοῦ στρατοῦ 9. 15. 16 Ἰανουαρίου, **Α. Μια-**
ούλης
ΚΛΕΙΣΟΒΑ 25 Μαρτίου **Κίτσος Τσαδέλας**

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ πτώσις 10 Ἀπριλίου

ΣΑΜΟΣ 15—16 Ἰουλίου, **Γ. Σαχτούρης—Ἀπο-**
στόλης—Ἀνδρουτσος
ΜΙΤΥΛΗΝΗ 30 Αὐγούστου, **Α. Μιαούλης**
ΑΘΗΝΑΙ 11 Ὀκτωβρίου, **Ν. Κριεζώτης** διελαύνει
εἰς Ἀκρόπολιν.
ΑΡΑΧΩΒΑ 24 Νοεμβρίου **Καραϊσκάκης**

ΑΘΗΝΑΙ 1 Δεκεμβρίου, **Φαδιέρος** διελαύνει εἰς
Ἀκρόπολιν.

1827

ΔΙΣΤΟΜΟΝ 30 Ἰανουαρίου—6 Φεβρουαρίου, **Καραϊ-
σκάκης**

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ 4 Μαρτίου, **Καραϊσκάκης**

ΦΑΛΗΡΟΝ 22 Ἀπριλίου Θάνατος **Καραϊσκάκη**

Η ΠΕΡΙ ΦΑΛΗΡΟΝ παρωλεθρία 24 Ἀπριλίου **Ι.
Νοταρᾶς—Λ. Βέτκος—Γ. Δράκος—Γ.
Τζαδέλας—Τούσης Μπότσαρης—Ἰγ-
γλέσης**

ΑΘΗΝΑΙ 24 Μαΐου, **Πτώσις τῆς Ἀκροπόλεως**
ΝΑΥΑΡΙΝΟΝ 8 Ὀκτωβρίου, **Κόδριγκτων—Δε-
ρινὲ—Χάϊδεν**

1828

6 Ἰανουαρίου Ἀφιξίς **ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ**

20 Μαΐου Θάνατος Ἀστυγγοῦ

18 Αὐγούστου Ἀφιξίς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ.

1829

ΠΕΤΡΑ 12 Σεπτεμβρίου, **Δ. Ψηλάντης**

ΕΘΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

Α΄

1821

20 Δεκεμβρίου ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ, Πρόεδρος **Α. Μαυροκορδάτος**

Β΄

1823

30 Μαρτίου ΕΝ ΑΣΤΡΕΙ, Πρόεδρος **Π. Μαυρομυχάλης**

Γ΄

1826

6 Ἀπριλίου ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ, ΕΝ ΤΡΟΙΖΗΝΙ, Πρόεδροι **Π. Νοταρᾶς—Γ. Σισίνης.**

Δ΄

1829

11 Ἰουλίου ΕΝ ΑΡΓΕΙ. Πρόεδρος **Γ. Σισίνης**

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΩΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

(ὑπὸ Ἰουλίου Σμίδου).

Αἱ εἰδήσεις τῶν ἡμερολογίων ἀναφέρονται εἰς παντοδαπὰ πράγματα, ἅμα μὲν εἰς φυσικὰ φαινόμενα, ἅμα δὲ εἰς πολυειδεῖς τοῦ καθημερινοῦ βίου σχέσεις. Τὸ πρῶτον εἶδος ἐπιλαμβάνεται ἀστρονομικῶν πραγμάτων, ἅτινα δύνανται ἐκ τῶν προτέρων νὰ ὑπολογισθῶσι, καὶ προσέτι μετεωρολογικῶν προσδιορισμῶν. Τὰ δύο ταῦτα θέλομεν νῦν νὰ υποβάλωμεν εἰς σύντομον ἐξέτασιν, διότι δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι περὶ τῶν πραγμάτων τούτων γενικὴ γνῶσις καὶ ὀρθὴ ἐκτίμησις καὶ τὴν σήμερον ὥς καὶ εἰς προτέρους χρόνους δὲν εἶναι ἀρκούντως διαδεδομένη.

Οἱ ἀρχικοὶ ὅροι τῆς χρονολογίας εὐρίσκονται ἐν τοῖς ἀστρονομικοῖς ὑπολογισμοῖς. Αὕτη στηριζομένη ἐπὶ τῶν κατ' ἀκρίβειαν γνωστῶν νόμων τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων δύναται νὰ προσδιορίσῃ κατὰ χρόνον τὰς ἐν ταῖς ἱστορικαῖς παραδόσεσι μνημονευομένας ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης· ἐξαρτᾶται δὲ τὸ μὲν ἐκ τοῦ εἶδους τῆς παραδόσεως, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἀκριβείας τῶν ἀστρονομικῶν στοιχείων ἐὰν δύναται τις ἢ μὴ ἀρχαίαν τινα ἐκλείψιν νὰ προσδιορίσῃ ἀκριβῶς κατ' ἔτος, ἡμέραν καὶ ὥραν. Οὕτω συμβαίνει, ὥστε περὶ μεγάλης τινὸς

ἐκλείψεως τοῦ Γ' αἰῶνος πρὸ Χριστοῦ ἔτι καὶ νῦν ἡ ἔρευνα δὲν ἔφθασεν εἰς ὀριστικὸν τέλος, ἐνῷ ἐκλείψις τις ἡλίου κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους καὶ ἐκλείψις τις σελήνης καθ' ὃν χρόνον ὁ Νικίας μετὰ τοῦ Ἀθηναῖκου στόλου ἦτο ἐγκλειστος ἐν τῷ λιμένι τῶν Συρακουσῶν, δύνανται ἀκριβέστερα νὰ ὑπολογισθῶσι καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν. Μετὰ τῆς αὐτῆς βεβαιότητος ὑπολογίζει ἡ ἀστρονομία ὅμοια φαινόμενα δι' ἀπώτατον μέλλον. Τὸ πρόβλημα ἐν ταῖς τοιαύταις περιπτώσεσιν ἀναφέρεται εἰς ἀντικείμενον ἀπλοῦν, οἱ δὲ κατ' αὐτὸ ἐνεργοῦντες νόμοι εἶναι ὡσαύτως ἀπλῆς φύσεως καὶ ἀμετάβλητοι.

Ὅταν ὅμως ὁ λόγος περὶ φαινομένων τῆς μετεωρολογίας, περὶ φαινομένων λοιπὸν ἄτινα ἀνήκουσιν εἰς μόνην τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γῆς, τότε ἐκλείπει παντελῶς ὁ χαρακτήρ τῆς ἀπλότητος καὶ εἰς ἡμᾶς παρίσταται ἡ μεγίστη περιπλοκή. Εἰ καὶ γινώσκει τις ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ ἡλίου προκληθεῖσα θερμότης εἶναι ἡ κυρία πηγὴ ἀπαντῶν τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων, εἶναι γνωστον ὅμως ὡσαύτως ὅτι πρὸς ταύτη ὑπάρχουσιν ἀναρίθμητοι αἰτίαι, αἵτινες παράγουσι συνεπείας διαφόρους καὶ μὴ συγχρόνους, ὅτι φαινόμενα ὠρισμένου τῆς γῆς τόπου δὲν ἔχουσι μόνον ἐνταῦθα τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτέλεσμα πλείστων καὶ ἐπὶ πολὺ ἀπομεμακρυσμένων φυσικῶν ἐνεργειῶν.

Ἐπειδὴ αὗται αἱ ἀδιαλείπτως κατὰ τόπον καὶ χρόνον μεταβαλλόμεναι αἰτίαι δὲν εἶναι εἰσέτι γνωσταὶ κατὰ μέρη, καὶ ἐπειδὴ, καὶ ἐὰν ᾔσαν γνωσταί, πάλιν κατὰ τε τὴν ἀπειρίαν τῶν μεταβολῶν ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ ὀλικὸν αὐτῶν ἀποτέλεσμα παρίστανται ὡς ἀκατανοήτως πολὺπλοκοι, διὰ τοῦτο εἶναι φανερόν ὅτι αἱ εἰδικαὶ αἰτίαι μετεωρολογικῶν φαινομένων μένουσιν εἰς ἡμᾶς ἀπόκρυφοι καὶ ὅτι αἱ προφητεῖαι περὶ καιροῦ ἐν τῇ συνήθει δημοτικῇ ἐννοίᾳ, εἶναι ἀπε-

στερημέναι πάσης ἀξίας. Ἐπειδὴ προσέτι δὲν ἐγένοντο εἰσέτι γνωσταὶ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης αἱ περιοδικαὶ μεταβολαὶ τῆς μέσης θερμοκρασίας, μακροτέρας ἢ βραχυτέρας διαρκείας χρόνου, καὶ ἐπειδὴ περὶ τούτων ἐν τοῖς προτέροις χρόνοις οὔτε ἐπιστήμη ὑπῆρχεν, οὔτε ἔστω καὶ μία τις διαρκὲς σειρὰ παρατηρήσεων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ᾔηται εἰς πάντας φανερόν, ὅτι ἅπασαι αἱ προφητεῖαι τῶν ἡμερολογίων περὶ καιροῦ εἶναι παρτελῶς ἀβέβαιαι καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀξιῶσιν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην πίστιν.

Ἐὰν ὅμως τεθῇ τὸ ζήτημα ἄλλως καὶ δὲν ἐγκαταλειφθῇ συγχρόνως τὸ ἔδαφος τῆς ἐπιστημονικῆς πείρας, ἥτοι ἡ παρατήρησις, τότε ἡ ἀπάντησις λαμβάνει ἄλλην μορφήν, ὡς θέλει καταστῇ φανερόν ἐκ τοῦ ἐπομένου παραδείγματος.

Κατὰ γενικὴν πεῖραν εἶναι παραδεδεγμένον, ὅτι ἐπὶ ὑψηλῆς στάσεως τοῦ βαρομέτρου ἐπέρχεται καλὸς καιρὸς, ἐνῶ ἐπὶ ταπεινῆς κακὸς καὶ θυελλώδης. Τοῦτο ἰσχύει ὡς κανὼν, καθ' ὃν δὲν ἀναμιμνήσκειται τις συνήθως τῶν συχνῶν ἐξαιρέσεων. Ὑποθεθίσθω νῦν ὅτι κατὰ τινὰ ἡμέραν, τὴν 1 Ἀπριλίου π.χ., ἡ στάσις τοῦ βαρομέτρου ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι ἴση 735, συγχρόνως ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ 745, ἐν τῇ βορείᾳ Ἰταλίᾳ καὶ τῇ Δαλματίᾳ 755 καὶ ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἀττικῇ 765 μοίρας τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου· ἅς ὑποθέσωμεν ἔτι ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν Ἀγγλίᾳ μαίνεται μεγάλη ἀπὸ νότου θύελλα. Τότε ἐν Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ὁ ἄνεμος θὰ ᾔηται μετρίας δυνάμεως, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς νότον θὰ ᾔηται ἀσθενὲς καὶ εὐμετάβολος, ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι θὰ ἔχωμεν συνήθη βόρειον ἄνεμον. Ἐν Ἀγγλίᾳ τῇ 2 Ἀπριλίου θὰ ὑψωθῇ τὸ βαρόμετρον καὶ θὰ παύσῃ ἡ θύελλα, καὶ ἐπειδὴ ἐν μεγάλαις διαφοραῖς τῆς πίεσεως τοῦ ἀέρος ἡ ἀτμόσφαιρα τείνει νὰ τεθῇ εἰς

ἰσορροπίαν, τότε ἐφ' ὅσον ὑψοῦται τὸ βαρόμετρον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπὶ τοσοῦτον θὰ ταπεινοῦται πρὸς νότον, καὶ κατὰ τὴν 6 Ἀπριλίου θὰ παρατηρήσῃ τις ἐν Ἑλλάδι ταπεινὴν τὴν στάσιν τοῦ βαρομέτρου, χωρὶς νὰ συμβαίῃ θύελλα. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὑπάρχει ἡ γνωστοποίησις τῆς θυέλλης, ἀλλ' αὕτη παρῆλθεν ἤδη πρὸ καιροῦ ἐν τῇ μακρᾷ κειμένῃ Ἀγγλίᾳ· ὅ,τι τὸ βαρόμετρον ἐν Ἑλλάδι μαρτυρεῖ, εἶναι μόνον συνέπεια τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἰσορροπίας. Κατὰ τὴν ὑπόθεσιν δὲν ἐλάβομεν ὑπ' ὅψει τὰς μεταβολάς, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς θερμοκρασίας, τῆς ὑγρασίας καὶ τῶν μεταβαλλομένων αὐτῶν συνθηκῶν, αἵτινες διατηροῦσι πάλιν ταύτας εἰς διαρκῆ μεταβολήν.

Κατανοεῖ τις ἐκ τοῦ παραδείγματος τούτου, ὅτι εἶναι μὲν δυνατόν νὰ προεῖπῃ τις θυέλλας, παρατηρεῖ ὁμῶς συγχρόνως, πόσον μέγας πρέπει νὰ ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν συγχρόνων τηλεγραφικῶς διαβιβασθεῖσων παρατηρήσεων καὶ πόσον μεγάλας πρέπει νὰ φαντάζηται τις τὰς γνώσεις καὶ τὴν περίσκεψιν ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπετόλμων τοιαύτας προρρήσεις. Θὰ ὁμολογήσῃ τις ὡσαύτως ὅτι αὕτη, ἡ τὸ πρῶτον ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ Fitroy ἐν χρήσει τεθεῖσα μέθοδος, μέχρι τοῦδε εἶναι ἡ μόνη ὀρθή, καὶ ὅτι δικαιουταί τις νὰ ἐλπίζῃ μεγάλα, εὐτυχῇ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ ἰδίως διὰ τὴν ναυτιλίαν, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς ἐξαιρέτους μελέτας τῶν Γάλλων πεπαιδευμένων, τῶν ὁποίων τὸ παράδειγμα ἤρξαντο πρὸ πολλοῦ νὰ ἀπομιμῶνται καὶ ἐν ἄλλαις χώραις, ἐν Γερμανίᾳ, Ἰταλίᾳ, Βορείῳ Ἀμερικῇ, Ῥωσίᾳ, ὡς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Τουρκίᾳ.

Διὰ τὴν ἐπιστήμην λοιπὸν ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως τὸ πρόβλημα ἦτο, ἐκ τῆς γενικῆς συναφείας τῶν φαινομένων μεγάλης ἐκτάσεως οὐχὶ μόνον νὰ γνωρίσῃ ἀλλὰ καὶ νὰ προεῖπῃ ὠρισμένον τι ἀποτελεσμα.

Πάντη ἄλλως παρίσταται τὸ πρᾶγμα, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τόπους προφητειῶν τοῦ καιροῦ· ἐνταῦθα δὲ ἀπτόμεθα τοῦ ἐδάφους τῆς δημοτικῆς γνώσεως τῶν καιρῶν, περὶ ἧς ἅπαντες οἱ λαοὶ δύνανται νὰ ὁμιλήσωσιν. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὅτι ἄνθρωποι ζῶντες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ὑπαίθρῳ, ὡς ποιμένες, ἄλιεῖς, ναυτικοί, διὰ σειρᾶς πολλῶν ἐτῶν συνάγουσι κεφάλαιόν τι πείρας τῶν καιρῶν· ἔπειτα δὲ ὅτι ἡ πείρα αὕτη ἐν ὀλίγαις μόνον περιπτώσεσιν, ἐὰν παρακολουθῇται ὑπὸ δεξιᾶς μνήμης, ἐχρησίμευσεν εἰς προφητείας. Περὶ ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως κατ' αὐτὴν οὐδεὶς λόγος· πρὸς δὲ τὸν σκοπὸν ἡμῶν δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ποιήσωμεν τὴν ἐνστασιν, ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν καὶ ναυτικοὶ ἐνίοτε ἐπιλαμβάνονται ἀληθῶν παρατηρήσεων. Ποιμένες, ἄλιεῖς καὶ ναυτικοὶ ἀναγκάζονται ὡς ἐκ τῆς ἀσχολίας αὐτῶν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ μετὰ τῆς αὐτῆς σπουδαιότητος ὡς καὶ ὁ γεωργός, οἱ δὲ λόγοι τῶν ἐξετάσεων τούτων εἶναι ἀρκούντως εἰς πάντας γνωστοί. Εἶναι διὰ τοῦτο εὐκολον νὰ νοήσῃ τις ὅτι καὶ ἡ συναχθεῖσα πείρα, ὡς καὶ ἡ μέση κοινὴ γνώμη, ἥτις εὐρίσκεται πῶς εἰς κατοχὴν δημοτικῶν μετεωρολογικῶν ἰδεῶν, καθ' ἑκάστην περίστασιν μεταχειρίζονται προφητείας. Οὕτω συνειθίζουσιν ἐκ τῆς διὰ νεφελῶν σκέπης τῶν ὁρέων, ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῆς διαυγείας τοῦ ἀέρος κατὰ τὸν ὀρίζοντα, ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν ζώων πρὸ μεγάλων μεταβολῶν τοῦ καιροῦ ἢ καὶ κατ' αὐτάς, νὰ συνάγωσι γνωρίσματα, τὰ ὅποια, ὅταν καθ' ὁμοιον τρόπον ἐπαναλαμβάνωνται πολλάκις, ἰσχύουσιν ὡς κανόνες. Ὅτι συγχρόνως πολυάριθμοι συμβαίνουνσι πλάναι, εἶναι λίαν φυσικὸν διὰ τὴν ἔλλειψιν πάσης ἐπιστημονικῆς γνώσεως· οὕτω π. χ. ὅταν ἐκ τῆς θέσεως τῆς μηνοειδοῦς σελήνης πρὸς τὸν ὀρίζοντα συνάγωνται συμ-

περάσματα περὶ τοῦ ἐπερχομένου καιροῦ, ἐνῷ ἡ θέσις ἐξαρτᾶται μόνον ἐξ ἀστρονομικῶν σχέσεων, καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἀναγκαίως ἐπαναλαμβάνεται εἴτε ἐν τῷ πρῶτῳ εἴτε ἐν τῷ ἐσπερινῷ οὐρανῷ. Εἶναι δυνατόν ὅμως γεωργὸς ἢ ναύτης, ὅστις ἐπὶ μακρὸν ἔζησεν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, π. χ. ἐν Ἀττικῇ, νὰ ἀποκτήσῃ ἀσφαλεστάτην τοπικὴν γνῶσιν τῶν καιρῶν καὶ τότε νὰ μὴ ἐλλείπῃ ἀξιοπιστία τις εἰς τὰς τοπικὰς του προφητείας περὶ καιροῦ. Ταύτας δὲν πρέπει τις πάντοτε νὰ περιφρονῇ, ἀλλὰ νὰ ἐνθυμῇται, ὅτι πολλάκις ἔχουσι μείζονα ἀξίαν ἢ ἡ γνώμη πεπαιδευμένων μετεωρολόγων, οἵτινες δὲν κατέχουσι τὰς τοπικὰς ταύτας γνώσεις. Ἐὰν ὅμως ὁ ῥηθεὶς γεωργὸς ἢ ναύτης ἐν Ἀττικῇ ἀπετόλμα καὶ περὶ τοῦ καιροῦ ἐν Τεργέστη ἢ Κωνσταντινουπόλει νὰ ὁμιλήσῃ, ἢ ἀπόφασίς του δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀξίαν.

Καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν δημοτικῶν προφητειῶν, ἐὰν αὐταὶ, ὡς ἐγίνετο κατὰ τὸν μεσαιῶνα, πράγματι ἐχρησίμευον εἰς τὰ ἡμερολόγια, θὰ εἶχεν ἰσχὺν μόνον πρὸς τὸν τόπον, ὅπου συνήχθη ἡ πεῖρα· ἐκ πάντων ὅμως κατανοεῖ τις ὅτι εἶναι καιρὸς πλέον, αἱ περὶ καιροῦ προφητεῖαι νὰ ἐκδιωχθῶσιν ἀπὸ τῶν ἡμερολογίων, ἐπίσης ὡς καὶ αἱ δεισιδαίμονες ἀρχαὶ τῶν προτέρων χρόνων ὀλίγον κατ' ὀλίγον περιῆλθον εἰς λήθην.

Καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνῃ ἡ ἐπιστήμη δύναται νὰ δώσῃ φῶς, ἀλλ' ἡ διαβίβασις αὐτῆς εἶναι ἀδύνατος ἐφ' ὅσον λείπουσιν οἱ ἀναγκαῖοι προπαρασκευαστικοὶ ὅροι τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τοῖς σχολείοις, ἢ δὲ ἀπόφασις αὕτη ἔχει δι' ὅλας τὰς πεπολιτισμένους χώρας ἔτι καὶ τὴν σήμερον πληρεστάτην ἰσχύν.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

(ὑπὸ Δ. Κοκκίδου).

Τὴν 9]21 Μαρτίου πανταχοῦ τῆς γῆς ἡ ἡμέρα εἶνε ἴση μὲ τὴν νύκτα· ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς γίνονται εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον τῆς γῆς (τὸ ὅποιον κατοικοῦμεν καὶ ἡμεῖς) μακρότεραι αἱ ἡμέραι, εἰς τὸ νότιον ὁμῶς αἱ νύκτες, μεχρισοῦ τὴν 9]21 Ἰουνίου εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον γίνεται ἡ μακροτέρα ἡμέρα καὶ εἰς τὸ νότιον ἡ μακροτέρα νύξ. Ἀπὸ τῆς 9]21 Ἰουνίου ἀρχίζει νὰ σμικρύνεται ἡ ἡμέρα εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον καὶ νὰ γίνεται μακροτέρα εἰς τὸ νότιον, μεχρισοῦ τὴν 11]23 Σεπτεμβρίου γίνεται πάλιν πανταχοῦ τῆς γῆς ἡ ἡμέρα ἴση μὲ τὴν νύκτα. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας πάλιν αὐτῆς ἀρχίζει νὰ αὐξάνῃ ἡ ἡμέρα εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον καὶ νὰ σμικρύνεται εἰς τὸ νότιον. Ἡ ἡμέρα λοιπὸν εἶνε μακροτέρα τῆς νυκτὸς ἀπὸ τῆς 9]21 Μαρτίου μέχρι τῆς 11]23 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον καὶ μικροτέρα εἰς τὸ νότιον· ἀπὸ τῆς 11]23 Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 9]21 Μαρτίου τὸ ἀντίθετον, μικροτέρα εἰς τὸ βόρειον καὶ μακροτέρα εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον. Αἱ ἡμέραι αὐξάνουν εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον ἀπὸ τῆς 9]21 Δεκεμβρίου, ὁπότε γίνεται ἡ μικροτέρα ἡμέρα δι' αὐτὸ, μέχρι τῆς 9]21 Ἰουνίου, ὁπότε γίνεται ἡ μακροτέρα νύξ· τὸ ἀνάπαλιν εἰς τὸ νότιον ἡμισφαίριον. Ἡ αὕξησις ἢ ἐλάττωσις τῆς ἡμέρας δὲν εἶνε ὁμοιόμορφος καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Περὶ τὴν 9 Δεκεμβρίου ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ πρὶν καὶ μετὰ ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας εἶνε σχεδὸν ἡ αὐτὴ, ἡ δὲ μεταβολὴ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀνεπαίσθητος· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ

περὶ τὴν 9 'Ιουνίου. Ἐκ τούτου καλοῦμεν τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἡλιοστάσια, διότι φαίνεται ὁ ἥλιος ὥς νὰ μὴ μεταβάλλῃ σχετικῶς πρὸς τὸν ἡσημερινὸν θέσιν, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας. Τοῦναντίον περὶ τὰς ἡσημερίας, τὴν 9 Μαρτίου δηλαδὴ καὶ τὴν 11 Σεπτεμβρίου, ἡ μεταβολὴ τῆς διαρκείας τῆς ἡμέρας εἶνε ἐπισημειωτοτέρα. Ἐν Ἑλλάδι συνήθως λογιζομεν τὴν αὔξησιν ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἡμέρας ἀνὰ δύο λεπτὰ καθεκάστην· τοῦτο δὲν εἶνε ὀρθὸν δι' οἷαν δὴποτε ἡμέραν τοῦ ἔτους· κατὰ τὸν Δεκέμβριον καὶ 'Ιούνιον (περὶ τὰ ἡλιοστάσια) εἶνε ἀνεπαίσθητος, εἴτα εἶνε ἐνὸς μόνου λεπτοῦ καὶ εἴτα δύο λεπτῶν καθ' ἡμέραν, ἐνῶ περὶ τὰς ἡσημερίας φθάνει τὰ τρία λεπτὰ, ἡ ἡμέρα δηλαδὴ αὐξάνει κατὰ τρία λεπτὰ περίπου περὶ τὴν 9 Μαρτίου καὶ σμικρύνεται κατὰ τρία περίπου λεπτὰ περὶ τὴν 11 Σεπτεμβρίου.

Ὅσον ἀπομακρυνόμεθα τοῦ ἡσημερινοῦ τοσοῦτον αἱ μεταβολαὶ εἶνε μεγαλήτεραι καὶ τοσοῦτο μεγαλητέρα εἶνε καὶ ἡ μακροτέρα ἡμέρα, ὅπως καὶ τὰν ἀπάλιν ἡ μακροτέρα νύξ· διότι ὅση εἶνε ἡ διάρκεια τῆς μακροτέρας ἡμέρας τὸ θέρος, ἄλλη τόση εἶνε καὶ ἡ διάρκεια τῆς μακροτέρας νυκτὸς τὸν χειμῶνα.

Εἰς τὸν ἡσημερινὸν ἡ ἡμέρα εἶνε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἴση πρὸς τὴν νύκτα. Εἰς τοὺς πόλους ἐξεναντίας ἡ ἡμέρα διαρκεῖ ἐξ μῆνας καὶ ἡ νύξ ἄλλο τόσον.

Ἐὰν δὲν περιεβάλλετο ἡ γῆ ὑπὸ ἀτμοσφαίρας, εἰς ὠρισμένην τινὰ διάρκειαν τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ θέρος θὰ ἀντεστοίχει ἀκριβῶς μία ἴση νύξ κατὰ τὸν χειμῶνα· π. χ. τὴν 13 Μαΐου, 27 ἡμέρας πρὸ τῆς θερινῆς τροπῆς, καὶ τὴν 6 'Ιουλίου, 27 ἡμέρας μετ' αὐτήν, ἡ διάρκεια τῆς ἡμέρας ἐν Ἀθήναις ἄνευ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἀτμοσφαίρας θὰ ᾔτο 13 ὥρων καὶ 17 λεπτῶν, ἡ δὲ νύξ 10 ὥρων καὶ 43 λεπτῶν· τὴν 12 Νοεμβρίου, 27 ἡμέ-

ρας πρὸ τῆς χειμερινῆς τροπῆς καὶ τὴν 5 Ἰανουαρίου, 27 ἡμέρας μετ' αὐτὴν, ἄνευ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἀτμοσφαίρας ἢ διάρκεια τῆς ἡμέρας θὰ ᾔητο 10 ὥρων καὶ 44 λεπτῶν καὶ τῆς νυκτὸς 13 ὥρων καὶ 16 λεπτῶν. Ἐπίσης καὶ ἡ διάρκεια τῆς μακροτέρας ἡμέρας θὰ ᾔητον ἀκριβῶς ἴση πρὸς τὴν τῆς μακροτέρας νυκτὸς 14 ὥρων καὶ 40 λεπτῶν. Οὕτω λοιπὸν, ἐὰν ἐπροσθέτομεν τὴν διάρκειαν ὅλων τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους καὶ ὅλων τῶν νυκτῶν, θὰ εὐρίσκομεν τὸ αὐτὸ ἄθροισμα. Πράγματι ὁμῶς ἔνεκα τῆς ἀτμοσφαίρας αἱ ἡμέραι ἔχουσιν ἐν συνόλῳ μακροτέραν διάρκειαν παρὰ τὰς νύκτας. Ἡ διαφορὰ αὐτὴ ἀυξάνει ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ λυκαυγές.

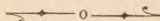
Ἡ γῆ δηλαδὴ περιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαίρας, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν, συνήθως ὁμῶς θεωρεῖται ἴσον πρὸς 75-100 χιλ. μέτρων. Ἡ ἀτμοσφαῖρα προξενεῖ θλάσιν τοῦ φωτὸς, κάμνει δηλαδὴ ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ φωτὸς τοῦ ἡλίου διέρχωνται δι' αὐτῆς νὰ ἀλλάσσωσι κατὰ τι τὴν διεύθυνσίν των. Ἐκ τούτου, πρὶν ὁ ἥλιος φθάσῃ ἀκριβῶς εἰς τὸν ὀρίζοντα καὶ ἐνῶ εὐρίσκεται ἀκόμῃ εἰς τόξον 0^0 καὶ $35'$ ὑπ' αὐτὸν, ἀρχίζουσιν αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ νὰ φαίνωνται ἐπίσης, καὶ κατὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ πρέπει νὰ κατέλθῃ κατὰ τὸ αὐτὸ τόξον κάτωθεν τοῦ ὀρίζοντος, ὅπως ἐκλείψωσιν αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ. Ἐνεκα τῆς θλάσεως λοιπὸν ἡ ἡμέρα ἀυξάνει κατὰ τι καὶ τὸ πρωτὶ καὶ τὸ ἐσπέρας. Ἡ αὐξησης αὐτὴ εἶνε τοσοῦτο μεγαλητέρα, ὅσον ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ πλησιάζομεν ἓνα τῶν πόλων. Διὰ τῆς θλάσεως ἀυξάνει ἡ ἡμέρα τόσον τὸ πρωτὶ καθὼς καὶ τὸ ἐσπέρας εἰς μὲν τὸν ἰσημερινὸν ἀνὰ $2\frac{1}{2}$ λεπτά τῆς ὥρας, εἰς δὲ τοὺς πόλους ἀνὰ 3 μῆνας καὶ 20 ἡμέρας. Ἐν Ἀθήναις ἡ ἡμέρα ἀυξάνει τόσον τὸ πρωτὶ ὅσον καὶ τὸ ἐσπέρας ἀνὰ 4 περίπου λεπτά.

Ἀλλὰ καὶ πρὶν ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος καὶ ἀφοῦ δύσῃ ἐξακολουθεῖ νὰ φέγγῃ μὲ τὸ λυκόφως. Αἰτία καὶ τούτου εἶνε πάλιν ἡ ἀτμοσφαῖρα. Ἐνόσω δηλαδὴ ὁ ἥλιος δὲν κατέλθῃ πλέον τῶν 17-18⁰ κάτωθεν τοῦ ὀρίζοντος, ἀντανακλῶνται αἱ ἀκτῖνες αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ τοῦτο γεννᾷ τὸ λυκόφως. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὴν πρωΐαν αὐτὸ εἶνε πολὺ ἀσθενές, μόλις ὑποφῶσκον εἰς τὸν ὀρίζοντα, βαθμηδὸν ὅμως αὐξάνει, διότι φθάνουσιν ἀκτῖνες ἀπὸ περισσότερα μέρη τῆς ἀτμοσφαίρας δι' ἀντανανκλάσεως καὶ τὸ φῶς αὐτοῦ αὐξάνει, καὶ οὕτως ἔχομεν φῶς πρὶν ἀκόμῃ ἀνατεῖλῃ ὁ ἥλιος. Ὁμοίως καὶ ἀφοῦ αὐτὸς δύσῃ ἔχομεν φῶς τὸ ὅποῖον βαθμηδὸν ἐξασθενεῖ, μεχριστοῦ κατελθόντος τοῦ ἡλίου 17-18⁰ κάτωθεν τοῦ ὀρίζοντος, ἐκλείπει καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ἵχνος. Ἡ διάρκεια τοῦ λυκόφωτος εἶνε μικροτέρα εἰς τὸν ἰσημερινόν, μείζων δὲ καθόσον πλησιάζομεν ἓνα τῶν πόλων. Παρ' ἡμῖν ἡ διάρκεια αὐτοῦ εἶνε $1\frac{1}{2}$ —2 ὥρας περίπου, εἶνε δὲ μείζων μὲν περὶ τὰς τροπὰς, ἐλάσσων δὲ περὶ τὰς ἰσημερίας. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ὅταν ὁ καιρὸς ᾗνε συννεφώδης δὲν ἀποφαίνεται τοσοῦτο τὸ λυκόφως, ὅσον ὅταν ᾗνε αἶθριος. Τὸ λυκόφως εἶνε πολὺ εὐεργετικόν, ὅχι μόνον διότι δι' αὐτοῦ ἔχομεν φῶς ἐπὶ χρόνον τινὰ καὶ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου καὶ μετὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ διότι δι' αὐτοῦ γίνεται βαθμιαία ἡ μετὰβασις ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς νυκτὸς εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα περιέχεται ἡ διάρκεια τῆς μεγίστης ἡμέρας εἰς διαφόρους τόπους τῆς γῆς ἄνευ τῆς ἐπιρροῆς τῆς θλάσεως καὶ ἄνευ τοῦ λυκαυγοῦς. Τὴν διάρκειαν αὐτὴν πρέπει νὰ αὐξήσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ 8 λεπτὰ ἕνεκα τῆς θλάσεως, ἐνῶ τὸ λυκαυγές, ὅπως εἴπομεν, ἔχει διάρκειαν κατὰ μὲν τὰς ἰσημερίας $1\frac{1}{2}$ ὥρας, κατὰ δὲ τὰς τροπὰς σχεδὸν 2 ὥ-

ρῶν. Εἰς τὴν Πετρούπολιν τὸ λυκαυγὲς κατὰ μὲν τὰς ἰσημερίας εἶνε 4 $\frac{1}{2}$ ὥρῶν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τροπὴν δὲν παύει δι' ὅλης τῆς νυκτός.

Πόλεις	ὥρ.	λεπ.
Ἀθηναί	14	39
Ἐρικουῖσα	14	50
Ἀντικύθηρα	14	26
Κωνσταντινούπολις	14	57
Βουκουρέστιον.	15	23
Παρίσιοι	15	59
Λονδῖνον	16	12
Βερολῖνον	16	36
Κοπενάγη.	17	16
Πετρούπολις	18	28
Βιέννη	15	52
Ῥώμη	15	3
Ἱερουσαλὴμ	14	5
Ἀλεξάνδρεια	14	2
Κοΐτον.	12	1
Μαδράς	12	46
Ῥίον Ἰανέϊρον	13	25
Βασιγκτῶν	14	44
Ὁβδόρσκ (ἐπὶ τοῦ βορ. πολ. κύκλου)	24	0
Βόρειον Ἀκρωτήριον.	2	$\frac{1}{2}$ μῆνας
Βορεία ἄκρα τῆς Νοβιάας Σέμπλιας	3	$\frac{1}{2}$ μῆνας

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΕΝ ΑΤΤΙΚῇ

(κατὰ πολυετεῖς παρατηρήσεις τοῦ Ι. Σμιδτ.)

Ὁ ἐπόμενος συνοπτικὸς πίναξ περιέχει ἀριθμοὺς δεικνύοντας τὴν μέσσην θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαιράς, μετρουμένην ἐν σκιᾷ κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ μέσον ἐκάστου μηνός (κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον), καὶ τὴν μέσσην

θερμοκρασίαν τῆς θαλάσσης, μετρουμένην παρὰ τὰς ἀκτάς. Ὅλοι δὲ οἱ βαθμοὶ οὗτοι τῆς θερμοκρασίας εἰσὶ κατὰ τὸ ἑκατοντάβαθμον θερμόμετρον.

Ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἡ θάλασσα εἶναι θερμότερα τῆς ἀτμοσφαίρας. Τὸναντίον συμβαίνει ἐν ὥρᾳ θέρους. Τὴν πρωΐαν ἡ θάλασσα εἶνε ψυχροτέρα, τὸ δὲ ἑσπέρας θερμότερα τῆς ἀτμοσφαίρας. Τὸ ἀνώτατον δὲ ὄριον τῆς αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τῶν θερμοκρασιῶν ἀμφοτέρων τούτων δὲν συμπίπτει ποτὲ τὴν αὐτὴν ὥραν.

Μέση θερμοκρασία Διαφορ. τῆς θερμοκρασ.
τῆς θαλ. τῆς ἀτμ. τῆς ἀτμ. καὶ τῆς θαλ.

(Βαθμοὶ)

Ἰανουάρ.	1	140.7	80.5	.	.	.	.	.	—60.2
»	15	13. 9	8. 0	.	.	.	.	.	—5. 9
Φεβρ.	1	13. 9	8. 4	.	.	.	.	.	—5. 5
»	15	14. 4	9. 6	.	.	.	.	.	—4. 8
Μάρτιος	1	15. 2	11. 2	.	.	.	.	.	—4. 0
»	15	16. 2	12. 8	.	.	.	.	.	—3. 4
Ἀπρίλ.	1	17. 3	14. 4	.	.	.	.	.	—2. 9
»	15	18. 1	16. 3	.	.	.	.	.	—2. 2
Μάϊος	1	19. 8	18. 5	.	.	.	.	.	—1. 3
»	15	21. 3	21. 1	.	.	.	.	.	—0. 2
Ἰούνιος	1	22. 9	23. 7	.	.	.	.	.	+ 0. 8
»	15	44. 6	25. 8	.	.	.	.	.	+ 1. 2
Ἰούλιος	1	25. 8	27. 2	.	.	.	.	.	+ 1. 4
»	15	26. 6	28. 1	.	.	.	.	.	+ 1. 5
Αὐγούστος	1	26. 8	28. 5	.	.	.	.	.	+ 1. 7
»	15	26. 5	28. 1	.	.	.	.	.	+ 1. 6
Σεπτέμβρ.	1	25. 6	26. 5	.	.	.	.	.	+ 0. 9
»	15	24. 4	24. 4	.	.	.	.	.	+ 0. 0
Ὀκτώβρ.	1	23. 0	22. 0	.	.	.	.	.	—1. 0
»	15	21. 6	19. 7	.	.	.	.	.	—1. 9
Νοέμβρ.	1	20. 0	17. 2	.	.	.	.	.	—2. 8
»	15	18. 5	14. 5	.	.	.	.	.	—4. 0
Δεκέμβρ.	1	17. 5	11. 9	.	.	.	.	.	—5. 6
»	15	16. 4	9. 7	.	.	.	.	.	—6. 7

Ὡς πρὸς τὰ θαλάσσια λουτρὰ αἱ τρεῖς αὗται σειραὶ τῶν ἀριθμῶν ὑποδεικνύουσι τὸν κατάλληλον πρὸς ἐκλογὴν αὐτῶν καιρὸν κατὰ τὰς ἐκάστοτε περιστάσεις.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(κατὰ παρατηρήσεις τοῦ Ι. Σμιδτ).

Ὁ σεισμὸς εἶναι καθολικὴ τις καὶ ἀδιάλειπτος πλα-
νητικὴ ἐνέργεια τοῦ σώματος τῆς γῆς. Αἱ ἐκρήξεις τῶν
ἡφαιστείων εἶναι ἀπομεμονωμένον καὶ κατὰ πολὺ ἐ-
λάσσονος ἀξίας φαινόμενον, ὅπερ δύναται ἐνίοτε νὰ
παρομαρτῇται καὶ ὑπὸ τοπικῶν δονήσεων. "Απαντες οἱ
μεγάλοι καὶ ὀνομαστοὶ εὐρωπαϊκοὶ σεισμοὶ δὲν εἶναι
σύγχρονοι ἐκρήξεων ἐν Ἰσλανδίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, ἔχουσι
δὲ τὰ κέντρα αὐτῶν μακρὰν τῶν ἡφαιστείων ἐκείνων.
Μόνη δὲ ἡ καταστροφή τῆς Κατάνης (1694) ἔχει πι-
θανῶς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἐν τῇ Αἴτνῃ. "Απασαι αἱ ἐκ-
ρήξεις ἐν Θήρᾳ παρηκολουθοῦντο ὑπὸ τοπικῶν μικροῦ
λόγου ἀξίων δονισμῶν, οἱ δὲ ἐπικίνδυνοι αὐτόθι σεισμοὶ
εἶχον, ὥς καὶ τῷ 1856, τὸ κέντρον αὐτῶν ἐν Κρήτῃ ἢ
ἀλλαχοῦ. Ἡ εἰδικὴ ἔρευνα τῶν ἀπὸ τοῦ 1859 συλλεγει-
σῶν εἰδήσεων περὶ σεισμῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπέδειξεν ὅτι ἐν
τῇ χώρᾳ ταύτῃ δεκαεὺς τοῦλάχιστον διάφοροι περιφέ-
ρειαι δονήσεων ἢ κέντρα σεισμῶν ὑπάρχουσι, ταῦτα δὲ
πιθανὸν ἤδη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος νὰ ᾔσαν ἐνεργά, ἢ
μόνον κατ' ὀλίγον νὰ μετεβλήθη ἡ θέσις αὐτῶν. "Α-
παντα σχεδὸν κεῖνται ἐν τῇ τιτανώδει διαμορφώσει
τῆς γῆς καὶ εἶναι ταῦτα·

- 1) Σκίαθος.
- 2) Σκόπελος.
- 3) Ἐρέτρια.
- 4) Θῆβαι.
- 5) Ἀμφισσα - Δελφοί.
- 6) Μεταξὺ Αἰγίου καὶ Γαλαξειδίου.
- 7) Κόρινθος.
- 8) Ὑδρα - Πόρος.
- 9) Μεσσηνία.

- 10) Ἥλις.
- 11) Ζάκυνθος.
- 12) Κεφαλληνία.
- 13) Λευκάς.
- 14) Κέρκυρα.
- 15) Μήλος.
- 16) Μεσημβρινῶς τῶν Κυθήρων.

Καί τινα μὲν τῶν σημείων δύνανται νὰ ᾖναι ἀβέβαια, ἀλλὰ λείπουν βεβαίως καὶ ἱκανά, ἅτινα ὕστερον θὰ ἐξευρεθῶσι. Αἱ Ἀθηναὶ ἐπὶ ἀποστάσεως 8 μέχρι 10 μιλλίων δὲν ἔχουσιν οὐδὲν κέντρον σεισμοῦ γειτονικόν, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι γνωστόν, οὐδέποτε ἔπαθον σπουδαίως ὑπὸ σεισμῶν, εἰ καὶ ἔχνη αὐτῶν παρατηροῦνται ἐπὶ τῶν στηλῶν τῶν ναῶν. Αἱ ἐνέργειαι αὗται πιθανὸν νὰ χρονολογῶνται ἀπὸ τῆς φοβερᾶς καταστροφῆς κατὰ Ἰούλιον τοῦ 551. Πότε οἱ ναοὶ τῶν Δελφῶν, τῆς Νεμέας καὶ Ὀλυμπίας κατέπεσαν ἐν σεισμῷ δὲν διεσώθη ἡμῖν ἐκ παραδόσεως. Ἐὰν ὁμῶς παρερχομένων τῶν αἰώνων τὰ κέντρα τῶν σεισμῶν μεταβάλλουσι θέσιν, τότε δύνανται νὰ διακινδυνεύσωσι καὶ τόποι, οἵτινες οὐδέποτε πρότερον ἐβλάβησαν.

ΦΥΣΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

ΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

— Διὰ τὴν αἰ ὕαλοι τῶν παραθύρων τοῦ δωματίου μας καλύπτονται ὑπὸ δρόσου ἐν καιρῷ χειμῶνος ;

Διότι ὁ ἐσωτερικὸς ἀήρ τοῦ δωματίου μας εἶναι θερμότερος τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐμπεριέχει μεγαλητέραν ποσότητα ἀτμῶν ὕδατος ἐν ἀφανεῖ καταστάσει. Ἀλλὰ τὰ λεπτὰ στρώματα τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀέρος, τὰ ὁποῖα ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ψυχρῶν

υάλων ἀποψύχονται, μέγα μέρος δὲ τῶν ἀφανῶν ἀτμῶν τοῦ ὕδατος κατακρημνίζονται ἐν εἴδει δρόσου ἐπὶ τῶν υάλων τοῦ παραθύρου ἐσωτερικῶς. Ἄν δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ψῦχος αὐξήσῃ, ἡ δρόσος αὕτη πηγνυται καὶ μεταβάλλεται εἰς πάχνην.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅταν κατὰ τὸ θέρος πληρώσωμεν φιάλην ὕδατος περιέχοντος πάγον. Ἀμέσως αἱ ἐξωτερικαὶ τῆς φιάλης παρειαὶ καλύπτονται ὑπὸ δρόσου.

— Διατί ἐν καιρῷ χειμῶνος βλέπομεν ἐξερχόμενον ἐκ τῶν μυκτῆρων καὶ τοῦ στόματος τῶν ζώων εἶδος τι καπνοῦ;

Διότι ὁ ἐκπνεόμενος ἀήρ, ἐκ τῶν πνευμόνων ἐρχόμενος, εἶναι πολὺ θερμότερος τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδίως ἐν καιρῷ χειμῶνος, φέρει δὲ καὶ μεγάλην ποσότητα ἀτμῶν ὕδατος ἐν ἀοράτῳ καταστάσει. Ἐρχόμενος δὲ εἰς ἐπαφήν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ψυχροῦ ἀέρος ἀποψύχεται, μεταδίδων εἰς αὐτὸν μέρος τοῦ θερμαντικοῦ του. Ἄλλ' ἀποψυχόμενος δὲν δύναται πλέον νὰ κρατήσῃ ἐν ἀοράτῳ καταστάσει τοὺς ἐνυπάρχοντας ἀτμοὺς, οἵτινες συμπυκνοῦνται καὶ καθίστανται ὁρατοί. Τοῦτο ὁμῶς συμβαίνει κατὰ τὸν χειμῶνα, κατὰ δὲ τὸ θέρος μόνον τὴν πρωΐαν, ὅτε ἡ ἀτμοσφαῖρα περιέχει ἀρκετοὺς ἀτμοὺς ὕδατος ἐν ἀοράτῳ καταστάσει, ἀδυνατεῖ δὲ νὰ διαλύσῃ καὶ ἄλλους. Ἄλλὰ περὶ τὰ μέσα τῆς ἡμέρας κατὰ τὸ θέρος, ὅτε πολλάκις ἡ θερμοκρασία τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἐκ τῶν πνευμόνων ἐκπνεομένου, οἱ ἀτμοὶ οἱ ἐκ τῶν μυκτῆρων καὶ τοῦ στόματος τῶν ζώων ἐξερχόμενοι ὅχι μόνον δὲν συμπυκνοῦνται, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον διαλύονται καὶ καθίστανται ἐντελῶς ὁρατοί.

— Διατί οἱ διάπυροι ἄνθρακες καίουσιν ζωηρότερον ὅταν φυσῶμεν ἐπ' αὐτῶν ;

Διότι ἐξακοντίζομεν συγχρόνως μὲ τὸν ἀέρα καὶ περισσότερον ὀξυγόνον, τὸ ὅποῖον καὶ μόνον συντελεῖ εἰς τὴν καῦσιν. Ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ εἶναι κυρίως μίγμα δύο ἀερίων, τοῦ ἀζώτου καὶ τοῦ ὀξυγόνου. Τὸ ἀζωτον οὐδόλως εἰς τὴν καῦσιν συντελεῖ, τοῦναντίον μετριάζει τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὀξυγόνου, ὅπως τὸ ὕδωρ τὸ ὅποῖον χύνομεν ἐντὸς τοῦ οἴνου.

— Διατί καλύπτοντες τὸ πῦρ μὲ τέφραν δυνάμεθα νὰ τὸ διατηρήσωμεν ἐπὶ πολλὰς ἔτι ὥρας ;

Διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ τέφρα ἀφίνει πολὺ δυσκόλως τὴν θερμότητα νὰ ἐξέλθῃ, διὰ τοῦτο καλεῖται καὶ κακὸς ἀγωγὸς τοῦ θερμαντικοῦ· ἀφ' ἐτέρου ἐμποδίζει τὴν ἄμεσον ἐπαφὴν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, ὅστις διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ συντελεῖ εἰς τὴν καῦσιν, ἥτις γίνεται πολὺ βραδέως ὅταν τὸ πῦρ ᾖναι κεκαλυμμένον.

— Διατί τὸ πῦρ εἶναι πολὺ ζωηρότερον, ἥτοι ἀνάπτει εὐκολώτερον, κατὰ τὸν χειμῶνα ἐν καιρῷ μεγάλου ψύχους ;

Ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ, ὡς πάντα τὰ ἀέρια, θερμαίνομενος διαστέλλεται καὶ ἐξογκοῦται· ἀπ' ἐναντίας ψυχόμενος, συστέλλεται καὶ συμπυκνοῦται. Ἐν καιρῷ λοιπὸν μεγάλου ψύχους ὁ ἀήρ εἶναι πολὺ πυκνότερος, καὶ ἐπειδὴ χρησιμεύει διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ὡς τροφή εἰς τὸ πῦρ, καθιστᾷ αὐτὸ πολὺ ζωηρότερον, διότι εἰς τὸν τὸν αὐτὸν ὄγκον ἐγκλείει περισσότερον ὀξυγόνον.

— Διατί ἐν πύραυνον (μαγκάλι) σβύνει ὅταν τὸ ἐκθέσωμεν εἰς τὰς θερμὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ;

Διότι ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ συντελεῖ εἰς τὴν καῦσιν, παρέχων τρόπον τινὰ τὴν ἀ-

ναγκαίαν τροφήν εἰς τὸ πῦρ. Θερμαίνόμενος ἐπομένως διὰ τῆς ἡλιακῆς θερμότητος ἐκτείνεται καὶ ἀραιοῦται, δὲν παρέχει δὲ οὕτω εἰς τὸ πῦρ τὴν πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ ἀναγκαίαν τροφήν.

— Διατί ἀγγεῖον πήλινον ἢ μεταλλικόν, κενὸν τιθέμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς θραύεται ἢ καταστρέφεται, ἐνῷ πλήρες ὕδατος μένει ἀνέπαφον ;

Διότι εἰς τὸ πλήρες ὕδατος ἀγγεῖον, τὸ θερμαντικόν, διερχόμενον διὰ τῶν παρειῶν ἀπορρόφᾶται ἀδιακόπως ἀπὸ τοῦ ὕδαρ, τὸ ὅποῖον θερμαίνεται καὶ ἐξατμίζεται. Ἐνεκα τούτου δυνάμεθα νὰ βράσωμεν ὕδωρ ἐντὸς ἀγγείου, ἐκ χάρτου κατασκευασθέντος, εἰς τὴν φλόγα λαμπάδος, χωρὶς ὁ χάρτης νὰ καῇ.

— Διατί φυσῶμεν τὰς χεῖράς μας τὸν χειμῶνα ὅπως τὰς θερμάνωμεν, φυσῶμεν δὲ ἐπίσης τὸ φαγητὸν (π. χ. τὴν σοῦ-πάν μας) ὅπως τὸ ἀποψύξωμεν ;

Διότι ὅταν φυσῶμεν τὰς χεῖράς μας ἀνοίγομεν τὸ στόμα, καὶ ἐξάγομεν τὸν ἀέρα τῶν πνευμόνων, ὅστις εἶναι πολὺ θερμότερος τῶν ἀπεψυγμένων κατὰ τὸν χειμῶνα χειρῶν μας.

Ὅταν ἀπ' ἐναντίας φυσῶμεν τὸ φαγητὸν μας ὅπως τὸ ἀποψύξωμεν, λαμβάνει χώραν ἄλλο φαινόμενον, διότι κλείομεν τὸ στόμα, πιέζομεν τὸν ἐντὸς τοῦ στόματος ἀέρα, ἐξογκοῦντες μάλιστα τὰς παρειάς μας, ἀφίνομεν δὲ μεταξὺ τῶν χειλέων μας μικρὰν ὀπήν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξακοντίζομεν μὲ ὀρμὴν τὸν ἀέρα. Ὅταν εἰς ἐν ἀγγεῖον πιέσητε τὸν ἀέρα καὶ ἀναγκάσητε νὰ εἰσέλθῃ πολὺ περισσότερος ἀφ' ὅσον χωρεῖ τὸ ἀγγεῖον ἀνοικτὸν, ὁ ἀὴρ οὗτος θερμαίνεται, ἢ μᾶλλον τὸν ἀναγκάζετε νὰ ἀποδώσῃ θερμαντικόν, τὸ ὅποῖον ἔχει ἐντὸς αὐτοῦ. Ἄν τὸν ἀφήσητε ν' ἀποψυχθῇ καὶ μετὰ ταῦτα ἀνοίξετε τὸ ἀγγεῖον, οὗτος ἐξέρχεται μὲ ὀρμὴν καὶ ζητεῖ νὰ λάβῃ

ὀπίσω τὸ θερμαντικὸν τὸ ὁποῖον τοῦ ἀφηρέθη ὅταν ἐπιέσθῃ, ἂν δὲ θέσητε τὴν χεῖρά σας αἰσθάνεσθε ψῦχος, διότι ἀφαιρεῖ τὸ θερμαντικὸν τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τὴν χεῖρά σας. Ἐν γένει λοιπὸν ὅσῳ ἐν ἀέριον εἶναι πολὺ πιεσμένον καὶ τὸ ἀφήσωμεν ἐλεύθερον παράγει ψῦχος.

Τοῦτο γίνεται ὅχι μόνον μὲ τὸν ἀέρα ἀλλὰ καὶ μὲ τοὺς ἀτμούς ὕδατος. Θέσατε τὴν χεῖρά σας ὑπεράνω ἀγγείου, εἰς τὸ ὁποῖον βράζει ὕδωρ, θέλετε αἰσθανθῇ μεγάλην θερμότητα. Ἀπ' ἐναντίας θέλετε αἰσθανθῇ ψῦχος ὅταν θέσητε τὴν χεῖράς σας ὑπεράνω ἀτμῶν ἐξερχομένων ἀτμολέβητος, ὡς π.χ. τῶν ἐξερχομένων τῆς ἀτμαμάξης τοῦ σιδηροδρόμου, ὅταν οὗτος συρίζῃ.

Ὅταν δὲ φουσῶμεν τὸ φαγητόν μας, ὁ ἀήρ ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἀφαιρεῖ διαδοχικῶς τὸ θερμαντικὸν τῆς οὐσίας, ἥτις καὶ διὰ τοῦτο ἀποψύχεται.

— Διατί ἐν ὑπόγειον μᾶς φαίνεται θερμὸν μὲν κατὰ τὸν χειμῶνα, ψυχρὸν δὲ κατὰ τὸ θέρος ;

Διότι ἡ θερμοκρασία τοῦ ὑπογείου εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ κατὰ τὸ θέρος, ἢ μᾶλλον πολὺ ὀλίγον μεταβάλλεται. Ἐν Ἀθήναις ἡ θερμοκρασία ἐνὸς ὑπογείου εἶναι 15-16 περίπου βαθμῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, ἐπομένως ἀνωτέρα κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ κατωτέρα κατὰ τὸ θέρος τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος εἰς τὸν ὁποῖον ζῶμεν.

Τὸ σῶμά μας, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ κακὸν θερμόμετρον, εὐρίσκει τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅστις ἔχει πάντοτε τὴν αὐτὴν θερμοκρασίαν, θερμὸν μὲν ὅταν ἔρχεται ἀπὸ ψυχρότερον μέρος, ἀπ' ἐναντίας δὲ ψυχρὸν ὅταν ἔρχεται ἀπὸ θερμότερον. Τοῦτο ἀποδεικνύουσιν ἀρκούντως περίεργοι παρατηρήσεις. Οἱ εἰς τὰ ὄρη Ἀνδεις τῆς Ἀμερικῆς ταξιδιωτὰ ἀναπαύονται ἀναβαίνοντες ἢ κατα-

βαίνοντες εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀντιζάνης. Ἄλλ' οἱ μὲν καταβαίνοντες ἀπὸ τὰ χιονοσκεπῇ ὕψη εὐρίσκουσιν ἐκεῖ ζέστην ἀνυπόφορον, ἐνῶ οἱ ἀναβαίνοντες, οἱ ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν πεδιάδα, ὅπου ἡ θερμοκρασία εἶνε μεγαλειτέρα καταψύχονται.

Μὲ τὸ ἐξῆς ἀπλούστατον πείραμα δυνάμεθα ἐπίσης νὰ τὸ καταδείξωμεν. Θέτομεν τὴν μίαν χεῖρά μας, π.χ. τὴν ἀριστεράν, ἐντὸς ἐνὸς ἀγγείου ἔχοντος ὕδωρ καὶ πάγον, τὴν δὲ δεξιὰν εἰς πολὺ θερμὸν ὕδωρ. Ἐπειτα ἐμβαπτιζομεν καὶ τὰς δύο συγχρόνως εἰς ὕδωρ χλιαρόν. Ἡ μὲν ἀριστερὰ χεὶρ θὰ τὸ εὖρη πολὺ θερμόν, ἡ δὲ δεξιὰ ἀπ' ἐναντίας ψυχρόν.

— Διατί ὅλα τὰ νέφη δὲν ἀνέρχονται εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ;

Διότι ἄλλα μὲν εἶναι πυκνότερα, ἄλλα δὲ ἀραιότερα. Ἡ ἀτμοσφαῖρα εἶναι πυκνοτέρα εἰς τὰ κατώτερα στρώματα, διότι τὰ ἀνώτερα πιέζουσιν αὐτά. Τὰ νέφη ὅθεν ἐφ' ὅσον εἶναι ἀραιότερα ἐπὶ τοσοῦτον ἀνέρχονται, μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς ἰσόπυκνα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, καὶ ἐκεῖ ἴστανται. Πυκνούμενα τοῦναντίον καπαπίπτουσιν.

— Διατί τὰ νέφη μεταβάλλονται εἰς βροχὴν ;

Διότι τὰ νέφη εἶναι ἀτμοὶ ὕδατος, οἵτινες ἀποψυχόμενοι συμπυκνοῦνται καὶ σχηματίζουσι σταγόνας ὕδατος, τὸ ὅποῖον δὲν δύναται ἡ ἀτμοσφαῖρα νὰ ὑποβαστάσῃ, αὐταὶ δὲ καταπίπτουσιν ὑπείκουσαι εἰς τὸ βάρος των. Πίπτει δὲ κατὰ σταγόνας τὸ ὕδωρ τὸ ὅποῖον τὰ νέφη παράγουσι, διότι ἡ ἀτμοσφαῖρα ὑποδιαίρει αὐτό. Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἀτμοσφαῖρα, τὸ ὕδωρ τῆς βροχῆς θὰ κατέπιπτε σύσσωμον καὶ ὥς μία μάζα.

— Διατί όταν πολλοὶ ἄνθρωποι εὐρίσκωνται εἰς κλειστὸν δωματίον δύνανται νὰ πάθωσιν ἀπὸ ἀσφυξίας ;

Διότι οἱ ἄνθρωποι εἰσπνέοντες τὸν καθαρὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα, τὸ μίγμα τοῦτο ἐξ ὀξυγόνου καὶ ἀζώτου, ἐκβάλλουσιν εἴτα ἐκ τῶν πνευμόνων τὸ ἀζωτον καὶ τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ, εἰς τὸ ὅποτον μετατρέπεται τὸ ὀξυγόνον ἐντὸς τῶν πνευμόνων. Τὰ δύο ταῦτα ἀέρια ἀζωτον καὶ ἀνθρακικὸν ὀξύ δὲν δύνανται νὰ διατηρήσωσι τὴν ζωὴν, οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀποθνήσκουσιν ἐξ ἀσφυξίας.

— Διατί ἡ γάτα τρίβει διὰ τῶν ποδῶν της τὰ ὠτὰ της όταν μέλλῃ νὰ βρέξῃ ;

Αἱ τρίχες ἐν γένει εἶναι ὑγροσκοπικαί, δηλ. ἀπορρόφωσιν εὐκόλως τὴν ὑγρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας. Όταν μέλλῃ νὰ βρέξῃ, ἡ ἀτμοσφαῖρα περιέχει πολλοὺς ἀτμοὺς ὕδατος ἐν ἀοράτῳ καταστάσει, τοὺς ὁποίους ἀπορρόφωσιν αἱ τρίχες τοῦ ζώου τούτου, γίνονται δὲ οὕτω πρόξενοι κνισμοῦ τινος· διὰ τοῦτο δὲ ἡ γάτα ξύεται. Πολλοὶ ἄνθρωποι αἰσθάνονται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον κνισμοὺς ἀνυποφόρους κατὰ τὴν κεφαλὴν, προμηνύοντας βρογχήν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γεώργιος Α΄ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων γεννηθεὶς τὴν 12 Δεκεμβρίου 1845 καὶ ἀναγορευθεὶς βασιλεὺς τὴν 19 Ἰουνίου 1863, ἐνυμφεύθη τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1867 τὴν **Ὀλγαν** θυγατέρα τοῦ μεγάλου δουκὸς **Κωνσταντίνου Νικολάϊεβιτς** γεννηθεῖσαν τῇ 22 Αὐγούστου 1851.

Κωνσταντῖνος διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1868.

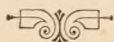
Γεώργιος γεννηθεὶς ἐν Κερκύρᾳ τῇ 12 Ἰουνίου 1869.
Ἀλεξάνδρα γεννηθεῖσα ἐν Κερκύρᾳ τὴν 18 Αὐγούστου 1870.

Νικόλαος γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰανουαρίου 1872.

Μαρία Μαγδαληνὴ γεννηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1876.

† **Ὀλγα** γεννηθεῖσα τῇ 26 Μαρτίου 1880 ἀποβίωσασα τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1880.

Ἀνδρέας γεννηθεὶς ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1882.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Τὸ παράσημον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος ἐψήφισεν ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις, διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1829 Ἡ' ψηφίσματος αὐτῆς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς αἰσίως τελεσθείσης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Βασιλείας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1833 Διατάγματος τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἐκανονίσθησαν τὰ τοῦ παρασήμου λεπτομερέστερον, καὶ διηρέθη εἰς 5 κλάσεις, ἧτοι :

- α) τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ (Chevaliers).
- β') τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ (Officiers).
- γ') τῶν Ταξιαρχῶν (Commandeurs).
- δ') τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν (Grands Commandeurs).

καὶ ε) τῶν Μεγαλοσταύρων (Grands Croix).

Ἐκτοτε προσέλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος, ὠρίσθη ὁ Βασιλεὺς ἀρχηγέτης αὐτοῦ (Grand Maître), καὶ περιωρίσθη ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ Ἱπποτῶν εἰς 120, ὁ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς 30, ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς 20, καὶ ὁ τῶν Μεγαλοσταύρων εἰς 12. Οἱ Ἱππῶται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ ἔμειναν ἔκτοτε ἀπεριόριστοι.

Ἡ διαφορὰ τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ ἀπὸ τούτου τοῦ Χρυσοῦ ἔγκειται εἰς τὴν ἐξ ἀργύρου ἢ

χρυσοῦ κατασκευὴν τοῦ παρασήμου, ἡ δὲ τούτων ἀπὸ τὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ὅτι ὁ μὲν Σταυρὸς τῶν Ἱπποτῶν ἡρτῆται ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους, ὁ δὲ τῶν Ταξιαρχῶν, κατὰ τι μείζονος σχήματος καὶ ἐπὶ εὐρυτέρας ταινίας, ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ οἱ Ταξιαρχαὶ καὶ οἱ Ἀνώτεροι Ταξιαρχαὶ εἰσὶ χρυσοῦ, τοῦ αὐτοῦ μεγέθους κατὰ τὸ νεώτερον Διάταγμα τῆς 21 Ἰανουαρίου 1869, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ Ἀνώτεροι παρακολουθοῦνται ὑπὸ πλάκῃς (ἀστέρος), φερομένης ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τοῦ στήθους μέρους. Ὁ Μεγαλόσταυρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου πρὸς τὴν δεξιὰν πλευράν, ληγουμένης τῆς ταινίας εἰς σταυρὸν ἰσομεγέθη τῷ τῶν Ταξιαρχῶν, παρακολουθεῖται δὲ ὑπὸ ἀστέρος, ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ τοῦ στήθους μέρους.

Νεώτερος νόμος τῆς 14 Αὐγούστου 1848 ηὔξησεν εἰς 240 τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἱπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ, εἰς 70 τῶν Ταξιαρχῶν καὶ 30 τῶν Ἀνωτέρων, ἀφῆκε δὲ 12 πάλιν τοὺς Μεγαλοσταύρους.

Εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῶν 4 τάξεων δὲν συμπεριλαμβάνεται α) ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, β') οἱ ξένοι ὑπῆκοι.

Τὸ παράσημον τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κατασκευάζεται ἐν Παρισίῳ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ Lemaitre ἐκ λευκοῦ σμάλτου ἐπὶ ἀργυροῦ ἢ χρυσοῦ σταυροῦ, κατὰ τὸν βαθμὸν, φέροντος ἐπὶ τῆς προμετωπίδος μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, περικλειομένην ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς:

«Ἡ δεξιὰ σου χεὶρ, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ»,

ἐκ τοῦ ὀπισθεν δὲ σχῆμα μικροῦ σταυροῦ μὲ τὴν περιγραφὴν :

«Ἡ ἐν Ἀργεὶ Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις, αὐχθ'».

ἐξαρτᾶται δ' ἐκ κυανῆς ταινίας κυματοειδοῦς, ἐχούσης στενὸν λευκὸν περιθώριον.

Τὸ παράσημον τοῦτο ἀπονέμεται εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἑλληνας, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὡς ὑπουργοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ ἐκτάκτῳ φιλοπονίᾳ καὶ τιμιότητι ἐν ᾧ κλάδῳ ἕκαστος ὑπηρετεῖ. Τὸ Δίπλωμα τῆς ἀπονομῆς φέρει τὴν βασιλικὴν ὑπογραφὴν, τὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὴν μεγάλην σφραγίδα τοῦ Κράτους.

Οὐδεὶς ὑπήκοος Ἑλλήν δύνатаι νὰ λάβῃ ἀνωτέρου βαθμοῦ παράσημον, ἂν δὲν ἔχῃ πρότερον βαθμοῦ κατωτέρου. Τοῦτο δὲν ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων. Διὰ πᾶσαν δὲ προαγωγὴν ἀπαιτεῖται νέα ὑπηρεσία.

Ὁ Βασιλεὺς δύνатаι, εἰς ἔνδειξιν ἐξαιρετικῆς εὐνοίας, ν' ἀπονεῖμῃ ἰδίᾳ χειρὶ τὸ παράσημον, ἐκδιδομένου κατόπιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ οἰκείου Διπλώματος.

Τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος φέρεται εἰς ἔθνικας ἢ βασιλείους ἐορτάς, ἐν ἰδιωτικαῖς δὲ τελεταῖς φέρουσιν οἱ μὲν Μεγαλόσταυροι καὶ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι μόνον τὸν Ἀστέρα, οἱ δὲ λοιποὶ βαθμοφόροι μικρὰν ταινίαν τοῦ χρώματος τοῦ Τάγματος ἐπὶ τῆς εὐωνύμου τοῦ ἐνδύματος κομβιοθήκης.

Τὰ τῆς δαπάνης τοῦ παρασήμου προβλέπει ἰδιαίτερον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Τὸ κυανοῦν καὶ τὸ λευκὸν ὡς χρώματα τῆς ἐλληνικῆς σημαίας ὄρισεν ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀ' ἐθνικὴ συνέλευσις διὰ τοῦ ὀργανικοῦ νόμου τῆς 1 Ἰανουαρίου 1822· ἡ δὲ Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος τῇ 15 Μαρτίου 1822 ἐξέδωκε διαταγὴν κανονίζουσαν τὸ σχῆμα τριῶν σημαίων, ὧν ἡ μὲν ὠρίζετο κυανῇ μετὰ λευκοῦ σταυροῦ, ὡς σημαία τῶν κατὰ γῆν δυνάμεων, ἡ δευτέρα ἐξ ἐννέα παραλληλογράμμων ἐναλλάξ λευκῶν καὶ κυανῶν μετὰ λευκοῦ σταυροῦ ἐπὶ κυανοῦ τετραγωνιδίου εἰς τὴν ἄνω ἐσωτερικὴν γωνίαν ὠρίζετο ὡς σημαία τῶν πολεμικῶν πλοίων, καὶ ἡ τρίτη κυανῇ μετὰ τετραγωνιδίου, ὅπως ἐν τῇ ἄνωτέρῳ, ἀλλὰ λευκοῦ καὶ φέροντος κυανοῦν σταυρόν, ὠρίζετο ὡς σημαία τῶν ἐμπορικῶν σκαφῶν.

Ἡ τρίτη σημαία, ἄγνωστος τὴν σήμερον, κατηργήθη διὰ ψηφίσματος τῆς 30 Ἰουλίου 1828, κ' ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἔκτοτε ὑψώθη ἡ αὐτὴ καὶ εἰς τὰ πολεμικὰ σημαία. Ἡ σημαία αὕτη τοῦ ναυτικοῦ λεπτομερέστερον ἐκανονίσθη διὰ Β. Δ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1833, νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν ἐννέα παραλληλογράμμων τὰ πέντε κυανὰ καὶ τὰ τέσσαρα λευκά, πάντα δὲ ἰσοπλατῇ, τὸ δὲ κυανοῦν τετραγωνίδιον ἐν τῇ ἄνω ἐσωτερικῇ γωνίᾳ νὰ εἴνε τοσοῦτου μεγέθους, ὥστε νὰ κατέχῃ τὸ ἐν τρίτον τοῦ μήκους τῆς σημαίας, νὰ περιλαμβάνῃ δ' ἐκ τῶν ἄνω

πρὸς τὰ κάτω τὰ τρία πρῶτα παραλληλόγραμμα. Ὁρίσθη δ' ἔτι πρὸς διαστολὴν ἢ ἐπὶ τῶν πολεμικῶν σκαφῶν ὑψουμένη σημαία νὰ φέρῃ τὰ βασιλικὰ ἐμβλήματα, ἅτινα ἐτέθησαν κ' ἐπὶ τῶν σημαίων τοῦ στρατοῦ.

Ἐτέραν τροποποίησιν δὲν ὑπέστη ἡ ἐλληνικὴ σημαία ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος, μόνον δὲ μετὰ τὴν ἀνάρρησιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1863 Β. Δ. ὤρισθη ὅτι ἡ βασιλικὴ σημαία φέρει τὰ ἐμβλήματα τοῦ Κράτους καὶ τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταυροῦ, ὅτι δ' αἱ σημαῖαι τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν φρουρίων φέρουσι τὸ βασιλικὸν στέμμα. Εἶχεν ὀρισθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὅτι καὶ τῶν ταγμάτων αἱ σημαῖαι φέρουσι τὰ ἐμβλήματα τοῦ κράτους, ἀλλὰ μεταγενέστερον Β. Δ. τῆς 9 Ἀπριλίου 1864 ὥρισεν ἐκ νέου ὅτι: «ἡ σημαία τῶν ταγμάτων τοῦ Πεζικοῦ εἶνε ἐκ κυανοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος, φέροντος πέριξ χρυσοῦς κροστούς καὶ εἰς τὸ μέσον σταυρὸν ἐκ λευκοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος εἰς δὲ τὸ κέντρον τοῦ σταυροῦ τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγ. Γεωργίου».

Γνωστὸν ὅτι καθιερώθη ἐκ συνηθείας, ὅπως ἡ μὲν σημαία τῆς ξηρᾶς ἔχει κυανοῦν μᾶλλον διαυγές καὶ προσεγγίζον πρὸς τὸ τοῦ οὐρανοῦ, ἡ δὲ ναυτικὴ βαθὺ καὶ οἶονεὶ θαλάσσης τρικυμιώδους.

ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ

Ὅπως ἀποκτήσῃ τις τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἀνάγκη νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ τούτου πρὸς τὸν Δήμαρχον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ μέλλει νὰ ἐγκατασταθῇ. Ἀφοῦ καταχωρισθῇ ἐν τῷ οἰκείῳ πρωτοκόλλῳ ἡ αἴτησις αὕτη διαβιβάζεται πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν, ἣτις διατάσσει τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, τὸ ὁποῖον συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου τοῦ τμήματος, ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ αἰτῶν, καὶ ἐνὸς τῶν δημαρχικῶν παρέδρων. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐγκαταστάσεως ἔχον ἐπισυνημμένην καὶ τὴν αἴτησιν διαπέμπεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας πρὸς τὸν Δήμαρχον, ἐκεῖνος δὲ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ αἰτοῦντος καὶ δύο μαρτύρων συντάσσει ἔκθεσιν ὑπογραφομένην ὑπὸ πάντων τούτων καὶ καταχωρίζομένην ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν δηλώσεων.

Μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, ἂν ὁ αἰτῶν εἶνε ὁμογενής, τριετίας δέ, ἂν οὗτος τυγχάνῃ ξένος, γίνεται νέα αἴτησις πρὸς τὸν Δήμαρχον περὶ ἐκτελέσεως καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου. Συνεπεία ταύτης ὁ Δήμαρχος δι' ἐγγράφου ζητεῖ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν τὴν πληροφορίαν μὴ ὁ αἰτῶν ὑπέπεσεν εἰς πλημμέλημα ἢ κακούργημα, ἐπὶ δὲ τῇ περὶ τοῦ ἐναντίου πιστοποιήσῃ τούτου, προσέρχονται δύο μάρτυρες πρὸς τὸν Δήμαρχον βεβαι-

οὔντες ὅτι ὁ αἰτῶν ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς πρώτης περὶ ἀποκτήσεως τῆς ἰθαγενείας αἰτήσεώς του διέμεινε διαρκῶς εἰς Ἑλλάδα· συντάσσεται δὲ καὶ πάλιν ἔκθεσις περὶ τούτου, ἣν ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ μάρτυρες ὑπογράφουσι.

Τότε ὁ Δήμαρχος ὑποβάλλων πρὸς τὸν Νομάρχην τοῦ οἰκείου νομοῦ δι' ἀναφορᾶς πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἐξαίτεται ὅπως ὑποβάλῃ τὸν αἰτοῦντα εἰς τὸν ὄρκον τοῦ Ἑλλήνου πολίτου. Μετὰ δὲ τὴν ὀρκισιν καὶ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Νομάρχου ὁ Δήμαρχος ἐγγράφει αὐτὸν εἰς τὸ Δημοτολόγιον.

Ἀλλὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τοῦ Ἄρθρου 15 τοῦ Ἀστικοῦ Νόμου τροποποιεῖ ἀντικαθιστῶν δι' ἄρθρου μοναδικοῦ ὁ νόμος τῆς 19 Φεβρουαρίου 1881, καθ' ὃν δύναται ὁ ἀλλοδαπὸς νὰ πολιτογραφηθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς διετίας ἢ τριετίας, ἂν, γενομένων ἐκ τῶν ἄνω τῶν πρώτων διατυπώσεων, τῆς αἰτήσεως κλπ. λάβῃ ἀντίγραφα τῆς πράξεως ταύτης καὶ πιστοποιητικὸν τῆς εἰσαγγελίας καὶ δι' αἰτήσεως ὑποβάλῃ ταῦτα πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργόν. Ὁ Ὑπουργός, ἐγκρίνων τὴν αἴτησιν, προκαλεῖ Β. Διάταγμα περὶ πολιτογραφήσεως τοῦ εἰρημένου, μεθ' ὃ οὗτος δίδει ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου τὸν ὄρκον καὶ ἐγγράφεται εἰς τὸ Δημοτολόγιον.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ἰνα μεταγραφῇ δημότης ἀπὸ ἐνὸς δήμου εἰς ἕτερον ἀνάγκη νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ τούτου πρὸς τὸν Δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐν ᾧ ἐπιθυμεῖ νὰ μεταγραφῇ. Ἡ αἴ-

τησις αὐτῇ, ἀφοῦ καταχωρισθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἐπισημειωτικῶς διαπέμπεται πρὸς τὸν Δήμαρχον τοῦ δήμου, ἐν ᾧ ὁ αἰτῶν διατελεῖ ἐγγεγραμμένος δημότης. Ζητεῖται δὲ παρ' αὐτοῦ ἡ διαγραφὴ τοῦ αἰτοῦντος καὶ σχετικαὶ πληροφορίες, ἂν ὁ αἰτῶν ἀληθῶς τυγχάνῃ δημότης καὶ τίνι τρόπῳ ἀπέκτησε τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν. Ἐὰν αἱ πληροφορίες αὗται θεωρηθῶσι σύμφωνοι πρὸς τὰ νόμιμα, γίνεται ἡ μεταγραφὴ.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ

Νόμοι: ΨΙΣΤ' Νῆρ. 1878, ΑΔΓ' 21 Ἰουν. 1882,

ΑΡΝΓ' 22 Μαρτ. 1884

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΜΩΝ

Πᾶς Ἕλλην συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος ὀφείλει νὰ ὑπηρετήσῃ αὐτοπροσώπως ἐν τῷ στρατῷ, ἐκτὸς ἂν δικαιούται ἐξαιρέσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἢ ἀναβολῆς κατατάξεως καθ' ἃ ὁ νόμος ὀρίζει. Ἡ ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ὑποχρέωσις ἐν καιρῷ εἰρήνης δύναται νὰ εἶνε διετῆς ἢ μονετῆς ἀναλόγως τοῦ κλήρου, ὃν ἔλαχεν ὁ στρατεύσιμος κατὰ τὴν κλήρωσιν, καθότι ἐκ τῶν πρώτων κλήρων συμπληροῦνται τὰ κενὰ τῶν τεχνικῶν σωμάτων, οἱ δὲ μετέπειτα τάσσονται εἰς τὸ Πεζικόν. Τῶν πρώτων ἡ ὑπηρεσία εἶνε ἐπὶ δύο ἔτη, τῶν δ' ἄλλων ἐπὶ ἓν μόνον. Οἱ εἰς διετῆ ὑπηρεσίαν ὑπόχρεοι κατατάσσονται τὴν 1^{ην} Ἰουλίου τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐκκληρώθησαν, ἔτι δὲ καὶ οἱ ἡμίσεις τῶν διὰ τὸ Πεζικὸν προωρισμένων, οἱ δὲ λοιποὶ τὴν 1^{ην} Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσία λογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας μόνον, καθ' ἣν προσέρχεται τις εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ. Δύναται τις

ν' ανταλλάξῃ τὴν ὑποχρέωσίν του μετ' ἄλλου στρατεύσιμου τῆς αὐτῆς ἀπογραφῆς. Ὁ στρατεύσιμος ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἐν εἰρήνῃ μέχρι τῆς πεντηκοστῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἔλαβε διαταγὴν πορείας, ἄλλως κηρύσσεται ἀνυπότακτος καὶ τιμωρεῖται διὰ προσθέτου στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας 3—12 μηνῶν, εἰς πρόστιμον δ' ὑποβάλλονται καὶ οἱ ἀποκρύπτοντες αὐτόν. Ἄν διαμῆνῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἐντὸς τριμήνου, ἑξαμήνου δ' ἂν ὁ τόπος τῆς διατριβῆς του τυγχάνει λίαν μεμακρυσμένος τῆς Ἑλλάδος. Ἄν δὲ ὀκνήσῃ νὰ προσέλθῃ κατὰ τὸν νόμιμον χρόνον, ὑπόκειται εἰς στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν, ἣν θέλει ἀποτίσῃ ἐπανερχόμενος εἰς Ἑλλάδα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 40^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας του. Προσερχόμενος ἢ προσαγόμενός τις εἰς τὸ οἰκεῖον Στρατολογικὸν Γραφεῖον τοῦ νομοῦ, ἐν ᾧ ὑπάγεται ὡς δημότης, ἢ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατοικεῖ, κατατάσσεται εἰς τὸ οἰκεῖον σῶμα κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ὄρκον τοῦ στρατιώτου.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ, ΑΠΑΛΛΑΓΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΒΟΛΑΙ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Ἐξαιροῦνται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας :

- α') Οἱ καταδικασθέντες εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν,
- β') οἱ στερηθέντες διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις αὕτη,
- γ') οἱ ἕνεκα σωματικῆς βλάβης κριθέντες ἀνίκανοι,
- δ') οἱ κληρικοὶ πάσης ἀνεγνωρισμένης θρησκείας καὶ σπουδασταὶ ἱερατικῶν σχολῶν,
- ε') οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν σχολῶν.

Ἀπαλλάσσονται ἐν εἰρήνῃ :

α') ὁ πρεσβύτερος τῶν ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανῶν,

β') ὁ μόνος υἱὸς καὶ ζῶντος τοῦ πατρός,

γ') ὁ μόνος υἱὸς ἢ πρεσβύτερος τῶν υἱῶν ἢ, ἐλλείψει υἱοῦ ἢ γαμβροῦ, ὁ μόνος ἑγγονος ἢ πρεσβύτερος τῶν ἐγγόνων γυναικὸς ἐν χηρείᾳ διατελούσης ἢ πατρὸς τυφλοῦ ἢ ἔνεκα ἀνιάτου σωματικῆς βλάβης ἐντελῶς ἀνικάνου πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν. — Κατὰ τὰς προβλεπομένας ταύτας περιστάσεις, ἂν ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τύχῃ ὦν τυφλὸς ἢ φέρῃ ἀνιάτον σωματικὴν βλάβην καθιστῶσαν αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν, ἀπαλλάσσεται ὁ ἀμέσως ἐπόμενος ἀδελφός.

δ') Ὁ πρεσβύτερος δύο ἀδελφῶν, οἵτινες ὤφειλον νὰ ὑπηρετήσωσι ταῦτοχρόνως, ἐὰν ὁ νεώτερος κριθῇ ἱκανὸς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν. (Ἐπιτρέπεται ὅμως καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀντικατάστασις τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ).

ε') Ὁ ἔχων ἀδελφὸν ὑπηρετοῦντα ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ.

ς') Ὁ ἀδελφὸς ἀποθανόντος ἢ καιρίως παθόντος ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ.

ζ') Οἱ διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας ἱκανοί.

ΣΗΜ. Διὰ τὰ θετὰ τέκνα δὲν ἰσχύουσιν αἱ ἄνω ἀπαλλαγαί. — Πάντες οἱ ἔχοντες λόγον ἀπαλλαγῆς ἐν εἰρήνῃ δύνανται νὰ κληθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ἐν ὧρα ἐπιστρατεύσεως.

Ἀναβολῆς κατατάξεως ἔχουσι δικαίωμα :

α') Οἱ διανύοντες τὸ τελευταῖον ἢ προτελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Τεχνῶν, τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ἢ ἐν τινὶ τῶν ἄλλοδαπῶν Πανεπιστημίων, μέχρι πέρατος αὐτῶν, ἥτοι ἐπὶ δύο ἔτη ἢ ἐν ἔτος ἀναλόγως.

β') Οἱ ὡς ἐσωτερικοὶ μαθηταὶ ἐκπαιδευόμενοι εἰς

τεχνικὰ ἢ στρατιωτικὰ σχολεῖα τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη ἀναλόγως τῆς διαρκείας τῶν σπουδῶν αὐτῶν.

γ') Οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους.

ΣΗΜ. Ἐν ὧρα πολέμου καλοῦνται εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ πάντες οἱ τυχόντες ἀναβολῆς, ὡς οἱ λοιποὶ ἄνδρες τῆς αὐτῆς ἀπογραφῆς. Δύνανται δὲ κ' ἐν ἐπιστρατεύσει νὰ κληθῶσι.

ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΝ ΤΟΥ 1886.

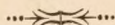
ΕΣΟΔΑ

Ἀμεσοὶ φόροι	δρ.	19858500
Ἐμμεσοὶ φόροι	»	47777500
Δημόσια καταστήματα	»	2207000
Δημόσια νομήματα καὶ κτήματα	»	5557093
Ἐκποίησης ἐθν. κτημάτων	»	6122865
Διάφορα εἰσοδήματα	»	4058610
Ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα	»	532500
Ἐσοδα κεκληισμ. χρήσεων	»	2100000
Ἐσοδα ἀνανεούμενα	»	110000

Ἐν ὅλῳ 88324068

ΕΞΟΔΑ

Δημόσιον χρέος	δρ.	37229278
Βασιλική χορηγία.	»	1012500
Ἐξοδα Βουλῆς.	»	572658
Γενική ὑπηρεσία	»	40148065
Ἐξοδα διοικήσεως κλ.	»	5771129
Διάφοροι πληρωμαὶ	»	4341004
Ἐν ὅλῳ		89074634
Ἐλλειμμα	δρ.	750566 ¹

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΗ ΠΡΟΣ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1886.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Προσωπικὸν ὑπουργείου ἄτ. 74	δρ.	233520
Γενικοῦ Λογιστηρίου 22		46680
Οἰκονομ. Ἐπιθεωρητῶν 5		22080
Ἐλεγκτ. Συνεδρίου 39		129480
Ταμείων 619		562680
Ἐφοριῶν 260		353040
Τελωνείων 925		877080
Ἐθν. Τυπογραφείου 47		47760
Σφραγιστηρίου 18		25440
Δασονομ. ὑπηρεσίας 561		98508
Μεταλλείων καὶ ἀλάτων 39		26200
Γεωμετρικοῦ κλάδου 40		69120
Ἐν ὅλῳ	2649	2491588

1. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ἐξωγνώθη μεγάλως καὶ δι' ἄλλων πιστώσεων. Αἱ δὲ δαπάναι διὰ τὰς ἐκτάκτους στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς παρασκευὰς τοῦ ἔτους 1886 προϋπελογίσθησαν εἰς δραχ. 62,712,195.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προσωπικὸν ὑπουργείου	20	.	.	.	.	55680
Διπλωματ. ὑπηρεσίας	39	.	.	.	.	213316
Προξενικῆς ὑπηρεσίας	124	.	.	.	.	592440
	<u>183</u>					<u>861436</u>
Ἐν ὅλῳ						

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Προσωπικὸν ὑπουργείου	13	.	.	.	.	39720
Ἀρείου Πάγου	28	.	.	.	.	108000
Ἐφετείων	111	.	.	.	.	334080
Πρωτοδικείων	246	.	.	.	.	1019760
Εἰρηνοδικείων	464	.	.	.	.	558480
Φυλακῶν ἐξεταστικῶν	41	.	.	.	.	51960
	<u>903</u>					<u>2112000</u>
Ἐν ὅλῳ						

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προσωπικὸν ὑπουργείου	37	.	.	.	.	84960
Νομαρχιῶν	110	.	.	.	.	208640
Ἐπαρχείων	240	.	.	.	.	313800
Ἀρχαιοφυλακείων	17	.	.	.	.	17880
Δημοσίας ἀσφαλείας	352	.	.	.	.	306120
Ποινικῶν φυλακῶν	68	.	.	.	.	162908
Δημοσίας ὑγιείας	72	.	.	.	.	54630
Δημοσίας οἰκονομίας	49	.	.	.	.	65760
Ταχυδρ. συγκοινωνίας	351	.	.	.	.	256320
Τηλεγρ. »	789	.	.	.	.	887920
Δημοσίων ἔργων	102	.	.	.	.	225480
	<u>2187</u>					<u>2584418</u>
Ἐν ὅλῳ						

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΚΑΙ ΔΗΜ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Προσωπικὸν ὑπουργείου	18	.	.	.	.	45360
Κλήρου	54	.	.	.	.	212840
Ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως	91	.	.	.	.	333720
Μέσης ἐκπαιδ. Γυμνασίων	133	.	.	.	.	474780
» » Ἑλλ. σχολ.	423	.	.	.	.	747080
Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως	54	.	.	.	.	102490
Ἐν ὅλῳ	773					1916270

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Προσωπικὸν ὑπουργείου	118	.	.	.	170000
Σώματος μηχανικοῦ	1395	.	.	.	443000
Πυροβ. καὶ Ὅπλοστ.	3127	.	.	.	975000
Ἱππικοῦ	1494	.	.	.	408000
Πεζικοῦ καὶ Εὐζώνων	18514	.	.	.	5809349.60
Νοσοκόμων	549	.	.	.	101000
Γενικῶν ὑπηρεσιῶν	953	.	.	.	1155650.40
Στρατιωτικῶν σχολείων	584	.	.	.	660000
Χωροφυλακῆς	5649	.	.	.	1800000
Διαθέσιμοι καὶ ἀργοὶ	27	.	.	.	80686.56
Ἐν ὅλῳ	32410				11602686.56

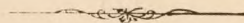

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Προσωπικὸν ὑπουργείου	30	.	.	.	.	77835
Ναυτοδικείου	6	.	.	.	.	20160
Ναυτικῶν συντάξεων	8	.	.	.	.	33960
Ναυστάθμου	300	.	.	.	.	292840
Λιμενικῆς ὑπηρεσίας	121	.	.	.	.	151560
Λόχου πρεσβυτῶν	8	.	.	.	.	2742

Πληρώματα πλοίων	1395	.	.	.	.	1375000
Σχολῆς Ναυκλάστρων	54	.	.	.	.	72900
Φάρων καὶ Φανῶν	160	.	.	.	.	100600
Ὑπασπισταὶ Βασιλέως	3	.	.	.	.	19200
Νοσοκομείου	13	.	.	.	.	17340
Σχολῆς δοκίμων	12	.	.	.	.	72140
Διαθέσιμοι καὶ ἄργοι	25	.	.	.	.	9420
Ἐν ὅλῳ	2135					2245697

Ἦτοι ἡ δημοσία ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος ἐπασχολεῖ
ἐν συνόλῳ 41,240 ἄτομα καὶ δαπανᾷ πρὸς μισθοδο-
σίαν αὐτῶν δραχμὰς 23,814,095.56.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

[Ἐν τοῖς κάτωθι δημοσιευομένοις πίναξι δύναται τις νὰ εὔρῃ ἐν περιλήψει πάντας τοὺς ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1885—31 Ἰουνίου 1886 δημοσιευθέντας ἐν τῇ **ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ** νόμους διηρημένους εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ὑπηρεσίας. Ἐκαστος τῶν νόμων φέρει τὴν χρονολογίαν τῆς βασιλικῆς κυρώσεως, ἐντὸς παρενθέσεως δὲ σημειοῦται πρὸς παραπομπὴν ὁ ἀριθμὸς τῆς σελίδος, ἣν κατέχει ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ νόμοι δέον νὰ ζητῶνται πάντοτε ἐν τῷ ἅ ἐκ τῶν 3 μερῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1885, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Σεπτεμβρίου ἐν τῷ α' ἐκ τῶν 2 μερῶν, διότι ἔκτοτε ἐτροποποιήθη αὕτη. Πρὸς διαστολὴν οἱ ἐν τῇ νέᾳ ἐκδόσει τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντες ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου—31 Δεκεμβρίου 1885 νόμοι φέρουσιν ἐν τῷ κάτωθι ἅ πίνακι παρὰ τῷ ἀριθμῷ τῆς σελίδος τὸ στοιχείον ν.]

Α'.— ΑΠΟ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

1 8 8 5

Οἰκονομικὴ ὑπηρεσία.

Νόμος ΑΣΕ' 16 Ἰουλίου. — Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος κλπ. εἰς Γαργαλιάνους πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Πλαταμῶδους. (σ. 226).

Νόμος ΑΣΗ' 19 Ἰουλίου. — Περὶ πληρωμῆς τῶν συντάξεων εἰς νέας δραχμάς. (σ. 228).

Νόμος ΑΣΘ' 19 Ἰουλίου. — Περὶ τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν τοῦ καπνοῦ (σ. 227).

- Νόμος ΑΣΙΑ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ κυρώσεως συμβά-
σεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς 'Ιον. Τρα-
πέζης (σ. 231).
- Νόμος ΑΣΙΣΤ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ ἐκποιήσεως ὁμολο-
γιῶν τοῦ δανείου τῶν 170,000,000 (σ. 237).
- Νόμος ΑΣΙΖ΄ 21 'Ιουλίου. — Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου
πιστώσεως ἐκ δρ. 920,000 ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ
τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1884 (σ. 238).
- Νόμος ΑΣΙΗ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ χορηγήσεως ἐκτά-
κτου πιστώσεως δρ. 4,200,000 ἐπὶ τοῦ προϋπολο-
γισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1885 (σ. 238).
- Νόμος ΑΣΙΘ΄ 20 'Ιουλίου. — Περὶ ἀτελείας τῆς εἰσα-
γωγῆς σιδηρῶν σωλῆνων τοῦ ὑδραγωγείου τῆς πό-
λεως Ἀθηνῶν (σ. 238).
- Νόμος ΑΣΚ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ καταργήσεως τῶν
περὶ σιγαροχάρτου νόμων ΑΡΚΔ΄ καὶ ΑΡΝΕ΄ κλπ.
(σ. 237).
- Νόμος ΑΣΚΑ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ προσωπικοῦ κλπ.
τοῦ Ἐθνικοῦ Σφραγιστηρίου. (σ. 240).
- Νόμος ΑΣΚΓ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ καταργήσεως τοῦ
περὶ πυρείων νόμου ΑΡΞΗ΄ τῆς 27 μαρτίου 1884.
(σ. 239).
- Νόμος ΑΣΚΔ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ καταργήσεως τοῦ
νόμου ΡΟΑ΄ περὶ συστάσεως γραφείου στατιστικῆς
ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν. (σ. 241).
- Νόμος ΑΣΚΕ΄ 24 'Ιουλίου. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ
περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου ΑΡΝΔ΄.
(σ. 240).
- Νόμος ΑΣΚΣΤ΄ 24 'Ιουλίου. — Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ
τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἀνωνύμων μετοχικῶν ἐ-
ταιριῶν φόρου. (σ. 240).
- Νόμος ΑΣΚΒ΄ 19 'Ιουλίου. — Περὶ ἀλαταποθηκαρίων
καὶ ἀλατοφυλάκων. (σ. 241).

- Νόμος ΑΣΚΖ' 24 'Ιουλίου—Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1885 (σ. 246).
- Νόμος ΑΣΚΗ' 24 'Ιουλίου—Περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1885 (σ. 243).
- Νόμος ΑΣΚΘ' 24 'Ιουλίου—Περὶ ἐντόκων γραμματίων (σ. 249).
- Νόμος ΑΣΛ' 24 'Ιουλίου — Περὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1885 (σ. 248).
- Νόμος ΑΣΛΓ' 24 'Ιουλίου—Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν ζώων διὰ τὸ ἔτος 1885 (σ. 248).
- Νόμος ΑΣΛΕ' 21 'Ιουλίου—Περὶ καταργήσεως θέσεων προσθέτου προσωπικοῦ οἴκον. ἐφοριῶν κλπ. (σ. 251).
- Νόμος ΑΣΜΔ' 26 'Ιουλίου.—Περὶ πληρωτέων τῶ κομιστῇ ἀνωνύμων χρεωγράφων (σ. 262).
- Νόμος ΑΣΜϚ' 26 'Ιουλίου—Περὶ συστάσεως δασονομείων (σ. 263).
- Νόμος ΑΣΜΖ' 26 'Ιουλίου—Περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν, ἐπισκοπικῶν ἢ εἰς διακλυμένους μονὰς ἀνηκόντων γηπέδων, οἰκοπέδων καὶ κτιρίων (σ. 263).
- Νόμος ΑΣΜΗ' 26 'Ιουλίου—Περὶ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ τιμήματος τῶν δηλωθεῖσων γαιῶν καὶ φυτειῶν (σ. 266).
- Νόμος ΑΣΞ' 26 'Ιουλίου—Περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ (σ. 269).
- Νόμος ΑΣΜΘ' 26 'Ιουλίου—Περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων τοῦ δημοσίου ἐν Πάτραις εἰς τοὺς ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομήσαντας μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1877 (σ. 277).
- Νόμος ΑΣΝ' 26 'Ιουλίου—Περὶ κυρώσεως συμβάσεως περὶ τῆς διὰ τεχνητῶν ἔργων ἀποκαταστάσεως εἰς

ἰχθυοτροφεῖον τοῦ πρὸς τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου τοῦ Ἀργοστολίου μέρους αὐτοῦ τοῦ ἐπιλεγομένου Κούταβος (σ. 278).

Νόμος ΑΣΝΕ' 26 Ἰουλίου. — Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ ἐπιβολῆς φόρων πρὸς κατασκευὴν λιμενικῶν ἔργων ἐν Κατακώλῳ (σ. 286).

Νόμος ΑΣΕΖ' 24 Ἰουλίου—Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου (σ. 299).

Νόμος ΑΣΕΗ' 26 Ἰουλίου—Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΑΡΚΓ' νόμου περὶ ἐπιβολῆς δικαιώματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ λιανικῶς πωλουμένου οἴνου (σ. 27 ν.).

Νόμος ΑΣΟΣΤ' 4 Νοεμβρίου — Περὶ ἐκδόσεως δανείου δρ. 30000000 (σ. 261 ν.).

Νόμος ΑΣΟΓ' 4 Νοεμβρίου—Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1885 Β. Δ. περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως καὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κλπ. (σ. 262 ν.).

Νόμος ΑΣΟΔ' 4 Νοεμβρίου—Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1885 Β. Δ. περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως καὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν γραμματίων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς κλπ. (σ. 263 ν.).

Νόμος ΑΣΟΕ' 4 Νοεμβρίου— Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1885 Β. Δ. περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐξαργυρώσεως καὶ ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας τῶν γραμματίων τῆς Τραπεζῆς Ἑπειροθεσσαλίας κλπ. (σ. 265 ν.).

Νόμος ΑΣΟΘ' 6 Νοεμβρίου — Περὶ προθεσμιῶν πρὸς δῆλωσιν τοῦ καπνοῦ καὶ ἐξέλεγχιν τῶν δηλώσεων (σ. 267 ν.).

Νόμος ΑΣΠ' 7 Νοεμβρίου—Περὶ διορισμοῦ προσωρινῶν εἰδικῶν ἐπιτρόπων παρὰ τε τῇ Ἰονικῇ Τραπεζῇ καὶ τῇ Προνομιοῦχῳ Τραπεζῇ Ἑπειροθεσσαλίας πρὸς

- προσυπογραφὴν τῶν γραμματίων αὐτῶν (σ. 273 ν.)
 Νόμος ΑΣΠΑ΄ 9 Νοεμβρίου — Περὶ ὑποτιμῆσεως τοῦ
 σιγαροχάρτου (σ. 279 ν.).
 Νόμος ΑΣΠΒ΄ 9 Νοεμβρίου — Περὶ ἀνανεώσεως ἢ πλη-
 ρωμῆς τῶν μέχρι τέλους 1876 ὀφειλομένων ἐσόδων
 (σ. 279 ν.).
 Νόμος ΑΣΠΓ΄ 9 Νοεμβρίου — Περὶ βαθμοῦ καὶ προσ-
 ὄντων οἰκονομικῶν τινων ὑπαλλήλων (σ. 280 ν.).
 Νόμος ΑΣΗΓ΄ 15 Νοεμβρίου — Περὶ προσθηκῶν εἰς
 τοὺς νόμους ΑΡΕΓ΄ «περὶ ἀποκλειστικοῦ δικαιώ-
 ματος εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως τοῦ πετρελαίου εἰς
 τὸ Κράτος» καὶ ΑΡΕΓ΄ «περὶ ἀποκλειστικοῦ δι-
 καιώματος κατασκευῆς, εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως
 παιγνιοχάρτων εἰς τὸ Κράτος» (σ. 291 ν.).
 Νόμος ΑΣΗΒ΄ 12 Νοεμβρίου — Περὶ χορηγήσεως ἀνα-
 πληρωματικῆς πιστώσεως 722,357 ἐπὶ τοῦ γενικοῦ
 προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως 1884 (σ.
 296 ν.).
 Νόμος ΑΣΗΔ΄ 12 Νοεμβρίου — Περὶ χορηγήσεως τῷ
 Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτάκτου πιστώσεως
 δρ. 1,117,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 (σ. 296 ν.).
 Νόμος ΑΣΗΕ΄ 12 Νοεμβρίου — Περὶ χορηγήσεως τῷ
 Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτάκτου πιστώσεως
 δρ. 381,550 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 296 ν.).
 Νόμος ΑΣΗΖ΄ 18 Νοεμβρίου. — Περὶ τῶν συντασσομέ-
 νων παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ ἀσῆμου ἢ ἀνεπαρκῶς σε-
 σημασμένου χάρτου ἰδιωτικῶν ἐγγράφων. (σ. 313 ν.).
 Νόμος ΑΣΗΗ΄ 18 Νοεμβρίου. — Περὶ ἐπιβολῆς εἰσφο-
 ρᾶς ἐπὶ τῶν μισθῶν, ἐπιμισθίων, ἐπιδομάτων.
 (σ. 314 ν.).
 Νόμος ΑΤΕ΄ 26 Νοεμβρίου. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ
 τελωνιακοῦ δασμολογίου ὡς πρὸς τὰ εἰσαγωγικὰ

τέλη τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰδῶν.
(σ. 347 ν.).

Νόμος ΑΤΗ' 3 Δεκεμβρίου. — Περὶ προσθήκης πεν-
τήκοντα λεπτῶν κατ' ὅκαν εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ
καταναλισκομένου ἐν τῷ Κράτει καπνοῦ. (σ. 357 ν.)

Νόμος ΑΤΘ' 30 Νοεμβρίου. — Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 11
Νοεμβρίου 1885 συμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ
τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς περὶ συνομολογήσεως δα-
νείου 12,000,000 δραχμῶν. (σ. 357 ν.)

Νόμος ΑΤΙ' 9 Δεκεμβρίου. — Περὶ εἰσχωγικῆς ἀτε-
λείας τῶν διὰ τὰ ὑδραγωγεῖα Ναυπλίου καὶ Ναυ-
πάκτου σιδηρῶν σωλήνων. (σ. 378 ν.)

Νόμος 15 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἐπιβολῆς δημοτικοῦ δα-
σμοῦ ἐπὶ τῶν τελωνιζομένων ὀνίων καὶ ἐμπορευμά-
των. (σ. 385 ν.)

Νόμος ΑΤΙΖ' 16 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἀκυρώσεως μὴ δια-
τεθέντος ποσοῦ δραχ. 114,029 ἐκ τῆς χορηγηθεί-
σης τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ νόμου
ΑΣΙΖ' πιστώσεως 220,000 δραχμῶν ἐπὶ τῆς χρή-
σεως 1884 κλπ. (σ. 390 ν.)

Νόμος ΑΤΙΘ' 17 Δεκεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ
Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικῆς πι-
στώσεως δραχ. 1,299,180 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885.
(σ. 391 ν.)

Νόμος ΑΤΚΒ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ μεταβολῶν ἐν
τῷ τελωνιακῷ δασμολογίῳ. (σ. 401 ν.)

Νόμος ΑΤΙΔ' 15 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἐπιβολῆς δημο-
τικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν μὴ τελωνιζομένων ὀνίων καὶ
ἐμπορευμάτων. [Ἀναδημοσίευσις]. (σ. 409 ν.)

Νόμος ΑΤΜ' 12 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἀδείας ἐκδόσεως
ἢ συνομολογήσεως δανείου μέχρις ἑκατὸν ἑκατομ-
μυρίων δραχμῶν. (σ. 415 ν.)

Νόμος ΑΤΜΒ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ κυρώσεως τῆς

- ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1885 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ
Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Τραπεζῶν
Ἑθνικῆς, Ἴονικῆς καὶ Ἡπειροθεσσαλικῆς (σ. 416 ν.)
- Νόμος ΑΤΚϚ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ φορολογίας τῶν
προϊόντων τῆς γῆς, τῶν ζώων κλπ. διὰ τὸ ἔτος
1886 (σ. 419 ν.)
- Νόμος ΑΤΛΗ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ κυρώσεως τοῦ
προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν
χρῆσιν 1886 (σ. 420 ν.)
- Νόμος ΑΤΛΘ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ κυρώσεως τοῦ
προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὴν
χρῆσιν τοῦ 1886 (σ. 420 ν.)
- Νόμος ΑΤΜΑ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ κυρώσεως τοῦ
προϋπολογισμοῦ ἐκτάκτων δαπανῶν τοῦ 1886
(σ. 421 ν.)
- Νόμος ΑΤΛϚ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ
Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικῆς πι-
στώσεως ἐκ δραχ. 60,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885
(σ. 421 ν.)
- Νόμος ΑΤΛΖ'. 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ
Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναπληρωτικῆς πι-
στώσεως ἐκ δραχ. 220,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885
(σ. 422 ν.)
- Νόμος ΑΤΜΔ'. 30 Δεκεμβρίου. — Περὶ γαιῶν καὶ φυ-
τειῶν (σ. 465 ν.)

Διοικήσεις

- Νόμος ΑΣΒ'. 5 Ἰουλίου. — Περὶ ἀναπληρώσεως ἐλλει-
πουσῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπρο-
σώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐν τισιν ἐκλογαῖς τοῦ
νομοῦ Λακρίσης (σ. 205).
- Νόμος ΑΣΓ'. 12 Ἰουλίου. — Περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐν-
άρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ΑΣΒ' νόμου (σ. 219).

- Νόμος ΑΣΖ'. 17 'Ιουλίου. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ΑΡΠΘ' νόμου περὶ τῆς Διοικ. 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς (σ. 225).
- Νόμος ΑΣΙΒ'. 19 'Ιουλίου.—Περὶ διπλωμάτων ἐφευρετῶν νέων μεθόδων ἀποξηράνσεως τοῦ σταφιδοκάρπου (σ. 257).
- Νόμος ΑΣΙΔ'. 20 'Ιουλίου. — Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου διαχειρίσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνδεχομένης ἐκτὸς τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἐ. ἔ. ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως (σ. 235).
- Νόμος ΑΣΛΑ'. 24 'Ιουλίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχμῶν 75,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 (σ. 248).
- Νόμος ΑΣΝΑ'. 26 'Ιουλίου.—Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου 1884 ΑΡΨΓ' νόμου περὶ προσόντων καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας τῶν δημοσίων λειτουργῶν (σ. 273).
- Νόμος ΑΣΝΒ'. 26 'Ιουλίου. — Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου ΑΚΓ' τῆς 22 'Ιουνίου 1882 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας (σ. 261).
- Νόμος ΑΣΝΓ'. 26 'Ιουλίου. — Περὶ φυλάξεως, συντηρήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν. (σ. 273).
- Νόμος ΑΣΝΘ'. 26 'Ιουλίου. — Περὶ καταργήσεως τῶν ἐν τοῖς περὶ στρατολογίας νόμοις ἀναγραφομένων χρηματικῶν ἀμοιβῶν (σ. 274).
- Νόμος ΑΣΝΗ'. 26 'Ιουλίου. — Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἐν σταφιδαμπέλοις κλπ. ΑΡΠΑ' νόμου, καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Πατρῶν, Κορινθίας καὶ Ξηροχωρίου (σ. 274).

Νόμος ΑΣΝΔ'. 26 'Ιουλίου. — Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ΑΝΔ'. νόμου περὶ καταχωρίσεως διαταγμάτων ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (σ. 286).

Νόμος ΑΣΟΒ'. 5 Νοεμβρίου. — Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 'Οκτωβρίου 1885 συμβάσεως μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς 'Εταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου (σ. 253 ν.)

Νόμος ΑΣΠΔ'. 12 Νοεμβρίου. — Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς κτηνῶν, σιτηρῶν κλπ. (σ. 283 ν.)

Νόμος ΑΣΠΘ'. 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ 'Υπουργεῖῳ τῶν 'Εσωτερικῶν πιστώσεως δρ. 600,000 (σ. 295 ν.).

Νόμος ΑΣΠΗ'. 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ 'Υπουργεῖῳ τῶν 'Εσωτερικῶν ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 500,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 (σ. 295)

Νόμος ΑΣΨ'. 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ 'Υπουργεῖῳ τῶν 'Εσωτερικῶν πιστώσεως ἀναπληρωματικῆς δρ. 60,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 295 ν.).

Νόμος ΑΣΨΑ'. 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ 'Υπουργεῖῳ τῶν 'Εσωτερικῶν ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δραχ. 18,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 295 ν.).

Νόμος ΑΤ' 21 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 363,665 24 εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν πρὸς πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Ἀτμοπλοῖαν. (σ. 375 ν.)

Νόμος ΑΤΑ' 22 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δρ. 2500 εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν δι' ἐκτακτον προσωπικὸν ταχυδρ. γραφείων (σ. 328 ν.)

Νόμος ΑΤΒ' 22 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως ἐκ-

τάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 100,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας (σ. 328 ν.)

Νόμος ΑΤΓ΄ 22 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρ. πιστώσεως ἐκ δραχ. 30,000 εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν δι' ὑγειονομικὰ ἔξοδα ἐν γένει (σ. 329 ν.)

Νόμος ΑΤΔ΄ 22 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1885 (σ. 329 ν.)

Νόμος ΑΤΙΑ΄ 9 Δεκεμβρίου. — Περὶ τῆς ὑπὸ τῶν νομαρχῶν ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐπιταγῶν δι' ἔξοδα ὁδοποιίας (σ. 377 ν.).

Νόμος ΑΤΙΕ΄ 16 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐνεργήσεως τῶν ἐκλογῶν τῶν ἐπαρχ. συμβούλων, παρατάσεως τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων κλπ. (σ. 389 ν.)

Νόμος ΑΤΛΓ΄ 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ΧΠΗ΄ νόμου περὶ συστάσεως σώματος τῶν πολιτικῶν μηχανικῶν (σ. 441 ν.)

Νόμος ΑΤΚΗ΄ 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 5,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 442 ν.)

Νόμος ΑΤΛΑ΄ 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ διαθέσεως ὑπὲρ κοινωφελῶν ἔργων ἐν Ἀργοστολίῳ τῶν παρὰ τῇ Ἴονικῇ Τραπέζῃ κατατεθειμένων χρηματ. κεφαλαίων τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου. (422)

Νόμος ΑΤΚΘ΄ 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως χρημ. συνδρομῆς ἐκ τοῦ ταμείου τῆς δημοτ. ὁδοποιίας τοῦ δήμου Μεθάνων πρὸς κατασκευὴν λιμεν.

ἔργων ἐν τῷ ὄρμῳ Ἀγίου Γεωργίου τῶν Μεθάνων
(σ. 443 ν.)

Στρατὸς καὶ Ναυτικόν.

Νόμος ΑΣΓ'. 15 Ἰουλίου. — Περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ ἔτους 1885 (σ. 225).

Νόμος ΑΣΔ'. 12 Ἰουλίου. — Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν δοκίμων ἀ τάξεως τοῦ Βασ. ναυτικοῦ (σ. 230).

Νόμος ΑΣΛΒ'. 24 Ἰουλίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκτάκτου πιστώσεως δραχ. 1,406,573.12 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 (σ. 248).

Νόμος ΑΣΜ'. 24 Ἰουλίου. — Περὶ κυρώσεως Β. Δ. περὶ δυνάμεως τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1885 (σ. 255).

Νόμος ΑΣΜΑ'. 24 Ἰουλίου. Περὶ ἐξομοιώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὀπλιτῶν τῶν διαφόρων σωμάτων (σ. 255).

Νόμος ΑΣΜΒ'. 24 Ἰουλίου. — Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ΑΝ' νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου τῶν Εὐελπίδων (σ. 255).

Νόμος ΑΣΜΓ'. 24 Ἰουλίου. Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ νόμου ΑΡΟΖ' περὶ συστάσεως προπαρασκευαστικοῦ ὑπαξιωματικῶν σχολείου (σ. 256).

Νόμος ΑΣΛΖ'. 24 Ἰουλίου. — Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρου τοῦ νόμου ΑΛΒ' περὶ συστάσεως σχολείου ὑπαξιωματικῶν (σ. 256).

Νόμος ΑΣΛΓ'. 24 Ἰουλίου. — Περὶ προβιβασμοῦ ὑπαξιωματικῶν εἰς τοὺς βαθμοὺς ἀνθυπασπιστοῦ, ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ ὑπολοχαγοῦ (σ. 257).

Νόμος ΑΣΛΗ'. 24 Ἰουλίου. — Περὶ τροποποιήσεως

ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ τοῦ μετοχικοῦ ταμείου τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ (σ. 258).

Νόμος ΑΣΛΘ΄ 24 Ἰουλίου. — Περὶ ἐξόδων συντηρήσεως τῶν ἐν τῷ σχολείῳ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐκπαίδευομένων. (σ. 258).

Νόμος ΑΣΟ΄ 31 Ὀκτωβρίου. — Περὶ διορισμοῦ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ εἰς ὄργαν. θέσεις ἐν τῇ ξηρᾷ (σ. 223 ν.)

Νόμος ΑΣΟΑ΄ 31 Ὀκτωβρίου. — Περὶ προσλήψεως εἰς τὸ Ναυτικὸν ἐπικούρων ἡμεδαπῶν μηχανικῶν (σ. 224 ν.)

Νόμος ΑΣΟΖ΄ 4 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐκ δρ. 12,000,000 τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 266 ν.)

Νόμος ΑΣΟΗ΄ 6 Νοεμβρίου. — Περὶ προσόντων πρὸς προβιβασμὸν τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ διαρκούσης τῆς κατὰ θάλασσαν ἐπιστρατεύσεως (σ. 267 ν.)

Νόμος ΑΣΠΤ΄ 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως προκαταβολῆς εἰς τὴν στρατ. καὶ ναυτ. ὑπηρεσίαν. (σ. 283 ν.)

Νόμος ΑΣΠΖ΄ 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 17,671,574.80 εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 293 ν.)

Νόμος ΑΣΗΘ΄ 21 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 5,600,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 319 ν.)

Νόμος ΑΤΤ΄ 30 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν πιστώσεως ἐκ δραχ. 200,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 359 ν.)

Νόμος ΑΤΖ΄ 30 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν πιστώσεως ἐκ δραχ.

- 105,065 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 359 ν.).
 Νόμος ΑΤΚ' 16 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἀναβολῆς κατα-
 τάξεως τῶν κληρωτῶν τῆς Βας σειρᾶς τῆς ἀπο-
 γραφῆς τοῦ 1885 (σ. 399 ν.).
 Νόμος ΑΤΚΑ' 16 Δεκεμβρίου. — Περὶ δυνάμεως τοῦ
 κατὰ γῆν στρατοῦ διὰ τὸ ἔτος 1886 (σ. 399 ν.).
 Νόμος ΑΤΚΕ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ τῆς κατὰ θά-
 λασσαν στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ 1886 (σ. 410 ν.).
 Νόμος ΑΤΚΓ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ τροποποιήσεως
 τοῦ νόμου ΑΛΖ' περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ
 (σ. 439 ν.).
 Νόμος ΑΤΚΖ' 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ διορθώσεως τοῦ
 ἄρθρου 7ου τοῦ ΑΣΑΓ' νόμου περὶ προβιβασμοῦ
 ὑπαξιωματικῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ
 κλπ. (σ. 441 ν.).
 Νόμος ΑΤΛΔ'. 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ ἀκυρώσεως μέ-
 ρους χορηγηθείσης τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ναυτικῶν
 πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 καὶ χορηγήσεως
 αὐτῷ πιστώσεως δραχ. 72,357.94 ἐπὶ τῆς χρή-
 σεως 1886 (σ. 442 ν.).

Δικαιοσύνη

- Νόμος ΑΣΙ' 17 Ἰουλίου — Περὶ ἀρχαιοφυλακείων ἐν
 τοῖς πολυμελέσι δικαστηρίοις (σ. 230).
 Νόμος ΑΣΝΖ' 26 Ἰουλίου — Περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ
 τῆς διοικήσεως αὐτῶν (σ. 253).
 Νόμος Α ΣΝΓ' 26 Ἰουλίου — Περὶ διοικήσεως τῶν φυ-
 λακῶν τῶν διὰ χρέη κρατουμένων (σ. 262).
 Νόμος ΑΣΜΕ' 26 Ἰουλίου — Περὶ καταργήσεως εἰδικῶν
 Πταισματοδικείων (σ. 263).
 Νόμος ΑΣΨΓ' 12 Νοεμβρίου — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑ-
 πουργεῖῳ τῆς δικαιοσύνης ἐκτάκτου πιστώσεως δρ.
 2710 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 (σ. 296 ν.).

Νόμος ΑΤΙΒ' 9 Δεκεμβρίου — Περὶ ἀδικημάτων κατὰ τῆς ἀσφαλείας ὑποβρυχίων καλωδίων (σ. 379 ν.).

Νόμος ΑΤΙΓ' 16 Δεκεμβρίου — Περὶ ἐνεργήσεως ὑπὸ τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων ἄνευ ἀπολαβῆς δικαιωμάτων τῶν κατὰ παραγγελίαν τῆς ἀρχῆς ἐνεργουμένων κοινοποιήσεων καὶ ἐπιδόσεων ἐγγράφων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων (σ. 390 ν.).

Νόμος ΑΤΚΔ' 21 Δεκεμβρίου — Περὶ ἀναστολῆς τῶν νομίμων, δικαστικῶν καὶ παντὸς εἵδους ἐμπορικῶν προθεσμιῶν καὶ τῶν παραγραφῶν (σ. 410 ν.).

Νόμος ΑΤΛ' 21 Δεκεμβρίου — Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ ΑΣΝΖ' νόμου περὶ φυλακῶν ἐν γένει καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῶν (σ. 441 ν.).

Ἑκκλησία καὶ Ἑκπαίδευσις.

Νόμος ΑΣΞΑ'. 26 Ἰουλίου. — Περὶ συντάξεως τῶν καθηγητῶν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνεγνωρισμένων ἐλληνικῶν γυμνασίων. (σ. 274).

Νόμος ΑΣΞΓ'. 26 Ἰουλίου. — Περὶ καταργήσεως τῶν διδάκτρων ἐν τοῖς δημοτ. σχολείοις (σ. 275).

Νόμος ΑΣΞΔ'. 26 Ἰουλίου. — Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐλλ. σχολείων καὶ γυμνασίων (σ. 275).

Νόμος ΑΣΞΒ'. 30 Ἰουλίου. — Περὶ τοῦ δημοσυντηρήτου γυμνασίου Πειραιῶς (σ. 276).

Νόμος ΑΣΠΕ'. 12 Νοεμβρίου. — Περὶ χορηγίας δρ. 12,000 ἐκ τοῦ λιμεν. ταμείου Ληξουρίου πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Πετριτζείου ἐλλην. γυμνασίου (σ. 284 ν.).

Νόμος ΑΤΛΕ'. 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν κλπ. ἀναπλη-

ρωματικῆς πιστώσεως ἐκ δρ. 40,285 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1886 (σ. 421 ν.).

Νόμος ΑΤΑΒ΄ 21 Δεκεμβρίου. — Περὶ συντηρήσεως Γυμνασίου ἐν Γυθείῳ (σ. 443 ν.).

Ἐξωτερικαὶ σχέσεις

Νόμος ΑΣΙΓ΄ 29 Ἰουλίου — Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προξενικῶν ἀρχῶν (σ. 228).

Νόμος ΑΣΑΔ΄ 24 Ἰουλίου — Περὶ τῆς διπλωματικῆς καὶ διερμηνευτικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐν Κων/πόλει Πρεσβείας καὶ περὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτ. ὑπουργείου (σ. 249).

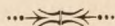
Νόμος ΑΣΕΕ΄ 26 Ἰουλίου — Περὶ ἐπικυρώσεως διεθνοῦς συμβάσεως πρὸς προστασίαν τῶν ὑποβρυχίων καλωδίων (σ. 281).

Νόμος ΑΣΕΓ΄ 26 Ἰουλίου — Περὶ ἐπικυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἀνατολικῆς τηλεγραφικῆς ἐταιρίας (σ. 284).

Νόμος ΑΤΙΓ΄ 9 Δεκεμβρίου — Περὶ ἐγκρίσεως θαλασσοπλοϊκῆς συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδρευούσης Ὁθωμανικῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀτμοπλοῖα Αἰγαίου» (σ. 381 ν.).

Νόμος ΑΤΙΗ΄ 16 Δεκεμβρίου — Περὶ χορηγήσεως τῇ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 100,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885 (σ. 390 ν.).

Νόμος ΑΤΜΓ΄ 22 Δεκεμβρίου — Περὶ κυρώσεως νομισματικῶν συμβάσεων (σ. 423 ν.).

Β' — ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — 31 ΙΟΥΝΙΟΥ 1886.

Οικονομικὴ ὑπηρεσία.

- Νόμος ΑΤΜΕ' 9 'Ιανουαρίου. — Περὶ συστάσεως εἰδικῶν ἀλαταποθηκῶν κλπ. (σ. 25).
- Νόμος ΑΤΜΓ' 9 'Ιανουαρίου. — Περὶ ἀδείας πρὸς συνομολόγησιν συμβάσεως περὶ ἐργολαβίας τῆς διαχειρίσεως καὶ πωλήσεως τοῦ πετρελαίου, τῶν παιγνιοχάρτων καὶ τοῦ ἄλατος κλ. (σ. 26).
- Νόμος ΑΤΝ' 21 'Ιανουαρίου. — Περὶ ἐπιβολῆς ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου (σ. 81).
- Νόμος ΑΤΝΕ' 5 'Απριλίου. — Περὶ ἀδείας συνομολογήσεως δανείου 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν (σ. 271).
- Νόμος ΑΤΕΖ' 17 'Απριλίου. — Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τινων τῶν διὰ τοῦ νόμου ΑΣΨΗ' ὀριζομένων εἰσφορῶν (σ. 311).
- Νόμος ΑΤΝΑ' 30 Δεκεμβρίου (1885) — Περὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεώς τινος εἰς τὸ λιμενικὸν ταμεῖον Κύμης (σ. 95).
- Νόμος ΑΤΟΔ' 17 'Απριλίου. — Περὶ χορηγήσεως ἐκτάκτου πιστώσεως δι' ἀποζημιώσιν καταλαμβανόμενων κτημάτων ἐπὶ τῆς διώρυγος τοῦ 'Ισθμοῦ τῆς Κορίνθου (σ. 322).
- Νόμος ΑΤΕΘ' 17 'Απριλίου. Περὶ παρατάσεως τοῦ νόμου Κ' τῆς 13 Μαρτίου 1881 προσθέτου φόρου (σ. 324).
- Νόμος ΑΤΠ' 25 'Απριλίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν πιστώσεως δρ. 5280 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1886 (σ. 339).
- Νόμος ΑΤΠΑ' 25 'Απριλίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτάκτου πιστώσεως δρ. 147,520 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1886 (σ. 339).

Νόμος ΑΤΠΖ' 31 Μαΐου. — Περὶ συντάξεως τοῦ καταλόγου τῶν φορολογητέων οἰκοδομῶν ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν ἀπὸ τοῦ 1884 ἔτους (σ. 467).

Διοικήσεις

Νόμος ΑΤΟ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1886 δι' ἔξοδα ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (σ. 321).

Νόμος ΑΤΟΑ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1886 διὰ κατασκευὴν νέων τηλεγραφικῶν γραμμῶν κλπ. (σ. 322).

Νόμος ΑΤΟΒ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1886 δι' ἔξοδα ἐσωτερικῆς σιδηροδρομικῆς συγκοινωνίας. (σ. 122)

Νόμος ΑΤΟΓ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1886 «δι' ὁδοιπορικὰ τῶν διευθυνόντων τὰς ἐκλογὰς τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων καὶ Β. ἐπιτρόπων παρὰ τοῖς ἐπαρχιακοῖς συμβουλίαις» (σ. 322).

Νόμος ΑΤΟΕ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ Κεφ. 8, ἄρθρ. 4, 6 καὶ 8 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως τοῦ 1885 «τηλεγραφικὴ συγκοινωνία» (σ. 323).

Νόμος ΑΤΟϚ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ

σμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1886 «ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία» (σ. 323).

Νόμος ΑΤΟΖ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ Κεφαλ. 5 ἄρθρ. 6 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1885 «δημοσία ὑγίεια, φρενοκομεῖον Κερκύρας. (σ. 323).

Νόμος ΑΤΟΗ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως ἐπὶ τοῦ Κεφ. 3, ἄρθρ. 12 τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1885 «διατήρησις κατὰδίκων» (σ. 323).

Νόμος ΑΤΕΑ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἐφευρέσεως ἐλαιοεκσαρκιστικῆς μηχανῆς εἰς τὸν ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασιάρχην κ. Γ. Βασιλειάδην (σ. 324).

Νόμος ΑΤΟΘ' 17 Ἀπριλίου. — Περὶ χορηγίας πιστώσεως ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τῆς χρήσεως 1886 δι' ἑξοδα κεκλεισμένων χρήσεων (σ. 327).

Νόμος ΑΤΠΗ' 12 Ἰουνίου. — Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου διαχειρίσεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνδεχομένης ἐκτὸς τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἐ. ἔ. ἀποδημίας τοῦ Βασιλέως (σ. 495).

Νόμος ΑΤΗΑ' 12 Ἰουνίου. — Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμου ὡς πρὸς τὴν περιφέρειαν (σ. 501).

Νόμος ΑΤΗΒ' 12 Ἰουνίου. — Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν νόμου ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. (σ. 502).

Στρατὸς καὶ Ναυτικόν.

- Νόμος ΑΤΜΖ' 21 Δεκεμβρίου (1885).—Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρχικελευστῶν κλπ. (σ.43).
- Νόμος ΑΤΝΘ' 12 Φεβρουαρίου. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2ου τοῦ ΑΡΝΣΤ' νόμου «περὶ συστάσεως σχολῆς ναυτικῶν δοκίμων» (σ. 135).
- Νόμος ΑΤΝΓ' 15 Φεβρουαρίου. — Περὶ ἐξετάσεως τῶν δοκίμων τῆς τετάρτης τάξεως τῆς ναυτικῆς σχολῆς καὶ περὶ προβιβάσμου τῶν σημαιοφόρων (σ.145).
- Νόμος ΑΤΝΔ' 1 Ἀπριλίου. — Περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν παρὰ τῷ Β. Ναυστάθμῳ, τῇ σχολῇ τῶν Ναυκλάστρον, τῷ Ναυτικῷ νοσοκομείῳ Πειραιῶς καὶ τοῖς ἐπακτίοις ὀχυρώμασιν ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν τοῦ Β. Ναυτικοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ κατὰ θάλασσαν στρατὸς διατελεῖ ἐν ἐπιστρατεύσει (σ. 255).
- Νόμος ΑΤΝΣΤ' 3 Ἀπριλίου. — Περὶ ἐκτάκτων ναυτικῶν μέτρων (σ. 279).
- Νόμος ΑΤΝΖ' 7 Ἀπριλίου. — Περὶ κατατάξεως ὡς ἐπικούρων μηχανικῶν τῶν κληρωτῶν ἢ ἐπιστράτων τοῦ Β. Ναυτικοῦ ἐν καιρῷ ἐπιστρατείας (σ. 280).
- Νόμος ΑΤΝΗ' 7 Ἀπριλίου. — Περὶ προβιβάσμου τῶν δοκίμων α' τάξεως τοῦ Β. Ναυτικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυποπλοιάρχου. (σ. 280).
- Νόμος ΑΤΝΘ' 7 Ἀπριλίου. — Περὶ ἐκτάκτων ναυτικῶν μέτρων ἐν καιρῷ ἐπιστρατείας (σ. 281)
- Νόμος ΑΤΕ' 7 Ἀπριλίου. — Περὶ κατατάξεως μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τῶν μαθητῶν τῆς 5ης τάξεως τοῦ στρατιωτικοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων καὶ τῆς 3ης τοῦ Σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν, μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τῶν μαθητῶν τῆς 4ης τάξεως τοῦ Σχολείου τῶν Εὐελπίδων καὶ τῆς 2ας τοῦ Σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ μὲ τὸν

- βαθμὸν τοῦ λοχίου τῶν μαθητῶν τῆς 2ας τάξεως τοῦ προπαρσκευαστικοῦ ὑπαξίωμ. Σχολείου(σ.282)
- Νόμος ΑΤΕΑ' 7 'Απριλίου. — Περὶ διορισμοῦ ἀποστράτων ἀξιωματικῶν. (σ. 287).
- Νόμος ΑΤΕΒ' 7 'Απριλίου. — Περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρου τοῦ νόμου ΑΛΖ' περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ (σ. 287).
- Νόμος ΑΤΕΓ' 7 'Απριλίου. — Περὶ προβιβασμοῦ ἐν ὄρᾳ ἐπιστρατείας ὑπαξιωματικῶν εἰς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὀπλιτῶν εἰς ὑπαξιωματικούς (σ. 288).
- Νόμος ΑΤΕΔ' 7 'Απριλίου. — Περὶ κατατάξεως εἰς τὸν στρατὸν ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν (σ. 288).
- Νόμος ΑΤΕΕ' 1 'Απριλίου. — Περὶ ἐπικούρων ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ νοσοκόμων τοῦ Β. Ναυτικοῦ (σ. 291).
- Νόμος ΑΤΠΒ' 25 'Απριλίου. — Περὶ ἀκυρώσεως μὴ διατεθέντος μέρους χορηγηθείσης τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν πιστώσεως ἐπὶ τῆς χρήσεως 1884 καὶ περὶ χορηγήσεως τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ πιστώσεως δρ. 303,754.40 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1886 (σ. 340).
- Νόμος ΑΤΠΓ' 25 'Απριλίου. — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δραχ. 203,238.39 (σ. 340).
- Νόμος ΑΤΠΕ' 24 Μαΐου. — Περὶ ἀνυποτάκτων τῆς κατὰ τὸ 1885-1886 ἐπιστρατείας τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ (σ. 423).
- Νόμος ΑΤΠΘ' 12 'Ιουνίου. — Περὶ μὴ προσμετρήσεως εἰς τὴν ἀρχαιότητα τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ διανυομένου χρόνου ἐν ἀδείᾳ 5 ¹/₂ μηνῶν καὶ ἐν ὠρισμένῃ διαθεσιμότητι (496).
- Νόμος ΑΤΗ' 12 'Ιουνίου. — Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΑΛΔ' τῆς 22 'Ιουνίου 1882 περὶ προσμε-

τρήσεως τοῦ πρὸς προβιβασμὸν ἀξιωματικῶν ἀπαι-
τουμένου χρόνου (σ. 496).

Δικαιοσύνη

Νόμος ΑΤΜΗ' 8 Ἰανουαρίου — Περὶ παρατάσεως ἐπὶ
νέαν πενταετίαν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΦΟΗ' περὶ
περιορισμοῦ τῆς δικαστικῆς δικαιοδοσίας τῶν ἐν Αἰ-
γύπτῳ προξενικῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος (σ. 43).

Νόμος ΑΤΠΔ' 25 Ἀπριλίου — Περὶ χορηγήσεως τῷ Ὑ-
πουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωματικῆς πι-
στώσεως δραχ. 130,000 ἐπὶ τῆς χρήσεως 1885
(σ. 341).

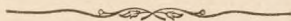
Ἐκπαίδευσις.

Νόμος ΑΤΗΓ' 18 Ἰουνίου — Περὶ ὑπηρεσίας διδασκόν-
των τῆς ἱατρικῆς καὶ πτυχιούχων φαρμακοποιῶν
(σ. 515).

Ἐξωτερ. σχέσεις

Νόμος ΑΤΜΘ' 10 Ἰανουαρίου — Περὶ χορηγίας εἰς τὸ
ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἀναπληρωτικῆς
πιστώσεως ἐκ δρ. 2000 ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ 1885
(σ. 73).

Νόμος ΑΤΕΤ' 17 Ἀπριλίου — Περὶ ἐγκρίσεως προσθέ-
του πράξεως εἰς τὴν διεθνῇ ταχυδρομικῇ σύμβα-
σιν τῆς 20 Μαΐου (1 Ἰουνίου 1878 (σ. 319).

[Ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ Δασμολογίου, ληφθέντων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν τροποποιούντων αὐτὸ νόμων, ἐσταχυολογήθησαν τὰ εἶδη, ἅτινα εἰς οὐδένᾳ δασμὸν ὑποβάλλονται εἰσαγόμενα εἰς τὸ Ἑλλ. Κράτος].

ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΥ ΔΑΣΜΟΥ

Ζωϊκαὶ τροφαὶ καὶ κτηνοτροφικαὶ ὕλαι.

Ζῶα ζῶντα πλὴν τῶν διὰ θαλάσσης εἰσαγομένων κτηνῶν. — Κρέατα νωπὰ ἢ ἀλίπαστα ἢ ἐν ἄλμῃ ἢ καπνιστὰ (ἐκτὸς γλωσσῶν, ἀλλάντων, χοιρομηρίων κλπ.). — Δέρματα ἀκατέργαστα, ὀμ. ἔρια καὶ τρίχες ζώων, πτερά, ὠα πτηνῶν, κουκούλια, κουκουλόσπορος, λιπάσματα διὰ τὴν γεωργίαν, πᾶσα ζωϊκὴ βαφή.

Προϊόντα ἀλιείας.

Ἰχθῦς νωποί. — Ὀστράκων κελύφη, ὄστρεα (ἐκτὸς τῶν ὀστρειδίων), ζωόφυτα, ὡς καὶ πᾶν ἀκατέργαστον προϊόν ἀλιείας.

Ἑλαιώδεις οὐσίαι.

Ἑλαιώδη σπέρματα (βαμβάκοςπορος, λινόςπορος κλπ.), ἐλαιοπυρῆνες, ὡς καὶ πᾶσα πρὸς ἔκθλιψιν ἐλαιώδης οὐσία.

Δασικὰ προϊόντα.

Εὐλα καύσιμα καὶ ξυλάνθρακες. — Πᾶσα ἡ ξυλεία, ἡ κοινῶς γνωστὴ ὡς ναυπηγήσιμος. — Νάφθα (νέφτι), σανδαλὸς (κολοφώνιον), τερεβενθίνη (τρεμεντίνη), πίσσα

ὕγρα ἢ ξηρά (κατράμιον καὶ μπλάκ ἀγγλικόν), ξηροπίσσιον (σφαρτὸν) δι' ἀμπέλους, μαστιχοφόρου σχίνου φύλλα χρήσιμα τῇ ἀποσταλακτικῇ, ἤλεκτρον ἀκατέργαστον, κόμμι ἐν γένει ἀκατέργαστον, ῥητίνη κοινή.

Φυτικά βαφαὶ καὶ βυρσοδεφικά ὕλαι.

Βαφαὶ δασικαὶ ἢ φυτικά παντὸς εἶδους (πλήν τοῦ λουλακίου). — Ἐλυτρα βαλάνων, φλοιοὶ δένδρων καὶ πᾶσα ἐτέρα φυτικὴ ὕλη χρήσιμος τῇ βυρσοδεφικῇ.

Ὅρυκτά καὶ μέταλλα ἀκατέργαστα.

Παντὸς εἶδους ὀρυκτά: μάρμαρα, λίθοι, ἀκόναι, μυλόπετραι, πηλοί, γύψος, γαιάνθρακες, γῆ κεραμίτις, κιμωλία, σμύρις, ὕλαι ὑδουργικαί, τίτανος, στυπτηρία, λίθοι πολύτιμοι ἄδετοι, θειόχωμα καὶ θεῖον, πλίνθοι καὶ κέραμοι, σωλῆνες κεράμινοι, πορσελάνη, σιμέντο. Αὐτοφυῆ ἱαματικὰ ὕδατα (πλήν τῶν φιαλῶν). — Ἀκατέργαστα μέταλλα παντὸς εἶδους, ὡς καὶ σύρματα ἐκ παντὸς μετάλλου, ῥινήματα καὶ ψήγματα.

Φαρμακευτικὰ εἶδη καὶ χημικὰ προϊόντα.

Ἐπίδεσμοι, καυτήρια, τεχνητοὶ μαστοὶ διὰ νήπια, κοιλεπίδεσμοι, περιπόδια θεραπευτικά, σταγονόμετρα κλπ. — Φάρμακα συνταγολογικά, ῥίζαι, φυτά, σπέρματα, ἄνθη, φλοιοὶ κλπ. ἱαματικῆς χρήσεως. — Χημικὰ προϊόντα (ἐκτὸς ὀπίου, αἰθερίων, ἐλαίων, ἐλαίων ἐμμόνων καὶ ἐμπυρευματικῶν, κινιδίνης καὶ κιγχινίνης). — Χρωματοποιίας ὑλικά (ἐκτὸς χρωμάτων ἀνιλλίνης καὶ ἐλαιωδῶν καὶ βερενικίων). — Ἄμμος διαφόρων χρωμάτων, ὕσκα εἰς τεμάχια ἄνευ φωσφόρου.

Δέρματα κατεργασμένα.

Ἰμάντες (λωρία) ἀτμομηχανῶν ἢ μηχανῶν καὶ γύροι δι' ἐσωτερικὴν χρῆσιν ἐν τῇ κατασκευῇ πέλων.

Ξύλα κατεργασμένα.

Ξύλιναι άντλίας καί λοιπά είδη χρήσιμα είς πλοΐα (πλήν επίπλων καί είδών πολυτελείας).

Ζαχαροποιΐα.

Ίλϋς ζακχάρεως (μελάσι).

Νήματα καί ύφάσματα.

Βαμβακοστιβάδες (βάται) παντός χρώματος. — Νήματα άλεύκαστα, άστριπτα ή έστριμμένα. — Πιλήματα (πλήν τών δια τάπητας καί μηχανάς) καί πιλήματα δια πΐλους άνδρών καί παιδών καί ωαι (τσιμούσαι). — Μέταξα ώμή ή έψημένη καί άκατέργαστος.

Εΐδη εκ καννάβιος, είδη γναφικής, πιλοποιΐας, κοφινοπλεκτικής κλπ.

Νήματα εκ καννάβιος δια τήν σχοινοπλοκίαν. — Δίκτυα άλιευτικά ή θηρευτικά εκ λίνου, τριχών ή μετάξης. — Κλωσταί μάλλιναι δια φέσια έλαιοβαφεΐς καί άστριπτοι, ύφασμα ήμικατεργασμένον δια φέσια είς φυσικήν χροιάν. — Κόφιοι καί κάλαθοι παντός σχήματος εκ λυγαριάς ως καί εκ καλάμου δια κοινήν χρήσιν, πλέγματα δια φιάλας ή έλαιοτριβεΐα, ψίαθοι δι' επικάλυψιν επίπλων ή έμπορευμάτων. — Χορδαι εκ νεύρων δια τίναγμα βαμβακίων ως καί δια μουσικά όργανα ή άλλας χρήσεις, ίνες άθανάτου καί είδη εξ άμιάντου.

Υελουργικά προϊόντα.

Υέλου θραύσματα, κόνις ύέλων ή μάζα εξ ύέλου.

Κατεργασμένα όρυκτά καί μετάλλα.

Άβακες (πλάκες), κονδύλια άβάκων μετά ή άνευ περιβλήματος ξυλίνου. — Ράβδοι, σύνδεσμοι καί γέφυραι εκ χυτού σιδήρου δια σιδηροδρομικάς όδούς, έργαλεια

καὶ ὄργανα γεωργικά, εἶδη σιδηρᾶ χρήσιμα τῇ ναυπηγικῇ καὶ τοῖς πλοίοις, μηχαναὶ κινητήριοι, ἀτμολέβητες, ἐξαρτήματα μηχανῶν, ἀρδευτικαί, ἀναρροφητικαὶ ἢ πιεστικαί, γεωργικαί, ἀντλῖαι πυροσβεστικαὶ καὶ ποικίλαι ἄλλαι, ὡς καὶ ῥαπτικαὶ καὶ ἕτεραι οἰκογενειακῆς βιομηχανίας· ῥάβδοι καὶ σύνδεσμοι πρὸς στρῶσιν σιδηροδρομικῶν ὁδῶν, τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες καὶ παντοειδῆ κοσμήματα, σωλῆνες, ἥλοι (καρφιά) καὶ ἔλικες (βίδαι) χαλκοῖ, στερεοτυπίαι πλάκες, γεωγραφικῶν ἀτλάντων πλάκες, χαλκογραφίας καὶ λοιπὰ ὁμοειδῆ, ὀρειχάλκινοι σύνδεσμοι μηχανῶν ἢ ἐν γένει σωλῆνες καὶ τυπογραφικὰ εἶδη.

Μουσικὰ ὄργανα καὶ ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα

Βιολία καὶ λοιπὰ μουσικὰ ὄργανα ἑγχορδα, ξύλινα ἢ μετὰλλινα ἀνεξαίρετως (πλὴν τῶν κλειδοκυμβάλων καὶ ἀρμονίων) — Ὁρολόγια καὶ μέρη ὠρολογίων ἐκ τῶν χρησίμων διὰ δημόσια οἰκοδομήματα.

Τέχναι χάρτου καὶ ἀντικείμενα Καλῶν Τεχνῶν.

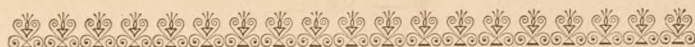
Πολτὸς (πάστα ἢ μάζα) χάρτου ἐξ οἷαςδήποτε ὕλης, λελευκασμένος ἢ μὴ, ὡς καὶ ὁμοιος πεπηγμένος εἰς φύλλα ἢ κυλίνδρους (ἐν εἶδη καρτονίου) καὶ προχείρως ἐλεγχόμενος ὅτι δὲν εἶνε καρτόνιον, χάρτης σμυριδεπίπαστος ἢ ὑελεπίπαστος καὶ χάρτης ἡσφαλτωμένος, χάρτης σχεδίων διαφανῆς ἢ μὴ καὶ μεταξωτὸς ὡς καὶ ὁ γραμμογραφημένος εἰς χιλιοστὸν τοῦ μέτρου καὶ ὁ τῆς μουσικῆς ἄνευ τόνων ἢ εἰς βιβλιάρια ῥαφιδευμένος, βιβλία ἐντυπα ῥαφιδευμένα (δεμένα) ἢ μὴ, καὶ πᾶν ἄλλο ἐπὶ χάρτου τυπογραφικὸν εἶδος, μουσικὴ κλπ., λιθογραφήματα, χαλκογραφήματα, ξυλογραφήματα, χρωμολιθογραφήματα, χρωματολιθογραφήματα, χρωμοφωτογραφήματα καὶ ἐκτυπώματα ποικίλα ἄλλα (ἄνευ πλαισίων). — Εἰκόνες παντοειδεῖς ἀρχαίας ἢ νέας τέχνης, ἀγάλ-

ματα γύψινα ἢ προπλάσματα, σκηνογραφίαι θεατρικαί, ἰχνογραφίας σχέδια, οἰκοδομῶν κλπ. σχέδια.

Σύμμικτα καὶ διάφορα.

Μαργαρίται γνήσιοι κατεργασμένοι καὶ μαργαροκόγ-
χαι κατεργασμένοι εἰς διάφορα εἶδη ἄνευ πολυτίμου
μετάλλου—Δίοπτρα (ὀμματουῦαλια) ἐξ ὕαλου, κρυστάλ-
λου ἢ λίθου μεθ' οἰουδήποτε δέματος, τηλεσκόπια (ἐκ-
τός τῶν τοῦ θεάτρου) μικροσκόπια, στερεοσκόπια, φα-
σματοσκόπια, ὕφασματοσκόπια, καὶ ἐν γένει πᾶν τῆς ὀ-
πτικῆς εἶδος οἰασδήποτε κατασκευῆς.—Καουτσούκ καὶ
γουταπέρκα ἀκαθάριστος καὶ καθαρισμένη, νῆμα ἐκ Κα-
ουτσούκ καὶ γουταπέρκας, τεμάχια, πλάκες, ταινίαι,
ράβδοι, σωλῆνες κλπ. ἐκ καουτσούκ καὶ γουταπέρκας
σύμμικτα ἐτέρα ὕλη ἢ μὴ ὥς καὶ πιλόγουροι βαμβάκε-
ροὶ ἐμβαπτισμένοι εἰς κόμμι, ἐνδύματα δυτῶν—Πλοῖα
παντοειδῆ μετὰ ἢ ἄνευ ἄτμου, ἀλιευτικὰ πλοιάρια,
λέμβοι ἄτμοκίνητοι ἢ μὴ.—Ὅπλα πολεμικὰ λογχοφό-
ρα ἢ μὴ.—Θῆκαι περιέχουσαι χρώματα ζωγραφικῆς—
Ναυάγια πλοίων εἴτε ἡμεδαπῶν εἴτε ἄλλοδαπῶν—Ὀ-
δόντες ἐκ πάσης ὕλης καὶ ὀδοντοστοιχίαι μὲ συνδέσμους
ἐκ παντός μετάλλου—Χρωστῆρες ζωγραφικῆς—Σφρα-
γίδες, ἀλεξικέραυνα, φανοὶ πλοίων, κτένια ὕφαντικὰ ἐκ
πάσης ὕλης, μαγιὰ ζύθου, ἀεραντλία ἀμερικανικαί,
μηχαναὶ γαλβανοπλαστικῆς, ὕλικὸν ὥρολογίων, ναύ-
κλαυστρα, διευθέται πυροβόλων, ῥάκη, δαμαλὶς ὕλη,
ἐντομολογικαὶ συλλογαί, ἀρχαιότητες καὶ ἀρχαιολογι-
καὶ καὶ λοιπαὶ ἐπιστημονικαὶ συλλογαί, πάγος φυσικὸς
ἢ μὴ, νῆμα ἐξ ἀμιάντου.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

[Ἐν ταῖς κατωτέρω περιληπτικαῖς σημειώσεσι ληφθείσαις ἐκ τῶν οἰκείων νόμων καὶ διαταγμάτων περιέχονται πᾶσαι αἱ πληροφορίες αἱ ἐνδιαφέρουσαι τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τινὰ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν ἢ εἰς τὴν ναυτικήν. Χάριν δ' ἐκείνων, ὅσοι θέλουσι νὰ λάβωσιν εὐρυτέραν γνῶσιν τῶν πραγμάτων, παρατίθενται παραπομπαὶ εἰς τοὺς σχετικούς νόμους καὶ τὰ διατάγματα].

ΣΧΟΛΗ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

(Νόμος ΑΝ' τῆς 5 Ἰουνίου 1882, Β. Δ. τῆς 20 Μαΐου 1883).

Ἴνα ἐκπαιδευθῇ τις ἐν τῇ στρατιωτικῇ σχολῇ τῶν Εὐελπίδων, ἥτις ἐδρεύει ἐν Πειραιεῖ, δέον νὰ ἔχῃ ἡλικίαν οὐχὶ μεῖζονα τῶν 18 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, βεβαιουμένην δι' ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, νὰ ἔχῃ περατωμένας τὰς γυμνασιακὰς σπουδὰς, καὶ νὰ δύναται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς νὰ βεβαιώσῃ διαγωγὴν ἀνεπίληπτον. Ὁ κεκτημένος τὰ προσόντα ταῦτα ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατοῦ, ἂν δὲ κριθῇ κεκτημένος τὴν ἀπαιτουμένην σωματικὴν εὐεξίαν προσέρχεται εἰς ἐξέτασιν ἐπὶ τῶν μαθηματικῶν ἰδίᾳ, ἔτι δὲ τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης. Ἴνα κριθῇ τις ἀπολύτως ἱκανὸς δέον νὰ λάβῃ ἐλάχιστον γενικὸν βαθμὸν καλῶς, ἀλλ' ὅταν οἱ ἐπιτυχάνοντες εἴνε πλειότεροι τῶν ἐν τῇ Σχολῇ κενωθεисῶν θέσεων πρὸς εἰσαγωγὴν νέων μαθητῶν, εἰσέρχονται κατὰ

σειράν οἱ μᾶλλον ἐπιτυγχάνοντες κατὰ τὰς εἰσαγωγικάς ἐξετάσεις. Αἱ πρὸς εἰσαγωγὴν αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀναγκαιῶν ἐγγράφων ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν κηδεμόνων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ εἰσέλθωσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους. Οἱ μαθηταὶ πληρώνουσι δίδασκτρα κατ' ἔτος δρ. ν. 720· κατὰ δὲ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν λόγῳ ἀποζημιώσεων κλπ. ἐφ' ἅπαξ δρ. ν. 900. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε πενταετῆς καὶ οἱ ἐκ τῆς σχολῆς ἀπολυόμενοι κατατάσσονται εἰς τὰ διάφορα ὅπλα τοῦ στρατοῦ μὲ τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ.

ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

(Νόμος ΑΛΒ τῆς 21 Ἰουνίου 1882, Β. Δ. τῆς 12 Ἀπριλίου 1883, Β. Δ. τῆς 6 Αὐγούστου 1882).

Ὅπως ἐκπαιδευθῇ τις ἐν τῷ σχολείῳ τῶν ὑπαξιωματικῶν, τοῦ ὁποίου ἑδρα εἶνε αἱ Ἀθῆναι, ἀπαιτεῖται : 1) νὰ ἔχῃ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιλοχίου ἢ τοῦ λοχίου, 2) νὰ μὴ ὑπηρετῇ ὡς ἀντικαταστάτης κληρωτῶν παλαιῶν ἀπογραφῶν, 3) νὰ ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη, ὧν τὰ δύο ὡς ὑπαξιωματικὸς μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπιλοχίου ἢ λοχίου ἐν τοῖς λόχοις, πυροβολαρχίαις, ἑλαιοῖς, 4) νὰ ἔχῃ διαγωγὴν ἀμεμπτον, 5) νὰ εἶνε ἄγαμος, 6) νὰ ἄγῃ ἡλικίαν οὐχὶ μεγαλειτέραν τοῦ 30 ἔτους συμπληρωμένου, 7) νὰ κέκτηται τὰς ἀπαιτούμενας προκαταρκτικάς γνώσεις. — Ἡ ἐν τῷ σχολείῳ ἐκπαίδευσις διαρκεῖ 3 ἔτη, ἵνα προβιβασθῇ δέ τις ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν δεόν νὰ λάβῃ σύνολον βαθμῶν καλῶς τοῦλάχιστον. Ἄν ἅπαξ δὲν προβιβασθῇ μένει καὶ δεύτερον ἔτος ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, τὸ δεύτερον δ' ἀποτυχὼν ἀποστέλλεται εἰς τὸ σῶμά του. — Οἱ ἐκπαιδευόμενοι οὐδὲν δίδασκτρον πληρώνουσιν, οὐδ' εἰς ἄλλην τινὰ δαπάνην ὑποβάλλονται, μόνον δ' αἱ ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀποδοχαί των μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου. Οἱ μετ'

εὐδοκίμους ἐξετάσεις ἀπολυόμενοι κατατάσσονται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τὸ Πεζικὸν καὶ εἰς τὸ Ἴππικόν.

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

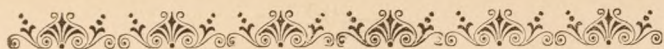
(Νόμος ΑΡΟΖ' τῆς 9 Ἀπριλίου 1884. Β. Δ. τῆς 30 Μαΐου 1884. Β. Δ. τῆς 8 Αὐγούστου. Β. Δ. τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1884).

Σκοπὸς τῆς σχολῆς ταύτης, ἐδρευούσης ἐν Κερκύρα, εἶνε ἡ στρατιωτικὴ ἐκπαίδευσις νέων ἐφιεμένων ν' ἀσπασθῶσι τὸ στρατιωτ. στάδιον, οἵτινες καταρτιζόμενοι ἐν αὐτῇ, θέλουσι κατατάττεσθαι εἰς τὰ διάφορα ὄπλα ἢ σώματα τοῦ στρατοῦ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου. Ἵνα καταταχθῇ τις ἐν τῇ σχολῇ, ἀνάγκη νὰ εἶνε πολίτης ἑλλην, ἐγγεγραμμένος εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀρρένων μὲ ἡλικίαν οὐδ' ἐλάσσονα τῶν 16 οὐδὲ μείζονα τῶν 18 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, νὰ ἔχῃ διαγωγὴν ἀνεπίληπτον ἀρμοδίως πιστοποιουμένην καὶ σωματικὴν εὐρωστίαν, νὰ φέρῃ ἔγγραφον συγκατάθεσιν τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος, νὰ ὑποστῇ ἐπιτυχῶς ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα ἀναγνώσεως, γραφῆς καθ' ὑπαγόμενους (ἐκ τῆς καθωμιλημένης) ἀριθμητικῆς (τῶν 4 πράξεων). Αἱ αἰτήσεις ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, καθ' ὃν χρόνον ὀρίζεται τοῦτο ἐκάστοτε διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν ἐκάστη πρωτεύουσῃ νομοῦ εἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκ τριῶν ἀξιωματικῶν ἐξετάζουσι τοὺς ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ προσερχομένους νέους, ὁ δὲ ἱατρὸς τῆς φρουρᾶς ἀποφαίνεται περὶ τῆς σωματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν. Ἡ ἐν τῇ σχολῇ ἐκπαίδευσις εἶνε διετής, οἱ δὲ μαθηταὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν λαμβάνουσι παρὰ τοῦ δημοσίου τὰς ἀποδοχὰς ἀπλοῦ στρατιώτου. Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς κατὰταξιν προσόντα προτιμῶνται μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀριθμοῦ τὰ τέκνα τῶν στρατιωτικῶν καὶ μετὰ ταῦτα τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΣΧΟΛΗ ΝΑΥΤΙΚΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

(Νόμος ΑΡΝΣΤ' τῆς 27 Μαρτίου 1884, Β.Δ. τῆς 19 Ἀπριλίου 1884, Β.Δ. τῆς 6 Αὐγούστου 1884, Νόμ. ΑΤΝΒ' τῆς 12 Φεβρουαρίου 1886, Β.Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1886).

Σκοπὸς τῆς σχολῆς ταύτης, ἐδρευούσης ἐν Πειραιεῖ ἢ ἐντὸς πολεμικοῦ πλοίου, εἶνε ἡ ἐκπαίδευσις νεανιῶν ὅπως καταταχθῶσιν ὡς ἀξιωματικοὶ εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. Ἵνα εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν σχολὴν δεόν νὰ εἶνε ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων, (ἐλλείψει ληξιαρχικῆς δηλώσεως) μὲ ἡλικίαν τὸ πολὺ 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, νὰ ἔχῃ περατώσῃ εὐδοκίμως τὴν β' γυμνασιακὴν τάξιν, νὰ εἶνε διαγωγῆς ἀνεπιλήπτου, νὰ αἰτηθῇ ἡ κατάταξις τοῦ ὑπὸ τοῦ γονέως ἢ κηδεμόνος, νὰ κριθῇ σωματικῶς ἱκανὸς ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατοῦ, νὰ ἐπιτύχῃ ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν. Ὅταν οἱ ἐξεταζόμενοι εἶνε πλείονες ἢ ὅσοι μέλλουσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν σχολὴν, προτιμῶνται κατὰ σειρὰν οἱ μᾶλλον εὐδοκιμήσαντες. Αἱ ἐξετάσεις εἶνε γραπταὶ καὶ προφορικαὶ εἰς τὰ ἐξῆς μαθήματα: Ἑλληνικὴν (ἁπτικοὺς συγγραφεῖς) καὶ γαλλικὴν, Ἀριθμητικὴν μετὰ προόδων καὶ λογαρίθμων, Γεωμετρίας 4 βιβλία, μέρος Ἀλγέβρας, Γεωγραφίαν, μέρος Κοσμογραφίας. Κυριώτατα τούτων θεωροῦνται τὰ μαθηματικά. Τὰ δίδακτρα εἶνε 600 ν. δραχμαὶ κατ' ἔτος καὶ 400 ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν δι' ἐνδύματα, βιβλία κλπ. ἅτινα χορηγεῖ τὸ δημόσιον, ἡ δὲ διάρκεια τῆς σπουδῆς ἔτη τέσσαρα. Οἱ εὐδοκίμως ὑποστάντες ἀπολυτήριον ἐξέτασιν κατατάσσονται ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ μὲ τὸν βαθμὸν σημαιοφόρου (μισθ. 110 δρ.), οἱ δὲ ἐκάστοτε δύο πρῶτοι τῶν ἀριστευόντων ἀποστέλλονται πρὸς πληρεξέραν σπουδὴν εἰς ξένους στόλους, δημοσίοις ἀναλώμασιν, ἂν ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπη.

ΤΑ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

καὶ αἱ γνωστόταται ὀρυκτομειγεῖς πηγαὶ τῆς Ἑλλάδος.

Κύθρον. (Ἐπαρχ. Κέας, νομ. Κυκλάδων). Αἱ πηγαὶ τῆς Κύθνου εἶνε δύο καὶ ἀναβρύουσι παρὰ τῷ λιμένι Ἀγίας Εἰρήνης. Τῶν ἀλιπηγῶν τούτων ἡ μὲν, ἡ τοῦ λέβητος, ἔχουσα θερμοκρ. 55^0 ἐμπεριέχει διάφορα ἄλατα, ἥτοι χλωριοῦχον, βρωμιοῦχον καὶ ἰωδοῦχον νάτριον, πρὸς δὲ ὀξυφωσφορικὴν ἄσβεστον καὶ ἔχνη ἀρσενικοῦ, κατὰ τὰς ἀναλύσεις τοῦ Liebig· ἡ δὲ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων θερμοκρ. 40^0 ἐμπεριέχει θειοῦχα ὕδατα καὶ ὀξυανθρακικὰ ἄλατα, ἀμφοτέρω δὲ σίδηρον. Τὰ λουτρά ταῦτα ὠφελοῦσιν ἰδίᾳ τοὺς πάσχοντας ἐκ χρονίων ρευματισμῶν καὶ ἀρθρίτιδος, δυσκαμψίας, ἀγκυλώσεων ψευδῶν, ὡς καὶ τοὺς ἐκ δερματικῶν παθῶν. ἥτοι ψωριάσεως καὶ ἐλεφαντιάσεως. Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν Κύθῳ λουτρῶν ὠκοδομήθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ ἄλ-ληλα καταστήματα, λουτῆρες μαρμαρίνοι εὐπρεπεῖς, ξενοδοχεῖον καὶ πάντα τὰ συντελοῦντα πρὸς ἄνετον διαμονήν.

Αἰδηψοῦ. (Ἐπαρχ. Ξηροχωρίου, νομ. Εὐβοίας). Αἱ πηγαὶ τῆς Αἰδηψοῦ εἶνε πάμπολλαι, κυριώταται δὲ 8. Ἀπασαὶ αἱ πηγαὶ αὗται θερμοκρασίας 30^0 — 77^0 εἶνε ἀλιπηγαί, ἥτοι περιέχουσιν ὡς κύριον συστατικὸν τὸ χλωριοῦχον νάτριον, δευτερεύοντα δὲ ἰώδιον καὶ βρώμιον,

ὥς καὶ ἀρκετὴν ποσότητα χλωριούχου ἀνθρακικοῦ καὶ θειικοῦ ἀσβεστίου, ἅτινα ἀποστρακοῦσι τὰ ἐπὶ 2 ἡμέρας ἐμβαπτιζόμενα σώματα. Ἡ θεραπευτικὴ αὐτῶν δύναμις εἶνε παρεμφερὴς τῇ τῶν ἀλιπηγῶν τῆς Κύθνου, ἀλλὰ δραστικωτέρα ταύτης, καὶ ἤθελον ἐπιφέρῃ ἀναμφιβόλως μεγαλειτέρας ὠφελείας εἰς τοὺς προσερχομένους, ἂν ἐδίδετο μεγαλειτέρα προσοχὴ εἰς τὴν τακτοποίησιν αὐτῶν. Ἡ ἐξαισία καλλονὴ τῆς πέριξ φύσεως καθιστᾷ τὴν αὐτόθι διαμονὴν τῶν πασχόντων εὐάρεστον καὶ συντελεῖ οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἀνάρρωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν λουτρῶν καὶ οἰκημάτων, μεθ' ὅλας τὰς ἐπενεχθείσας ἐσχάτως βελτιώσεις, εἶνε λίαν ἐλλιπὴς εἰσέτι. Τὰ λουτρὰ ταῦτα ἦσαν γνωστὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὁ Σύλλας δ' ἐχρῆτο τὰς θέρμας ταύτας κατὰ τοῦ ναρκώδους ἀλγήματος, κατὰ τὸν Πλούταρχον.

Μεθάνων. (Ἐπαρχ. Ὑδρας καὶ Τροιζηνίας, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας). Θειοῦχοι θέρμαι ἐμπεριέχουσιν μαγνησίαν, σίδηρον, νάτριον, κάλιον καὶ ἀσβέστιον. Ἡ θεραπευτικὴ αὐτῶν δύναμις δὲν εἶνε ἐξηκριβωμένη, οὐδὲν ἤττον ὑπὸ πλείστων συχνάζονται πασχόντων τὸν στόμαχον ἢ κατεχομένων ὑπὸ ρευματισμῶν, ἢ νευραλγιῶν, καὶ πολλοὶ εἶνε οἱ ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν ὠφεληθέντες.

Λουτρακίου. (Ἐπαρχ. Κορινθίας, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας) Ἀλιπηγαὶ χλωριούχοι, ὠφέλιμοι εἰς νευραλγίας, ἐξανθήματα, ρευματισμοὺς καὶ στομαχικὰς ἐνοχλήσεις.

Ὑπάτης. (Ἐπαρχ. Φθιώτιδος, νομ. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος). Πηγαὶ ὑφάλμυροι καὶ ὑπόπικροι, ἀναπέμπουσαι ὑδροθειωμένον ἄριον, θερμοκρ. 39⁰—40⁰. Γίνεται χρήσις αὐτῶν δραστικὴ κατὰ πάντων τῶν ὀξέων ἢ χρόνιων δερματικῶν νοσημάτων.

Ἐκτὸς τῶν κυριωτάτων τούτων καὶ μᾶλλον συχνά-

ζομένων ἕτερα ἱαματικὰ λουτρὰ καὶ ὀρυκτομιγεῖς πηγαὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

Βουλιαγμένης ἐν Βάρῃ οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης, (ἐπαρχ. Ἀττικῆς, νομ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας) ἀλιπηγαί.—*Ἀγίων Ἀκαργύρων* ἐν Ἑρμιόνη (ἐπαρχ. Ἑρμιονίδος, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας) νατροπηγή, ἡ μόνη ἐν Ἑλλάδι.—*Ἀδάμαντος* (ἐπαρχ. Μήλου νομ. Κυκλάδων) ὑδροθεικὸν ἄριον.—*Ἀλμυροῦ* (ἐπαρχ. Μήλου νομ. Κυκλάδων) Ἀναθυριάσεις ἀνθρακικοῦ ὀξέος ἐπιφέρουσαι θάνατον εἰς τὰ προσεγγίζοντα ζῷα.—*Καλαμῶν καὶ Προβατῶν* (ἐπαρχ. Μήλου, νομοῦ Κυκλάδων) θερμὸν ἄριον ἐξέρχεται ἐκ τῆς θαλάσσης θερμαῖνον τὰ ὕδατα μέχρι 45⁰. Ἐν δὲ τῇ θέσει *Προβατῶν* ὑπάρχει σπήλαιον λελαξευμένον ἐν τραχίτῃ, ἐν ᾧ ὁ ἀὴρ ἀβλαβὴς τῷ εἰσερχομένῳ εἶνε θερμότατος καὶ μέχρι 36⁰ ἐνίστε.—*Μαρδρακίου* (ἐπαρχ. Μήλου, νομ. Κυκλάδων), πηγὴ ἐμπεριέχουσα θεικὴν μαγνησίαν.—*Βάρρι* (ἐπαρχ. Μήλου, νομ. Κυκλάδων) ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἀλιπηγαὶ χλωριοῦχοι, θειοῦχοι καὶ σιδηροῦχοι.—*Ἀλυσκῆς* (ἐπαρχ. Μήλου, νομ. Κυκλάδων), πηγὴ χλωριοῦχος.—*Θήρας* (ἐπαρχ. Θήρας, νομ. Κυκλάδων), πηγαὶ χλωριοῦχοι καὶ θειοῦχοι.—*Ἀγ. Ἀκαργύρων* (ἐπαρχ. Νάξου, νομ. Κυκλάδων), ἄσμμα καὶ ἀλμῶδη ὕδατα.—*Ἀγ. Μαρίνης* (ἐπαρχ. Κέας, νομ. Κυκλάδων), ἀλκαλικὴ πηγή.—*Ἀγ. Μαρίνης* (ἐπαρχ. Τήνου, νομ. Κυκλάδων), ἀλκαλικὴ πηγή.—*Ζύγγια, Χέρι, Χήλη* (νομ. Ζακύνθου), πηγαὶ ἐνέχουσαι θεικὴν μαγνησίαν καὶ θεικὴν ἄσβεστον, ἡ δὲ τοῦ ὀρυκτοῦ *Χέρι* ἄσφαλτον μετὰ πετρελαίου.—*Ὀχέλου* (ἐπαρχ. Κυθήρων, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας), ψυχρὰ σιδηροῦχα ὕδατα.—*Ἀγ. Ἐλεούσης* (ἐπαρχ. Κραναιάς, νομ. Κεφαλληνίας), ψυχρὰ θειοῦχα ὕδατα.—*Σουσακίου* (ἐπαρχ. Κορινθίας, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας), ἄρια ἀνθρακικοῦ ὀξέος καὶ θείατμοι.—*Κε-*

χρεῶν (ἐπαρχ. Κορινθίας, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας), ἀλιπηγὴ χλωριούχος περιέχουσα ἄφθονα ἄλμωδη καὶ ὑπόπικρα ὕδατα. — *Ἐπιδαύρου* (ἐπαρχ. Ναυπλίας, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας), θειϊκὴ μαγνησιοῦχος πηγή. — *Κρήνη Ἀσκληπιοῦ* (ἐπαρχ. Ναυπλίας, νομ. Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας), πηγὴ ὑφάλμυρος ἐνέχουσα θειϊκὴν μαγνησίαν καὶ χλώριον. — *Μούστων* (ἐπαρχ. Κυνourίας, νομ. Ἀρκαδίας), χλωριούχοι ἀλιπηγαί. — *Γυθείου* (ἐπαρχ. Λακεδαιμόνος, νομ. Λακωνίας), δύο πηγαὶ μεταλλούχοι, ἡ μὲν ὑφάλμυρος, ἐνέχουσα χλώριον, ἐν χρήσει τὸ πάλαι, ἡ δὲ θειούχος ἄλμυρά. — *Καστανίτζας* (ἐπαρχ. Λακεδαιμόνος, νομ. Λακωνίας), πηγὴ ἐμπεριέχουσα χλωριούχον νάτριον, ἄσβεστον καὶ ὀξύανθρακκ. — *Καϊάφα* (ἐπαρχ. Ὀλυμπίας, νομ. Μεσσηνίας), θειούχοι πηγαὶ θερμ. 320. — *Λίντσι* (ἐπαρχ. Ἡλείας, νομ. Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος), θειούχα ὕδατα ἐνέχοντα ἐνιαχοῦ καὶ πετρέλαιον καὶ ἄλλας ρητινώδεις ὕλας 250 θερμοκρασίας. — *Θερμοπυλῶν* (ἐπαρχ. Φθιώτιδος, νομ. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος) πηγαὶ ὑφάλμυροι καὶ ὑπόπικροι ἀναπέμπουσαι ὑδροθειωμένον ἀέριον θερμ. 390 — 400 — *Λουτράκι* (ἐπαρχ. Βάλτου, νομ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας), χλωριούχος ἀλιπηγὴ, ἧς τὰ ὕδατα ἔχουσι μικρὰν θειώδη ὁσμὴν. — *Βαράσοβας* (ἐπαρχ. Ναυπακτίας, νομ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας), θειούχοι καὶ σιδηροῦχοι πηγαὶ παρὰ τὴν θάλασσαν ἀναδίδουσαι ὑδροθειωμένον ἀέριον. — *Γαλαξειδίου* (ἐπαρχ. Παρνασσίδος νομ. Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος), χλιαρὰ θειϊκὴ νατριοῦχος πηγή, ἧς τὰ ὕδατα ἄοσμα, ἄλμωδη καὶ ὑπόπικρα. — *Ἀγ. Λουκά* (ἐπαρχ. Λεβαδείας νομ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας), θειϊκὴ νατριοῦχος πηγή. — *Μουρσιάνου*. (ἐπαρχ. Μεσολογγίου νομ. Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας), θειούχοι ψυχράι πηγαί (;) — *Κρεμαστὰ* (ἐπαρχ. Εὐρυτανίας, νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας) (;) θεωροῦνται

θαυματουργὰ ὑπὸ τῶν κατοίκων ὀλοκλήρου τοῦ νομοῦ οἵτινες προστρέχουσιν ἐκεῖ, μεθ' ὅλας τὰς ταλαιπωρίας ἃς ὑφίστανται ἐν τρώγλαις διακινώμενοι.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΙ ΟΡΥΧΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Χῶροι πρὸς μετάλλευσιν παντοειδῶν μετάλλων παρεχωρήθησαν ἐν Ἑλλάδι ἀπέραντοι, ἀνερχόμενοι ἐν συνόλῳ εἰς 2 ἑκατομ. στρεμμάτων καὶ πλέον, ἀλλ' ἐκ τῶν παραχωρηθέντων τούτων χώρων ἐν ὀλιγίστοις γίνεται ἐκμετάλλευσις, καὶ τοῦτο διότι πλεῖστα μὲν μεταλλεῖα παρεχωρήθησαν οὐδ' ἔχοντος μετάλλου περιέχοντα, ἕτερα δὲ οὐχὶ ὀλίγα, μὴ στερούμενα ἴσως μεταλλικοῦ πλούτου, μένουσιν ἀκαλλιέργητα εἴτε ἕνεκα τῆς θέσεως αὐτῶν, ἥτις καθιστᾷ πολυδάπανον τὴν μεταφορὰν τῶν μεταλλευμάτων, εἴτε ἐξ ἐλλείψεως κεφαλαίων.

Τὰ νῦν καλλιεργούμενα μεταλλεῖα εἶνε τὰ ἑξῆς :

Τὰ ἐν *Λαυρείῳ*, τῆς γαλλικῆς ἐταιρίας τῶν μεταλλείων *Λαυρείου*, παράγοντα κυρίως μεταλλεύματα ψευδαργύρου καὶ μολύβδου.

[ΣΗΜ. Παρήγαγον ταῦτα κατὰ τὸ 1884 40,000 τόννους πεφρυγμένον μεταλλευμάτων ψευδαργύρου, 22,000 τόννους ψευδαργυροπυριτούχου γαληνίτου καὶ 1900 τόννους ἀργυρομολύβδου εἰς χελώνας].

Τὰ ἐν *Λαυρείῳ* τῆς ἐλληνικῆς ἐταιρείας τῶν μεταλλουργείων *Λαυρείου*, ἥτις καμινεύει τὰς παρὰ τῶν ἀρχαίων καταληφθείσας σκωρίας καὶ ἐκβολάδας παράγουσα ἐτησίως περὶ τοὺς 8000 τόννους ἀργυρούχου μολύβδου εἰς χελώνας.

[ΣΗΜ. Τῶν δύο δὲ τούτων ἐταιρειῶν τὰ μεταλλουργικὰ ἐργοστάσια εἶνε τὰ μόνον ἐν Ἑλλάδι, μολονότι ὡς τρίτον δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ τὸ ἐν *Μήλῳ* ἀνήκον τῷ κ. Βίκτ. Μελλά ἐκτῆκον τὸ θεῖον ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ἐξορυσσομένων θειούχων μεταλλευμάτων].

Τὸ ἐν *Λαυρείῳ* μεταλλεῖον «*Νικίας*» ἀνῆκον νῦν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐταιρίαν τῶν Μεταλλουργεῶν παράγον σιδηρόλιθον ἐνέχοντα καὶ ἀργυρομόλυβδον. Τούτου μέρος μὲν χρησιμεύει ὡς συλλίπασμα ἐν τοῖς καμίνοις τῆς ἐταιρείας, μέρος δ' ἐξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν.
[ΣΗΜ. Κατὰ τὸ 1884 παρήχθησαν 45,000 τόννοι περίπου ἀξίας 500 χιλ. δραχμῶν].

Ἐν *Λαυρείῳ* καλλιεργεῖ ἡ γαλλ. μεταλλευτικὴ ἐταιρία Σερύφου καὶ Σπηλαζέζης τὸ τῆς Σπηλαζέζης τοῦ Λαυρείου μεταλλεῖον σιδηρομόλυβδον.
[ΣΗΜ. Κατὰ τὸ 1884 ἐξήγαγε ὑπὲρ τὰς 7000 τόννους].

Ἐν *Σουρίῳ* ἡ ἐταιρία τῶν μεταλλείων Σουνίου ἐξάγει ἐπίσης σιδηρόλιθον.

Ἐν *Μήλῳ* καὶ *Σίφνῳ* μεταλλεῖα μόλυβδου καὶ ψευδαργύρου ἀνήκοντα εἰς τὴν γαλλ. μεταλλευτ. ἐταιρίαν Σίφνου καὶ Εὐβοίας.

Ἐν *Ἀντιπάρῳ* μεταλλεῖον ψευδαργύρου ἀνῆκον εἰς τὴν ἑλλ. μεταλλευτ. ἐταιρίαν.

Ἐν *Σερύφῳ* ἐκ τοῦ ἐκεῖ μεταλλείου σιδήρου τῆς ἑλλ. μεταλλ. Ἐταιρείας ἐξάγουσι νῦν σιδηρόλιθον εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν *Κύμῃ* ἀνθρακωρυχεῖον τῆς ὁμωνύμου ἐταιρείας, παράγον ἑτησίως περὶ τὰς 10 χιλ. τόννων.

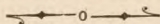
Ἐν *Μήλῳ* μεταλλεῖον θείου ἀνῆκον εἰς τὸν κ. Βίκτ. Μελαῶν.

Ἐτερα καλλιεργούμενα ὑπὸ ἰδιωτῶν μεταλλεῖα εἶνε σχεδὸν μόνον τὰ τοῦ λευκολίθου ἐν *Εὐβοίᾳ*.

Τὸ Δημόσιον καλλιεργεῖ ἐν *Μήλῳ* δύο ὄρυχεῖα: τὸ τῶν μυλοπετρῶν, παράγον τοιαύτας ἀξίας 40 χιλ. δρ. περίπου ἑτησίως καὶ τὸ τοῦ γύψου παράγον 3 χιλ. στατῆρας τοιούτου ἑτησίως ἀξίας 15 χιλ. δρ.

Ἐκ δὲ τῆς ἐν *Νάξῳ* σμύριδος, ἐξορυσσομένης ὑπὸ τῶν κατοίκων Ἀπειρανθίας καὶ Κορωνίδος τῆς Νάξου ἀντὶ

δραχ. 3 κατὰ στατῆρα παραδοτέον εἰς τοὺς δύο ὅρμους τῆς νήσου, εἰσπράττει τὸ δημόσιον κατ' ἔτος ἐκ 40 χιλ. στατῆρων δυνάμει συμβάσεως μετὰ τοῦ κ. Δ. Βαφειά-
δάκη δρ. 446,780.

Α Λ Υ Κ Α Ι

ἐν Ἑλλάδι.

Αἱ ἐν Ἑλλάδι ἀλυκαὶ καλλιεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Δη-
μοσίου.

Αἱ συνήθως καλλιεργούμεναι ἐκ τούτων εἶνε :

Ἡ τῆς Ἀναθύσσου ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς,

Αἱ δύο τῆς Λευκάδος,

Αἱ δύο τοῦ Μεσολογγίου, Ἀσπρη καὶ Μαύρη.

Ἡ τῆς Θερμησίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἑρμιονίδος,

Ἡ τῆς Δομβραίνης ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θηβῶν,

Ἡ τῆς Γαντζοῦς παρὰ τὴν Λαμίαν,

Ἡ τῆς Νάξου,

Ἡ τῆς Μήλου,

Ἡ τοῦ Βώλου,

Ἡ τῆς Κοπραίνης παρὰ τὴν Ἄρταν.

Ἐκ τῶν ἀλυκῶν τούτων παράγονται 12—14 ἑκα-
τομμύρια ὀκάδων ἄλατος ἑτησίως, ἐπαρκοῦν εἰς τὴν
ἑτησίαν κατανάλωσιν τῆς Ἑλλάδος.

Η Ε Λ Λ Α Σ Ε Ν Ο Π Λ Ο Σ

Δύναμις τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1886.

	ἀξιωμα.	ἀνθυπ.	ὑπαξ.	σζλπ.	στρατ.	ἄνδρες	ἑπτοι	ἡμίον.
10 Συντάγματα Πεζικοῦ	760	67	3368	695	34166	39056	71	596
12 Ἑμπεδα τάγματα Πεζικοῦ	(;)	(;)	753	162	13380	14295	2	14
9 Τάγματα Εὐζώνων	205	34	1026	164	7663	9092	27	259
3 Συντάγματα Πυροβολικοῦ	126	16	675	143	5014	5974	2143	1318
1 Συντάγμα Μηχανικοῦ	56	6	352	69	2225	2708	26	134
3 Συντάγματα Ἱππικοῦ	91	6	493	70	2186	2846	2481	—
2 Λόχοι Νοσοκόμων	24	41	195	7	1338	1605	14	142
Ὀπιστάσιον	10	7	34	3	130	184	1	2
Διέθνεις Ὑλικοῦ Πολέμου	39	13	69	—	101	222	—	—
Στρατιωτικαὶ Σχολαὶ	14	—	19	—	323	356	5	—
Χωροφυλακὴ	122	—	571	—	2059	2752	202	—
Γεν. ὑπηρ. καὶ Κατασθέντα	323	36	145	3	1309	1816	15	350
Ἀρχιμουσικοὶ καὶ Μουσικοὶ	—	—	—	—	—	287	—	—
Ἱερεῖς	—	—	—	—	—	27	—	—
Ὀλικὰ δύνამεις	1770	226	7700	1316	69894	81220	4987	2815

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΞΥΛΕΙΑΣ

ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἔτος 1884

	Δαρχ. λερ.	Κυβ. μέτρ.	ἀξία	Δαρχ. λερ.
Οικοδομήσιμος ξυλεία	ἔθν.	γρόρος	ὄγκος	ἀξία
»	ἡμερος)	209770.36	32077.873	1049854.80
»	ἀγρία)	15231.64	1285.690	76158.20
»	ἡμερος)	53337.99	16883.808	533379.90
»	ἀγρία)	15285.71	3628.201	152857.10
Ναυπηγήσιμος	ἡμερος)	9697.28	692.564	48486.40
»	ἀγρία)	907.24	45.362	4536.20
»	ἡμερος)	2503.69	357.670	25036.90
»	ἀγρία)	95.92	9.592	959.20
Σκευὴν καὶ μηχανῶν	ἔθν.	20171.17	1367.662	100855.85
»	ἰδιόκτ.	2728.24	529.772	27282.40
»	ἔθν.	140514.34	93553.	936762.27
»	ἰδιόκτ.	83599.58	77190.	835995.80
»	ἔθν. καὶ ἰδιόκτ.	84079.08	—	849790.80
»	ἔθν.	2935.46	—	14677.30
»	ἰδιόκτ.	6716.47	—	67164.70
»	»	15526.78	20549.	77634.—
Καυσόξυλα κατὰ τὸν ΧΙΠ' νόμ.	»	171837.51	—	1145376.73
Πητῖναι καὶ διάφορα ἄλλα	»	—	—	—

Ἐν ὅλῳ

ΣΗΜ. Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἐλπίπουσιν αἱ βαλανοχιεῖδες, ὧν ἡ παραγωγή δὲν εἶχεν ἐξαχρῆσθῆν ἔτι κατὰ τὸν καταρτισμὸν αὐτοῦ, δὲν εἶνε μὲν ἢ ἀξία τούτων, ἥτις κατὰ τὸ 1883 ἀνῆλθεν εἰς 1540000 ὀρ. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παραγωγὴν τοῦ 1882 ἡ παραγωγὴ ξυλείας τοῦ 1884 φαίνεται κατωτέρα, ἀλλ' ὑπερέχει τῆς τοῦ 1883. Πιναξ τῆς παραγωγῆς τοῦ 1885 δὲν ἐδημοσιεύθη ἔτι ὑπὸ τοῦ Δασονομικοῦ Γραφείου.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΠΝΟΥ

ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἔτος 1883.

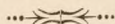

Νομοὶ	Ποσὸν εἰς ὀκάδας
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	5420
Εὐβοίας	21650
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	622875
Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας	1110235
Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος	15450
Ἀρκαδίας	400
Λακωνίας	20090
Μεσσηνίας	600
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	845919
Κυκλάδων	90
Κερκύρας	12352
Κεφαλληνίας	643
Ἄρτης	4800
Λαρίσσης	411769
Τρικκάλων	751540
Ἐν ὅλῳ	3823833

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀνώνυμος μετοχικὴ ἐταιρεία. Μετοχικὸν κεφάλαιον
3,000,000 δρ.

ἦτοι 25 χιλ. μετοχῶν πρὸς 200 δρ. ἐκάστη.

Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος, ὁ πρῶτος τῶν ἐν Ἑλλάδι, λειτουργεῖ ἀπὸ τῆς 12 Μαρτίου 1869. Ἡ ἔκτασις τῆς σιδηροστρώτου ὁδοῦ διερχομένης καὶ διὰ Ν. Φαλήρου εἶνε 10 χιλιομέτρων. Τὸ κινήτὸν ὑλικὸν τοῦ ἀποτελεῖται ἐκ 10 ἀτμομηχανῶν καὶ 48 ἀμαξῶν· ἔχει δὲ καὶ μηχανουργεῖον τέλειον ἐν τῷ σταθμῷ Πειραιῶς. Προσωπικὸν ἐπασχολεῖ περὶ τοὺς 100 ὑπαλλήλους καὶ φύλακας. Ἀμαξοστοιχίαι ἀναχωροῦσιν ἀπὸ βαθέος ὄρθρου μέχρι νυκτὸς ἀνὰ πᾶσαν ἡμίσειαν ὥραν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συγχρόνως καὶ διασταυροῦνται ἐν Ν. Φαλήρῳ.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Ἀνώνυμος μετοχικὴ ἐταιρεία. Μετοχικὸν κεφάλαιον
23,000,000 δρ.

ἦτοι 92 χιλ. μετοχῶν πρὸς 250 δρ. ἐκάστη.

Οἱ σιδηρόδρομοι οὗτοι πρὸ μικροῦ ἀποπερατωθέντες ἐντελῶς, ἔχουσιν ἔκτασιν 206 περίπου χιλιομέτρων καὶ λειτουργοῦσιν ἀπὸ τῆς 23 Ἀπριλίου 1884. Ἡ κυρία γραμμὴ συνδέει τὸν Βῶλον μετὰ τῆς Λαρίσσης (60,800

μέτρ.) καὶ διακλαδουμένη ἀπὸ Βελεστίνου δι' ἐτέρας γραμμῆς ἀφικνεῖται εἰς Καρδίτσαν (91,400 μέτρ.) κ' ἐκεῖθεν εἰς Τρίκκαλα καὶ Καλαμπάκαν.

Τὸ ὕλικόν τοῦ σιδηροδρόμου σύγκειται ἐκ 12 ἀτμομηχανῶν καὶ 223 ὀχημάτων, ἐξ ὧν 58 πρὸς μεταφορὰν ἐπιβατῶν καὶ 165 πρὸς μετακόμισιν ἐμπορευμάτων καὶ ζώων, μὴ συμπεριλαμβανομένων δύο ὀχημάτων, ὧν τὸ ἕτερον πρὸς χρῆσιν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἐν ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ τιθεμένου ὅλου τοῦ ὕλικου εἰς ἐνέργειαν δύνανται νὰ μετενεχθῶσι διὰ μιᾶς ἕως 5000 ἄνθρωποι.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Ἀνώνυμος ἐταιρία λειτουργοῦσα ἀπὸ τῆς 12 Ἰουλίου 1884.

Μετοχικὸν κεφάλαιον δρ. νέαι 23,500,000

ἥτοι 92,000 μετοχαὶ πρὸς δρ. 275 ἐκάστη.

Ἐπὶ πλέον κεφάλαιον τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ὁμολογιῶν πρὸς 6 τοῖς $\frac{0}{100}$ λίραι ἀγγλικαὶ 286,000. Κατεβλήθησαν ἐκ μὲν τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου δρ. 17640000

Ἐπληρώθησαν δὲ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰς συντελεσθείσας γραμμὰς (ἐπιχορήγησις δρ. 20000 κατὰ χιλιόμε.). » 1680000

Ἐν ὅλῳ » 19320000

Ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκτὸς τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ δραχ. 2,000,000, μὴ συμψηφισθεῖσαι εἰσέτι ὑπολείπονται δὲ πρὸς πληρωμὴν ἕτεραι δρ. 2400000, αἵτινες καταβληθήσονται ἀναλόγως τῆς προόδου τῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνὰ 20 χιλιόμετρα τιθέμενα εἰς ἐνέργειαν.

Οἱ μέτοχοι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς καταβολῆς των θέλουσι πληρώσῃ ἅμα προσκληθῶσι δρ. 10 κατὰ μετοχήν.

Αἱ καταλαμβανόμεναι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας γαῖαι καὶ ὁ χῶρος τῶν σταθμῶν πληρῶνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας συντελεσθησόμεναι ἐπὶ τοῦ παρόντος γραμμαὶ ἔχουσιν ἐν ὅλῳ ἑκτασιν 304 χιλιομ. περιλαμβάνουσι δὲ τὰ ἐξῆς τμήματα :

Ἀπὸ Πειραιῶς, δι' Ἀθηνῶν, Ἐλευσίνος, Μεγάρων, Καλαμακίου εἰς Κόρινθον	χιλ.	99.5
Ἀπὸ Κόρινθου, διὰ Κιάτου, Ξυλοκάστρου, Αἰγίου εἰς Πάτρας	»	130.
Ἀπὸ Κόρινθου δι' Ἀργους εἰς Ναύπλιον	»	64.5
Ἀπὸ Ἀργους εἰς Μύλους (Ναυπλίου)	»	10.

Παρεδόθησαν ἤδη εἰς δημοσίαν χρῆσιν αἱ ἐξῆς γραμμαὶ :

Πειραιῶς-Ἐλευσίνος ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1884	χιλ.	35.6
Καλαμακίου-Κόρινθου ἀπὸ 12 Ἰουλίου 1884	»	9.6
Ἐλευσίνος-Μεγάρων ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1884	»	20.4
Μεγάρων-Καλαμακίου ἀπὸ 11 Ἀπριλ. 1885	»	33.9
Κόρινθου-Κιάτου ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1885	»	20.2
Κόρινθου-Ἀργους-Ναυπλίου ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1886	»	64.5
Ἀργους-Μύλων	»	9.7
Κιάτου-Καμάρι	»	20.

Τῶν ὑπολειπομένων ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἐντελής ἀποπεράτωσις γενήσεται ἐντὸς τῆς α' ἐξαμηνίας τοῦ 1887.

Τὸ κομισθὲν καὶ ἀναμενόμενον κινητὸν ὕλικόν ἀποτελεῖται ἐκ 13 μεγάλων καὶ 5 μικρῶν ἀτμαμαξῶν, 66 ἀμαξῶν καὶ 160 φορτηγῶν.

Ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἑταιρίας εἰς τὰς λειτουργούσας γραμμαὶς ἐπασχολεῖ 230 ὑπαλλήλους καὶ 270 ἐργάτας ἡμερομισθίους.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ἀνώνυμος ἐταιρεία ἐγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 14^{ης} 106ρίου 1882
Β.Δ. καὶ λειτουργοῦσα ἀπὸ 1^{ης} Φεβρουαρίου 1883.

Μετοχικὸν κεφάλαιον δραχ. νέαι 3,400,000

ἤτοι 27,000 μετοχαὶ πρὸς δρ. 200 ἐκάστη.

Υλικὸν κινητόν: 6 ἀτμάμαξαι, 46 φορεῖα, 10 ἄμα-
ξαι ἁ. θέσεως, 15 β'. 25 γ'.

Προσωπικὸν κινήσεως: 57 ἄτομα, ἔλξεως 23, συν-
τηρήσεως γραμμῆς, 108. Ἐν ὄλῳ ἄτομα 188.

Διόδια καὶ κόμιστρα: Ἐπιβατῶν κατ' ἄτομον καὶ
χιλιόμετρον ἁ. θέσις λ. 12, β'. λ. 10, γ'. λ. 6. Ἐμ-
πορευμάτων κατὰ τόννον καὶ χιλιόμετρον ἁ. σειρά λ.
50, β'. λ. 20, γ'. λ. 15, δ'. λ. 10.

Ἡμερησία κίνησις κατὰ μέσον ὄρον 16 ἀμαξοστοι-
χίαι.

Ταχύτης 35 χιλιόμετρα καθ' ὥραν.

Ἐξάμηρος κίνησις. Ὀλικὸν ἄθροισμα ἐπιβατῶν ἁ.
θέσεως 4133, β'. 21,266, γ'. 99,378. Ὀλικὸν βάρος
ἐμπορευμάτων τόννοι 1394, ἀποσκευῶν τόννοι 46.

Ἀποσιτάσεις ἐξ Ἀθηνῶν: Ἡράκλειον μέτρα 8190,
Ἀμαρούσιον μ. 12340, Κηφισσία μ. 14640, Χαλάν-
δριον μ. 12590. Λιόπεσι, μ. 25490, Κορωπὶ μ. 30790,
Μαρκόπουλο μ. 36390, Καλύβια μ. 41790, Κερατέα
μ. 46790, Δασκαλειὸ μ. 54590, Θορικὸν μ. 62190,
Ἐργαστήρια 65190.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΠΥΡΓΟΥ - ΚΑΤΑΚΩΛΟΥ

Ἀνώνυμος ἐταιρεία. Κεφάλαιον 1,430,000

Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἡγοράσθη παρὰ τῆς Γενικῆς
Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, λειτουργεῖ δὲ ἀπὸ
τῆς 30 76ρίου 1883.

Τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ ἀνέρχεται εἰς 28 ἐμμίσθους
ὑπαλλήλους.

Ὑλικὸν ἐν ἀνάγκῃ τίθησιν εἰς ἐνέργειαν 16 ἀμᾶξας καὶ 6 φορτηγούς.

Ἡ ὅλη γραμμὴ ἔχει ἑκτασιν 13 χιλιομέτρων, ἥτοι 5 ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Πύργου μέχρι τοῦ σταθμοῦ Ἀγ. Ἰωάννου καὶ 8 ἀπὸ τούτου μέχρι τοῦ σταθμοῦ Κατακόλου.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Περαιωθεῖσαι γραμμαί. — Ἐπαρχίαι καὶ δῆμοι δι' ὧν διέρχονται. — Σταθμοὶ καὶ στάσεις. — Διάγραμμα τῶν περὶ τοὺς σταθμούς καὶ τὰς στάσεις τόπων.

Ἡ σιδηρᾶ ὁδὸς τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς - Ἀθηνῶν - Πελοποννήσου ἀφετηρίαν ἔχει τὴν πόλιν τοῦ Πειραιῶς. Ἀρχομένη ἐκ τοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σταθμοῦ, κειμένου πρὸς Β καὶ παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ ἐτέρου σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, φέρεται ΒΒΑ μέχρι τοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν, κειμένου ΒΔ τῆς πόλεως, ἐντεῦθεν προχωρεῖ πρὸς Β κατὰ μῆκος τῆς βουνοσειρᾶς τοῦ Αἰγάλεω, μέχρι τοῦ βορείου χθαμαλοῦ ἄκρου ταύτης, ὅπερ κάμπτουςα ΜΔ κατέρχεται μέχρις Ἐλευσίνος. Ἐντεῦθεν δὲ μετὰ βραχεῖαν κάμψιν τῶν πρὸς Β τῆς Ἐλευσίνος παρακειμένων λόφων χωρεῖ πρὸς Δ ἀκολουθοῦσα τὴν διαγραφὴν τῆς πολυσχιδοῦς μεσημβρινῆς μεγαρικῆς παραλίας μέχρι Καλαμακίου. Ἐντεῦθεν διερχομένη τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου καταλήγει εἰς *Κόρινθον* (χιλιόμετρα 100).

Ἐν τῷ σταθμῷ Κορίνθου ἡ ὁδὸς διχάζεται, καὶ εἰς μὲν κλάδος ταύτης κατὰ μῆκος τῆς μεσημβρινῆς παραλίας τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἐκτεινόμενος ἀποτελεῖ

τὴν γραμμὴν Κορίνθου - Πατρῶν, περατωθεῖσαν μέχρι Καμαρίου, χωρίου τοῦ δήμου Τρικάλων τῆς Κορινθίας. (χιλιόμετρα 40). ὁ ἕτερος δὲ κλάδος ἀποτελεῖ τὴν γραμμὴν Κορίνθου - Μύλων, διερχομένην ἐξ Ἄργους (χιλιόμετρα 68).

Ἐξ Ἄργους δὲ γραμμὴ ἰδίᾳ φέρει εἰς Ναύπλιον (χιλιόμετρα 11).

Αἱ μέχρι τοῦδε κατασκευασθεῖσαι καὶ λειτουργῶσαι γραμμαὶ ἐνοῦσι δύο νομούς, τὸν τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μετὰ τοῦ τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας διέρχονται δὲ διὰ πέντε ἐπαρχιῶν τῶν νομῶν τούτων, τῶν ἐξῆς: Ἀττικῆς, Μεγαρίδος, Κορινθίας, Ἄργους, Ναυπλίας, καὶ διὰ 14 δήμων τῶν ἐξῆς: Πειραιέων, Ἀθηναίων, Ἀχαρνῶν, Φυλῆς, Ἐλευσῖνος, Μεγάρων, Περαχώρας, Κορινθίων, Σικυῶνος, Τρικάλων, Κλεωνῶν, Μυκηνῶν, Ἀργείων καὶ Ναυπλιέων. Ἐκ τῶν 14 δὲ τούτων δήμων συνδέουσιν αἱ γραμμαὶ ἀμέσως δι' ἰδίων σταθμῶν ἢ στάσεων (haltes) παρακειμένων τὰς πρωτευούσας 9 ἐξ αὐτῶν τὰς ἐξῆς: Πειραιᾶ, Ἀθήνας, Μέγαρα, Κόρινθον, Χιλιομόδιον (δῆμος Κλεωνῶν), Ἄργος, Ναύπλιον, Κιάτον (δῆμος Σικυῶνος), Εὐλόκαστρον, (χειμερινὴ πρωτεύουσα δήμου Τρικάλων).

Διέρχονται ὡσαύτως αἱ γραμμαὶ διὰ 10 πεδιάδων τῶν ἐξῆς: Ἀθηνῶν, Ἐλευσῖνος, (Θριασίου πεδίου), Μεγάρων, Κινέτας, Κουланτζικίου ἢ Σέσσι (Κρομμυῶνος), Σουσακίου (Σιδουῆντος), Καλαμακίου (Σχοινοῦντος), Βόχας καὶ λοιπῆς πεδιάδος τῆς Κορινθίας, Κλεωνῶν, καὶ τέλος τῆς τοῦ Ἄργους (Ἀργολικοῦ πεδίου).

Καθ' ὅλας τὰς περατωθείσας γραμμάς ὑπάρχουσι 12 σταθμοὶ διευθυνόμεναι ὑπὸ σταθμαρχῶν καὶ 25 στάσεις (haltes), διευθυνόμενοι ὑπὸ στασιαρχῶν.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ γεωγραφικῷ διαγράμματι σημειοῦν-

ται οἱ σταθμοὶ καὶ αἱ στάσεις τῶν περατωθεῖσων γραμμῶν κατὰ χιλιόμετρα, οἱ τόποι δι' ὧν διέρχονται αἱ γραμμαὶ, καὶ ἡ ἐκ τῶν σταθμῶν εἰς τὰ πέριξ θέα.

Α΄. ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ

(Χιλιόμετρα 100).

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ. Σταθμός. Δῆμος Πειραιέων. Ἐπαρχία Ἀττικῆς. Ἐνταῦθα κεῖται ἡ κεφαλὴ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πελοποννήσου. Ὁ σταθμός κεῖται πρὸς Β τῆς πόλεως Πειραιῶς εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

6 χιλιόμετρα. Ἅγιος Ἰωάννης. Στάσις. Ἡ ὁδὸς διέρχεται διὰ τοῦ ἐλαιῶνος· ἐνταῦθα ἡ στάσις ἐγένετο χάριν τῶν ἐχόντων ἀμπελῶνας καὶ ἐλαιῶνας κατοίκων, καὶ τοῦ ὁμωνύμου ναοῦ ἐορτάζοντος τῇ 29 Αὐγούστου.

3 χιλ. ΑΘΗΝΑΙ. Σταθμός. Δῆμος Ἀθηναίων. Ὁ σταθμός κεῖται εἰς τὰ ΒΔ τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ὁδὸς ἐντεῦθεν ἐξακολουθεῖ διασχίζουσα τὸν ἐλαιῶνα. Ἐν ἀρχῇ ἐκ τοῦ σταθμοῦ ἐν ἀριστερᾷ φαίνεται ὁ λόφος τοῦ Κολωνοῦ, ἐφ' οὗ τὰ μνημεῖα τοῦ Ὁδοφρ. Μύλλερ († 1840) καὶ Καρόλ. Λενορμὰν († 1859), πέραν ἐν ἀριστερᾷ ἡ θέα ὀρίζεται ὑπὸ τῆς βουνοσειρᾶς τοῦ Αἰγάλεω, τῆς διαχωρίζουσης τὴν πεδιάδα τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς πεδιάδος τῆς Ἐλευσίνος (Θριασίου πεδίου).

2 χιλ. Μύλοι. Στάσις χάριν τῆς συγκοινωνίας τῶν Σεπολίων καὶ τοῦ ἀλευρομύλου Πενέση. Διάβασις σιδηρᾶς γεφύρας 25 μέτρων εἰς τὸ 11 χιλιόμετρον.

3 χιλ. Κάτω Λιόσια. Στάσις. Χωρίον.

5 χιλ. Ἀνω Λιόσια. Στάσις. Χωρίον δήμου Ἀχαρνῶν. Πέραν τούτου ἡ ὁδὸς κάμπτουςα φέρεται δι' ἐπαισθητῆς κλίσεως εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Ἐλευσίνος (Θριάσιον πεδίων). Γέφυρα 12 μέτρων.

13 χιλ. *Καλύβια Χασιάς*. Στάσις πρὸς συγκοινωνίαν τοῦ εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἐκ τῆς στάσεως κειμένου ὁμωνύμου χωρίου δήμου Φυλῆς. Ἐνταῦθα ἀποβιβάζονται καὶ οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὴν Μονὴν Κλειστοῦ, καὶ εἰς τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Φυλῆς.

4 χιλ. *ΕΛΕΥΣΙΣ*. Σταθμός. Χωρίον δήμου Ἐλευσίνος, ἐπαρχίας Μεγαρίδος. Αὐτόθι τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Ἐλευσίνος. Ἐντεῦθεν φαίνεται πρὸς Μ ὁ κόλπος τῆς Ἐλευσίνος καὶ ἀπέναντι ἡ Σχλαμῖς. Ἐξ Ἐλευσίνος ἡ ὁδὸς κάμπτουςα τοὺς πρὸς Β τοῦ χωρίου κειμένους λόφους καθίσταται γραφικὴ παρακολουθοῦσα τὴν παραλίαν. Ἐν ἀριστερᾷ θέα ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος, ἐφ' ἧς φαίνεται ἐπὶ μικρὸν καὶ ἡ Μονὴ τῆς Φανερωμένης, νεύουσα πρὸς τὸν κόλπον τῆς Ἐλευσίνος. Πρὸς Α δὲ διακρίνονται αἱ μεσημβριναὶ κατωφέρειαι τοῦ Αἰγάλεω. Ἐν δεξιᾷ περὶ τὸ μέσον μεταξὺ Μεγάρων καὶ Ἐλευσίνος φαίνεται τὸ ὄρος Τρίκερι (Κέρατα).

Πρὸ τῶν Μεγάρων ἡ ὁδὸς διέρχεται 3 μεγάλας γεφύρας εἰς τὸ 50ὸν χιλιόμετρον, μίαν ἐκ 16 μέτρων, εἰς τὸ 56ον ἐτέραν ἐκ 12 μέτρων καὶ εἰς τὸ 58ον ἐτέραν ἐκ 16 μέτρων.

21 χιλ. *ΜΕΓΑΡΑ*. Σταθμός. Δῆμος Μεγάρων. Πρὸς Β φαίνεται ἡ πόλις τῶν Μεγάρων.

Πρὸς Μ θέα ἐπὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου, εἰς τὸ ἄκρον δὲ τοῦ ὀρίζοντος θέα ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος, Αἰγίνης, Ἀγκιστρίου, Μεθάνων, τῶν μεταξὺ ἐρημονήσων καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων τῆς Τροιζηνίας, ὧν φαίνεται προεξέχουσα ἡ ὑψηλὴ κορυφὴ τοῦ Ὁρθολιθίου (ὕψους 1107 μέτρ.). Διὰ τηλεσκοπίου διακρίνεται ἡ Κουνουπίτσα (πρωτεύουσα δήμου Μεθάνων), τὸ Κάτω Φανάρι (πρωτεύουσα δήμ. Δρυόπης), ΜΔ τὰ ὄρη τοῦ δήμου Σολυγείας καὶ τὸ Σπεύραιον ἀκρωτήριο. Πέραν τῶν Μεγάρων ἡ ὁδὸς παρακολουθοῦσα τὴν παραλίαν καὶ τὰς καμπὰς αὐτῆς δι-

έρχεται εἰς τὸ 63^{ον} χιλιόμ. γέφυραν σιδηρᾶν μήκους 25+25 μέτρ. μετὰ ταύτην δὲ τὴν τῆς Κακῆς Σκάλας (Σκειρωνίδων Πετρῶν) εἰς τὸ 64 χιλιόμετρον μήκους 35 μέτρων, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ δάσος τῆς Κινέτας.

14 χιλ. *Κιρέτα*. Στάσις. Οἰκίσκοι ἀγροτικοὶ Μεγαρέων. Πρὸς Β. ὑψοῦνται αἱ ἀνατολικαὶ διακλαδώσεις τοῦ ὄρους Μακρυπλάγι (Γερανείας). Πρὸς Μ θέα ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ἀκριβῶς ἀπέναντι, πρὸς Μ, τὸ Σπείραιον ἀκρωτήριο, ἐξ οὗ ἄρχεται ὁ κόλπος τοῦ Καλαμακίου (Κεγχρεάτης κόλπος). Μικρὸν πέραν τῆς Κινέτας ἡ ὁδὸς καταλείπουσα τὸν νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰσέρχεται εἰς τὸν τῆς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Διάβασις γεφυρῶν εἰς τὸ 73 χιλιόμετρ. 20 μέτρων, εἰς τὸ 77 χιλ. 35 μέτρων, εἰς τὸ 88 χιλ. 14 μέτρων.

8 χιλ. *Ἀγ. Θεόδωροι*. Στάσις. Χωρίον Δήμου Περαχώρας, ἐπαρχ. Κορινθίας. Παράκειται καὶ χωρ. Κουλαντζίκι. Αὐτόθι ἡ πεδιάς τῆς ἀρχαίας Κρομμυῶνος, νῦν καλουμένη Σέσι. Ὑπέρκειται εὐθὺς πρὸς Β τὸ ὄρος Μακρυπλάγι (Γεράνεια) ὕψους 1370 μέτρων, οὗτινος πᾶσαι αἱ διακλαδώσεις μετὰ τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου διαχωρίζουσι τὸν Σαρωνικὸν ἀπὸ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου. Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς διέρχεται τὴν πεδιάδα τοῦ Σουσακίου (Σιδουντος), ἔνθα παράκειται σπήλαιον, ἐξ οὗ ἀναδίδονται ἀτμώδη ἀναφυσήματα. Διάβασις γεφύρας 7+7 μέτρων εἰς τὸ 89 χιλιόμετρον.

11 χιλ. ΚΑΛΑΜΑΚΙΟΝ. Σταθμός. Αὐτόθι τὸ ὁμώνυμον χωρίον, καὶ ὁ πρὸς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον λιμὴν τῶν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ μεταβαινόντων εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, ὁ Σχοινοῦς τῶν ἀρχαίων. Ἡ ὁδὸς ἐντεῦθεν καθίσταται μικρὸν κατὰ μικρὸν ἀνωφερής. Ἐν ἀρχῇ φαίνεται ἡ νέα πόλις Ἰσθμία εἰς τὸ πρὸς τὸν Σαρωνικὸν στόμιον τῆς διώρυγος μετὰ τοῦ τεχνητοῦ αὐτῆς λιμένος καὶ αἱ ἐργασίαι τῆς διορύξεως τοῦ Ἰσθμοῦ,

μετὰ μικρὸν δ' ἐπὶ τοῦ ὕψους τοῦ ὀροπεδίου διέρχεται παρὰ τὴν σιδηρᾶν γέφυραν ἐξ 92 μέτρων τὴν ἐπὶ τῆς διώρυγος, ἔνθα δύναται τις νὰ ἴδῃ διὰ τοῦ ἀνασκαφέντος ὀχετοῦ τῆς διώρυγος τὰς δύο θαλάσσας τοῦ τε Σαρωνικοῦ καὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, καὶ τὴν εἰς τὸ στόμιον τῆς διώρυγος ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ πόλιν Ποσειδωνίαν.

10 χιλ. ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Σταθμὸς παρὰ τὴν ὁμώνυμον πόλιν. Μικρὰ διακλάδωσις τῆς γραμμῆς ἐκ τοῦ σταθμοῦ φέρει εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς Κορίνθου τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων διὰ τὴν Εὐρώπην, ἥ διὰ τὰς παραλίας πόλεις τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος.

Β'. ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΚΑΜΑΡΙΟΥ.

(Χιλιόμετρα 40).

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. Δῆμος Κορινθίων. Ἐπαρχία Κορινθίας. Διαβάσεις γεφύρας εἰς τὸ 2 χιλ. 20 μέτρων.

10 χιλ. Περιγιάλι. Στάσις. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Κορίνθου μέχρι τῆς στάσεως ταύτης ἐν ἀρχῇ φαίνεται ἐπὶ χθαμαλωτέρου ἐπιπέδου ἐν δεξιᾷ ἡ πόλις τῆς Νέας Κορίνθου καὶ πέραν ταύτης ὁ κόλπος τοῦ Λεχαίου καὶ τὰ ὄρη τῆς Περαιώρας ἔνθα διακρίνεται τὸ Λουτράκιον. Μικρὸν πέραν τῆς Κορίνθου ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ φαίνεται τὸ Λέχαιον ὁ ἀρχαῖος σκαπτὸς λιμὴν τῶν Κορινθίων, τὰ νῦν κεχωσμένος καὶ λευκάζων ἐκ τοῦ λευκοῦ στρώματος τοῦ πεπηγμένου ἁλατος, ὅπερ καταλείπουσιν αἱ ἐξατμιζόμεναι ἀναχύσεις τῆς θαλάσσης. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ καὶ ἀπέναντι τοῦ Λεχαίου πρὸς Μ ὑψοῦται ὁ Ἀκροκόρινθος, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ χωρίον τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου τῆς καταστραφείσης ἐκ σεισμοῦ (1858). Αὐτόθι δ' ἔκειτο καὶ ἡ ἀρχαία Κόρινθος. Ἀπέναντι τοῦ Περιγιαλίου πρὸς Β εἰς τὸν δῆμον

Περαχώρας φαίνεται τὸ ὄξυ ἀκρωτήριο τοῦ Ἀγίου Νικολάου (Ἡραῖον), διήκον πρὸς τὴν θάλασσαν, διαχωρίζον δὲ τὸν μυχὸν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου εἰς δύο, εἰς τὸν κόλπον τοῦ Λεχαίου καὶ εἰς τὸν κόλπον τῆς Λιβαδόστρας (Ἀλκυονίδος θαλάσσης). Ἡ ὁδὸς ἐκ Περιγιαλίου εἰσέρχεται εἰς τὸ κατάφυτον ἐκ σταφιδαμπέλων καὶ ἐλαιῶνων καὶ πλήρη χωρίων τμήμα τῆς πεδιάδος τῆς Κορίνθου, ὅπερ φέρει τὸ ὄνομα Βόχα μέχρι τοῦ χωρίου τοῦ Βέλλου. Εἰς τὸ 11 χιλ. διέρχεται καὶ γέφυραν 18 μέτρων. Ἐν τῇ Βόχα ὑπάρχουσι στάσεις εἰς

4 χιλ. Βραχάτι, χωρίον.

2 χιλ. Κοκῶνα »

2 χιλ. Βέλλου¹ » Ἐξ ὅλων τῶν στάσεων τού-

των διακρίνεται ἐν δεξιᾷ ἡ θάλασσα τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου, πέραν δὲ πρὸς Β τὰ ὄρη τοῦ Ἑλικῶνος καὶ Παρνασοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὄρεοσειραὶ τῶν ἐπαρχιῶν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ Παρνασίδος· ἐν ἀριστερᾷ δὲ ὁ ὀρίζων εἰς τὰ ἄκρα τῆς Κορινθιακῆς πεδιάδος περιορίζεται ὑπὸ τῶν ὀρέων τοῦ Φουκᾶ (Ἀπέσαντος) ἔχοντος τραπεζοειδῆ κορυφὴν καὶ τῆς Στημαγγας, ὀπισθεν τῶν ὀποίων κεῖται ὁ δῆμος Νεμέας, ἔπειτα ὑπὸ τοῦ ὄρους τῆς Βέσεζας (ὕψ. 1211). Μεταξὺ Βέσεζας καὶ Στημαγγας διακρῖνεται ὁ Ἀσωπὸς ποταμὸς κατερχόμενος ἐκ τῆς οἰνοφόρου πεδιάδος τοῦ Ἀγίου Γεωργίου (Φλιασίου πεδίου) καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν Κορινθιακόν. Τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐπὶ σιδηρᾷ γεφύρᾳ 16+16 μέτρων διέρχεται ἡ σιδηρᾷ γραμμὴ μικρὸν πέραν τῆς στάσεως τοῦ Βέλλου. Φέρει δ' ὁ Ἀσωπὸς ἤδη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μέρος τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας, μεταγγισθέντων εἰς αὐτὸν διὰ τεχνητῶν ὑδραυλικῶν ἔργων. Ἐκ τοῦ Βέλλου ἡ ὁδὸς φέρει εἰς Κιάτον.

1. Κακῶς ἐν τῷ σταθμῷ ἐγράφη Βέλλου. Τὸ ὄνομα εἶνε Βέλλου δηλ. χωρίον τοῦ Βέλλου, πρώτου ἴσως κτήτορος Ὁθωμανοῦ.

3 χιλ. ΚΙΑΤΟΝ. Σταθμός. Πρωτεύουσα τοῦ δήμου Σικυῶνος. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ φαίνεται πρὸς Μ καὶ πλησιέστατα τὸ χωρίον Βασιλικό, κείμενον ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Σικυῶνος, ἐν ἀριστερᾷ τὸ Μοῦλκι, πρὸς Δ ἐφ' ὑψηλῆς ῥάχεως τὸ χωρίον Σοῦλι (εἰς ὕψ. 638)· διαφαίνεται δὲ ὀπισθεν τῶν χθαμαλῶν ῥάχεων τῆς Βέσεζας καὶ ἡ κορυφὴ τῆς Ζήρειας (Κυλλήνης) ἐχούσης ὕψος 2374 μέτρων, ἥτις φαίνεται καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ πεδίου τῆς Κορίνθου. Μετὰ τὸ Κιάτον ἡ γραμμὴ διέρχεται εἰς τὸ 22 χιλιόμετρον ἐπὶ σιδηρᾷ γεφύρας 25 μέτρων τὸν ποταμὸν τῆς Λέχοβας, τὸν Ἐλισσῶνα τῶν ἀρχαίων.

3 χιλ. Διμηνιό. Στάσις, χωρίον. Μετὰ τὸ χωρίον τοῦτο ἡ γραμμὴ διέρχεται τὸν ποταμὸν τοῦ Λαλιώτη, τοῦ Σελλήεντος τῶν ἀρχαίων, ἐπὶ γεφύρας 20 μέτρων εἰς τὸ 26 χιλιόμετρον.

4 χιλ. Μελλίσι. Στάσις. Εἰς τὸ 31 χιλ. γέφυρα 16 μέτρων.

3 χιλ. Συκιά. Στάσις. Ἐνταῦθα ὑπάρχει τὸ πρὸς τὴν παραλίαν ὄριον τῶν δήμων Σικυῶνος καὶ Τρικάλων. Γέφυρα 25 μέτρ. εἰς τὸ 32 χιλ. 500 μέτρ.

3 χιλ. Εὐλόκαστρον. Στάσις. Πρωτεύουσα χειμερινῇ τοῦ δήμου Τρικάλων. Μετὰ τὸ Εὐλόκαστρον ἡ γραμμὴ διέρχεται τὸν Τρικαλίτικον ποταμὸν (Σύθαν ἢ Σύν), ἐπὶ γεφύρας 31+31+31 μέτρων εἰς τὸ 36 χιλιόμετρον. Ἐκ τοῦ Εὐλοκάστρου δύναται τις νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Πελλήνης παρὰ τὸ χωρίον Ζοῦγρα τοῦ δήμου Τρικάλων. Διάβασις ἐτέρων δύο γεφυρῶν 16 μέτρ. εἰς τὸ 38^{ον} χιλ. καὶ 12 μέτρων εἰς τὸ 39^{ον}.

6 χιλ. Καμάρι. Στάσις. Χωρίον δήμου Τρικάλων. Αὐτόθι ἔκειτο ἀρχαῖος λιμὴν, νῦν κεχωσμένος, τῆς Πελλήνης, ὁ τῶν Ἀριστοναυτῶν. Πρὸς Μ ὑψηλὸς βουνὸς Παναγία τῆς Κορυφῆς (ὕψους 732 μέτρων). Πέραν τοῦ Κα-

μαρίου ἡ γραμμὴ διέρχεται τὸν ποταμὸν τῆς Φονίσσης, τὸν ἀρχαῖον Κριόν, εἶτα τὴν στενὴν παραλίαν πεδιάδα Λυκοπορειάν, ἀνήκουσαν εἰς τὰ ὅρια τοῦ δήμου Εὐρωστίνης.

Γ'. ΟΔΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΜΥΛΩΝ
(χιλιόμετρα 68).

ΚΟΡΙΝΘΟΣ.

6 χιλ. *Ἐξαμίλιον*. Στάσις χάριν τοῦ ἐν μικρᾷ ἀποστάσει κειμένου χωρίου Ἐξαμιλίου. Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς διέρχεται μεταξὺ Ἀκροκορίνθου ἔχοντος ὕψος 582 μέτρων, καὶ τῶν βουνῶν τῆς Εὐλοκέριζας (Ὀνειῶν ὀρέων) ὕψους 582 μέτρων, εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸν δῆμον Κλεωνῶν.

6 χιλ. *Ἀθήκια*. Στάσις ἐξ ἧς μεταβαίνουν εἰς τὸ ἱκανῶς μακρὰν ἐντεῦθεν κείμενον ὁμώνυμον χωρίον. Ὁδὸς ἱκανῶς γραφικὴ. Διάβασις γεφύρας εἰς τὸ 8^{ον} χιλ. 14 μέτρων.

7 χιλ. *Χιλιομόδιον*. Στάσις παρὰ τὸ χωρίον τοῦτο, πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Κλεωνῶν. Πρὸς Δ τούτου ἄρχεται κυρίως ἡ πεδιάς τῶν Κλεωνῶν, ὧν τὰ ἐρείπια κεῖνται ἀκριβῶς πρὸς Δ τοῦ χωρίου ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος τὴν πεδιάδα ὅρους, εἰς ἀπόστασιν περίπου δέωρον.

8 χιλ. ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. Σταθμός. Πρὸς Α κεῖται τὸ χωρίον Ἀγ. Βασίλειος. Θεά ἐπὶ τῆς πεδιάδος τῶν Κλεωνῶν εὐρυτέρα. Φαίνεται πρὸς Β τὸ χάνι τῆς Κουρτέσας ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ ἀπὸ Κορίνθου εἰς Ἀργος· παράκεινται δὲ τῷ σταθμῷ πλησιέστατα καὶ τὰ νεώτερα χάνια τῆς νέας ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ Κορίνθου-Ἀργους. Πρὸς Μ ἐκτείνεται ἡ ὄρεοσειρά, ἡ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων καλουμένη Τρητός, ἡ διαχωρίζουσα τὴν Ἀργεῖαν ἀπὸ τῆς Κορινθίας καὶ διατεμνομένη ὑπὸ τῆς στενῆς δια-

βάσεως τῶν Δερβενακίων, ἣν διέρχεται καὶ ἡ ἀμαξιτός ὁδὸς καὶ ὁ σιδηρόδρομος. Πρὶν ἢ εἰσέλθῃ ἡ ἀμαξοστοιχία εἰς τὰ στενὰ δύνανται νὰ ἴδωσιν οἱ ἐπιβαίνοντες ὑπερκείμενον ἐν μέσῳ δένδρων ἐν γραφικῇ θέσει ἐν ἀριστερᾷ τὸν ναῖσκον τοῦ Ἀγίου Σώστου, ἰδρυθέντα ἐκεῖ εἰς μνήμην τῆς μάχης τῶν Δερβενακίων.

6 χιλ. NEMEA. Σταθμὸς χάριν τῆς συγκοινωνίας τοῦ ΔΔΒ κειμένου οἰνοφόρου δήμου Νεμέας, οὔτινος πρωτεύουσα εἶνε ὁ Ἅγιος Γεώργιος, ἀπέχουσα μίαν ὥραν περίπου ἐκ τοῦ σταθμοῦ¹. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ ἀρχεται ἡ ἀμαξιτός ὁδὸς περατωθεῖσα μόνον μέχρι τῆς πεδιάδος τῆς ἀρχαίας Νεμέας, ἔνθα χωρίον νέον Ἡράκλειον. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῆς Νεμέας ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου διέρχεται ἐλικοειδῆς καὶ κατωφερεστάτῃ τὴν μακρὰν κλεισώρειαν τῶν Δερβενακίων, σφιγγομένη μεταξὺ τῶν ἐκατέρωθεν ὑψουμένων ὑψηλῶν βουνῶν. Περὶ τὸ μέσον τῆς κλεισώρειας καταλείπει ἐν ἀριστερᾷ τὸ παλαιὸν Χάνιον τοῦ Ἀνέστη τῆς ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ, μεθ' ὃ μετὰ μικρὸν εἰσέρχεται εἰς ἐπαρχίαν Ἀργους, εἰς τὸν ἀναπεπταμένον καὶ εὐρὺν ὀρίζοντα τοῦ Ἀργολικοῦ πεδίου καταλήγουσα εἰς Κάτω Φίχτια.

11 χιλ. Μυκῆναι-Φίχτια. Στάσις διὰ τε τὸ χωρίον Φίχτια καὶ χάριν τῶν θελόντων νὰ μεταβῶσιν εἰς Μυκῆνας κειμέναις ἀκριβῶς ἀπέναντι πρὸς Α παρὰ τὸ χωρίδιον Χαρβάτι, οὔτινος φαίνεται ἡ ἐκκλησία καὶ οἱ οἰκίσκοι. Ἡ μετάβασις εἰς Μυκῆνας ἐντεῦθεν γίνεται διὰ ζῶων, μὴ ὑπαρχούσης ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ. Ἐκ τῆς στάσεως Φιχτίων θέα πρὸς Α τριῶν ὑψηλῶν βουνῶν, Προφήτο Ἡλιοῦ (ὑψ. 807 μέτρων) Σάρας (659) καὶ Εὐβοίας (532). Αἱ Μυκῆναι κεῖνται εἰς τοὺς ΒΔ πρόποδας τῆς ἐν μέσῳ κειμένης Σάρας. Πρὸς Δ τῆς στάσεως Φιχτίων κεῖνται

1. Ὁρθότερον θὰ ἦτο ἂν ὁ σταθμὸς ὠνομάζετο Δερβενάκια, διότι γεωγραφικῶς οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ Νεμέα πρὸς τὴν θέσιν τοῦ σταθμοῦ.

τὰ χωρία Κάτω Φίχτια εἰς ὕψος ἀπὸ τῆς θαλάσσης 105 μέτρων καὶ Ἐπάνω Φίχτια εἰς ὕψος 128.

4 χιλ. Κουτσοπόδιον. Στάσις. Πρωτεύουσα δῆμου Μυκηνηῶν. Διάβασις ἐπὶ σιδηρᾶς γεφύρας ἐπὶ τῆς Πάνι-
τσας, τοῦ Ἰνάχου τῶν ἀρχαίων, μήκους 20 μέτρων, καὶ
ἐπὶ τοῦ Ξηριᾶ (Χαράδρου) μήκους $25+30+25$ μέ-
τρων.

6 χιλ. ΑΡΓΟΣ. Σταθμός. Δῆμος Ἀργείων. Ἐκ τοῦ
σταθμοῦ δὲν φαίνεται ἡ πόλις τοῦ Ἀργους· διακρίνε-
ται μόνον καλῶς ἡ ἀκρόπολις αὐτῆς Λάρισα.

5 χιλ. Κεφαλάρι. Στάσις. Αὐτόθι πλησίον αἱ πηγαὶ
τοῦ Ἑρασίνου ποταμίου εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους
Χάου. Πέραν τῆς στάσεως Κεφαλαρίου διέρχεται ἡ
γραμμὴ ἐπὶ σιδηρᾶς γεφύρας 16 μέτρων εἰς τὸ 5ον χιλ.
ἐξ Ἀργους καὶ καταλήγει εἰς Μύλους.

9 χιλ. ΜΥΛΟΙ. Σταθμός. Ἐνταῦθα εἶνε τὸ τελευ-
ταῖον ὄριον τῆς γραμμῆς τοῦ σιδηροδρόμου πρὸς τὸ
κέντρον τῆς Πελοποννήσου. Εἰς τὸν σταθμὸν τοῦτον ἐ-
πιβιβάζονται οἱ ἐκ Τριπόλεως διὰ τῆς ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ ἐρ-
χόμενοι. Αὐτόθι ὑπάρχει χωρίδιον μικρόν καὶ χάνια. Ἐν
τῇ θέσει τῶν Μύλων ἔκειτο καὶ ἡ ἀρχαία Λέρνη ἡ ἐν
τῇ μυθολογίᾳ τῶν ἄθλων τοῦ Ἡρακλέους μνημονευμέ-
νη. Ὁ ὑπερκείμενος τῶν Μύλων βουνὸς ἐλέγετο ὑπὸ τῶν
ἀρχαίων Ποντίνος. Ἐκ Μύλων δύναται τις νὰ μεταβῇ
εἰς Ναύπλιον διὰ λέμβου· ἡ μεταξὺ ἀπόστασις εἶνε 4
μιλίων ναυτικῶν (7,408 μέτρων).

Δ' ΟΔΟΣ ΑΡΓΟΥΣ-ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Χιλιόμετρα 11.

Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶνε αὐτοτελὴς χάριν τῆς συγκοινωνίας
Ναυπλίου καὶ Ἀργους. Ἐχει στάσεις 2 εἰς Δαλαμα-
νάραν καὶ Τίρυνθα καὶ σταθμὸν ἓνα ἐν Ναυπλίῳ.

ΑΡΓΟΣ. Διάβασις γεφύρας Ξηριά 20 μέτρων.

4 χιλ. Δαλαμανάρα. Στάσις. Χωρίον δήμου " γους.

4. χιλ. Τίρυνς. Στάσις. Ἐπαρχία Ναυπλίου. Δὲ Ναυπλίου. Ἡ στάσις ἐνταῦθα γίνεται παρὰ τὰ ἔρει τῆς ἀρχαίας Τίρυνθος. Ἐντεῦθεν μέχρι τοῦ σταθ Ναυπλίου θέα ἐπὶ τῆς πόλεως Ναυπλίου, τῆς Ἀ ναυπλίας ἢ Ἰτζ-Καλὲ καὶ τοῦ ὑπερκειμένου Παλα δίου.

3 χιλ. ΝΑΥΠΛΙΟΝ. Σταθμός. Πόλις Ναυπλίου. Π τεύουσα τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Ὁ σιδηρόδρομος Ἀττικῆς, δι' οὗ τελεῖται ἀπὸ Φεβρουαρίου 1885 ἢ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Λαυρ συγκοινωνία, καθὼς καὶ ἡ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Κ σίας, ἐξυπηρετεῖ οὐ μόνον τὰ συμφέροντα τῆς ἐν Δ ρεῖφ σπουδαίας μεταλλευτικῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ τὰ τῶν οἰκούντων τὴν ἀνατολικὴν εὐρεῖαν πεδιάδα Ἀττικῆς τὰ Μεσόγεια, τὴν ὁποίαν διέρχεται, συνδ τοὺς δύο ἐν αὐτῇ δήμους Κρωπίας καὶ Λαυρείου. Ἀ πλὴν τούτου ὁ σιδηρόδρομος οὗτος συντελεῖ καὶ τὴν ταχυτέραν συγκοινωνίαν μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ π των τῶν λιμένων τοῦ Εὐβοϊκοῦ καὶ Παγασητικοῦ κ που, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων, καταπλεόντων τῶν τμοπλοίων ἐκ τούτων εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἐργαστηρ ῆ, ὡς καθιερώθη ἡ ὀνομασία, τὸν τοῦ Λαυρείου. Ο δὲ οἱ ταξειδεύοντες ἀποφεύγουσι νὰ παρακἀμπωσι

νιον καὶ τὸν μέχρι Πειραιῶς τετράωρον πλοῦν. Τοι-
 ῆν δ' εὐκολίαν παρέχει καὶ εἰς τὰ μικρὰ ἱστιοφόρα
 ἅμα, τὰ κομίζοντα ἐκ τῶν νήσων καὶ τοῦ Εὐβοϊκοῦ
 που καρποὺς καὶ ἄλλα προϊόντα εἰς Πειραιᾶ, ἥδη
 βιβάζοντα ταῦτα εἰς Λαύρειον, ἐξ οὗ κομίζονται
 ἕτερον εἰς Ἀθήνας. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ λεκτέον καὶ περὶ
 ἁλιευτικῶν πλοιαρίων.

Ἀλλὰ πλὴν τούτων ὁ σιδηρόδρομος οὗτος διηυκό-
 ε τὰς θερινὰς ἐκδρομὰς τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν
 τε τὴν Κηφισίαν, Ἀμαρούσιον, Μεσόγεια καὶ Λαύ-
 ριν. Εἶνε δὲ ἡ διὰ τούτου ἐκδρομὴ εἰς οἶονδ' ἕποτε τῶν
 ἡμῶν τερπνοτάτῃ καὶ εὐχάριστος ἔνεκα τῆς φυσικῆς
 λονῆς καὶ τῆς ποικιλίας τῶν τόπων πεδινῶν καὶ ὄ-
 ῶν, οὓς διέρχεται ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ. Οὐδὲν
 τὸ ἀπίθανον ἐν οὐχὶ ἀπωτάτῳ μέλλοντι ὁ σιδηρόδρο-
 οὗτος νὰ ὑπηρετήσῃ ἐπωφελῶς καὶ καθολικώτερα
 ὠρία συμφέροντα οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ διεθνή. Πρὶν
 ἐταξῶν Ἀθηνῶν καὶ Λαυρείου συγκοινωνία ἐτελεῖτο
 ἁμαξίτου ὁδοῦ 7 ὥρων, διερχομένης σχεδὸν διὰ τῶν
 ὧν χωρίων δι' ὧν καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ.
 ἢ ἡ ἀπόστασις ἡλαττώθη κατὰ 4 ὥρας.

Ὁ σιδηρόδρομος Ἀττικῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχει μό-
 δύο γραμμάς· μίαν Ἀθηνῶν - Ἡρακλείου - Λαυ-
 ριν (Ἐργαστηρίων), καὶ ἑτέραν Ἡρακλείου - Κηφι-
 ς. Λειτουργεῖ δὲ μόνον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς δι-
 ὄμενος τρεῖς δήμους ταύτης, τὸν τῶν Ἀθηναίων,
 τῆς Κρωπίας καὶ τὸν τοῦ Λαυρείου, ὧν συνδέει
 πρωτεύουσας καὶ τὰ σημαντικώτερα τῶν χωρίων.
 οῦσι δὲ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν αὐτῶν ἡ μὲν ὁδὸς
 Ἀθηνῶν - Ἡρακλείου - Λαυρείου 9 σταθμοὺς καὶ 7 στά-
 (haltes) καὶ μῆκος χιλιομέτρων 64,190, ἡ δὲ Ἡ-
 ρακλείου - Κηφισίας δύο σταθμοὺς καὶ μῆκος χιλιομέ-

τρων 6,450. Τὸ ὅλον τοῦ μήκους τῶν γραμμῶν χιλιομέτρα 70.640.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς γραμμὰς ὑπάρχουσι 163 ὀχετοὶ καὶ γέφυραι· εἰς μὲν τὴν γραμμὴν Ἀθηνῶν - Ἡρακλείου - Κηφισίας ὀχετοὶ ἀπὸ 1—3 μέτρων 23, γέφυραι δὲ σιδηραῖ ἀπὸ 3—8 μέτρων 4. Εἰς δὲ τὴν Ἡρακλείου - Λαυρείου ὀχετοὶ ἀπὸ 1—3 μέτρων 102, γέφυραι δὲ ἀπὸ 3—15 μέτρων 34. Αἱ μεγαλείτεραι τῶν γεφυρῶν κεῖνται πλησίον τῶν Ἑργαστηρίων· εἶνε δὲ δύο ἐκ 15 μέτρων ἐκάστη, ἀπέχουσαι ἢ μὲν 3 χιλιομέτρα ἐκ τοῦ σταθμοῦ τῶν Ἑργαστηρίων, ἢ δὲ 6.

Α'. ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ - ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΛΑΥΡΕΙΟΥ
(Χιλιομέτρα 64.190. Ὑψος 2.50).

ΑΘΗΝΑΙ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 60 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐπὶ μικρᾷ πλατείᾳ τῆς ἀρχῆς τῆς ὁδοῦ τῆς Γ' Σεπτεμβρίου, οὔσης προεκτάσεως τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς. Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς ἐξερχομένη τῶν Ἀθηνῶν καὶ διερχομένη διὰ τοῦ παλαιοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου, ἔνθα γίνεται μικρὰ στάσις, φέρεται διὰ κήπων, ἐλαιῶνων καὶ ἀμπελώνων εἰς

Κάτω Πατήσια. Στάσις.

Χιλ. 3.190 ἐκ τοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν Ἀνω Πατήσια. Στάσις. Τὸ στασιαρχεῖον τῆς στάσεως ταύτης κεῖται ἐπὶ τῆς ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Μενιδίου - Τατοῖου. Ἐντεῦθεν ἡ γραμμή, διασταυροῦσα τὴν ὁδόν, διέρχεται μετὰ μικρὸν εἰσερχομένη εἰς τὴν πεδιάδα Κηφισίας σιδηρᾶν ὑψηλὴν γέφυραν 8 μέτρων, ἐπὶ τοῦ ρεύματος τοῦ Ποδονίπτου, ἔνθα καὶ ὑδρόμυλοι. Ἐν ἀριστερᾷ φαίνεται ἡ δεξιὰς τοῦ Αἰγάλεω, ἐφ' οὗ διακρίνονται τὰ χωρία Λιόσια ἐν μέσῳ δένδρων, καὶ τὸ Καματερό. Πέραν τούτου ὑψοῦται ἡ Πάρνηξ. Ἐν δε-

ξιᾷ θεᾷ ἐπὶ τῶν Τουρκοβουνίων, ἅτινα διαχωρίζουσι τὰ ὕδατα τοῦ λεκανοπεδίου Κηφισίας ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Μικρὸν πέραν τῆς γεφύρας Ποδονίφτου ἐν ἀριστερᾷ, παρὰ τῇ ὁδῷ, μέγα ἐργαστάσιον κεράμων Α. Κουμανούδη.

Χιλ. 4. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 149 μέτρων. Τὸ χωρίον Ἡράκλειον, οἰκοῦμενον ὑπὸ ἀποικίας Γερμανῶν, φαίνεται ἐν ἀριστερᾷ πέραν τοῦ σταθμοῦ ἡμίσειαν ὥραν. Ἐν ἀριστερᾷ θεᾷ ἐπὶ τῆς Πάρνηθος. Ἐν δεξιᾷ Τουρκοβούνια. Ἐν τῷ σταθμῷ τούτῳ ὑπάρχει ἡ διακλάδωσις τῆς γραμμῆς Κηφισίας.

Χιλ. 4.400. ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΝ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 172 μέτρ. παρὰ τὸ ὁμώνυμον κατάφυτον τὰ περίξ χωρίον, κείμενον πρὸς Μ τοῦ λεκανοπεδίου Κηφισοῦ καὶ πρὸς Β τοῦ βορείου τέρματος τοῦ Ὑμηττοῦ. Μικρὸν πρὸ τοῦ Χαλανδρίου γίνεται ἡ διασταύρωσις τῆς ἀμαξιτοῦ ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Κηφισίας, πέραν ταύτης ἐν ἀριστερᾷ ἡ ἔπαυλις Καλογρέζα (εἰς ὕψος 154 μέτρ.), ἔνθα πηγαὶ ὑδάτων μεταγγιζομένων εἰς τὸ Ἀδριάνειον ὑδραγωγεῖον τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ Χαλανδρίου φαίνονται ΜΔ αἱ δύο κορυφαὶ τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς μιᾶς τούτων ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς χωροῦσα πρὸς Α διέρχεται δι' ἀραιῶν πευκῶνων καὶ ὑπαίθρων ἀγρῶν τὸ βόρειον χθαρμαλὸν τέρμα τοῦ Ὑμηττοῦ κάτωθεν τῆς θέσεως τοῦ Σταυροῦ, διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ἡ ἀμαξιτὸς ὁδὸς Ἀθηνῶν - Μεσογαίας - Λαυρείου. Ἐπὶ ῥάχεως τοῦ τέρματος τούτου τοῦ Ὑμηττοῦ φαίνεται ἡ ἐγκαταλελειμμένη Μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Κυνηγοῦ, κειμένη εἰς ὕψος 330 μέτρων, ἐξ ἧς εἶνε ἄποπτον τὸ πλεῖστον τῶν πεδιάδων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Κηφισίας, καὶ πᾶσα σχεδὸν ἡ Μεσογαία. Ἐν ἀριστερᾷ μεγαλοπρεπῆς θεᾷ ἐπὶ τοῦ Πεντελικοῦ (ὕψ. 1110 μέτρων), ἐφ' οὗ διακρίνον-

ται διὰ τοῦ λευκοῦ χρώματος τὰ λατομεῖα τῶν μαρμάρων. Ἐν ἀριστερᾷ τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Χαλανδρίου μέχρι Σταυροῦ φαίνεται καὶ τὸ χωρίον Ἀμαρούσιον.

Πέραν τοῦ Σταυροῦ ἡ ὁδὸς κάμπτει πρὸς Μ διασταυροῦσα τὴν ἀμαξιτὸν ὁδὸν Ἀθηνῶν - Μακραθῶνος, καὶ εἰσέρχεται εἰς πυκνότατον ἐλαιῶνα εἰς θέσιν Γέρακα, κτῆμα οὖσαν τῆς Μονῆς Πεντέλης.

Χιλ. 6.700. *Γέρακας*. Στάσις εἰς ὕψος 207 μέτρων. Ἐνταῦθα εἶνε τὸ ὑψηλότατον σημεῖον τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν - Ἡρακλείου - Λαυρείου.

Χιλ. 2.166. *Κάντζα*. Στάσις εἰς ὕψος 171 μέτρων. Ἐνταῦθα ἔπαυλις καὶ ἀμπελῶνες Α. Καμπᾶ.

Ἐκ τῶν δύο τούτων θέσεων κυρίως δ' ἐκ τοῦ Γέρακα ἄρχεται ἡ μακρὰ ἀνατολικὴ πεδιάς τῆς Ἀττικῆς, τὰ Μεσόγεια νῦν καλουμένη, ὑπὸ δὲ τῶν ἀρχαίων Μεσογαία καὶ Πεδιάς κατ' ἐξοχὴν. Τὴν πεδιάδα ταύτην, ἣν ὀρίζει πρὸς Δ ἡ μακρὰ δειρὰς τοῦ Ὑμηττοῦ, χωρίζουσα ταύτην ἀπὸ τοῦ λεκανοπεδίου Ἀθηνῶν, πρὸς Α δὲ βουνοὶ χθαμαλοὶ τερματιζόμενοι πρὸς τὴν θάλασσαν διέρχεται κατὰ μῆκος ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ δι' ἐλαιῶνων καὶ ἀμπελώνων χωροῦσα, οἷτινες εἶνε πυκνότεροι περὶ τὰ χωρία τῶν ἐν αὐτῇ δύο δήμων Κρωπίας καὶ Λαυρείου. Αἱ περιοχαὶ τοῦ Γέρακα καὶ Κάντζας ἀνήκουσιν εἰς τὸν δῆμον Κρωπίας¹.

Χιλ. 4.034 *ΛΙΟΠΕΣΙ*. Σταθμός. Εἰς ὕψος 160 μέτρων. Χωρίον τοῦ δήμου Κρωπίας, κείμενον εἰς τὰς ἀνατολικὰς πεδινὰς ὑπωρείας τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς τοῦ Ὑμηττοῦ (1027 μέτρ.), ἢ τοῦ Μεγάλου Τρελοῦ κοινῶς, κατ' ἀντίθεσιν τῆς πρὸς Μ μικροτέρας, τοῦ

1. Ὁρθότερον θὰ ἦτο ἂν ὠνομάζετο δῆμος Παιανιέων. Διότι ὁ ἀρχαῖος δῆμος τῶν Κρωπειῶν ἢ τῶν Κρωπιδῶν ἔκειτο μεταξὺ Πάρνηθος καὶ Αἰγάλεω. Ἐκ τοῦ δήμου Παιανιέων κατήγετο ὁ Δημοσθένης.

Μικροῦ Τρελοῦ. Τὸ Λιόπεσι κεῖται εἰς ὕψος 167 μέτρων. Ὅπισω τοῦ ὑπερκειμένου τοῦ Λιόπεσι τμήματος τοῦ Ὑμηττοῦ κεῖται ἡ γνωστὴ πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις Μονὴ τῆς Καισαριανῆς. Ἐκ τοῦ Λιόπεσι ἄρχεται καὶ ὀρεινὴ ἀτραπὸς διερχομένη τὴν ῥάχιν τοῦ Ὑμηττοῦ μέχρις ὕψους 647 μέτρων φέρουσα εἰς Ἀμπελοκῆπους, καὶ ἐντεῦθεν εἰς Ἀθήνας.

Χιλ. 5,300. ΚΟΡΩΠΙ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 112 μέτρων. Τὸ μεγαλείτερον τῶν χωρίων τοῦ δήμου Κρωπίας καὶ πασῶν τῶν ἐν τῇ Μεσογαίᾳ. Ἐκ τοῦ σταθμοῦ διακρίνεται τὸ Μαρκόπουλον πρὸς τὸ ΑΑΜ τοῦ ὀρίζοντος, εἰς ὃ φέρει ἀμέσως ἡ γραμμὴ. Βορειανατολικῶς τοῦ σταθμοῦ φαίνεται μακρὰν εἰς τὰ πέρατα τοῦ ὀρίζοντος τὸ χωρίον Σπάτα τοῦ δήμου Μαραθῶνος, ἐπὶ τοῦ πρὸς Δ δὲ τοῦ σταθμοῦ ὑπερκειμένου Μικροῦ Τρελοῦ φαίνεται μακρὰν εἰς τὸ ὕψος ναῖσκος λευκάζων τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ· αὐτόθι καὶ ὕδωρ ἐξαίρετον.

Χιλ. 5.600. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 73 μέτρων. Τὸ χωρίον τοῦτο εἶνε πρωτεύουσα τοῦ δήμου Κρωπίας. Ἐκ τῆς εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ Κορωπὶ γραμμῆς φαίνεται ἐν ἀριστερᾷ καὶ μικρὸν τμήμα θαλάσσης τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου, καὶ εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντος τὰ ὄρη τῆς ἐπαρχίας Καρυστίας. Πέραν τοῦ Μαρκοπούλου ἐπὶ κορυφῆς βουνοῦ ναὸς Προφήτου Ἡλιοῦ, φαινόμενος ἐκ διαφόρων σημείων τῆς γραμμῆς. Ἐκ Μαρκοπούλου εἰς Καλύβια ἐν ἀριστερᾷ ἐπὶ ὑψώματος λόφου ἡρειπωμένος πύργος ἐνετικὸς τετράγωνος· κάτω τούτου χωρίδιον Δάγλα.

Χιλ. 5.400. ΚΑΛΥΒΙΑ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 100 μέτρων. Τὸ χωρίον λέγεται Καλύβια τοῦ Κουβαρᾷ καὶ ἀνήκει εἰς δῆμον Λαυρείου. Μικρὸν πέραν τούτου ἀφ' ὑψώματος φαίνεται ἐπὶ κατωφερείας λόφου τὸ κατάφυτον χωρίον Κουβαρᾷς, μικρότερον τοῦ τῶν Καλυβίων.

Εἰς τὸ χωρίον Κουβαρᾶ λήγει ἡ πεδιάς τῆς Μεσογαίας καὶ ἄρχεται ἡ βουνώδης χώρα τῆς Λαυρεωτικῆς. Ὑπὸ τὸ χωρίον Κουβαρᾶ διέρχεται ἡ ἀμαξιτὸς ὁδὸς Ἀθηνῶν - Λαυρείου αὐτόθι καὶ σταθμὸς ἀμαξῶν.

Χιλ. 5. ΚΕΡΑΤΕΑ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 188 μέτρων. Πρωτεύουσα τοῦ δήμου Λαυρείου. Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς ἐλίσσεται μεταξὺ ὑψηλῶν βουνῶν καὶ λόφων γραφικῶς διαδεχομένων ἀλλήλους.

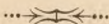
Χιλ. 7.800. Δασκαλειό. Στάσις εἰς ὕψος 90 μέτρων χάριν τῶν ἐργαζομένων εἰς ἐξόρυξιν σιδηρολίθου ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς εἰσέρχεται, ἐπικλινῆς μικρὸν καθίσταμένη, εἰς αὐλῶνα στενὸν ἐλαιόφυτον ἀραιῶς ἀναστομούμενον εἰς τὸν λιμένα καὶ τὸ χωρίδιον Θορικοῦ.

Χιλ. 7.600. Θορικόν. Ἐντεῦθεν ἄρχεται θέα ἐν ἀριστερᾷ εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὴν ἀπέναντι Μικρόνησον, εἰς τὸν λιμένα τοῦ Θορικοῦ καὶ τῶν Ἐργαστηρίων, ἐν δεξιᾷ δὲ εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν μεταλλευτικῶν ἐταιριῶν Ἑλληνικῆς καὶ Γαλλικῆς, εἰς τὰ πλυντήρια καὶ εἰς τὰ ἄλλα καταστήματα.

Χιλ. 3. ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ἢ ΛΑΥΡΕΙΟΝ. Σταθμὸς παρὰ τὸν λιμένα εἰς ὕψος 4 μέτρων. Ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἐκτείνεται μέχρι τῆς προκυμαίας.

Ἐκδρομὴ μιᾶς ἡμέρας εἰς Ἐργαστήρια ἀρκεῖ ὥπως ἐπισκεφθῇ τις τὰ ἐργοστάσια τῶν μεταλλευτικῶν Ἐταιριῶν, τὰς καμίνους, τὰ πλυντήρια καὶ τὰ ἄλλα καταστήματα. Ἀπαιτοῦνται δὲ δύο ἡμέραι δι' ἐκδρομὴν καὶ μέχρι τοῦ Σουνίου πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ναοῦ τῆς Σουνιάδος Ἀθηνᾶς.

Β'. ΟΔΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΚΗΦΙΣΙΑΣ

(Χιλιόμετρα 6.450. Ώραι 0,45' ἐξ Ἀθηνῶν).

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 149 μέτρων. Ἡ ὁδὸς Ἀθηνῶν - Λαυρείου ἐνταῦθα διχαζομένη φέρει τὸν ἔτερον τῶν κλάδων αὐτῆς πρὸς Β εἰς τοὺς σταθμοὺς Ἀμαρουσίου καὶ Κηφισίας.

Χιλ. 4 150. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΝ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 233 μέτρων.

Χιλ. 2.300. ΚΗΦΙΣΙΑ. Σταθμὸς εἰς ὕψος 268 μέτρων. Τὸ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κηφισίαν μῆκος τῆς γραμμῆς χιλιόμετρα 13,640.

Διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διηυκολύνθη ἡ συγκοινωνία τῶν δύο τούτων σημαντικωτάτων χωρίων τοῦ λεκανοπεδίου Κηφισοῦ, κειμένων εἰς τὰς μεσημβρινοδυτικὰς ὑπωρείας τοῦ Πεντελικοῦ, ἅτινα ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν ὡς ἐκ τοῦ ὕψους εἰς ὃ κεῖνται σχετικῶς πρὸς τὰς Ἀθήνας, τὴν ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων καὶ τὴν ζωηρὰν βλάστησιν, ἡ θερινὴ διαμονὴ τῶν εὐπόρων οἰκογενειῶν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τόποι ἐκδρομῶν καὶ ψυχαγωγίας κατὰ τὰς ἐορτάς. Χρησιμεύουσι δὲ καὶ ὡς σταθμοὶ δι' ἀνάβασιν εἰς τὸ Πεντελικόν (ὕψ. 1110 μέτρ.) καὶ συντομωτέραν μετάβασιν εἰς τὸ Τατόιον, κείμενον εἰς τὰς ὑπωρείας τῆς βορειοδυτικῶς τῶν χωρίων τούτων κειμένης Πάρνηθος.

Ἡ διαφορὰ τοῦ ὕψους τῆς Κηφισίας ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν, κειμένων εἰς ὕψος μέτρων 46—131, εἶνε περίπου κατὰ μέσον ὅρον 150 μέτρων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Αὐγούστου 1886.

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ

Μ Ε Λ Ε Τ Η

ΤΟΥ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΛΑΡΙΣΑΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τῆς γαλλικῆς ἀποστολῆς.

ΓΡΑΜΜΗ

Ἡ γραμμὴ ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς παρὰ τὴν ἤδη λειτουργοῦσαν τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου· διέρχεται τῶν Ἀθηνῶν διευθυνομένη εἰς Λιόσια· ἀφίνει ἀριστερὰ τὰ Καλύβια Χασιᾶς καὶ φθάνουσα παρὰ τὰς ὑπωρείας τοῦ Κιθαιρῶνος ὑπὸ τὸ Γυφτόκαστρον διαπερᾷ τοῦτον διὰ μακρᾶς σήραγγος 3200 μέτρων. Ἐξερχομένη εἰς τὴν Θηβαϊκὴν πεδιάδα διευθύνεται πρὸς τὰς Θήβας κ' ἐκεῖθεν ὁμαλῶς βαίνουσα εἰς τὸν σταθμὸν Λεβαδείας 5 χιλιόμετρα ἀπέχοντα τῆς πόλεως. Ἴνα εἰσέλθῃ εἰς τὴν Λαμιακὴν πεδιάδα διαπερᾷ τὴν Οἴτην διὰ σήραγγος 715 μέτρων καὶ ἀφικνεῖται εἰς Λαμίαν. Ἐκεῖθεν ἡ γραμμὴ φέρει διὰ τῶν χωρίων Δαίτσα καὶ Δερβέν Καρυᾶς, διαπερᾷ τὴν Ὀθρυν διὰ σήραγγος 1000 μέτρων καὶ κατέρχεται εἰς τὴν πεδιάδα τῆς λίμνης Δασπηλίου. Διερχομένη διὰ Δομοκοῦ διαπερᾷ τὰ χωρίζοντα τὰς πεδιάδας Δομοκίτικον καὶ Φαρσάλων ὄρη διὰ σήραγγος 775 μέτρων, φθάνει εἰς Ὀρφανὰ καὶ καταλήγει εἰς Λάρισαν. — Ἐκτὸς τῶν τεσσάρων μεγάλων σιδηροδρόμων ὡς ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ ἐδάφους θέλουσι διανοιχθῇ καὶ πολλὰ ἄλλα μικρότερα, ἔτι δὲ καὶ πλῆθος ζευγ-

μάτων (viaduc), ὧν 18 μεγάλα μήκους 360 - 100 μέτρων. — Ὑψηλότατον σημεῖον τῆς γραμμῆς εἶνε παρὰ τὴν Δερβὲν Καρυὰ 570 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. — Ἡ γραμμὴ αὕτη μήκους 345,270 μέτρων εἶνε βραχυτέρα τῆς ὑπὸ αὐστριακῶν μηχανικῶν προ-
σχεδιασθείσης κατὰ 20 χιλιόμετρα.

ΔΑΠΑΝΗ

Ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς μετὰ τοῦ ἀναγκαίου κινητοῦ ὑλικοῦ πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τῆς γραμμῆς ὑπολογίζεται ἐν ὅλῳ εἰς 70 ἑκατομμύρια φράγκων, ἥτοι 11,759,920 φρ. ὀλιγώτερον τῆς ὑπὸ τῶν αὐστριακῶν ὑπολογισθείσης.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

α') Ἀπὸ Πειριχιῶς εἰς Θήβας (ἀπόστασις 76,800 μέτρων) ὥραι 1 $\frac{1}{2}$. Σταματᾷ εἰς 9 Στάσεις. β') Ἀπὸ Θηβῶν εἰς Λεβαθεῖαν (ἀπόστασις 38,970 μέτρων) ὥραι $\frac{3}{4}$. Σταματᾷ εἰς 5 Στάσεις. γ') Ἀπὸ Λεβαθείας εἰς Λαμίαν (ἀπόστασις 104,600 μέτρων) ὥραι 2. Σταματᾷ εἰς 7 Στάσεις. δ') Ἀπὸ Λαμίας εἰς Παζαράκι (ἀπόστασις 75,350 μέτρων) ὥραι 1 $\frac{1}{2}$. Σταματᾷ εἰς 8 Στάσεις. ε') Ἀπὸ Παζαρακίου εἰς Λάρισαν (ἀπόστασις 48,950 μέτρων) ὥρα 1. Σταματᾷ εἰς ἓνα Σταθμὸν ἀλλαγῆς καὶ 4 Στάσεις. Ὀλικαὶ ἀποστάσεις ἀπὸ Πειριχιῶς: εἰς Θήβας ὥραι 1 $\frac{1}{2}$, εἰς Λεβαθεῖαν ὥραι 2 $\frac{1}{4}$, εἰς Λαμίαν ὥραι 4 $\frac{1}{4}$, εἰς Λάρισαν 7.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ὁ σιδηρόδρομος οὗτος ἐνούμενος μετὰ τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης κ' ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ συμπλέγμα-

τος τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν γραμμῶν θέλει συντομεύσῃ τὴν ἀπόστασιν τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῶν διαφόρων μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης εἰς βαθμὸν λίαν ἐπαισθητόν. Εἰς Κωνσταντινούπολιν θὰ δύναται τις νὰ μεταβῇ εἰς 28 ὥρας, ἐνῶ τώρα ἀπαιτοῦνται 44, εἰς Βιέννην εἰς 31, ἐνῶ τώρα ἀπαιτοῦνται 74, εἰς Πετρούπολιν εἰς 71, καὶ οὐχὶ εἰς 111 ὅπως μέχρι τοῦδε, εἰς Παρισίους εἰς 62 καὶ οὐχὶ εἰς 81 κτλ.

Ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς τὰς Ἰνδίας διὰ Πόρτ - Σαίτ ταχυδρομικὴ ὁδὸς θὰ λειτουργῇ συντομώτερον οὕτω, καθότι ὁ Πειραιεὺς κεῖται 600 χιλιομέτρα ἐγγύτερον τῆς αἰγυπτιακῆς ἀκτῆς ἢ τὸ Βρινδῆσιον, ἐπομένως θὰ διατρέχῃται ὑπὸ σιδηροδρόμου τὸ διάστημα τοῦτο, τὸ ὅποιον ἄχρι τοῦδε διαπλέεται ὑπὸ ἀτμοπλοίου ἐντὸς 30 ὅλων ὥρων. Δὲν εἶνε δὲ μικρὰ ἡ οἰκονομία τοῦ χρόνου ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης· τὸ ἀπὸ Βιέννης εἰς Ἰνδίας ταχυδρομεῖον κερδαίνει οὕτω 24 ὥρας, τὸ ἀπὸ Βερολίνου 20, τὸ ἀπὸ Πετροπόλεως 26, τὸ ἀπὸ Καλαὶ 8, τὸ ἀπὸ Παρισίων 5 κλπ.

ΩΦΕΛΕΙΑΙ

Ὅτι μεγάλως θέλει ἐξυπηρετήσῃ ὁ σιδηρόδρομος οὗτος τὰ τε ἐσωτερικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ διεθνῇ εἶνε τόσῳ καταφανές, ὥστε περιττὸς καθίσταται πᾶς λόγος περὶ τούτου. Ἀξία ὅμως ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε ἡ ἐπίδρασις, ἣν θὰ ἐξασκήσῃ ἡ σιδηρᾶ γραμμὴ, διερχομένη διὰ τῶν εὐφορωτάτων πεδιάδων τῆς Βοιωτίας καὶ Φθιώτιδος. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς συγκοινωνίας αἱ ἀπέραντοι χέρσοι γαῖαι, (ὥς οἱ γάλλοι μηχανικοὶ ὑπολογίζουσιν εἰς 1,300,000 ἑκταρία) θέλουσιν ἀναλάβῃ ζωὴν καὶ ἡ ἀξία αὐτῶν καλλιεργουμένων δύναται νὰ ὑψωθῇ εἰς δισεκατομμύριον. Καὶ

ὑπὸ στρατηγικὴν δ' ἔποψιν ἢ χρησιμότης τοῦ σιδηρο-
δρόμου, ἐν περιπτώσει ἐπιθέσεως ἢ ἀμύνης, ἔσται με-
γάλη, καθότι διὰ τούτου θὰ εἶνε δυνατόν ν' ἀποστέλ-
λονται πρὸς τὰ μεθόρια ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ δυνάμεις
καὶ ταχύτατα καὶ χωρὶς νὰ ὑποστώσιν οἱ ἄνδρες τὰς
ταλαιπωρίας τῆς πεζοπορίας ἢ τῆς διὰ θαλάσσης ἀπο-
στολῆς. Κατὰ γενομένους ὑπολογισμοὺς 5000 στρα-
τιῶται θὰ δύνανται ἐντὸς 14 ὥρῶν ν' ἀποσταλῶσιν ἐξ
'Αθηνῶν εἰς Λάρισαν.

Τοιοῦτος ἐν περιληπτικαῖς σημειώσεσιν ὁ ἀπὸ Πει-
ραιῶς εἰς Λάρισαν σιδηρόδρομος, οἷος ἐσχεδιάσθη λε-
πτομερέστατα ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τῆς γαλλικῆς ἀπο-
στολῆς. Τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ ἤρχισε ν' ἀ-
νακινῆται πάλιν ἐπ' ἐσχάτων, ἔσται δὲ ἡμέρα ἀληθῶς
πανηγυρικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκείνη, καθ' ἣν ἡ πρώτη
ἀτμάμαξα θὰ διελάσῃ συρίζουσα διὰ τῆς Ἀττικῆς,
Βοιωτίας, Φθιώτιδος καὶ Θεσσαλίας.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

ἐν ἐπιστρατεύσει κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1886.

᾽Όνομα πλοίου	Εἶδος πλ.	᾽Ανδρες	Πυροβ.	Μυδραλιοβ.
1 Ἑλλάς*	Ἀτμοδρόμων	310	10	2
2 Ναύ. Μιαούλης*	Καταδρομικόν	250	8	2
3 Βασ. Γεώργιος*	Θωρακοδόχαις	148	6	2
4 Βασίλ. Ὀλγα*	Θωρακοδρόμων	225	10	2
5 Ψαρά*	Καταδρομικόν	171	2	6
6 Ὑδρα*	Ἀτμοδόχαις	60	1	2
7 Σπέτσαι*	»	63	1	2
8 Ἀρης	Πάρων	107	3	1
9 Ἀμφιτρίτη	Θαλαμηγόν	110	—	1
10 Εὐρώτας	Ἀτμομυοδρόμ.	62	2	—
11 Ἀλφειὸς	»	65	2	—
12 Πηνειὸς	»	65	2	—
13 Ἀχελῷος	»	62	2	—
14 Σαλαμινία*	Ἀτμομηιολία	62	1	1
15 Ἀφρόεσσα	»	55	1	1
16 Πάραλος	»	64	1	1
17 Σῦρος	»	62	1	1
18 Ναύπλιον	»	60	1	1
19 Πληξαύρα	»	65	1	1
20 Αὔρα	Ἡμιολία	58	—	1
21 Σφακτηρία	Ὀπλιταγωγόν	85	—	—
22 Μυκάλη	»	90	—	—
23 Κανονιοφόρ. Α'	_____	25	1	—
24 » Β'	_____	25	1	—
25 » Γ'*	_____	25	1	—
26 » Δ'*	_____	25	1	—
— 28 τορπιλλοφόρα σκάφη		360	—	28
Ἐν ὅλῳ		2759	59	55

* Ἀπετέλουν τὴν ὑπὸ τὸν ὑποναύαρχον Μ. Κανάρην μοῖραν.

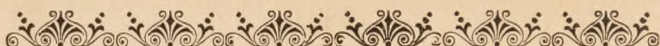

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ*

ἐν Ἑλλάδι

Ὄνομα πλοίου	Χωρητικότης τόννων	Ἑταιρία εἰς ἣν ἀνήκει
1 Πανελλήνιον	354	Ἑλλην. Ἀτμοπλοία
2 Ἴόνιον	380	»
3 Ὑδρα	400	»
4 Ὀμόνοια	565	»
5 Καρτερία	565	»
6 Βυζάντιον	613	»
7 Ἐπτάνησος	635	»
8 Ἴρις	748	»
9 Πηνειὸς	778	»
10 Ἑρμούπολις	780	»
11 Χίος	923	»
12 Ἑλπίς	956	»
13 Θησεὺς	1000	»
14 Πέλοψ	1200	»
15 Μυκάλη		»
16 Σφακτηρία		»
17 Ἀθῆναι	1200	Πανελλ. Ἀτμοπλοία
18 Θεσσαλία	600	»
19 Μακεδονία	500	»
20 Ἡπειρος	500	»
21 Ἀργολίς	400	»
22 Πάρος	400	»
23 Ναύπλιον		Ἀτμοπλοία Γουδῆ
24 Ἑλλάς		»
25 Κρήτη		»
26 Σπέτσαι		»
27 Μέντωρ	143	Ἑταιρ. Ἀδελφ. Θεοφιλάτου

* Ὑπάρχουσιν καὶ ἄλλα μικρὰ ἰδιωτικὰ ἀτμόπλοια ἀκτοπλοῦντα ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ πολλὰ μεγάλα φορτηγὰ ἀνήκουσιν εἰς ἐλληνικοὺς ἐμπορικοὺς οἴκους, ὡς τὰ τοῦ Βαλλιάνου, τὰ τῶν Ἀδελφῶν Θεοφιλάτου κλπ.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Νομός Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, βουλευταὶ 17

Ἐπαρχίαι : Ἀττικῆς 8. Μεγαρίδος 2, Θηβῶν 3, Λεβαδείας 3, Αἰγίνης 1. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 11.]

Νομός Εὐβοίας, βουλευταὶ 13

Ἐπαρχίαι : Χαλκίδος 4, Ξηροχωρίου 2, Σκοπέλου 2, Καρυστίας 5, Ν. Ψαρῶν 2. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 8.]

Νομός Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, βουλευταὶ 13

Ἐπαρχίαι : Φθιώτιδος 5, Λοκρίδος 3, Παρνασσίδος 4, Δωρίδος 3. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 9.]

Νομός Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, βουλευταὶ 18

Ἐπαρχίαι : Μεσολογγίου 3, Ναυπακτίας 3, Τριχωνίας 2, Βάλτου 2, Βονίτσης καὶ Ξηρομέρου 3, Εὐρυτανίας 5. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 10].

Νόμος Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, βουλευταὶ 22

Ἐπαρχίαι : Ναυπλίας 2, Ἀργους 3, Κορινθίας 5, Σπετσῶν 2, Ὑδρας 3, Τροιζηνίας 2, Κυθήρων 3, Ἑρμιονίδος 2. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 12.]

Νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, βουλευταὶ 19

Ἐπαρχίαι : Πατρῶν 6, Καλαβρύτων 5, Αἰγιαλείας 2, Ἡλείας 6, [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 12.]

Νομὸς Ἀρκαδίας, βουλευταὶ 19

Ἐπαρχίαι : Μαντινείας 6, Κυνουρίας 4, Γορτυνίας 6, Μεγαλοπόλεως 3. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 12.]

Νομὸς Μεσσηνίας, βουλευταὶ 18

Ἐπαρχίαι : Καλαμῶν 4, Μεσσήνης 4, Πυλίας 3, Τριφυλίας 4, Ὀλυμπίας 3. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 11.]

Νομὸς Λακωνίας, βουλευταὶ 15

Ἐπαρχίαι : Λακεδαιμόνος 6, Γυθείου 2, Οἰτύλου 4, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς 3. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 9.]

Νομὸς Κυκλάδων, βουλευταὶ 22

Ἐπαρχίαι : Σύρου 5, Κέας 2, Ἀνδρου 3, Τήνου 3, Νάξου 3, Μήλου 2, Θήρας 3, (Ἀδάμαντος 1). [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 12.]

Νομός Ζακύνθου, βουλευταὶ 5

Ἐπαρχίαι : Ζακύνθου 5.] Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 4.]

Νομός Κεφαλληνίας, βουλευταὶ 12

π Ἐπαρχίαι : Κραναίας 4, Πάλλης 3, Σάμης 3, Ἰθάκης 2. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 7.]

Νομός Κερκύρας, βουλευταὶ 13

Ἐπαρχίαι : Κερκύρας 3, Μέσης 3, Ὀρους 3, Λευκάδος 3, Παξῶν 1. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 9.]

Νομός Λαρίσης, βουλευταὶ 18

Ἐπαρχίαι : Λαρίσης 4, Τυρνάβου 2, Ἀγυῖας 2, Φερσάλων 2, Βώλου 6, Ἀλμυροῦ 2. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 12.]

Νομός Τρικκάλων, βουλευταὶ 15

Ἐπαρχίαι : Τρικκάλων 4, Καλαμπάκας 3, Καρδίτσης 6. [Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 9.]

Νομός Ἄρτης, βουλευταὶ 4

Ἐπαρχίαι : Ἄρτης 2, Τζουμέρκων 2. Κατὰ τὸν νέον νόμον βουλευταὶ ἐκλεχθήσονται 3.]

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ
ΤΗΣ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1885

ἐφαρμοσθεῖς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1885.

Ἄρθρον 1.

Ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν κατονομαζομένων ἐν ταῖς σχετικαῖς διατάξεσι τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου, τὸ τέλος τῆς ἀξίας ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα :

1)	Λεπτὰ	10	ἐπὶ ἀξίας	μέχρι δραχμῶν	10
2)	»	50	»	»	100
3)	Δραχ.	1—	»	»	200
4)	»	2	»	»	400
5)	»	3	»	»	600
6)	»	4	»	»	800
7)	»	5	»	»	1,000
8)	»	6	»	»	1,200
9)	»	7	»	»	1,400
10)	»	8	»	»	1,600
11)	»	9	»	»	1,800
12)	»	10	»	»	2,000
13)	»	12	»	»	2,400
14)	»	14	»	»	2,800
15)	»	16	»	»	3,200
16)	»	18	»	»	3,600
17)	»	20	»	»	4,000
18)	»	25	»	»	5,000
19)	»	30	»	»	6,000
20)	»	35	»	»	7,000
21)	»	40	»	»	8,000
22)	»	45	»	»	9,000

23)	Δραχ.	50	ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχμῶν	10,000
24)	»	75	» » »	15,000
25)	»	100	» » »	20,000
26)	»	125	» » »	25,000
27)	»	150	» » »	30,000
28)	»	200	» » »	40,000
29)	»	250	» » »	50,000
30)	»	300	» » »	60,000
31)	»	350	» » »	70,000
32)	»	400	» » »	80,000
33)	»	450	» » »	90,000
34)	»	500	» » »	100,000
35)	»	600	» » »	120,000
36)	»	700	» » »	140,000
37)	»	800	» » »	160,000
38)	»	900	» » »	180,000
39)	»	1000	» » »	200,000

Ἐπὶ ποσῶν δὲ ὑπερβαίνοντων τὰς δραχμὰς 200,000 τὸ ἔγγραφον συντάσσεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν χιλίων.

Ἄρθρον 2.

Πλὴν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ σημειουμένων τελῶν ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη τὰ ἐξῆς ποσά :

τὰ ἄνω	τῶν δραχμῶν	10,000— 30,000	πρὸς	$\frac{1}{4}$ $\frac{0}{0}$
»	»	30,000— 50,000	»	$\frac{1}{2}$ $\frac{0}{0}$
»	»	50,000—100,000	»	$\frac{3}{4}$ $\frac{0}{0}$
»	»	100,000—200,000	»	1 $\frac{0}{0}$
»	»	200,000	»	1 $\frac{3}{4}$ $\frac{0}{0}$

τὰ πρόσθετα ταῦτα τέλη καταβάλλονται εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 § β' τοῦ ΥΠΔ' νόμου τοῦ 1873.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου διαβαθμίζεται ὡς ἑπεται :

1)	Λεπτὰ	50	ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχμῶν	500
2)	Δραχ.	1—	» » »	1,000
3)	»	2	» » »	2,000
4)	»	3	» » »	3,000
5)	»	4	» » »	4,000
6)	»	5	» » »	5,000

7)	δραχ.	6	ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχμῶν.	6,000
8)	»	7	» » »	7,000
9)	»	8	» » »	8,000
10)	»	9	» » »	9,000
11)	»	10	» » »	10,000
12)	»	12	» » »	12,000
13)	»	14	» » »	14,000
14)	»	16	» » »	16,000
15)	»	18	» » »	18,000
16)	»	20	» » »	20,000
17)	»	30	» » »	30,000
18)	»	50	» » »	50,000
19)	»	100	» » »	100,000
20)	»	200	» » »	200,000
21)	»	300	» » »	300,000
22)	»	400	» » »	400,000
23)	»	500	ἐπέκεινα τῶν δραχ.	400,000

ἄρθρον 4.

Περιουσίαι ἐν Ἑλλάδι κείμεναι καὶ περιερχόμεναι, εἴτε κατὰ κληρονομίαν ἐξ ἀδιαιθέτου, ἢ ἐκ διαθήκης, εἴτε κατὰ κληροδοσίαν, εἴτε λόγῳ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου εἰς ἡμεδαποὺς ἢ ἀλλοδαπούς, ἐὰν οὗτοι μὴ ᾖσιν ἀπηλλαγμένοι τέλους ὑπὸ τῶν συνθηκῶν, ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου:

α) Ἐπὶ ἐκάστης κληρονομικῆς μερίδος ἀνιόντων ἢ κατιόντων οἴου-
δήποτε βαθμοῦ

περιουσίας ἄνω τῶν δραχ.	50,000—100,000	πρὸς 1 %
» » »	100,000—150,000	» 2 %
» » »	150,000—250,000	» 3 %
» » »	250,000—400,000	» 4 %
» » »	400,000	» 5 %

β) Ἐπὶ ἐκάστης κληρονομικῆς μερίδος συζύγων καὶ ἀδελφῶν ἀμφι-
θαλῶν ἢ ἑτεροθαλῶν

περιουσίας ἄνω τῶν δραχ.	2,000— 50,000	πρὸς 2 %
» » »	50,000—100,000	» 3 %
» » »	100,000—150,000	» 4 %
» » »	150,000—250,000	» 5 %
» » »	250,000—400,000	» 6 %
» » »	400,000—	» 7 %

γ) Ἐπὶ ἐκάστης κληρονομικῆς μερίδος συγγενῶν ἐκ πλαγίου τρίτου
μέχρι πέμπτου βαθμοῦ

περιουσίας ἄνω τῶν δραχ.	2,000— 50,000	πρὸς 3 %
» » »	50,000—100,000	» 4 %
» » »	100,000—150,000	» 5 %
» » »	150,000—250,000	» 6 %
» » »	250,000—400,000	» 7 %
» » »	400,000—	» 8 %

δ) Ἐπὶ τῶν λοιπῶν κληρονομικῶν μερίδων συγγενῶν, θετῶν γονέων, θετῶν τέκνων, θετῶν ἀδελφῶν, παντὸς ἀγχιστέως καὶ ἐν γένει παντὸς ἐξωτικοῦ

περιουσίας ἄνω τῶν δραχ.	2,000— 50,000	πρὸς 5 %
» » »	50,000—100,000	» 6 %
» » »	100,000—150,000	» 7 %
» » »	150,000—250,000	» 8 %
» » »	250,000—400,000	» 9 %
» » »	400,000—	» 10 %

Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως περὶ ἧς προνοεῖ τὸ ἄρθρον 231 τοῦ ΧΝΣΤ' νόμου τοῦ 1877 θεωρουμένης ἁρμοδίας τῆς οἰκείας προξενικῆς ἀρχῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον ε'. τοῦ νόμου ΩΙΔ'. τῆς 18 Ἀπριλίου 1880 δῆλωςις τῶν κληρονόμων ἢ κληροδόχων γράφεται ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ πληρωτέον τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δι' αὐτῆς δηλουμένης ἀξίας τῆς περιουσίας, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾷ ἐν ἣ περιπτώσει γίνονται δεκταὶ αἱ νόμιμοι ἀντιρροήσεις.

Ἐὰν τὸ τέλος ᾖ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν χιλίων, κατατίθεται τὸ ὑπερβάλλον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ συνάπτεται ἐν τῇ δηλώσει τὸ γραμμάτιον παραλαβῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἐὰν τὸ πρὸς σήμανσιν παρουσιαζόμενον ἔγγραφον ᾖ συντεταγμένον ἐπὶ χάρτου μεγαλειτέρου τοῦ φύλλου τοῦ χαρτοσήμου, πληρῶνεται διπλάσιον τέλος, ἐὰν ἐπὶ μεγαλειτέρου τοῦ διπλασίου, τριπλάσιον, ἐπὶ μεγαλειτέρου τοῦ τριπλασίου, τετραπλάσιον τέλος καὶ οὕτω καθεξῆς. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν πληρῶνεται καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον κατὰ νόμον πρόστιμον.

Ἄρθρον 7.

Ἀνώνυμοι ἐταιρίαι μὴ προσάγουσαι πρὸς σήμανσιν τοὺς μετοχικοὺς αὐτῶν τίτλους ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, ἢ μὴ καταβάλλουσαι εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἰσο-

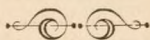
λογισμοῦ των τὰ τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν των, ὡσαύτως καὶ ἐταιρίαι ἢ διευθύνσεις ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων μὴ καταβάλλουσαι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἐκάστου μηνὸς τοὺς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα εἰσπραχθέντας φόρους ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τόκου ὑπερμερείας καὶ εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ καθυστερηθέντος φόρου.

Τὸ πρόστιμον τοῦτο ἐπιβάλλεται ὑπὸ οἵαςδήποτε οἰκονομικῆς ἀρχῆς δι' ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν νόμον ΑΚΑ' τοῦ 1882 συμβουλίου.

Αἱ διατάξεις αὗται ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου ὀφειλόμενα, ἐὰν ταῦτα δὲν κατατεθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 8.

Διὰ Β. Διατάγματος ὁρισθῇσονται ἡ ἡμέρα τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑ

ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

170 ἑκατομ. τῶν 3 ο/ο φρ. χρ. — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 340 χιλ. Διετέθησαν πρὸς φρ. 346 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ 500 φρ. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 4940, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 335,060 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1884 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1921. Εἰσόδημα ἐτήσιον ἐκάστη μετοχῇ παρέχει 25 φρ. **Κληρώσεις γίνονται κατ' ἔτος τῇ 20 Μαΐου/1 Ἰουνίου καὶ τῇ 19 Νοεμβρίου/1 Δεκεμβρίου**, τὰ δὲ τοκομερίδια πληροῦνται τὴν 19 Ἰουνίου/1 Ἰουλίου καὶ τὴν 20 Δεκεμβρίου/1 Ἰανουαρίου.

120 ἑκατομ. τῶν 3 ο/ο φρ. χρ. — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 240 χιλ. Διετέθησαν πρὸς φρ. 373 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ 500 φρ. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 9620, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 230380 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1880 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1924. Εἰσόδημα ἐτήσιον ἐκάστη μετοχῇ παρέχει 25 φρ. **Κληρώσεις καὶ πληρωμαὶ γίνονται καθ' ἄς ἡμέρας καὶ τοῦ δανείου τῶν 170 ἑκατομ.**

60 ἑκατομ. τῶν 6 ο/ο φρ. χρ. — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 120,000.

Διετεύθησαν πρὸς φρ. χρ. 392 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ 500 φρ. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 5510, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 114490 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1879 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1919. Ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκάστη μετοχὴ παρέχει 30 φρ. *Κληρώσεις γίνονται κατ' ἔτος τὴν 20 Δεκεμβρίου, Μαρτίου, Ἰουνίου, Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ τοκομερίδια πληρώνονται τὴν 20 Ἰανουαρίου, Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου.*

26 ἑκατομ. τῶν 6 ο/ο φρ. χρ. — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 52000. Διετεύθησαν πρὸς φρ. 405 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ 500 φρ. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 4229, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 47781 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1874 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1918. Εἰσόδημα ἐτήσιον ἐκάστη μετοχὴ παρέχει 30 φρ. *Κληρώσεις γίνονται κατ' ἔτος τῇ 15 Μαΐου καὶ Νοεμβρίου, τὰ δὲ τοκομερίδια πληρώνονται τὴν 15 Ἰουνίου καὶ Δεκεμβρίου.*

α) **25 ἑκατομ. τῶν 9 ο/ο δρ. ν.** — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 40202 (ἀπὸ ἀριθ. 59799—100000). Διετεύθησαν πρὸς δρ. ν. 200 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ 250 ν. δρ. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 16419, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 23783 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1867 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1895. Εἰσόδημα ἐτήσιον ἐκάστη μετοχὴ παρέχει 22.50 ν. δρ. *Κληρώσεις γίνονται κατ' ἔτος τῇ 15 Μαρτίου καὶ Σεπτεμβρίου, τὰ δὲ τοκομερίδια πληρώνονται τὴν 15 Ἀπριλίου καὶ Ὀκτωβρίου.*

β) **25 ἑκατομ. τῶν 8 ο/ο δρ. ν.** — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 59798. Διετεύθησαν πρὸς δρ. ν. 200 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ 250 ν. δρ. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 24289, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 35509 ὁμολογίαι. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμοιον πρὸς τὸ ἀνωτέρω, οὐ ἀποτελεῖ μέρος, διαφέρει δὲ μόνον τὸ εἰσόδημα ἕνεκα τοῦ μικροτέρου τόκου περιοριζόμενον εἰς 20 δρ. ν. κατὰ μετοχὴν.

10 ἑκατομ. τῶν 6 ο/ο ν. δρ. — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 29772. Διετεύθησαν πρὸς 205 κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ ν. δρ. 250. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886 ἐκληρώθησαν 1781, μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 27991 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1876 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1920. Εἰσόδημα ἐτήσιον ἐκάστη μετοχὴ παρέχει 15 ν. δρ. *Κληρώσεις γίνονται κατ' ἔτος τῇ 15 Μαΐου καὶ Νοεμβρίου, τὰ δὲ τοκομερίδια πληρώνονται τὴν 15 Ἰουνίου καὶ Δεκεμβρίου.*

6 ἑκατομ. τῶν 6 ο/ο π. δρ. — Ἐξεδόθησαν ὁμολογίαι 60000, διετεύθησαν δὲ εἰς τὴν τιμὴν τῶν 100 δρ. π. εἰς ἣν κ' ἐξοφλοῦνται κληρούμεναι, (ἐκτὸς ἂν τύχῃσι καὶ προσθέτου κέρδους 5000—500 δρ.) Μέχρι τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1885 ἐκληρώθησαν 27726 μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 32274 ὁμολογίαι. Τὸ δάνειον τοῦτο ἐξεδόθη τῷ 1863 καὶ ἀποσβεσθῆσεται τῷ 1896. Εἰσόδημα ἐτήσιον ἐκάστη μετοχὴ παρέχει 6 π. δρ. *Κληρώσεις γίνονται κατ' ἔτος τῇ 10 Ὀκτωβρίου, τὰ δὲ τοκομερίδια πληρώνονται τὴν 1 Ἰανουαρίου.*

Κτηματικαὶ ὁμολογίαι Ἑθν. Τραπεζῆς τῶν 4 ο/ο. — Ἐξε-

δόθησαν όμολογίαι 181791. Διετέθησαν πρὸς φρ. χρ. 362.50 κ' εξο-
φλοῦνται κληρούμεναι ἀντὶ φρ. χρ. 400. Μέχρι τῆς 1 Ἰουλίου 1886
ἐκληρώθησαν 1030. μένουσι δ' ἐν κυκλοφορίᾳ 180761 όμολογίαι. Ἐξε-
δόθησαν τῷ 1880. Ἐτήσιον εἰσόδημα μετοχῆς 16 φρ. χρ. *Κληρώσεις*
γίνονται τῇ 1 Ἰανουαρίου, Μαρτίου, Μαΐου, Ἰουλίου, Σεπτεμβρίου
καὶ Νοεμβρίου (ν.) *Πληρωμαὶ μερίσματος* τῇ 1 Ἰανουαρίου καὶ Ἰ-
ουλίου (ν.) Κέρδος ἀ' λαχνοῦ 100,000 ἢ 70000 φρ. χρυσᾶ.

Πατριωτικὸν Δάνειον 30 ἑκατομ. ν. δρ. — Ἐξεδόθη τῷ 1885,
διετέθησαν μετοχαὶ 201376, ὧν ἐκληρώθησαν μέχρι 1 Ἰουλίου 1886 αἱ
503. Τιμὴ ἐκάστης μετοχῆς δρχ. 40.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. — Μετοχ. κεφαλ. δρ. π. 20
ἑκατομ. κατατεθὲν 20000000, ἀποθεματικὸν 14848220. Μετοχαὶ 20
χιλ. πρὸς 1000 π. δρ. *Πληρωμαὶ μερίσματος* 15 Ἰανουαρίου καὶ
Ἰουλίου. (Τελευτ. μέρισμα 125 ν. δρ.).

Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα. — Μετοχ. κεφαλ. δρ. ν. 25000000
κατατεθὲν 15000000, ἀποθεματικὸν 260000. Μετοχαὶ 50000 πρὸς
300 ν. δρ. πραγματικᾶς. *Πληρωμαὶ μερίσματος* 15 Ἰανουαρίου καὶ
Ἰουλίου. (Τελευταῖον μέρισμα δὲν ἔδωκε).

Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως. — Μετοχ. κεφαλ. δρ. ν. 25
ἑκατομ., κατατεθὲν 10000000, ἀποθεματικὸν 1140367. Μετοχαὶ 250
χιλ. πρὸς 100 ν. δρ. (Τούτων ἐξεδόθησαν 2 σειραὶ ἤτοι 100000 μετο-
χαί). *Πληρωμαὶ μερίσματος* 20 Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου (Τελευτ.
μέρισμα δὲν ἔδωκε).

Μεταλλουργεῖα Λαυρείου. — Μετοχ. κεφ. ν. δρ. 20000000,
κατατεθὲν 14000000. Μετοχαὶ 100000 πρὸς δρ. ν. 140 πραγματικᾶς.
Πληρωμαὶ μερίσματος κατὰ Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον. (Τελευταῖον
μέρισμα δρ. ν. 3).

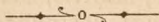
Σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν - Πειραιῶς. — Μετοχ. κεφ. δρ. ν. 5
ἑκατομ., κατατεθὲν 5000000, ἀποθεματικὸν 87783. Μετοχαὶ 25000
πρὸς 200 ν. δρ. *Πληρωμαὶ μερίσματος* 15 Ἰανουαρίου καὶ Ἰουλίου.
(Τελευτ. μέρισμα δρ. ν. 8).

Σιδηρόδρομος Πύργου - Κατακόλου. — Μετοχ. κεφαλ. δρ. ν.
1450000, κατατεθὲν 1450000. Μετοχαὶ 14500 πρὸς 100 ν. δρ. *Πλη-*
ρωμαὶ μερίσματος κατὰ Μάρτιον. (Τελευτ. μέρισμα δρ. ν. 3).

Ἑλληνικὸν Πυριτιδοποιεῖον. — Μετοχ. κεφαλ. 1600000, κα-
τατεθὲν 1600000. Μετοχαὶ 16000 πρὸς 100 ν. δρ. *Πληρωμαὶ μερί-*
σματος κατὰ Ἰανουάριον. (Τελευτ. μέρισμα δρ. ν. 12).

Σιδηρόδρομος Θεσσαλίας. — Μετοχ. κεφαλ. φρ. χρ. 23000000.
Μετοχαὶ 92000 πρὸς φρ. χρ. 250 ἐκάστη. Κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν με-
τόχων φρ. χρ. 125 κατὰ μετοχὴν. *Πληρωμαὶ μερίσματος* κατὰ Ἰα-
νουάριον.

Προνομιούχος Τράπεζα Ἡπειρου - Θεσσαλίας. — Μετοχ.
κεφ. φρ. χρ. 20000000. Μετοχὰὶ 40000 πρὸς 500 φρ. χρ. ἐκάστη.
Ἐπληρώθησαν ὑπὸ τῶν μετόχων φρ. χρ. 125 κατὰ μετοχὴν. Πληρω-
μαὶ μερίσματος κατὰ Ἰανουάριον καὶ Ἰούλιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀγρίνιον — Αἴγιον — Ἀμφισσα — Ἄργος — Ἀτα-
λάντη — Γύθειον — Δημητσάνα — Θήρα — Καλάβρυ-
τα — Καλάμαι — Κόρινθος — Κυπαρισσία — Λαμία —
Λεβαδεία — Μεγαλόπολις — Μεσολόγγιον — Μεσσή-
νη — Ναύπλιον — Πάτραι — Πειραιεύς — Πόρος —
Πύλος — Πύργος — Σπάρτη — Σῦρος — Τρίπολις —
Χαλκίς.

Ἀμισθα ὑποκαταστήματα : Ἄστρος, Σκόπελος.

Ἀνταποκριταί : Κέρκυρα, Κεφαλληνίας, Ζάκυνθος,
(Ἰονικὴ Τράπεζα) Βῶλος (Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλίας.)

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Μετατροπή τῶν κυριατάτων νομισματικῶν συστημάτων εἰς ἐλληνικόν*.

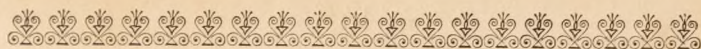
Ἑλληνικόν Δραχ. Λεπτά (εἰς χυσίον)	Ἀμερικανικόν Δολλάρ. Ξεαρ.	Ἀγγλικόν Λιρ. Σελ. Δην.	Γερμανικόν Μάρκ. Φοιν.	Αὐστριακόν Φλώρ. Κρ.
— 5	1	— $\frac{1}{2}$	— 4	— 2
— 25	5	— $\frac{1}{2}$	— 20	— 10
— 50	10	— 5	— 40	— 20
— 75	15	— 7 $\frac{1}{4}$	— 60	— 30
— 1	20	— 9 $\frac{3}{4}$	— 80	— 40
— 2	40	— 17 $\frac{1}{4}$	— 160	— 80
— 3	60	— 25 $\frac{1}{2}$	— 240	— 120
— 4	80	— 33	— 320	— 160
— 5	1	— 44	— 440	— 220
— 6	20	— 55 $\frac{1}{2}$	— 560	— 280
— 7	40	— 77 $\frac{1}{2}$	— 880	— 440
— 8	60	— 111	— 1320	— 660
— 9	80	— 147 $\frac{1}{2}$	— 1760	— 880
— 10	—	— 193	— 2320	— 1160
— 11	20	— 257 $\frac{1}{4}$	— 3040	— 1520
— 12	40	— 343 $\frac{1}{2}$	— 4080	— 2040
— 13	60	— 461	— 5440	— 2720
— 14	80	— 615	— 7280	— 3640
— 15	—	— 820 $\frac{1}{2}$	— 9760	— 4920
— 16	20	— 1093 $\frac{3}{4}$	— 13280	— 6560
— 17	40	— 1457 $\frac{1}{2}$	— 17760	— 8740
— 18	60	— 1945	— 23680	— 11640
— 19	80	— 2593 $\frac{1}{2}$	— 31520	— 15520
— 20	—	— 3461	— 41920	— 20680
— 25	5	— 4326 $\frac{1}{2}$	— 52400	— 25850
— 100	20	— 17304	— 209600	— 103520

ΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐργασίαι τῆς ἐταιρίας ταύτης προέβησαν δραστηρίως τόσον ὥστε ἀπὸ τοῦ θέρους 1885 ἕως τοῦ θέρους 1886 ἐξωρύχθησαν 1,600,000 κυβικὰ μέτρα γῆς, ἐνῶ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιχειρήσεως ($\frac{3}{15}$ ἰουν. 1882) μέχρι τοῦ θέρους 1885 ἦτοι κατὰ τὸ διάστημα τριετίας ὅλης τὰ ἐξορυχθέντα χῶματα δὲν εἶχον ὑπερβῇ τὰ 2 ἑκατομ. κυβικῶν μέτρων. Ἡ πρόοδος εἶνε λίαν αἰσθητή, ἐκ τούτου δ' εἰκάζεται ὅτι ἡ ἐπιχείρησις θέλει περατωθῇ μέχρι τέλους τοῦ 1887, καθότι τὸ ὅλον ἐξορυχθισόμενον χῶμα ὑπολογίσθη εἰς 7,800,000 κυβικὰ μέτρα. Αἱ μέχρι τοῦδε δαπάναι τῆς ἐταιρίας ἀνέρχονται εἰς 15,663,799 φρ. ἡ ὅλη δ' ἐπιχείρησις ἐπασχολεῖ κεφάλαια 33,045,432.93 φράγκων. Τὸ ὅλον μῆκος τῆς διώρυγος ἔσται ὑπὲρ τὰ 6 χιλιόμετρα, τὸ πλάτος 22 μέτρα καὶ 8 μέτρα τὸ βάθος, τὸ δὲ μέγιστον ὕψος τῆς διατεμνομένης ξηρᾶς 80 μέτρα.

Τὸ ὕλικόν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποτελεῖται νῦν ἐκ 12 ἀτμαμαξῶν, 550 μεγάλων ἀμαξῶν σιδηροδρόμου, 28 $\frac{1}{2}$ χιλιομέτρων εὐρείας σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ μετὰ τῶν ἀναγκαίων προσαρτημάτων, 8 $\frac{1}{2}$ χιλιομέτρων στενῆς σιδηροδρομικῆς ὁδοῦ, 159 στενῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξίων, 3 ἀτμοπλοίων ρυμουλκῶν καὶ ἐνὸς δρόμονος, 2 μεγάλων βυθοκόρων καὶ 1 μικρᾶς, 48 φορτηγῶν λέμβων, 2 πλευστῶν ἀποθηκῶν, 4 κινητηρίων ἀτμομηχανῶν καὶ διαφόρων ἄλλων ἐκσκαπτικῶν μηχανημάτων. Τὸ δὲ ἐπασχολούμενον προσωπικὸν σύγκειται ἐκ 40 ὑπαλλήλων, 1605 ἐπιστατῶν καὶ ἐργατῶν, 165 ἀρχιτεχνιτῶν καὶ τεχνιτῶν ξυλουργῶν καὶ μηχανουργῶν καὶ 20 ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ φυλάκων ἦτοι ἐν ὅλῳ 1830 προσώπων.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἀπογραφικὰ σημειώματα

Ὀλίγαι εἶνε αἱ περισωζόμεναι εἰδήσεις περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοικούντων ἐν Ἀθήναις πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ βασιλείου. Τῷ 1674 ἀναφέρεται, ὅτι ἡ πόλις εἶχεν ὀκτὼ μέχρῃς ἐννέα χιλιάδας κατοίκων¹. Κατ' ἄλλην δὲ εἰδήσιν ἀντιφατικὴν αἱ Ἀθηναὶ τελευτῶντος τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος κατῴκουντο ὑπὸ δεκαπέντε μέχρῃς δεκαῆς χιλιάδων κατοίκων, ὧν χίλιοι μέχρῃς χιλίων διακοσίων Τοῦρκοι². Τῷ δὲ 1813 ἡ πόλις ἡρίθμει κατὰ τὸν περιηγητὴν Holländer δωδεκακισχιλίους κατοίκους³. Μεγάλως συνέτεινον εἰς ἐλάττωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὰ λεγόμενα θανατικά, ἥτοι λοιμικαὶ νόσοι καὶ ἄλλαι ἐπιδημίαι. Ἐν τινι χρονικῷ περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀναφέρονται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1480 μέχρῃς τοῦ 1554 ἑπτὰ τοιαῦτα θανατικά, ὀνομαζόμενα ὡς τὸ πλεῖστον ἐκ προσώπων, ἅτινα πιθανῶς εἶνε τὰ πρῶτα προσβληθέντα ἢ τὰ ἐπισημότερα τῶν θανόντων. Οὕτω καλοῦνται ταῦτα τὸ θανατικὸν τῆς Σπετζαρέας, τὸ θανατικὸν τοῦ Τριαντάρη,

1 *Spon* Préface παρὰ *Laborde*, Athènes σ. 183.

2 Αὐτ. σ. 152.

3 Γερμανικῆς μεταφράσεως σ. 344.

τὸ θανατικὸν τοῦ Ματζάκη, τὸ θανατικὸν τοῦ παπαῖ Γιά-
λούρη, τὸ θανατικὸν τοῦ Κουτρούλη Βηλαρᾶ καὶ οὕτω κα-
θεξῆς¹. Ἀλλὰ καὶ ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἀναφέρον-
ται θανατικὰ φθοροποιᾶ, οἷον τὸ τοῦ 1789, ὅτε ἀπέ-
θανον Χριστιανοὶ περὶ τοὺς χιλίους διακοσίους καὶ πολ-
λοὶ Τοῦρκοι, καὶ τὸ τοῦ 1792, ὅτε ἐπ' ἴσης ἀπεβίωσαν
πλὴν πολλῶν Τοῦρκων Χριστιανοὶ ὑπὲρ τοὺς χιλίους.
Ἀλλὰ τὸ ὀλεθριώτατον ἀπάντων τῶν μνημονευομένων
θανατικῶν ὑπῆρξε τὸ ἐνσκηψαν ἐν ἔτει 1554, ὅπερ δι-
ήρκεσεν ὀλόκληρον τριετίαν. Κατὰ τὸ ἄνω ἀναφερόμενον
χρονικὸν οἱ κατὰ τὰ τρία ἔτη τοῦ θανατικοῦ τούτου
ἀποθανόντες ἀνέρχονται εἰς δεκακίς χιλίους². Ὁ ἀριθμὸς
φαίνεται ἀληθῶς λίαν ὑπερβολικὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλως
μαρτυρεῖται ὅτι τὰ θύματα ὑπῆρξαν πλεῖστα. Συνεί-
θιζον δὴλα δὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Τουρκοκρατίας νὰ χα-
ράσσωσιν ἐπὶ τῶν παραστάδων ἐκκλησιῶν ἢ ἐπὶ τῶν
κιόνων ἀρχαίων ναῶν ἐπιγραφὰς διὰ μικροτάτων γραμ-
μάτων, ἐν αἷς ἀνεγράφοντο διάφορα γεγονότα τῆς ἱστο-
ρίας τῆς πόλεως. Μεταξὺ διαφόρων τοιούτων ἐπιγραφῶν
κεχαραγμένων ἐπὶ τινος τῶν κιόνων τῆς νοτιοδυτικῆς
γωνίας τοῦ Θησείου, αἵτινες δὲν εἶνε ἄσχετοι πρὸς τὰς
εἰδήσεις τοῦ χρονικοῦ, ἀναγράφεται καὶ σημεῖωμα περὶ
τούτου τοῦ φοβεροῦ λοιμοῦ, καθ' ὃ οἱ θανόντες λέγονται
ἑξακίς χίλιοι.

Τὰ σημεῖώματα ταῦτα περὶ τῶν θανατικῶν, προερ-
χόμενα πιθανῶς ἐξ ἱερέων τῆς πόλεως, δύνανται νὰ θεω-
ρηθῶσι πως ὡς ἐπίσημα. Ἀλλὰ περὶ τοῦ πληθυσμοῦ
τῆς πόλεως ἐπὶ Τουρκοκρατίας δὲν ἔχομεν εἰδήσεις ἐπι-
σήμους. Ἀλλ' ἤδη ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως βλέπομεν τὰς
πρώτας ἀποπείρας ἐπισήμων ἀπογραφῶν. Ἄξιον λόγου

1 Ἰδ. τὸ χρονικὸν τοῦτο δημοσιευθὲν παρ' ἐμοῦ ἐν τῷ Ἀθηναίῳ,
τόμ. ζ' (1877) σ. 438 κ. ἐ.

2 Ἀθηναίου τόμ. ζ'. σ. 441.

εἶνε σημείωμα, εὐρεθὲν ἐν τοῖς ἐγγράφοις τῆς παλαιᾶς μητροπόλεως Ἀθηνῶν, περὶ τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως ἐν ἔτει 1822.

Τὸ σημείωμα τοῦτο ἔχει ὡς ἐξῆς :

**Καταγραφή διὰ τὰ ὅσα ὁσπήτια
ἔχει ὁ κάθε μαχαλᾶς. 1822 Ὀκτωβρίου 3.**

Κανδύλη	86	Σπηλαιώτησα	60
Ἀγίου Νικολάου	25	Χτενᾶς	40
Κιμινιάτου	21	Νέος	50
Κωτάκη	64		
	196		728
Ῥαγκαθᾶς	15	Πρόδρομος	42
Μανγκούτη	10	Ἀνάργυροι	55
Κατηφόρη	18	Δικαίου	54
Καλωγρειώνη	8	Ἀθανάσιος	25
Χειλᾶς	15	Χριστοκοπήδι	57
Μητρόπολις	21		
			961
		Ἀγία Οἰκονόμου	28
	283	Ἅγιος Φίλιπος	49
Ῥοδακίου	35	Βλασσαροῦ	60
Ἀγγέλου	53	Ἀπόστολοι	50
Ῥόμπη	41	Ἅγιος Θωμᾶς	18
Καπνικαρέα	39	Σκαλία	14
Καθολικόν	12		
Μεγάλω μοναστήρι	11		1180
		Ὑπαπαντή	15
	474	Ἐλεούσα	40
Εἰρήνη	54		
Καρήκη	26		1235.
Θεόδωροι	24		

Ὁ κατάλογος οὗτος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔκειτο ἄπερριμμένος μετὰ πλείστων ἄλλων μοναστηριακῶν ἐγγράφων ἐν τινι θήκῃ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὅπου εὗρον αὐτὸν ἐν ἔτει 1884· νῦν δὲ ἀπόκειται ἐν τῷ ἀρχεῖφ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρείας¹, εἰς ἣν ἐδωρή-

¹ Φέρει ἀριθμὸν 1736 ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου.

θησαν τὰ ἔγγραφα ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου. Τὸ ἔγγραφον εἶνε σπουδαῖον ὑπὸ τε τὴν τοπογραφικὴν ἔποψιν, περὶ ἧς δὲν πρόκειται ἐνταῦθα, καὶ ὡς μνημεῖον ἀπογραφικόν. Γεγραμμένος πιθανώτατα διὰ χειρὸς αὐτοῦ τοῦ Βαρθολομαίου, τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Διονυσίου, στηρίζεται βεβαίως ἐπὶ σημειωμάτων τῶν ἱερέων τῶν ἐκκλησιῶν τῆς πόλεως. Καὶ δὲν περιέχεται μὲν ἐν αὐτῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων, ἀλλ' εὐκόλως καὶ ἀσφαλῶς δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν τὸν πληθυσμὸν, πολλαπλασιάζοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν οἰκιῶν ἐπὶ ἑπτὰ τοῦλάχιστον, καθότι ὁ σήμερον συνήθως ὑπολογιζόμενος ἀριθμὸς πέντε διὰ τοὺς κατοίκους μιᾶς οἰκίας εἶνε μικρὸς διὰ χρόνους καθ' οὓς τὰ μέλη μιᾶς οἰκογενείας ἐξηκολούθουν συχνότερον συνοικοῦντα καὶ μετὰ τὸν γάμον τῶν υἱῶν καὶ θυγατέρων. Διὰ τοιούτου ὑπολογισμοῦ δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ὅτι ἐν ἔτει 1822 αἱ 1235 οἰκίαι τῶν Ἀθηνῶν περιελάμβανον κατοίκους 8645.

Ὅτι δὲ ἡ καταγραφή αὕτη προῆλθεν ἐξ ἐπισήμου ἀφορμῆς καὶ ἔγεινε διὰ τῶν ἱερέων τῶν ἐνοριῶν ἀποδεικνύεται καὶ δι' ἄλλου ἐγγράφου σωζομένου ἐν τῷ αὐτῷ ἀρχεῖῳ. Ὅτε θεσπίσματι τοῦ Βουλευτικοῦ, ἐπικυρωθέντι ὑπὸ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, ἡ προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος προέβη ἐν ἔτει 1822 εἰς ἴδρυσιν ἐπαρχιῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα¹ κατεστάθη καὶ ἐν Ἀθήναις ἐπαρχος ὁ Μιχαήλ Σοῦτσος. Οὗτος ἐξέδωκε μετὰ δύο ἔτη τὸ ἐξῆς ἔγγραφον.

1 Ἰδ. Α. Μάμουκα Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος Τόμ. Γ'. σ. 61 κ. ε.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
Ἀριθ. 69.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν σεβάσμιον τοποτηρητὴν τοῦ ἁγίου Ἀθηνῶν

Τὸ ἐπαρχεῖον Ἀθηνῶν

Ἐπειδὴ ἀνάγκη πᾶσα νὰ γένῃ ἀκριβὴς καταγραφὴ ὅλων τῶν ἐθνικῶν ὁσπητοτόπων ἐρειπίων, παρακαλεῖσθε νὰ διατάξῃτε τοὺς Ἱερεῖς ὅλων τῶν ἐνοριῶν διὰ νὰ καταγράψῃ ὁ καθεὶς τῆς ἐνορίας του τοὺς ὁσπητο-τόπους μὲ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου
1824.

Ὁ ἑπαρχος

ΜΙΧΑΗΛ ΣΟΥΤΖΟΣ

Τ. Σ.
ἐπαρχεῖου

Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Δ. Βούας.

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ διαταγὴ αὕτη τοῦ ἐπάρχου¹ ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ δραστηρίου τοποτηρητοῦ, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν περιεσώθη, καθ' ὅσον γνωρίζω, τὸ σημεῖωμα τῆς γενομένης καταγραφῆς.

Οἱ Ἱερεῖς ἦσαν ἐν γένει τὰ κύρια ὄργανα τῆς ἀπογραφῆς ἐν πάσῃ περιπτώσει. Οὕτως οἱ δημογέροντες Ἀθηνῶν δι' ἐπιστολῆς αὐτῶν πρὸς τὸν οἰκονόμον Ἀθηνῶν² παρακαλοῦσιν αὐτὸν τὰ ἐξῆς :

«Νὰ λάβῃς τὴν καλοσύνην νὰ δώσῃς λόγον εἰς τὸν
» καθ' ἐφημέριον νὰ κάμουν καταγραφὴν τῶν σκοτομέ-
» νων καὶ λαβομένων, πότε, καὶ ποῦ, ἐσκοτώθη, ἢ ἐλα-
» βώθη. Νὰ ἐπιμεληθῇτε νὰ γένῃ αὕτη ἡ καταγραφὴ
» ἕως αὔριον, καὶ νὰ μᾶς τὴν στείλετε εἰς τὴν κατ'ἐ-
» λαρίαν. »

Ἡ ἐπιστολὴ φέρει ἡμερομηνίαν 12 Φεβρουαρίου, ἀλλ'

¹ Φέρει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς ἐταιρίας ἀρ. 1737.

² Φέρει ἐν τῷ ἀρχεῖῳ ἀρ. 1956.

ἄνευ χρονολογίας. Ὡς δ' ἀποδεικνύεται ἐξ ἄλλων ἐγγράφων, τὸ ἔτος καθ' ὃ ἐγράφη εἶνε τὸ 1825. Οἱ ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν ἔσπευσαν νάνταποκριθῶσιν εἰς τὴν διαταγὴν τῶν δημογερόντων, καὶ σῶζονται αἱ ἀπαντήσεις τῶν ἐφημερίων τῆς Ἐλεούσης, τῶν ἁγίων Θεοδώρων, Κτεναῖ, Ντουβέργενας καὶ Κοντίτου, Καπνικαρέας, Σπηλαιωτίσσης, Σωτῆρος Δικαίου, Ῥόμβης, Βλασαροῦς, ἁγίων Ἀποστόλων, ἁγίων Ἀναργύρων, Μητροπόλεως, Ῥοδακιοῦ, Καρύτζη, Σωτῆρος Κωτάκη, Χριστοκοπίδῃ, Δημητρίου τοῦ Νέου, Κανδίλη, ἁγίου Φιλίππου, Ἀγγέλου¹. Ἀλλ' ὁ ἀναγνώστης δὲν πρέπει νὰ φαντασθῇ τὴν ἄλλως ἐπίσημον ταύτην ἀπογραφὴν γενομένην διὰ τακτικῶν ἐγγράφων μεθ' ὑπογραφῶν ἢ σφραγίδων. Αἱ ἀπαντήσεις εἶνε τεμάχια μικρὰ χάρτου διάφορα τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχῆμα, ἐφ' ὧν ἀναγράφονται ἄνευ τάξεως καὶ ὀρθογραφικῶν κανόνων τὰ ζητηθέντα σημειώματα. Ἀλλ' αἱ ἀπλοῖκαὶ αὗται ἀναγραφαὶ ἱερέων ὡς τὸ πλεῖστον ἐντελῶς ἀγραμμάτων εἶνε πολῦτιμοι ὑπὸ ἱστορικὴν ἔποψιν, περιέχουσιν ἐν τοῖς πλείστοις τὸν τόπον καὶ χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τοῦ τραυματισμοῦ τῶν ἐνοριτῶν κατὰ τὰ πολυώδυνα ἔτη τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνων τῶν Ἀθηναίων.

Δι' ἄλλου δ' ἐγγράφου, σταλέντος ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἀστυνόμου Ἀθηνῶν Ε. Βασιλειάδου πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον οἰκονόμον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν κῦρ Βαρθολομαῖον καὶ φέροντος χρονολογίαν 19 Σεπτεμβρίου 1823 παραγγέλλονται τὰ ἐξῆς:

«Διορίζεσαι παρὰ τῆς Γεν: Ἀστυνομίας νὰ εἰδοποιή-
» σης εἰς ὅλας τὰς ἐνορίας τῆς πόλεως, τοὺς Ἱερεῖς,
» οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐκκλησίας, ὅταν ἀποθάνῃ
» τίς τῶν Χριστιανῶν νὰ εἰδοποιοῦν πρότερον τὴν Γενι-

¹ Ἀρχείου Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας ἀρ. 1939-1960.

» κὴν Ἀστυνομίαν, καὶ δεύτερον νὰ τοὺς θάπτουν· νὰ
» φυλάττουν ἀκριβῶς καταγραφὴν τῶν ἀποθανόντων,
» πῶς τοὺς ὠνόμαζον καὶ τὴν φαμυλλίαν των.

» Πρὸς ἔτι καταγραφὴ διὰ τὰ ὅσα τέκνα γεννῶνται,
» ποίου πατρὸς εἶναι, ποίας μητρὸς καὶ ποίας φαμυλ-
» λίας, ὅταν βαπτισθῶσι τὸ ὄνομα τοῦ βαπτιζομένου,
» τοῦ ἀναδόχου καὶ τὴν φαμυλίαν του. Ὅλα ταῦτα νὰ
» τοὺς διορίσητε νὰ τὰ φυλάττουν ἀκριβῶς, καὶ εἰς τὸ
» τέλος τοῦ Μηνὸς νὰ ὑποχρεόνωνται νὰ τὰ στέλλουν
» εἰς τὴν Αἰδεσιμώτητά σας, καὶ ἡ Αἰδεσιμώτης σας εἰς
» εἰς τὴν Γεν: Ἀστυνομίαν¹.»

Σῶζονται ἄρα γε αἱ μηνιαῖαι αὗται ληξιαρχικαὶ
πράξεις, ἃν ποτε ἐξετελέσθησαν ἀκριβῶς, ὡς διέτασεν
ἡ ἀστυνομία; Σωζόμεναι θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσι
πολλαχῶς εἰς συγκριτικὰς ἀπογραφικὰς μελέτας. Τίς
οἶδε πόσος καπνὸς ἐτυλίχθη εἰς τοιαῦτα ἔγγραφα, ἅτινα
μετ' εὐλαθείας ὄφειλον νὰ εἶνε περισυνηγμένα ἐν ἱστο-
ρικοῖς ἀρχείοις!

Οὕτως ὀλίγαι εἶνε αἱ περισωθεῖσαι ἀπογραφικαὶ εἰ-
δήσεις περὶ τῶν κατοίκων τῶν Ἀθηνῶν μέχρι τῆς ἰδρύ-
σεως τοῦ βασιλείου. Ἀλλ' ἂν αὗται εἶνε ἀνεπαρκεῖς,
πλεῖστα ἐσώθησαν ἔγγραφα ἐξ ὧν δυνάμεθα νὰ συναγά-
γωμεν ἀξιολόγους εἰδήσεις περὶ τῶν προικῶν, περὶ τῶν
οἰκιακῶν δαπανῶν, τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων, τῶν οἰ-
κιῶν καὶ ἀγρῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Ἀλλ' ἡ ἔλλειψις
χώρου μὲ ἀναγκάζει νὰ ἀναβάλω ἐς ἄλλοτε τὸν περὶ τῶν
ἰοιούτων λόγων.

1 Ἀρχείου Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας ἀρ. 2021.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1885 - 1886.

	Θεολογ.	Φιλοσοφ.	Νομικ.	Ἰατρικῆς
Καθηγηταὶ	4	21	9	18
Ὑφηγηταὶ	5	14	10	26

Ἐν ὧν καθηγηταὶ **52** καὶ ὑφηγηταὶ **55**.

	Θεολογ.	Φιλοσοφ.	Νομικ.	Ἰατρικ.	Φαρμακ.
Φοιτηταὶ	36	410	1281	867	40

Ἐν ὧν φοιτηταὶ **2634**

ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἔτος 1885 - 1886.

[Ἐν τοῖς ἐφεξῆς δημοσιευομένοις πίναξιν ἐμφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος γυμνασίων, κατὰ νομοὺς δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ δημοτικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν μὲν γυμνασίων καὶ Ἑλληνικῶν σχολείων ἀναγράφεται ἀκριβῶς παρ' ἐκάστω, τῶν δὲ δημοτικῶν σχολείων τινὰ μὲν δὲν λειτουργοῦσιν, ἐτέρων δ' ἄγνωστα τυγχάνουσι τὰ μαθητολόγια· ὅθεν ἐσημειώθησαν οἱ ἐν ὀρισμένῳ ἀριθμῷ σχολείων φοιτήσαντες μαθηταί, χάριν δ' ἀκριβείας ἀνεγράφη καὶ εἰς πόσα κατὰ νομὸν σχολεῖα ἐφοίτησαν. Ἐξ ὀλοκλήρου τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας ἐλλείπει πᾶσα πληροφορία περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα φοιτησάντων μαθητῶν. Ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων σχολείων δὲν συμπεριελήφθησαν τὰ ἰδιοσυντήρητα].

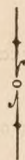
Γ Υ Μ Ν Α Σ Ι Α

Ἔδραι	Ἀριθ. μαθητ.	Παρατηρήσεις
1 Ἀγρινίου	28	ἔχει 1 τάξιν καὶ εἶνε δημοσυντήρητον.
2 Ἀθηνῶν Α'	171	Ἡ α'. τάξις ἔχει 2 τμήματα.
3 " Β'	243	Ὅμοίως
4 " Γ'	197	
5 " Βαρβ. Λυκ. α.	327	Ἡ α καὶ β' 2 τμήμ.) Συντηροῦνται ἐκ
6 " " β'	189	Ἡ α 2 τμήμ.) κληροδοτήματος.
7 Αἰγίου	134	
8 Ἀμφίσσης	138	
9 Ἀνδριτσάνης	—	Δὲν ἐλειτούργησεν ἀνέκαθεν
10 Ἀργοστολίου	102	
11 Ἄρτης	49	
12 Βώλου	131	
13 Δημητσάνης	70	
14 Ζακύνθου	127	
15 Καλαβρύτων	58	
16 Καλαμῶν	255	Ἡ α καὶ β' 2 τμήματα.
17 Κερκύρας	154	
18 Κορίνθου	95	
19 Κυπαρισσίας	—	Δὲν ἐλειτούργ. ἀπὸ τῆς συστάσεώς του
20 Λαμίας	115	
21 Λαρίσης	82	
22 Λευκάδος	46	Συντηρεῖται ἐξ ἰδιαιτέρων πόρων.
23 Ληξουρίου	34	Συντηρεῖται ἐκ κληροδ. Πετρίτση
24 Μεσολογγίου	100	
25 Ναυπλίου	143	
26 Πατρῶν Α'	274	Ἡ α' καὶ β' τάξεις 2 τμήματα
27 " Β'	185	
28 Πειραιῶς	223	Δημοσυντήρητον.
29 Πύργου	135	Συντηρεῖται ἐξ ἰδιαιτέρων πόρων.
30 Σπάρτης	171	
31 Σύρου	277	Ἡ α' καὶ β' τάξεις 2 τμήματα
32 Τρικκάλων	128	
33 Τριπόλεως	160	
34 Χαλκίδος	121	
35 Φιλιατρῶν	42	Δημοσυντήρητον
[Γυθείου]	—	(Συντηρ. ἐξ ἰδιαιτ. πόρων· ἀρχεῖται λει- τουργοῦν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1886).

Ὅλικοὺς ἀριθ. μαθητ. 4704

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Νομοὶ	Σχολεῖα	Μαθηταὶ	Παρατηρήσεις
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	25	687	
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	16	1124	
Ἀρχαδίας	28	1515	
Ἀρτης	7	233	
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	26	2047	
Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος	31	1519	
Εὐβοίας	16	852	
Ζακύνθου	6	209	
Κερύρας	10	333	
Κεφαλληνίας	13	470	
Κυκλάδων	29	1198	
Λακωνίας	25	1289	
Λαρίσης	24	1356	
Μεσσηνίας	25	1612	
Τρικάλων	21	493	
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	25	938	
	327	15875	

7 σχολεῖα δὲν λειτουργοῦσι.
 1 σχολεῖον δὲν λειτουργεῖ.
 2 σχολεῖα δὲν λειτουργοῦσι.
 2 σχολεῖα δὲν λειτουργοῦσι.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Νομοί	Σχολ. ἔρρ.	Μαθηταὶ ποικῶν. εἰς σχολ.	Σχολ. θηλ.	Μαθητρ. ποικ. εἰς σχολ.	
Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας	113	3804	68	21	1126
Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας	112	4988	75	27	1784
Ἀρκαδίας	131	—	—	16	—
Ἀρτης	35	1057	25	6	118
Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας	87	5602	51	40	3445
Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος	149	5512	68	31	2199
Εὐβοίας	75	3674	64	30	1527
Ζακύνθου	35	1252	31	3	199
Κερκύρας	98	3457	91	6	520
Κεφαλληνίας	75	2003	32	4	335
Κυκλάδων	89	6339	85	34	2671
Λακωνίας	125	5272	80	8	379
Λαρίσης	118	5890	91	61	2282
Μεσσηνίας	117	4855	52	21	1111
Τριφυλίων	86	1766	32	10	380
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	124	4653	82	14	823
Ἐν ὅλῳ	1569	60124	927	332	21899
					238

ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Σχολικὸν ἔτος 1885-1886.

Ἐνεγράφησαν μαθήτραι 1376, ὧν 184 σύσσιτοι καὶ ἡμισύσσιτοι ἐν τῷ Ἀρσακείῳ, προτύπῳ καὶ διδασκαλείῳ, 609 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ προτύπῳ, 307 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διδασκαλείῳ καὶ 276 ἐν τῷ Νηπιαγωγείῳ. — Ἐνῶπιον τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς προσῆλθον κατ' Αὐγούστον 1886 ὅπως ὑποστῶσι τὴν ἐπὶ πτυχίῳ διδασκαλίσσης ἐξέτασιν 98 ἀπόφοιτοι διαφόρων παρθεναγωγείων.

Ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Κερκύρας ἐφοίτησαν σύσσιτοι καὶ ἡμισύσσιτοι 39, ἐξωτερικαὶ 155. Ἐν δὲ τοῖς διαφόροις σχολείοις τοῖς ὑπὸ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρίας συντηρουμένοις ὡς ἐξῆς : ἐν Ἐλευσίνι 90, ἐν Μενιδίῳ 62, ἐν Γαυρίῳ 39, ἐν Στούροις 39. Ἐν ἅπασιν τοῖς σχολείοις τῆς Ἑταιρίας διδάσκουσι: καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ 40, διδασκάλισσαι καὶ ἐπιμελήτραι 59.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α'. ΑΡΡΕΝΩΝ

1) Δημοτικὸν σχολεῖον νομαρχιακὸν ἐν ὁδῷ Ἀθηνᾶς γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα Καραμάνου. Διδάσκαλοι τέσσαρες, μαθηταὶ 398.

2) Δημοτικὸν σχολεῖον τῶν ἀρρένων ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλάκας, ὁδὸς Ἀδριανοῦ. Διδάσκαλοι 4, μαθηταὶ 494.

3) Δημοτικὸν σχολεῖον τῶν ἀρρένων ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεαπόλεως ἐν ὁδῷ Καποδιστρίου. Διδασκάλισσαι 5, μαθηταὶ 325.

4) Πρότυπον δημοτικὸν σχολεῖον τοῦ Διδασκαλείου

ἐν τῇ συνοικίᾳ Δουκίσσης, ἐν ὁδῷ Μουρούζη. Διδάσκαλοι πέντε μαθηταὶ 184.

5) Δημοτικὸν σχολεῖον Πινακωτῶν. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 58.

6) Δημοτικὸν σχολεῖον Ἀμπελοκήπων. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 70.

7) Δημοτικὸν σχολεῖον Σεπολίων. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 65.

8) Δημοτικὸν σχολεῖον Μπραχαμίου. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 30.

9) Δημοτικὸν σχολεῖον Πατησίων. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 70.

10) Δημοτικὸν σχολεῖον Ἀμαρουσίου. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 108.

11) Δημοτικὸν σχολεῖον Κηφισσίας. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 75.

12) Δημοτικὸν σχολεῖον Ν. Λιοσίων. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 45.

13) Δημοτικὸν σχολεῖον Ἡρακλείου. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 20.

14) Δημοτικὸν σχολεῖον Χαλανδρίου. Διδάσκαλος εἷς, μαθηταὶ 45.

Ἐν ὅλῳ διδάσκαλοι 23, διδασκάλισσαι 8, μαθηταὶ 1992.

Β'. ΘΗΛΕΩΝ

1) Δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλάκας, ὁδὸς Θουκυδίδου. Διδασκάλισσαι 6, μαθήτριάι 277.

2) Δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων ἐν ὁδῷ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀγίας Εἰρήνης. Διδασκάλισσαι 6 μαθήτριάι 450.

3) Δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων ἐν ὁδῷ Πειραιῶς. Διδασκάλισσαι 6, μαθήτριάι 350.

4) Δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων ἐν τῇ συνοικίᾳ Νεα-

πόλεως, ἐν ὁδῷ Σόλωνος. Διδασκάλισσαι 7, μαθήτριάι 430.

5) Δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων ἐν τῇ συνοικίᾳ Κολωνακίου ἐν ὁδῷ Ἀγχέσμου. Διδασκάλισσαι 5, μαθήτριάι 170.

6) Δημοτικὸν σχολεῖον θηλέων ἐν τῇ συνοικίᾳ Τερψιθέας ἐν ὁδῷ Λιοσίων. Διδασκάλισσαι 4, μαθήτριάι 190.

7) Δημοτικὸν σχολεῖον Βαθρακονησίου. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 70.

8) Δημοτικὸν σχολεῖον ἁγίας Μαρίνης. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 60.

9) Δημοτικὸν σχολεῖον Φωταερίου. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 50.

10) Δημοτικὸν σχολεῖον Πατησίων. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 70.

11) Δημοτικὸν σχολεῖον Ἀμπελοκήπων. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 35.

12) Δημοτικὸν σχολεῖον Σεπολίων. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 50.

13) Δημοτικὸν σχολεῖον Μπραχαμίου. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 25.

14) Δημοτικὸν σχολεῖον Χαλανδρίου. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 35.

15) Δημοτικὸν σχολεῖον Ἀμαρουσίου. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 55.

16) Δημοτικὸν σχολεῖον Κηφισσίας. Διδασκάλισσαι 1, μαθήτριάι 42.

Ἐν ὅλῳ διδασκάλισσαι 44, μαθήτριάι 2,589.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ

Συγκοινωνία.—Ἡ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐκτελεῖται κατὰ ξηρὰν μὲν, ἐκτὸς τῆς ἀποστελλομένης διὰ τῶν ἐν λειτουργίᾳ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, διὰ 14 ἡμερῶν, 28 φορτηγῶν ἵππων καὶ 267 ἐφίππων καὶ πεζῶν ταχυδρόμων, ἔτι δὲ διὰ 230 δημοτικῶν ταχυδρόμων, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι ταχυδρομικὰ γραφεῖα, κατὰ θάλασσαν δὲ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῶν διαφόρων ἐλληνικῶν Ἑταιριῶν καὶ δι' ὀκτὼ ταχυδρομικῶν πλοιαρίων. Ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομικὴ συγκοινωνία ἐνεργεῖται διὰ τῶν ἀτμοπλοίων τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων, ἅτινα ἐκτελοῦσι τακτικούς πλόας μεταξὺ τῶν λιμένων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ δι' ἐκτάκτων ἀτμοπλοίων ἐνίοτε.

Ἀλληλογραφία ἐσωτερική.—Ἐντὸς τοῦ Κράτους δύναται ν' ἀποστείλῃ τις : α) γράμματα συνήθη πληρώνων πάντοτε τὸ ἀνάλογον τέλος κατὰ τὸ βάρος τῆς ἐπιστολῆς, ἐντὸς δὲ τῆς αὐτῆς πόλεως πληρώνων τὸ ἥμισυ τοῦ ἀνωτέρω τέλους. (Γράμματα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀποστελλόμενα, ἐφ' ὧν δὲν ἐπεκολλήθη τὸ ἀνάλογον γραμματόσημον δὲν ἀποστέλλονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον). β.) γράμματα ἐπὶ συστάσει, πληρώνων πλὴν τοῦ ὀρισμένου τέλους, 20 ἔτι λεπτὰ ἀδιακρίτως τοῦ βάρους, ὅπερ ἔχει τὸ γράμμα, λαμβάνων δὲ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς παρὰ τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, ὅπερ εὐθύνεται

ἐν ἐνδεχομένη ἀπωλείᾳ τῆς ἐπιστολῆς, μὴ προσερχομένη ἐξ ἀνωτέρας δυνάμεως, ὑποχρεούμενον νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἀποστολέα ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον δρ. νέας 22,25 ὡς ἀποζημιώσιν. Τὰ ἐπὶ συστάσει γράμματα πρέπει νὰ φέρωσι πέντε σφραγίδας ἐπὶ τοῦ περικαλύμματος δι' ἰδίου τύπου, οὐχὶ δὲ διὰ δακτυλήθρας κτλ., γ'.) ἐπιστολικά δελτάρια ἀπλᾶ λεπτῶν 5 καὶ διπλᾶ, ἥτοι μετ' ἀπαντήσεως, λεπτῶν 10 διὰ τὴν ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως ἀλληλογραφίαν, διπλασίας ἀξίας διὰ τὴν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐλληνικῶν πόλεων συγκοινωνίαν, δ'.) δείγματα ἐμπορευμάτων πληρώνων τέλος 5 λεπτῶν ἀνὰ 50 γραμμάρια. Ὁ ὅλος ὄγκος αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰ 250 γραμμάρια, δέον δὲ τὰ τοιαῦτα δείγματα νὰ μὴ εἶνε ὑγρά, ἢ λιπαρά, ἢ χημικὰ προϊόντα δυνάμενα νὰ ρυπάνωσι τὴν ἀλληλογραφίαν. Ἔνα ἢ δ' εὐχερὲς ὁ ἑλεγχος αὐτῶν δέον νὰ τίθενται ἐν σάκκοις, θήκαις, ἢ κινητοῖς περικαλύμμασι. ε'.) ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ συγγράμματα πληρώνων τέλος 1 λεπτῶν ἀνὰ 25 γραμμ. Ἀλλὰ ἔντυπα, καταλόγους, ἀγγελίας, τετράδια μουσικῆς κλπ. πληρώνων τὸ διπλοῦν τέλος γ'.) βιβλία χαρτόδετα ἢ δεδεμένα πληρώνων τέλος 5 λεπτῶν ἀνὰ 50 γραμμ. ὁμοίως καὶ δικόγραφα. ζ'.) ἐπισκεπτῆριον ἐν μόνον ἐντὸς ἀσφραγίστου φακέλλου ἄνευ χειρογράφου τινὸς σημειώσεως πληρώνων τέλος 5 λεπτῶν.

Πάντα τὰ εἶδη ταῦτα δύναται ν' ἀποστείλῃ τις καὶ ἐπὶ συστάσει πληρώνων ἔτι 20 λεπτῶν τέλος ἀδιακρίτως τοῦ βάρους αὐτῶν.

Ἀλληλογραφία ἐξωτερική.—Ἡ ἀποστολὴ γράμματος πρὸς χώραν περιλαμβανομένην ἐν τῷ παγκοσμίῳ ταχυδρομικῷ συνδέσμῳ ὑπόκειται εἰς τέλος λεπτῶν 25 ἀνὰ 15 γραμμ. Τὰ ἐπιστολικά δελτάρια πληρύνουσι τέλος λεπτῶν 10, αἱ ἐφημερίδες, τὰ λοιπὰ ἔντυπα καὶ τὰ

δείγματα τῶν ἐμπορευμάτων λεπτὰ 5 ἀνὰ 50 γραμμ. Τὰ δ' ἐπὶ συστάσει ἀποστελλόμενα, οἷουδήποτε βάρους καὶ εἶδους, ὑπόκεινται εἰς πρόσθετον τέλος λεπτῶν 20. Ὁ ἀποδεχόμενος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπλήρωτόν τι ἐκ τῶν ἀνωτέρω, πληρώνει τέλος διπλάσιον τῶν σημειουμένων.

Τὸν παγκόσμιον ταχυδρ. Σύνδεσμον ἀποτελοῦσιν αἱ ἀκόλουθοι χῶραι : Αἴγυπτος, Νουβία καὶ Σουδάν — Ἀἰτῆ — Ἀργεντινὴ ὁμοσπονδία — Αὐστρία — Βέλγιον — Βενεζουέλα — Βρασιλία — Βρεττανία (Μεγάλη) καὶ Ἰρλανδία μετὰ πασῶν τῶν Βρεττανικῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν — Γαλλία, Ἀλγερία, καὶ λοιπαὶ γαλλικαὶ ἀποικίαι — Γερμανία μετὰ τῆς Ἑλιγολάνδης — Γροιλανδία — Δανία μετὰ τῆς Ἰσλανδίας καὶ τῶν δανικῶν κτήσεων — Δομινικανὴ δημοκρατία — Ἑλβετία — Ἑλλάς — Ἡνωμέναι πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς — Ἰαπωνία — Ἰσημερινὸς (δημοκρατία) — Ἰσπανία μετὰ τῶν ἀποικιῶν — Ἰταλία — Κόστα Ρίκα (δημοκρατία) — Λιβηρία (δημοκρατία) — Λουξεμβούργον — Μαυροβούνιον — Μεξικόν — Νορβηγία — Νικαράγουα — Ὀλλανδία καὶ ὀλλανδικαὶ κτήσεις — Οὐραγουάη (δημοκρατία) — Παραγουάη — Περουβία — Περσία — Πορτογαλλία μετὰ τῶν νήσων Μαδέρας καὶ Ἀσορῶν καὶ τῶν ἀποικιῶν αὐτῆς — Ρωμουνία — Ρωσσία μετὰ τῆς Φιλλανδίας — Σαλβατώρ — Σερβία — Σουηδία — Τουρκία — Χιλὴ — Χονδούρα. Ἦτοι ἐν ὄλῳ 41 Κράτη μετὰ τῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν αὐτῶν.

Ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων καὶ ἐντύπων εἰς χώρας μὴ περιλαμβανομένας ἐν τῷ Συνδέσμῳ καὶ ἡ ἐξ αὐτῶν προέλευσις τοιούτων, ὧν δὲν ἐπληρώθη τὸ τέλος ὑπόκειται εἰς τέλη πολλῶ μείζονα. Οὕτω ἵνα ἀποστείλῃ τις συνήθη ἐπιστολὴν εἰς Γουατεμάλαν καὶ Βολιβίαν τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἐπικολλήσῃ γραμματόσημον δραχ. 1,60, ἵνα παραλάβῃ δ' ἐπιστολὴν ἀπλήρωτον ἐκεῖθεν προερ-

χομένην θὰ πληρώσῃ δρ. 1,90. Ταῦτα ὅμως εἶνε τὰ ἀνώτατα ταχυδρομικὰ τέλη· τὰ λοιπὰ ποικίλλουσιν ἀπὸ 65 λεπτῶν μέχρι 1,25.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΑ

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν ἔτει 1859 τοῦ τηλεγράφου εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι σήμερον, αἱ τηλεγραφικαὶ γραμμαὶ ἐπεξετάθησαν ἐφ' ὅλων τῶν σπουδαίων σημείων τοῦ Κράτους, συνδεθεισῶν πρὸς ἀλλήλας τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν πάντων, καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

Πᾶσα ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία εἶνε ἀνατεθειμένη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν, καὶ διεξάγεται ὑπὸ ἰδιαιτέρας Διευθύνσεως. Αὕτῃ δὲ ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑπαλλήλων κατασκευάζει καὶ διατηρεῖ τὰς ἐναερίους γραμμάς· ἡ δὲ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν ὑποβρυχίων εἶνε ἀνατεθειμένη, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὴν ἐταιρίαν «Easter Telegraph Limited».

Στατιστικαὶ σημειώσεις τοῦ 1885.

Μῆκος τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν χιλιόμετρα	6293
Τηλεγραφικὰ γραφεῖα καθ' ὅλον τὸ Κράτος	151
Ἑσωτερικὰ τηλεγραφήματα διαμειφθέντα	544556
Τηλεγραφήματα ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ	60933
» ἀποσταλέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν	58104
» ἐξωτερικὰ διελθόντα μόνον διὰ	
τῶν ἑλληνικῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν	62954
Ἐπίσημα τηλεγραφήματα	8686
Ὅλικός ἀριθμὸς τηλεγραφημάτων	735233
Εἰσπράξεις ἐκ τούτων δρ. ν.	1065809.15

Τιμολόγιον Ἑσωτερικόν

		Ἐφ' ἐκάστης περαιτέρω δε- κάδος λέξεων ἢ κλάσματος αὐτῆς.
Διὰ τηλεγραφήματα ἀνταλλασσόμενα μεταξὺ:		μέχρις 20 λέξεων λεπτὰ
1) Σταθμῶν τῆς Ἑπειρωτικῆς Ἑλλάδος	1.10	50
2) Μεταξὺ τῶν σταθμῶν Κερκύρας, Παξῶν, Κύθνου, Σύρου, Σκιάθου, Σκοπέλου, Κέας, Κυθήρων, Αἰγίνης, Θήρας, Ἴου, Νάξου, Μήλου, Πάρου, Σερίφου, Σίφνου, Ἀμοργοῦ, Μυκόνου, Δήλου, Τρίκκερι, Πόρου (διὰ Μεθάνων), Μεθάνων, Σαλα- μίνος, Ἀγίου Γεωργίου καὶ μεταξὺ τῶν σταθμῶν τούτων καὶ τῆς Ἑπειρωτικῆς Ἑλλάδος.	2.10	1.—
3) Μεταξὺ τῶν αὐτῶν σταθμῶν (πλὴν τῆς Σύρου) καὶ Τήνου καὶ Ἀνδρου.	2.10	1.—
4) Μεταξὺ τῶν σταθμῶν Τήνου, Ἀνδρου καὶ Σύρου.	2.80	1.35
5) Μεταξὺ τῶν σταθμῶν Ἰθάκης, Ὑδρας, Ζακύνθου, Σπετσῶν, Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος καὶ μεταξὺ τῶν σταθμῶν τού- των καὶ τῆς Ἑπειρωτικῆς Ἑλλάδος.	1.90	90
6) Μεταξὺ τῶν σταθμῶν Ἰθάκης, Ὑδρας, Ζακύνθου, Σπετσῶν, Κεφαλληνίας καὶ Λευκάδος ἅφ' ἑνὸς καὶ Κερκύρας, Παξῶν, Κύθνου, Σύρου, Σκιάθου, Σκοπέλου, Κέας, Κυθήρων, Αἰγίνης, Θήρας, Ἴου, Νάξου, Μήλου, Πάρου, Σερίφου, Σίφνου, Ἀμοργοῦ, Μυκόνου, Δήλου, Τρίκκερι, Πόρου (διὰ Μεθάνων), Μεθάνων, Σαλα- μίνος, Ἀγίου Γεωργίου, Τήνου καὶ Ἀν- δρου ἅφ' ἑτέρου.	2.10	1.—

Τιμολόγιον Διεθνές

διὰ τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη

Ἐκ τῆς Ἡπειρωτ. Ἑλλάδος Ἐκ τῶν νήσων
 Ὀδὸς Ζακύνθου-Ὀτράν- Ὀδὸς Ζακύνθου-Ὀ-
 του ἢ Τεργέστης τράντου ἢ Τεργέστης
 Ὀδ. Λαρίσης-Κατερίνης Ὀδ. Λαρίσης-Κατερίνης

Διὰ

λεπτὰ ἢ λέξεις

λεπτὰ ἢ λέξεις

Ἀλγερίαν καὶ Τύνιδα	79 ¹ / ₂	84
Αὐστρίαν καὶ Οὐγγαρίαν	55 ¹ / ₂	60
Βέλγιον	71 ¹ / ₂	75 ¹ / ₂
Βουλγαρίαν	46	50 ¹ / ₂
Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην	46	50 ¹ / ₂
Γαλλίαν	67	71
Γερμανίαν	65 ¹ / ₂	70
Δανιμαρκίαν	71 ¹ / ₂	75 ¹ / ₂
Ἑλβετίαν	61	65 ¹ / ₂
Ἰταλίαν	50	54 ¹ / ₂
Ἰσπανίαν	77	81
Κάτω Χώρας	71 ¹ / ₂	75 ¹ / ₂
Μεγάλην Βρεττανίαν	91	95
Μελίτην	82 ¹ / ₂	87
Μαυροβούνιον	46	50 ¹ / ₂
Νορβηγίαν	85 ¹ / ₂	90
Πορτογαλίαν	82 ¹ / ₂	87
Ρωμουνίαν	51	55 ¹ / ₂
Ρωσίαν Εὐρωπαϊκὴν	85 ¹ / ₂	90
Σερβίαν	46	50 ¹ / ₂
Σουηδίαν	75 ¹ / ₂	80

Ὀδ. Χίου Λαρίσης

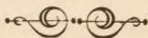
Ὀδ. Χίου Λαρίσης

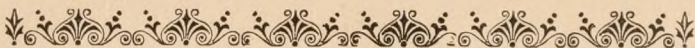
Τουρκίαν Εὐρωπαϊκὴν	45 ¹ / ₂	33	50	37 ¹ / ₂
" Ἀσιατικὴν	45 ¹ / ₂	45 ¹ / ₂	50	50
Χίον, Κρήτην καὶ λοιπὰς	45 ¹ / ₂	45 ¹ / ₂	50	50
νήσους Ἀρχιπελάγους	45 ¹ / ₂	45 ¹ / ₂	50	50

Τιμολόγιον Διεθνές

διὰ τὰ ἑκτὸς τῆς Εὐρώπης Κράτη.

	Ἦ Οδ. Ζακύνθου ἢ Σύρου-Κρήτης	Ἦ Οδ. Ζακύνθου Ἦ Οτράντ. Μελίτ.	Ἦ Οδὸς Κατερίνης
Διὰ			
Ἀλεξάνδρειαν	1.53 ¹ / ₂	2.16	1.66
Βρετταν. Ἰνδίας	6.25		5.62 ¹ / ₂
Κίνα (Πεκῖνον)	13.12 ¹ / ₂		
Ἰαπωνίαν	16.69		
Καλιφορνίαν		2.47 ¹ / ₂	2.53 ¹ / ₂
Καναδᾶν		1.66	1.72
Οὐασιγκτῶνα (Ἦν.Πολ.)		2.47 ¹ / ₂	2.53 ¹ / ₂
Νέαν Ὑόρκην (Ἦν.Πολ.)		1.66	1.72
Πανάμα ἰσθμὸν		6.41	6.47
Ρίον Ἰανέϊριον (Βραζιλίας)		13.28 ¹ / ₂	13.34 ¹ / ₂
Ἀργεντινὴν Δημοκρατίαν		11.85	11.91
Αὐστραλίαν μεσημβρινήν	14.25		
» δυτικὴν	14.37 ¹ / ₂		

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ
ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΖΩΟΙΣ

Ο ΥΔΕΙΣ άγνοεῖ σήμερον ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν ζῶων ὡς ὀργανισμῶν ὑπὸ ἀνατομικὴν καὶ φυσιολογικὴν ἔ-ποψιν, καὶ ἐν γένει ἡ ἔρευνα τῆς βιολογίας αὐτῶν, τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς ἀνθρωπί-νης φύσεως ὑπὸ πλείστας ὅσας ὀψεις αὐτῆς, εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ἀνθρώπου ὡς ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ.

Ὁ Buffon λίαν ὀρθῶς εἶπεν ὅτι, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἐν τῷ κόσμῳ τὰ ζῶα, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις θὰ ἦτο ἔτι μᾶλ-λον ἀκατανόητος.

Τὰ ζῶα ἔχουσιν ἀνάλογα ἢ ὅμοια ὄργανα πρὸς τὰ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰς αὐτὰς λειτουργίας· αἱ παθολογικαὶ αὐ-τῶν ἀλλοιώσεις εἶνε ὅμοιαι καὶ ὑπόκεινται πολλάκις εἰς τὰς αὐτὰς νόσους ἢ εἰς τὰς αὐτὰς ἢ ἀναλόγους ἐπιδημίας καὶ μολυσματικὰς νόσους. Ἡ θεραπευτικὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐς-ηρίχθη ἐπὶ τῶν πειραμάτων ἐπὶ ζῶων πρὸς κατανόησιν τῆς ἐπιδράσεως διαφόρων φαρμάκων ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, καὶ ἐν γένει ἡ γνῶσις πλείστων ὅσων φαινο-μένων ὑλικῶν καὶ δυναμικῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐκτῆθη ἐκ τοῦ πειραματισμοῦ καὶ τῶν παρατηρήσεων ἐπὶ τῶν ζῶων.

Τὰ ζῶα ὡς ἔχοντα ἐπίσης καὶ νευρικὸν σύστημα, ἐν πολλοῖς μάλιστα ὅμοιον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν πρὸς τὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε κατ' ἀνάγκην πε-προικισμένα ὑπὸ τῶν αὐτῶν ταῖς τοῦ ἀνθρώπου ὁλως

ειδικῆς τάξεως ἰδιοτήτων ἐκείνων, αἵτινες συλλήβδην καλοῦνται *ψυχικά*. Ἡ μνήμη, ἡ κρίσις, τὰ πάθη, καὶ τὰ διάφορα αἰσθήματα οἷον τὸ μητρικὸν φίλτρον, ἡ ἀφοσίωσις, ὁ ἔρως, ἡ ὀργή, τὸ μῖσος, ἡ πλεονεξία, ἡ πανουργία, ἡ ὑπερηφάνεια, ἡ συμπάθεια, ἡ τάσις πρὸς καταστροφὴν, πρὸς κλοπὴν, πρὸς αὐτοσυντήρησιν, ἡ εὐγνωμοσύνη, ἡ ζηλοτυπία, ἡ φιλαρέσκεια, ἡ ἐκδίκησις, κτλ. πάντα ταῦτα ὑπάρχουσι παρὰ τοῖς ζώοις ὡς καὶ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Ὅθεν πρὸς σπουδὴν καὶ ἔρευναν τῆς ἠθικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου δεόν νὰ ἀκολουθήσῃ τις τὴν αὐτὴν μέθοδον, ἣν ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω ἠκολούθησεν ἡ ἐπιστήμη προκειμένου περὶ τῆς κατανοήσεως διαφόρων ἄλλων φαινομένων τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, ἥτοι νὰ μελετήσῃ καὶ παρατηρήσῃ τὴν ἠθικὴν τῶν ζώων διὰ νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ κάλλιον φαινόμενά τινα ἠθικὰ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ.

Δὲν ἐνθυμούμεθα ποῶς συγγραφεὺς εἶπεν ὅτι ἡ ἠθικὴ τῶν λύκων δύναται νὰ διαφωτίσῃ πολλὰ ζητήματα τῆς ἠθικῆς τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἐν τούτοις ἔνεκα παραδόξου ἀσυνεπειᾶς, ἐξ ἐκείνων αἵτινες συχνάκις ἀπαντῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ὁ παραλληλισμὸς τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ἠθικὰ φαινόμενα ἔπαυσεν ἀποτόμως ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τῆς συγκριτικῆς ἐρεῦνης καὶ μελέτης, ἐξ ἧς ἐκτῆθησαν τοσαῦται ἄλλαι σπουδαῖαι καὶ πολύτιμοι γνώσεις περὶ ἄλλης τάξεως φαινομένων τοῦ ἀνθρώπου !

Ὡς κυριώτατος λόγος τῆς ἀσυνεπειᾶς ταύτης ὑπῆρξαν αἱ φιλοσοφικαὶ ἰδέαι σχολῶν τινων, καθ' ἃς ὑπεστηρίζετο ὅτι ἄβυσσος χωρίζει τὴν ἠθικὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς ἠθικῆς τῶν ζώων. Εὐτυχῶς ὁμως ἡ ἐπίδρασις τῶν ἰδεῶν τούτων δὲν ἐξετάθη ἐφ' ὅλων τῶν πνευμάτων.

εὐρέθησαν δὲ λίαν διακεκριμένοι ἄνδρες, οἱοι ὁ Buffon, Gall, Condillac, Bonnet, Leroy, Darwin, Pierquin, καὶ ἄλλοι τινές, εὐάριθμοι ἐν ἀρχῇ, πάσχοντες ἀνίατον βαρηκοΐαν καὶ κώφωσιν εἰς τοὺς λόγους τῶν πολυαριθμῶν φιλοσόφων καὶ ἡθικολόγων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, οἵτινες ἐκήρυττον αὐτοὺς ὡς ἀπὸ τρίποδος καὶ ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν ἀναγνωστηρίων χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἰδεῖν ἴσως ἐν τῷ βίῳ αὐτῶν οὔτε καὶ ἐν κέρας βορὸς ἢ οὐρὰν ἀλώπεκος, καὶ τῶν ὁποίων — οὐχὶ ὀλίγων — ἡ ἡθικὴ δὲν ἦτο βεβαίως ἀνωτέρα τῆς τῶν λύκων.

Ἦδη εὐτυχῶς σὺν τῇ προόδῳ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῇ τάσει τῶν πνευμάτων πρὸς κτήσιν θετικῶν γνώσεων διὰ τῆς ἀμέσου καὶ ἐκ τοῦ πλησίον παρατηρήσεως τῶν πάσης τάξεως φαινομένων τῆς ζωῆς καὶ τῆς φύσεως, τίθενται κατὰ μέρος πλεῖσται ὅσαι προλήψεις, αἵτινες πάντοτε καὶ ἀνέκαθεν ἐχρησίμευσαν ὡς πέδη τῆς ἀληθείας καὶ τῆς προόδου. Ὅθεν ἦτο φυσικόν, ἀρθριστῶν ἀπαξ τῶν προλήψεων περὶ ἀνθρώπου ὡς ἡθικοῦ ὄντος, δι' ἰδιαιτέρων ὅλως νόμων πλασθέντος δῆθεν κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, ὡς διετείνοντο ἡθικολόγοι τινές, ὅπως ἐπικρατήσωσι σὺν τῷ χρόνῳ αἱ ἰδέαι τῶν προπορευομένων σκαπανέων τῆς προόδου ἀνδρῶν, καὶ τεθῇ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ θέσει ἵνα ἐξετασθῇ διὰ τῆς αὐτῆς συγκριτικῆς μεθόδου, δι' ἧς καὶ τὰ ἄλλα ποικίλα διαφόρου φύσεως φαινόμενα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐντεῦθεν ἡ γενικὴ σχεδὸν παραδοχὴ σήμερον τῆς συγκριτικῆς ψυχολογίας ὡς κλάδου βοήθητικῆς τῆς ἐπιστήμης περὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ προσοχὴ ἐστράφη πρὸς τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τῶν ζώων, ἐκ τῆς μελέτης δὲ καὶ ἀναλύσεως τῶν πράξεων αὐτῶν, αἵτινες πρόκεινται πάντοτε στοιχειώδεις, φυσικαί, γυμναί, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἄνω οὐδενὸς περικαλύμματος, δι' οὗ περιβάλλ-

λουσι ἐνίας τοῦλάχιστον τούτων παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ διάφοροι λόγοι ἐφευρισκόμενοι ὑπὸ τοῦ λεπτυνθέντος λογικοῦ αὐτοῦ, διδάσκεται τις καὶ διαφωτίζεται περὶ πολλῶν ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ἡθικὴν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πείθεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ἐλατηρίων, τὰ ὅποια κινοῦσι καὶ τὰ ζῶα καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς αὐτὰς πράξεις, καλὰς ἢ κακὰς.

Ὡς ἐκ τοῦ στενοῦ χώρου ἐνταῦθα θέλομεν περιορισθῆ ἁπλῶς ὅπως ἐκθέσωμεν τὰ ἐλατήρια ταῦτα καὶ παραλληλίσωμεν συντόμως τὰς ἐξ αὐτῶν ἐγκληματικὰς πράξεις τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ προβῶμεν εἰς ἐκτεταμένην μελέτην καὶ ἀνάλυσιν, οἷαν τῶν ἄπαιτεῖ τοιαύτης φύσεως ζήτημα.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ἃς εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῶν σχέσεων, ἃς ἐγκατέστησαν ἄλλοτε οἱ νόμοι κατὰ τὰς διαφόρους κοινωνίας μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων.

Παραλαμβάνομεν τὰς πληροφορίας ταύτας παρὰ τοῦ ἐν Λυὼν καθηγητοῦ κ. Lacassagne, ὅστις ἠρύσθη ταύτας ἐκ τινων σημειώσεων τοῦ Cornevin, καθηγητοῦ τῆς ζωοτεχνίας ἐν Λυὼν.

Βεβαίως, λέγει, ὁ κ. Lacassagne αἱ ἰδέαι, ὁ κοινὸς ὀρθὸς λόγος καὶ αἱ εἰδωλολατρικαὶ ἔξεις τῶν ἀρχαίων λαῶν δὲν ἐπέτρεπον εἰς αὐτοὺς νὰ ὑψωθῶσιν εἰς μεταφυσικὰς λεπτολογίας, καὶ ἐνστίκτως δὲ ἐν τῇ ἀπλότητι αὐτῶν καὶ τῷ φυσικῷ πνεύματι τῆς δικαιοσύνης μεμιγμένῳ μετ' ἀγαθότητός τινος καὶ ἀπλοϊκότητος ὑπέβαλλον εἰς τὸν αὐτὸν ποινικὸν νόμον ἐξ ἴσου τὰ βλάπτοντα τὸν ἄνθρωπον ζῶα, ὡς ἐγκληματοῦντα, ὡς καὶ τοὺς ἐγκληματίας ἀνθρώπους. Τοῦτο ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸν μεσαῖωνα καὶ ἐνιαχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Παρὰ τοῖς εἰδωλολάτραις λαοῖς τὰ ζῶα ἐθεωροῦντο

ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀνθρώπου· ὁ θάνατος αὐτῶν ἦτο πένθος διὰ μίαν οἰκογένειαν, αἱ δὲ κακαὶ πράξεις των κατὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐτιμωροῦντο αὐστηρῶς. Ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Αἰγύπτῳ ὅταν ἀπέθνησκειν ἐν οἰκίᾳ τινὶ μία γαλῆ, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἐξύριζον τὰς ὀφρῦς αὐτῶν· ὅταν δὲ ἀπέθνησκειν εἰς κύων, ἐξύριζον ὅλον τὸ σῶμα. Κατὰ τὸν μεσαῖωνα τὰ ζῶα ἐλάμβανον μέρος εἰς τινὰς θρησκευτικὰς πομπάς, ὡς καὶ εἰς τινὰς ἐορτὰς τῶν βασιλέων.

Ἐν θρησκευτικῇ τινι πομπῇ ἐν Reims τῆς Γαλλίας οἱ ἱερεῖς βαδίζοντες εἰς δύο στίχους διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐκράτουν τὸν σταυρὸν καὶ διὰ τῆς ἄλλης ἔσυρον ὀπισθεν αὐτῶν διὰ ταινίας δεδεμένην μαινίδα (κοινῶς *ρέγκα*, εἶδος ἰχθύος). Ἐκαστος ἱερεὺς ἐφρόντιζεν ὅπως ποδοπατήσῃ τὸν πρὸ αὐτοῦ συρόμενον ἰχθύν, σῶσῃ δὲ τὸν ἰδικόν του ὀπισθεν.

Ἐν Παρισίοις περιέφερον ἐν θρησκευτικῇ τινι τελετῇ μίαν ἀλώπεκα. Τὸ πονηρὸν τοῦτο ζῶον περιβεβλημένον ἱερατικὰ ἄμφια καὶ φέρον ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχιερατικὴν μίτραν ἐπορεύετο πρὸς μεγίστην ἐκπληξίν του μεταξὺ τοῦ κλήρου· ἔθετον δὲ εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὀρνιθας, αἵτινες συχνάκις ἐγίνοντο ἀφορμὴ ὅπως ἡ ἀλώπηξ λησμονήσῃ πρὸς στιγμὴν τὰ εὐσεβῆ καὶ θρησκευτικὰ αὐτῆς καθήκοντα. Φίλιππος ὁ Ὁραῖος ἠρέσκετο λίαν εἰς τὴν θρησκευτικὴν ταύτην τελετὴν. Πρὸ ὀλίγων δ' ἔτι ἐτῶν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῶν ἀπόκρεων ἐν Παρισίοις περιήγετο ὁ παχὺς βοῦς (*Fête du boeuf gras*), τελευταῖον καὶ τοῦτο ἔχνος τῶν ἐκλειψασῶν σχεδὸν ἀρχαίων εἰδωλοατρικῶν ἐορτῶν.

Ὑπῆρχον δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ τοιοῦτου εἶδους ἐορταὶ μαρτυροῦσαι τὴν σχέσιν καὶ ἀναστροφὴν τῶν ζώων μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἂν τὰ ζῶα εἶχον δικαιώματά τινὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων, εἶχον ἐπίσης καὶ

καθήκοντα ἀπέναντι ταύτης, ἡ παράβασις τῶν ὁποίων ἐτιμωρεῖτο αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Εἰς νόμος τοῦ Μωϋσέως λέγει : ("Εξοδος, κεφ. XXI). «'Εάν εἷς βοὺς φρονεύσῃ ἄνθρωπον διὰ τῶν κεράτων του, τότε λιθοβολεῖται καὶ οὐδεὶς τρώγει ἐκ τοῦ κρέατος του· ἐάν δὲ ὁ κύριος τοῦ βοὸς εἶχεν εἰδοποιηθῇ περὶ τῶν ἐπικινδύνων τοῦ ζώου αὐτοῦ τάσεων, συμβῇ δέ, ἕνεκα τῆς παραμελήσεως τοῦ κυρίου πρὸς περιορισμὸν τοῦ ζώου μέτρων, θάνατος ἀνθρώπου, τότε ὁ μὲν βοὺς λιθοβολεῖται, ὁ δὲ κύριός του καταδικάζεται εἰς θάνατον».

Πόσον ἀναγκαῖος εἶνε ἀνάλογός τις νόμος διὰ τοὺς καρραγωγεῖς καὶ ἀμαξηλάτας τῶν Ἀθηναίων !

Τὸ Λευϊτικὸν ἀναφέρει ὅτι μία φορβὰς, εἷς ὄνος καὶ μία αἶξ κατεδικάσθησαν εἰς τὸν διὰ τοῦ πυρὸς θάνατον, διότι ἐγένοντο πρόξενοι θανάτου ἀνθρώπων.

Ὁ Κολλουμέλας καὶ ὁ Βαρρώνιος ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ῥωμαῖοι ἐτιμῶρουν διὰ θανάτου πάντα ἄνθρωπον, ὅστις ἐφόνευε βοῦν, τὸν ὅποῖον ἐθεώρουν ὡς σύντροφον τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Ἀρχεῖς καθήλουν ἐπὶ δένδρου τοὺς λέοντας ἐκείνους, οἵτινες ἐφόνευον τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἄλλων λεόντων.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐνῆγον εἰς τὸ δικαστήριον πάντα τὰ ἐγκληματοῦντα ζῶα ἢ προξενοῦντα καταστροφὰς ἐν τῇ χώρᾳ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν Φραγκίσκου τοῦ Α΄ διώριζον καὶ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ζώων· ἀναφέρεται μία τοιαύτη δίκη, καθ' ἣν ὑπερησπίσθη δικηγόρος τις τὰς κάμπας καὶ τοὺς ἀρουραίους μῦς, οἵτινες εἶχον προξενήσει μεγάλαν καταστροφὰς εἰς τοὺς ἀγρούς. Οἱ χωρικοὶ παρίσταντο ὡς ἀντίδικοι.

Θὰ ᾔτο τῶνόντι περίεργον νὰ ἐγνωρίζομεν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ δικηγόρου ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν καμπῶν καὶ τῶν μυῶν· ὅπως δὴ ποτε ὁμῶς οἱ δικηγόροι

τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς οἱ τῆς σήμερον, φαίνεται ὅτι εἶχον εἰς μέγαν βαθμὸν ἀνεπτυγμένον τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἦσαν λίαν εὐγλωττοι ὥστε νὰ εὐρίσκωσιν εὐκόλως ἐπιχειρήματα ὑπὲρ παρομοίων δικαίων ὑποθέσεων. Οὐχ ἥττον ἐκ τῶν ἀρχείων τῆς δίκης ἐκείνης φαίνεται ὅτι ἡ εὐγλωττία τοῦ δικηγόρου δὲν ἡδυνήθη νὰ σώσῃ τὰς κάμπας καὶ τοὺς μῦς ἀπὸ τῆς εἰς θάνατον καταδίκης καὶ τοῦ ἀφορισμοῦ.

Εἰς δικαστῆς ἐν Troyes τῆς Γαλλίας, ὀνόματι Ἰωάννης Μίλων, ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν τῇ 9 Ἰουλίου 1516 : « Ἀκούσαντες τοὺς χωρικοὺς τῆς Βιλλενόθης, διεξελθόντες τὴν δικογραφίαν καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ **δύο** ἐνδιαφερόμενα μέρη . . . Διὰ ταῦτα ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν ὅπως αἱ *Κάμπαι* ἀποσυρθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἀγροὺς ἐντὸς ἐξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς σήμερον ἐν περιπτώσει παρακοῆς, τὰς κηρύττομεν κατηραμένας καὶ ἀφωρισμένας. »

Ἀπὸ τοῦ 1120-1741 ὀγδοήκοτα τοιαῦτα καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν ἐν Γαλλίᾳ κατὰ παντὸς εἶδους ζώων· ἀπὸ τοῦ ὄνου μέχρι τῶν ἀκρίδων.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἰς τὰ γεγονότα ταῦτα εἶνε καὶ τοῦτο, ὅτι ἐθεώρουν τιμωρητέας μόνον τὰς πράξεις ἐκείνας τῶν ζώων, ὅσαι ἐπροξένουν βλάβην εἰς ἕνα ἄνθρωπον ἢ εἰς τὴν κοινωνίαν, οὐχὶ δὲ τὰς βλαβεράς πράξεις τῶν ζώων κατ' ἀλλήλων. Εἰς τὰς τελευταίας ταύτας δὲν ἐδίδετο ἠθικὴ σημασία, διὸ καὶ οὐδεμία προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, αἱ δὲ παρατηρήσεις πάντοτε ὑπῆρξαν εὐάριθμοι καὶ ἀτελεῖς ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὑπὸ ὀλίγων ἀνδρῶν, οἵτινες εἶχον ἀρχίσει ἀπὸ φιλοσοφικτέρας ἀπόψεως νὰ μελετῶσι πάσας ἐν γένει τὰς πράξεις τῶν ζώων εἴτε κατ' ἀλλήλων εἴτε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐπ' ἐσχάτων ἰδίως τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξητάσθη καὶ

ἐξετάζεται μεθ' ὅλης τῆς ἐπιστημονικῆς λεπτότητος καὶ αὐστηρότητος Ἡ συγκριτικὴ μελέτη ἐγκληματικῶν τινων πράξεων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων κατέστη τῶντι λίαν διδακτικὴ, πλὴν τῶν ἄλλων δὲ ὠφελειῶν, κατέρριψε καὶ τὰς ἐσφαλμένας ἐκείνας φιλοσοφικῶν τινων καὶ θεοκρατικῶν συστημάτων ιδέας, καθ' ἃς ὁ ἄνθρωπος ὡς ἠθικὸν ὄν ἐχωρίζετο δι' ἀβύσσου ἀπὸ τῶν ζώων ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην θεωρουμένων.

Τιθεμένου κατὰ μέρος τοῦ ταρτουφισμοῦ καὶ τοῦ γελοίου ἐγωϊσμοῦ τῶν ἀνθρώπων, ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ εὐρεθῇ εἰς ὅστις θὰ δυνηθῇ νὰ ὑποστηρίξῃ σπουδαίως ὅτι τὰ ἀνθρώπινα αἰσθήματα εἶνε εὐγενέστερα, τρυφερώτερα καὶ πλειότερα τῶν αἰσθημάτων τῶν ζώων συλλήβδην, καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ συνόλῳ εἶνε ἠθικώτεροι αὐτῶν. Ἡ ἀναπτυχθεῖσα διάνοια παρὰ τῷ ἄνθρωπῳ χρησιμεύει πολλάκις πρὸς διαστροφὴν ἢ ἐξασθένησιν τῶν αἰσθημάτων, πολλαπλασιάσασα δὲ τὰς ἀνάγκας καὶ ἐπομένως τὰ συμφέροντα τῶν ἀνθρώπων, ἠϋξήσε καὶ τὰς αἰτίας τῆς συγκρούσεως, ἥτοι τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, ἐνῶ παρὰ τοῖς ζώοις, ὀλίγον ἰσχύοντος τοῦ παράγοντος τούτου, τὰ αἰσθήματα διαμένουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν φυσικῇ ἐντάσει, οἷαν προσδιορίζει ἡ φύσις.

Ἄς ἐξετάσωμεν νῦν τὰ ἐλατήρια, δι' ὧν ἄγονται τὰ ζῶα, ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς πράξεις. Αἱ θεμελιώδεις αἰτίαι αἱ ὠθοῦσαι τὰ ὄντα εἰς τὸν ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνα καὶ γινόμεναι πρόξενoi τῶν γνώσεων, τῆς πείρας καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν εἶνε: 1^{ον} τὸ ἔνστικτον πρὸς ζήτησιν τροφῆς. 2^{ον} τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντηρησεως διὰ τῶν διαφορῶν μέσων πρὸς προφύλαξιν τῆς ζωῆς. 3^{ον} τὸ ἔνστικτον τοῦ ἔρωτος.

Εἰς ταῦτα συμπαρομαρτοῦσι καὶ ἄλλα αὐτοφυῆ ἢ ἐπικτήτα ἐνστικτα ἢ ἠθικὰ ἰδιότητες, οἷα εἶνε τὰ ἐν-

στικτα τοῦ μητρικοῦ φίλτρου, τῆς κοινωνικότητος, τοῦ καταστρέφειν, τοῦ ἐγῴσμοῦ, μετὰ τῶν διαφόρων ἄλλων παθῶν, οἷα εἶνε ἡ ὀργή, τὸ μῖσος, ἡ ζηλοτυπία, ἡ ματαιοδοξία, ἡ λύπη, ἡ χαρά, ὁ φόβος κτλ. Πάντα δὲ ταῦτα ὑπάρχουσι παρὰ τε τοῖς ζώοις καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, διότι, ὡς εἶπε καὶ ὁ Gall, τὸ ζῶον καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶνε οὕτως ὀργανισμένοι ὥστε τὰ πράγματα καὶ τὰ συμβάντα τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ὀφείλουσι, ἀναλόγως τοῦ εἶδους αὐτῶν, νὰ προξενῶσιν χαρὰν ἢ λύπην, ἀποστροφὴν ἢ ἀγάπην ἢ τρόμον, κτλ.

Μελετήσωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἐκ τῆς ὑπερβολῆς καὶ τῆς μεγάλης ἐντάσεως τῶν ἐνστικτῶν τούτων καὶ τῶν παθῶν διαπραττομένας βλαβεράς πράξεις τῶν ζώων πρὸς βλάβην ἄλλων ζώων τοῦ αὐτοῦ εἶδους, τὰς ὁμοίας τῶν ὁποίων ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων χαρακτηρίζομεν ὡς ἐγκλήματα.

1ον Ἐγκληματικαὶ ἢ ἐπιλήψιμοι πράξεις τῶν ζώων διαπραττόμεναι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐνστικτοῦ τῆς διατροφῆς.

Ὅταν πεινᾷ τὸ ζῶον, ζητεῖ νὰ κορέσῃ τὴν πεῖναν του καταστρέφον ἄλλο ζῶον ἢ τὸν ἄνθρωπον· τοῦτ' αὐτὸ πράττει καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἀλλ' ἡ πράξις αὕτη δὲν θεωρεῖται ἐγκλημα, διότι εἶναι φυσικὴ ἀνάγκη ἀπαραίτητος ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς φύσεως. Ἄν τοῦτο ἐθεωρεῖτο ὡς ἐγκλημα, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἦτο ὁ φοβερώτερος κακοῦργος, ὡς φονεύων καθ' ἐκάστην πλειοτέρας ὑπάρξεις. Συμβαίνουσιν ὅμως ἐν καιρῷ τῆς πείνης ἄλλαι ἀνήθικοι καὶ ἐπιλήψιμοι πράξεις παρὰ τοῖς ζώοις : οἷον ἡ κλοπή. Ἐν τοῖς σταύλοις ἢ θηριοτροφείοις τὸ κλέπτειν ἀμοιβαίως τὴν τροφὴν εἶνε σύνηθες εἰς τὰ ζῶα, διὸ καὶ λαμβάνονται διάφορα μέτρα πρὸς ἄρσιν τῶν ἀτόπων τούτων. Πολλὰ ζῶα διδαχθέντα ἐκ τῆς πείρας

ἐσυνείθισαν νὰ κρύπτωσι μέρος τῆς τροφῆς διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον· ἐντεῦθεν ἀνεπτύχθη τὸ αἶσθημα τῆς πλεονεξίας καὶ φειδωλίας, ἐξ οὗ νέα ἀφορμὴ κλοπῶν καὶ συγκρούσεων· εἰς τινὰ ἄτομα ἀναπτύσσεται εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν τὸ ἐνστικτον τοῦτο καὶ δικαιωνίζεται εἴτα κληρονομικῶς, ἐξ οὗ προκύπτει τάξις τις ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ζώων ἀπὸ τῆς ληστείας ἀποζώντων. Ὁ Büchner ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν μελισσῶν ἄτομα ἢ ὀλόκληροι συμμορίαι ληστρικαί, αἵτινες ἐν σώματι προσβάλλουσι ξένας κυψέλας καὶ ἀπάγουσι μετὰ κρατερὰν μάχην τὰ προϊόντα αὐτῶν εἰς τὰς ἰδίας κυψέλας. Ἐπίσης παρατηρήθη ὅτι καὶ ἄτομά τινα προσπαθοῦσι διὰ δόλου νὰ εἰσέλθωσιν εἰς ξένην κυψέλην καὶ νὰ τρώγωσι χωρὶς νὰ ἐργάζωνται. Ἐὰν τὸ πείραγμα ἐπιτύχῃ ἅπαξ, ἐπανερχονται πάλιν, πολλάκις ἐν συνοδείᾳ καὶ ἄλλων, καὶ οὕτω βαθμηδὸν ἀποστρεφόμενα τὴν ἐργασίαν μεταβάλλονται εἰς τελείους κλέπτας. Τὰς τοιαύτας μάλιστα τάσεις μελισσῶν τινῶν δύναται τις νὰ ὑποθάλῃ καὶ δι' ἰδιαιτέρας τινὸς τροφῆς συνισταμένης εἰς ἀνάμιξιν τοῦ μέλιτος μετὰ οἶνοπνεύματος.

Εἶνε γνωστὸν ἐπίσης ὅτι γαλαῖτινες διέρχονται ὅλον τὸν βίον αὐτῶν διὰ σειρᾶς ληστρικῶν κατορθωμάτων πολλάκις τολμηρῶν καὶ ἀξιοθαυμάστων διὰ τὴν ἐπιτηδειότητά. Γνωστότερον ἐπίσης εἶνε ὅτι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ κλοπή, ἡ ληστεία καὶ ἅπασαι αἱ συμπαρομαρτοῦσαι ταύταις πράξεις οὐδὲν ἄλλο ἐλαττήριον ἔχουσιν ἢ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τροφῆς καὶ τῆς ταύτης κατ' ἀνάγκην παρακολουθοῦσης εὐημερίας παντὸς εἶδους.

2ον Ἐγκληματικαὶ ἢ ἐπιλήψιμοι πράξεις τῶν ζώων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐνστικτου τοῦ ἔρωτος.

Ὁ ἔρως παρὰ τε τοῖς ζώοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶνε ἡ μεγαλύτερα ἀφορμὴ εἰς ἐγκλήματα καὶ διαφόρους ἐπιληψίμους πράξεις. Ἐν τῇ ἐποχῇ τῶν ἐρώτων τῶν ζώων

δίδονται αἱ κρατερώτεραι καὶ αἱματηραὶ μάχαι. Οἱ ἄρρενες ἀλληλοκτονοῦνται πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ θήλεος· ὁ νικητὴς γίνεται σύζυγος καὶ συζῇ μετὰ τοῦ θήλεος πολλάκις διὰ βίου καὶ ἄλλοτε μόνον μέχρι τοῦ τοκετοῦ τῆς συζύγου του· εἰς τὸ διάστημα δὲ τῆς κυοφορίας τὰ θήλεα, τῶν λύκων ἢ τῆς τίγρεως π.χ., γίνονται ἄγρια, μᾶλλον ἐπίφοβα εἰς τὰ λοιπὰ τῶν ζώων καὶ δραστηριότερα πρὸς προμήθειαν τροφῆς, ἐξ οὗ αἱ ἀφορμαὶ τῶν συγκρούσεων πολλαπλασιάζονται. Διάφορα ζῶα, συνήθως φιλήσυχα, γίνονται λίαν ἐπικίνδυνα καὶ μάχιμα. Οἱ ταῦροι, οἱ τράγοι, οἱ ἵπποι, οἱ χοῖροι, οἱ κύνες, αἱ γαλαῖ, οἱ ἀλέκτορες, καὶ αὐταὶ αἱ περιστεραι καὶ τὰ πτηνάρια μεταβάλλονται εἰς ἱππότας τοῦ μεσαίωνος καὶ πολεμοῦσι μετὰ θάρρους ἁνωτέρου τοῦ ἀνθρώπου πρὸς κατοχὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς λατρείας των.

Περὶ τὸν ἔρωτα, ὡς ἀστέρα πρώτου μεγέθους ἐν τῷ αἰσθηματικῷ κόσμῳ, περιστρέφονται ὡς δορυφόροι διάφορα ἄλλα πάθη, οἷα ἡ ζηλοτυπία, τὸ μίσος, ἡ ὀργή, ὁ ἐγωϊσμός, ἡ φιλαρέσκεια καὶ διαφοραὶ ἄλλαι ψυχικαὶ καταστάσεις, καὶ πολλαπλασιάζονται οὕτω αἱ αἰτίαι τῶν βιαίων καὶ ἐπιληψίμων πράξεων τῶν ζώων κατ' ἀλλήλων ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐνίοτε συμβαίνουν παρὰ τισι τῶν ζώων, παρ' οἷς ὁ γάμος λαμβάνει ἠθικώτατον χαρακτῆρα, βιασμοὶ καὶ ἀπαγωγαί. Ὁ Gall ἀναφέρει ἐν τοιοῦτον παράδειγμα: "Ἄρρην τις περιστερὰ ἦτο πιστὸς σύζυγος τῆς συντρόφου του οὐδέποτε συγκατανεύσας μεθ' ὅλας τὰς ἀποπείρας τοῦ κτηνοτρόφου νὰ ἔλθῃ εἰς σχέσεις μετ' ἄλλης θηλείας· τοῦναντίον δὲ ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ ὑπῆρχεν ἄρρην τις, ὅστις ὑπεισῆρχετο εἰς ἄλλους περιστερεῶνας καὶ διὰ τῆς βίας κατέκτα τὰς θηλείας, τὰς ὁποίας εἶτα καὶ ἀπῆγε μεθ' ἑαυτοῦ. Ἐν Βιέννῃ τῆς Γαλλίας

ὅλοι οἱ συντηροῦντες περιστερὰς γνωρίζουσιν ὅτι ὑπάρχει εἰδὸς τι περιστερῶν, ὧν οἱ ἄρρενες χρησιμεύουσι ὅπως κλέπτωσι τὰς θηλείας τῶν περιστερῶν τῶν γειτονιῶν. Ἀφαιροῦσιν ἐν πρώτοις ἀπὸ τῶν θηλέων τοὺς μᾶλλον ζωηροὺς ἄρρενας· οὗτοι τότε ἀρχίζουσι τὰς ἐκδρομὰς πρὸς τὰς γειτονίας καὶ ἀρπάζουσι διὰ τῆς βίας ἢ σαγηνεύουσι διὰ τῶν προτερημάτων αὐτῶν τὰς ξένας θηλείας, τὰς ὁποίας καὶ ἀπάγουσιν εἴτα. Οἱ πιστοὶ τότε πρώην σύζυγοι ἀκολουθοῦσιν αὐτὰς καὶ οὕτω ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ὁ ἰδιοκτῆτης βλέπει κενούμενον τὸν περιστερεῶνά του, ἐὰν δὲν προσέχη νὰ φονεύσῃ τοὺς ἀπαγωγεῖς τῶν θηλέων περιστερῶν του, ὧν ἐν γένει ἡ συζυγικὴ πίστις δὲν εἶνε πολὺ ἀνωτέρα τῶν θηλέων τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους.

Εἰς πολλὰ ζῶα μεταξὺ τῶν δύο γενῶν μετὰ τοῦ ἔρωτος ἐπικρατεῖ καὶ ἡ ἠθικὴ, ἀναπτύσσεται δὲ καὶ ἀμοιβαία μεγίστη ἀφοσίωσις καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ ἡ ζηλοτυπία.

Εἰς τὰ εἶδη τῶν ζώων τὰ ἔχοντα τοιαῦτα ἦθη εὐρίσκονται καὶ ἄτομά τινα, ἀπαραλλάκτως ὡς ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων, τὰ ὅποια δὲν σέβονται τὰ ἦθη ταῦτα, ἀλλὰ παραβιάζουσιν αὐτὰ καὶ γίνονται πρόξενα διαπληκτισμῶν καὶ φόνων καὶ παντοίου εἴδους συγκινήσεων καὶ ταραχῶν.

Ἐν γένει δὲ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐνστίκτου τοῦ ἔρωτος διὰ τὸν μέγαν κλονισμόν πάντων τῶν παθῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων καὶ τὰς εὐρείας κινήσεις τῆς ψυχῆς, τὰ ζῶα ἄγονται εἰς πράξεις βλαβεράς κατ' ἀλλήλων. Εἶνε ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ;

Καὶ τί δὲν ἐγένετο ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἐνστίκτου τούτου ἐν ταῖς κοινωνίαις τῶν ἀνθρώπων; Ὅπόσοι φόνοι, δολοφονίαι, βιασμοί, ἀπαγωγαί, κλοπαί, πόλεμοι, ἀν-

τεκδικήσεις, ἐμπρησμοί, ἀπάται, πλαστογραφίαι καὶ παντοίου εἶδους μάστιγες κατηνέχθησαν κατὰ τῶν νώτων τῆς κοινωνίας χάριν τῆς γυναικός! Πόσοι δὲν ἐπραξαν παρακεκινδυνευμένως πράξεις πόσοι δὲν κατεστράφησαν, πόσοι δὲν ἐγκατέλειψαν ἐστίαν καὶ γονεῖς, πόσοι δὲν ὑπερέβησαν ὄρη καὶ διέπλευσαν θαλάσσας, πόσοι δὲν ἀνῆλθον εἰς ἀνώτερα ἀξιώματα ἢ προσεπορίσθησαν θέσεις πρὸς σιτισμόν· ποῖος δὲν διέπραξεν ἀνήθικον πρᾶξιν, καὶ ποῖος δὲν ἔγεινεν εἰς τὸ 20 ἔτος τῆς ἡλικίας του ποιητής! Αἱ Μοῦσαι προσβάλλονται καὶ κακοποιοῦνται ἰδίως ὑπὸ τῆς ἡλικίας ταύτης τῆς παραγούσης κατ' ἀνάγκην τὸ εἶδος τῶν παροδικῶν ποιητῶν. Διότι ἡ ποίησις ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἔκφρασις τῆς ἐρωτικῆς ὁρμῆς διὰ στίχων.

3ον Ἑγκληματικαὶ πράξεις τῶν ζώων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐρστίκτου τοῦ καταστρέφειν.

Ὅταν τὸ ζῶον εὐρίσκη ἀντίξασιν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν πάθους τινὸς ἢ ἀνάγκης, τότε προσπαθεῖ νὰ ἄρῃ πᾶν κώλυμα διὰ τῆς βίας. Τοῦτο ἰδίως συμβαίνει κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐρώτων ἢ ἔνεκα πείνης, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνεκα ψυχικῆς τινος διαστροφῆς συνεπείᾳ μεγάλων φυσιολογικῶν λειτουργιῶν ἐπιφερουσῶν μεγάλας μεταβολὰς ἐν τῷ ὀργανισμῷ, ἐν καιρῷ π. χ. τῆς κύνσεως καὶ ἰδίως μετὰ τὸν τοκετόν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ πρὸς τὰ τέκνα φίλτρον παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν ζώων, κυρίως εἰς τὰ θήλαα, εἶνε εἰς μέγιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον. Ἐὰν π. χ. εἰς οἰκίαν τινά, ἔνθα ὑπάρχει φωλεὰ γερανῶν, συμβῇ πυρκαϊά, οἱ γονεῖς τῶν μικρῶν ὁρμῶσιν ἐντὸς τῶν φλογῶν ἵνα σώσωσιν αὐτὰ καὶ προτιμῶσι νὰ ἀπολεσθῶσι μᾶλλον ἢ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὴν τύχην των. Φορβάδες τινές, κύνες ἢ γαλαῖ κλέπτουσι τὰ μικρὰ τῶν ἄλλων θηλέων τοῦ εἶδους των ἵνα τὰ διατρέφωσι μὴ ἀρκοῦμεναι εἰς τὰ ἑαυτῶν τέκνα. Ἀλλὰ συμβαίνει πολ-

λάκεις ὅλως τὸ ἀντίστροφον· ἐγκαταλείπουνσι δηλαδή ἢ μεταφέρουνσι καὶ ἀφίνουσιν εἴτα εἰς ἀπομεμακρυσμένον μέρος τὰ μικρὰ αὐτῶν, ἢ δάκνουσιν αὐτὰ καὶ ἀποποιοῦνται ὅπως τὰ τρέφωσι ἢ καὶ ἐπὶ τέλους τὰ φονεύουνσι. Ἡ ψυχικὴ αὕτη διαστροφή συμβαίνει ἐνίοτε καὶ παρὰ τῇ γυναικί, ἣτις ἀποστρέφεται τὸ τέκνον αὐτῆς ἢ καὶ τὸ φονεύει ἀπαθῶς.

Ἀλλὰ ὑπάρχουνσι καὶ ἄτομά τινα εἰς διάφορα εἶδη ζῶων, παρ' οἷς ὑπάρχει τὸ ἐνστικτον τῆς καταστροφῆς ἐξ ἀπλῆς ἐπιθυμίας πρὸς τὸ καταστρέφειν ἄνευ οὐδενὸς ὠφελήματος. Τὰ ἄτομα ταῦτα κακουργοῦσιν ἀπλῶς διὰ νὰ κακουργήσωσιν. Ὁ Buffon ἀναφέρει περὶ τινων ἀκανθίδων (κοινῶς καναρίνι) λέγων ὅτι ὑπάρχουνσι ἄρρενά τινα ἐξ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα φονεύουνσι προσφερομένην τινὰ θήλειαν ὡς σύζυγον ἄνευ οὐδενὸς λόγου· ἢ τρώγουσι τὰ ὠὰ τῆς θηλείας, ἢ μόλις οἱ νεοσσοὶ αὐτῶν ἐκκολαφθῶσι τοὺς συλλαμβάνουνσι διὰ τοῦ ῥάμφους, τοὺς σύρουνσι κατὰ γῆς καὶ τοὺς φονεύουνσι.

Ὑπάρχουνσι ἄτομα μετὰ τῶν ἱππων, βοῶν, ὄνων κτλ. τὰ ὁποῖα εἶνε φύσει μεστὰ κακίας καὶ ἀκαταδμάμαστα, βλάπτοντα πάντας τοὺς περιστοιχοῦντας αὐτά. Παρετηρήθη δὲ ὅτι ἡ κακία αὕτη μεταδίδεται καὶ κληρονομικῶς. Συμβαίνει δηλαδή ὅ,τι καὶ εἰς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος· ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀναφαίνονται ἄτομα ἐν τῇ κοινωνίᾳ φύσει κακοῦργα καὶ μὲ τὰς χειροτέρας διαθέσεις ἐναντίον αὐτῆς, αἰσθανόμενα εὐχαρίστησιν ὅταν διαπράττωσι ἔγκλημα, πολλάκις ἄνευ οὐδενὸς συμφέροντος. Ἡ κληρονομικότης παρὰ τοῖς τοιούτοις πολλάκις εἶνε κατὰδηλος, καὶ σχεδὸν σταθερῶς ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν μορφολογικῶς διαφέρει τῶν κοινῶν ἐγκεφάλων.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει πλεῖστα ὅσα τοιαῦτα παραδείγματα φύσει κακούργων, ὧν τινες διώκουν τὴν τύχην μεγάλων ἐθνῶν. Ὅταν ἀναγινώσκῃ τις τὰς ἀπιστεῦτους

ὠμότητας βασιλέων τινῶν τῆς παρελθούσης ἐποχῆς, μένει κατὰπληκτος καὶ καταλαμβάνεται ὑπὸ ῥίγους. Αἱ ὠμότητες δὲ αὐταὶ οὐδένα λόγον εἶχον καὶ ἐγίνοντο μόνον πρὸς τέρψιν αὐτῶν τῶν κακουργούντων! Τίς δὲν γνωρίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ Νέρωνος, τοῦ Βιτελλίου, τοῦ Τίτου, τοῦ Δομιτιανοῦ, τοῦ Κομμόδου κτλ. καὶ ὅλων τῶν περιωνύμων ἐγκληματιῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης, καὶ μετέπειτα δὲ διαφόρων ἐστεμμένων κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης; Ὁ Μέγας Πέτρος χάριν τέρψεως ἀπεκεφάλιζε ἢ ἐβασσάνιζε μέγαν ἀριθμὸν καταδίκων. Ὁ πατὴρ τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου Φρειδερίκος Γουλιέλμος ἐκακοποίει συχνὰ τὰ τέκνα του διὰ τοῦ σκληροτέρου τρόπου, πολ- λάκις δὲ ἀπεπειράθη νὰ διαπεράσῃ αὐτὰ διὰ τοῦ ξίφους του. Τὰ ἡνάγκαζεν ἐνίοτε νὰ τρώγῃσι καὶ νὰ πίνωσι τὰς μᾶλλον δυσώδεις καὶ βρωμερὰς οὐσίας, ἔπτυνεν εἰς τὰ φαγητὰ των κτλ. Φίλιππος ὁ Β' τῆς Ἰσπανίας ἡρέσκειτο νὰ πυροβολῇ κατὰ τοῦ πρώτου τυχόντος διαβά- του, ἢ νὰ ἀκρωτηριάζῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ τέρπηται βλέπων ῥέον αἷμα. Πολλὰ ῥωμαῖται κυρίαι διεσκέδαζον ἐμπήγουσαι χρυσᾶς καρφοβελόνας εἰς τοὺς μαστοὺς τῶν δυστυχῶν θαλαμηπόλων καὶ τῶν δούλων γυναικῶν κτλ.

Ἐν γένει δὲ τὸ ἔνστικτον τοῦ καταστρέφειν παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ εἶνε πολλάκις ἀνεπτυγμένον εἰς μεγαλεί- τερον βαθμὸν ἢ εἰς τὰ μᾶλλον αἰμοδόρα θηρία. Τὸ ἐν- στικτον τοῦτο ἀπροκαλύπτως ἐκδηλοῦται ἰδίως κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ὅποτε ἡ μικρὰ ἀνάπτυξις τῆς διανοίας καὶ ἡ ἀτελής ἠθικὴ ἀνάπτυξις δὲν εἶνε ἱκαναὶ νὰ χαλιναγωγήσωσι τὰς φυσικὰς ὁρμὰς τοῦ παιδίου.

Τὸ παιδίον εἶνε γνήσιον προῖον τῆς φύσεως μὴ ὑπο- στάν ἔτι τὰς ἠθικὰς ἐκείνας μεταβολὰς τὰς ἐκ τῆς ἐ- πιδράσεως τοῦ κοινωνικοῦ κέντρου, ἐν ᾧ ζῇ, τὰς ὁποίας ὑφίσταται βραδύτερον σὺν τῇ ἀναπτύξει τοῦ ὁργανισμοῦ αὐτοῦ. Ἐκδηλοῖ ἄρα πρὸς τὰ ἐκτὸς ἀπάσας τὰς ψυ-

χικᾶς αὐτοῦ ιδιότητος, ὡς ἔχουσι, διὰ ποικίλων πράξεων καὶ ἐκφράσεων μιμικῶν ὑπακοῦον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς μηχανῆς τοῦ νευρικοῦ αὐτοῦ συστήματος. Ἡ ἀντίδρασις εἰς πᾶσαν ἐντύπωσιν γίνεται κατ' εὐθεΐαν γραμμὴν καὶ οὐχὶ κατὰ πολλὰς ἀντανακλάσεις, ὡς τοῦτο εἶνε τῆς μεγάλης ἡλικίας ιδιότης, ἣν ἐπιτυχῶς, καὶ ὡς αὐτὴν τρώντι τὴν πράξιν δηλοῦσαν, ἐκφράζει ἡ γαλλικὴ γλῶσσα διὰ τῆς λέξεως: *réflexion*, σκέψις. Τὸ παιδίον εἶνε, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἔμφυχον νευρόσπαστον κινούμενον ἄνευ ἀντιστάσεως διὰ τῶν νημάτων τοῦ νευρικοῦ αὐτοῦ συστήματος, τὰ ὅποια συσπῶνται συνεπεῖα πάσης ἐντυπώσεως ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου.

Ἐὰν θελήσῃ τις νὰ σχηματίσῃ ὀρθοτέραν ἰδέαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συγκριτικῆς ἡθικῆς μεταξὺ ζῶων καὶ ἀνθρώπου, καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ ἀσφαλέστερον τίς ἐκ τῶν δύο τούτων ἔλαβε παρὰ τῆς φύσεως πλειότερα βλαπτικὰ στοιχεῖα ἢ κακοποιούς ιδιότητας κατὰ τοῦ πέριξ κόσμου, ἅς μελετήσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ, οἷον δηλαδὴ ἔπλασεν αὐτὸν ἡ φύσις. Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης εὐκόλως θὰ πεισθῇ ἕκαστος ὅτι τὸ ἔρσικτον τοῦ καταστρέφειν καὶ βλάπτειν εἶνε πολὺ πλειότερον ἀνεπτυγμένον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἢ εἰς τὰ λοιπὰ ζῶα. Εἶνε γνωστὴ ἡ τάσις τῶν παιδίων τοῦ νὰ θραύωσι, νὰ σχίζωσι, νὰ τύπτωσι πᾶν τὸ προστυχόν, καὶ νὰ φονεύωσι δὲ ἢ νὰ βασανίζωσι τὰ ἄκακα ζῴφια ἢ μικρὰ ζῶα· ἡ δὲ ῥοπή αὐτῶν πρὸς τὸ ψεύδεσθαι καὶ κλέπτειν καὶ ἐν γένει αἱ ἀταξίαι ἐκεῖναι αἱ ἀτελεύτητοι, αἱ ἀναγκάζουσιν τοὺς γονεῖς ἀγρύπνως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν διαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῶν, εἶνε τὸσον κοινὰ ὥστε δὲν χρῆζουσι καὶ μνημονεύσεως ἐνταῦθα.

Ἡ ἀγωγή τῶν παιδίων κύριον σκοπὸν ἔχει τὴν ἐξασθένησιν τῶν ἐνστίκτων τούτων καὶ τὴν ἀνάπτυξιν ἄλλων κοινωνικῶν ἐνστίκτων ὠφελίμων ἢ μὴ βλαπτι-

κῶν. Ἡ ἀγωγή δὲ αὕτη δὲν ἐπιφέρει μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἡθῶν τοῦ ἐφ' οὗ ἐπιδρᾷ παιδίου, ἀλλ' ἔχει σὺν τῷ χρόνῳ καὶ πόρρῳ ἀποτελέσματα, ἥτοι ἐπιδρᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν διὰ τῆς κληρονομικότητος, διότι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀγωγῆς δὲν εἶνέ τις μεταφυσικὴ ἢ θεωρητικὴ μεταβολὴ αὐτῶν ψυχικῶν ιδιοτήτων ἀνεξαρτήτων ἀπὸ τῶν ὕλικῶν ὀργάνων, ὧν αὐταὶ τοῦναντίον εἰσὶν ἐκφάνσεις λειτουργικαί, ἀλλὰ πραγματικὴ μεταβολὴ αὐτῶν τῶν ὀργανικῶν συσκευῶν, δι' ὧν ἐκδηλοῦνται τὰ ἔνστικτα. Διὰ τοῦτο κέκτηται καὶ μεγίστην σπουδαιότητα ἡ ἀνατροφή, καὶ ἐν ταύτῃ στηρίζεται καὶ ἡ βαθμιαία ἐξημέρωσις τῶν ἡθῶν τῶν ζώων. Ἀλλὰ δεόν νὰ προσθέσωμεν ὅτι τὰ θεμελιώδη ἔνστικτα εἶνε μὲν δυνατόν νὰ ἐλαττωθῶσι τὴν ἔντασιν, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ ἐξαλειφθῶσι, διότι στηρίζονται ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως συσκευῶν ἀπαραιτήτων δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν παντὸς ζώου. Μόνον δευτερεύοντά τινα ἔνστικτα καὶ κακαὶ ἔξεις εἶνε δυνατόν νὰ ἐξαλειφθῶσι.

Ἡ ὑπαρξὶς εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἀτόμων χώρας τινὸς τοῦ ἐνστίκτου τῆς καταστροφῆς ἐν μεγάλῳ βαθμῷ, εἶνε ἀλάνθαστος σημεῖον βαρβαρότητος καὶ ἀρχεγόνου φυσικῆς καὶ ἀγρίας, ὡς ἀνημέρων τινῶν ζώων, καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν εἶνε λοιπὸν λίαν παρηγορητικὰ καὶ κολακευτικὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς δυστυχοῦς χώρας ἡμῶν, ἥτοι φόνος δι' ἐν σῦκον, διὰ μίαν αἰγὰ, διὰ μίαν σταφυλὴν, διὰ μικρὰν ἔριδα, πυρπόλησις δασῶν ἐνίοτε χάριν τέρψεως, βλάβη χάριν διασκεδάσεως τῶν πρὸς καθωραϊσμὸν τῶν πόλεων δένδρων, ἢ τῶν δημοσίων ἀντικειμένων, οἷον κρηνῶν, ἢ οὐρητηρίων, ἢ γραμματοκιβωτίων, τὰ ὅποια ἐν μέσαις Ἀθήναις πολυειδῶς βλάπτουσι κακοποιὰ τινα ἄτομα.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἐνστίκτου πρὸς καταστροφὴν δεόν νὰ ἀναχθῇ καὶ τὸ ἔνστικτον ἐκεῖνο τῆς καταστρο-

φῆς ἢ τῆς ἀποστροφῆς, ἣν αἰσθάνονται ζῶά τινα δι' ἄλλα ὠρισμένα εἶδη ζώων. Οἱ κύνες π.χ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲν ὑποφέρουσι τὰς γαλαῖς. Ἀλλὰ τὸ ἔνστικτον τοῦτο τῶν ζώων τοῦ θηρεύειν ὠρισμένα εἶδη ἄλλων ζώων ἀναπτύσσεται ἕνεκα τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνος, χάριν π. χ. τροφῆς ἢ ἄλλου συμφέροντος· ἐνίοτε ὅμως παραμένει τὸ ἔνστικτον τοῦτο, μολονότι δὲν ὑφίσταται πλέον ἀνωτέρα ἀνάγκη· ἄλλοτε δὲ τοῦναντίον ἐλαττοῦται ἢ ἐξαφανίζεται, ὅταν παύσῃ ὁ ἀνταγωνισμός. Οὕτω ἐν τῇ νήσῳ τοῦ Ἀγίου Παύλου ἐν Ἀμερικῇ αἱ γαλαῖ καὶ οἱ μῦς, ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ ὑπάρχοντες, διατηροῦσι φιλικωτάτας σχέσεις καὶ ἀλληλοβοηθοῦνται πρὸς θήραν τῶν πτηνῶν.

Ἐπίσης εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι εἰς τινα ζῶα τὸ ἔνστικτον τοῦ καταστρέφειν καὶ βλάπτειν τίθεται εἰς ἐνέργειαν κατὰ συνέπειαν συλλογισμοῦ ἢ προμελέτης. Πολλὰ ζῶα ἐνθυμοῦνται τὰς τραχύτητας καὶ τὰς ἀδικίας, ἃς ὑφίστανται παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἀντεκδικοῦνται ἡμέραν τινά. Γνωστὴ εἶνε ἡ μνησικακία τῶν καμήλων.

Πολλοὶ ὄνοι, ἡμίονοι, ἵπποι, κύνες κτλ. φιλησύχου χαρακτῆρος ἐγένοντο κάκιστοι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτιμωρήθησαν ἀδίκως, καὶ προέβησαν εἴτα εἰς ἀντεκδικήσεις. Ὡσαύτως ἕνεκα ἀντιζηλίας διὰ τὴν τροφήν ἐγκληματοῦσι ζῶά τινα: κύων τις ἰδὼν ἑαυτὸν ἡναγκασμένον ὅπως μοιράζηται τὴν τροφήν μεθ' ἐνὸς χοίρου, τοσοῦτον ἐμίσησεν αὐτὸν, ὥστε ἡμέραν τινά διαρρήξας τὴν ἄλυσσον, δι' ἧς ἦτο δεδεμένος ἐπετέθη κατὰ τοῦ χοίρου καὶ τὸν ἐφόνευσε ἀνοίξας τὰ ἐντόσθια του καὶ κατασπαράξας μετὰ λύσεως τὰ ὠτά του. Ἡδυνάμεθα πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα νὰ ἀναφέρωμεν. Διὰ τῆς τέχνης δὲ ὁ ἄνθρωπος κατῴρθωσε νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ἔνστικτον τοῦτο τοῦ βλάπτειν καὶ καταστρέφειν εἰς πολλὰ ζῶα οἷον ἐλέφαντας, κύνας, γαλαῖς, χοίρους, βόας κτλ.

παρέχων εἰδικὴν τροφήν ἢ εἶδη τινὰ ποτῶν, ἢ ἀνατρέφω ἀὐτὰ καταλλήλως. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς κακὴν ἀγωγὴν λαμβάνοντας ἀνθρώπους.

4ον. *Ἐγκληματικάι ἢ ἐπιλήψιμοι πράξεις τῶν ζώων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ἐνστικτοῦ τῆς ματαιοδοξίας.*

Τὸ αἶσθημα τοῦτο εἶνε ἡ ἀνάγκη, ἣν αἰσθάνεται τις νὰ ἐπιδοκιμάζεται καὶ νὰ ἐπαινῆται παρὰ τῶν ἄλλων. Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ αἰσθήματος τούτου ὁποῖα μίσση, ἀντεκδικήσεις, ζηλοτυπίαί μεγάλαι, ὡς καὶ ποταπαὶ πράξεις δὲν ἐγένοντο ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων! Τὸ ἐνστικτον τοῦτο ὑφίσταται καὶ παρὰ τοῖς ζώοις. Ἐκαστος παρετήρησε μεθ' ὁπόσῃς εὐχαριστήσεως δέχονται οἱ κύνες ἢ οἱ ἵπποι π. χ. τὰς θωπείας καὶ τὰς ἐπιδοκιμασίας· ὁποῖος ἀνταγωνισμὸς ἀναπτύσσεται μετὰ τῶν ἵππων ἐν τοῖς ἵπποδρομίοις φιλοτιμουμένων τίς νὰ προτρέξῃ τοῦ ἄλλου! Ὅταν ὁ κύριος κυνὸς θωπεύσῃ ξένον κύνα ἢ ἄλλο ζῶον ἢ ἄνθρωπον, τότε πολυλάκις ὁ παραμελούμενος ὑπὸ τοῦ κυρίου του κύων ἔνεκα ἀντιζηλίας προσπαθεῖ νὰ ἀντεκδικηθῇ κατὰ τοῦ οἰκειοποιουμένου τὰς θωπείας ἀτόμου. Ὁ Μέγας Ναπολέων ἔλεγεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε εἰμὴ ζῶον τελειότερον, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῶν τρόπων ἐνὸς ἀραβικοῦ λαμπροῦ ἵππου του, ὃν ὑπερηγάπα. «Ὁ ἵππος οὗτος μὲ ἀνεγνώριζεν, ἔλεγεν, μετὰ τῶν ἄλλων τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, εἰς οὐδένα δὲ ἄλλον, πλὴν τοῦ ἵπποκόμου, ἐπέτρεπε τὴν ἀνάβασιν· εἶχε δὲ πλήρη συνείδησιν τοῦ ἀξιώματος ὃ εἶχον, τοῦθ' ὅπερ ἀπεδείκνυε διὰ τῶν διαφόρων ὅλως κινήσεων καὶ τοῦ βαδίσματος, τὰ ὁποῖα ἔκαμνε. Ὅταν ἐπέβαινεν αὐτοῦ ὁ ἵπποκόμος, δὲν ἐπεδείκνυεν οὐδεμίαν χάριν καὶ ἐφαίνετο ὡς ὁ κοινότατος τῶν ἵππων· ὅταν δὲ ἀνηγγέλλετο διὰ τῶν τυμπάνων ἢ εἰς τὸ στρατόπεδον ἄφιξις μου, τότε ὕψωνε τὴν κεφαλὴν ὑπερηφάνως, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐγίνοντο ζωηρότατοι, ἔτυπεν

ἀνυπομόνως τὸν πόδα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ ὅταν τέλος ἐπέβαινον αὐτοῦ, ὁ ἵππος ἐκεῖνος διὰ τῶν πλαστικῶν στάσεων, τῶν κινήσεων καὶ τοῦ βαδίσματος ἐγίνετο ὁ ὠραιότερος τῶν ἵππων ἐξ ὧων δύναται τις ποτὲ νὰ ἴδῃ.»

5ον. *Ἐγκληματικά καὶ ἡ ἐπιλήψιμοι πράξεις τῶν ζώων ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν κοινωνικῶν ἐνστικτῶν.*—Τὰ κοινωνικὰ ἐνστικτα, ἡτοι ἡ ἀφοσίωσις, ὁ σεβασμὸς, ἡ ἀλληλοβοήθεια, ἡ ἀγάπη, ἡ διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐργασία, ὑπάρχουσι παρὰ τοῖς ζώοις, τὰ ὅποια ζῶσι κατὰ κοινωνίαν, — ὡς καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Leroy λέγει ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἰδιοκτησίας ὡς καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸ γῆρας καὶ τὴν πατρότητα ὑφίστανται παρὰ τοῖς κονίκλοις. Παροιμιώδη εἶνε καὶ τὰ κοινωνικὰ ἐνστικτα τῶν μελισσῶν καὶ τῶν μυρμηκῶν. Συνήθως αἱ περιστεραί, αἱ τρυγόνες, αἱ δορκάδες, εἶδη τινὰ αἰγάγρου, οἱ ἀσπάλακες ἀποθνήσκουσιν ἐκ λύπης ὅταν χηρεύσωσιν. Ἐπίσης κύνες ἢ ἵπποι ἀποθνήσκουσιν ἐκ λύπης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κυρίου των. Παρὰ τοῖς γερανοῖς τὰ ἦθη τοῦ συζυγικοῦ βίου εἶνε λίαν χρηστὰ, τιμωροῦσι δὲ οἱ ἄρρενες τὴν μοιχείαν διὰ θανάτου. Ἐν Σμύρνῃ χάριν διασκεδάσεως οἱ ἄνθρωποι ἐνίοτε θέτουσιν ὡς ὄρνιθος εἰς τὴν φωλεάν τῶν γερανῶν. Ὁ ἄρρην τότε θεωρῶν αὐτὰ ὡς σημεῖα ἀπτὰ ἀπιστίας τῆς συζύγου του, καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀκρατήτου ὀργῆς, ἀκατανοήτου διὰ πολλοὺς συζύγους τοῦ ἀνθρωπίνου εἶδους, καὶ προσκαλῶν εἰς βοήθειάν του καὶ ἄλλους γερανούς κατακερματίζει μετ' αὐτῶν τὴν ὡς ἄπιστον ἐκκληθεῖσαν σύντροφον τοῦ βίου του.

Ἡ ἀναλογία τῶν πράξεων καὶ τῶν ἐλατηρίων αὐτῶν μεταξὺ τῶν ζώων καὶ τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἦτο ἔτι καταφανεστέρα, ἐὰν ἀνεφέρομεν καὶ ἄλλα πολλὰ παραδείγματα πονηρίας, προσποιήσεως καὶ διαφόρων στρατηγημάτων, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται τὰ ζῶα διὰ νὰ

ἐπιτυγχάνωσι τοῦ σκοποῦ των· ἀλλὰ τὰ ῥηθέντα νομίζομεν ὅτι ἀρκοῦσι πρὸς τοῦτο.

Ὡς δὲ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ζώων ὑπάρχουσιν ἄτομα ἐντελῶς ἀνυπότακτα ἢ κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον παρεκτρεπόμενα ἀπὸ τῶν παραδεδεγμένων ἡθῶν ἢ στερούμενα τῶν κοινωνῶν αἰσθημάτων. Τὰ ἄτομα δὲ ταῦτα ἢ φύσει δι' ἀγνώστους λόγους γεννῶνται τοιαῦτα, ἢ γίνονται κακὰ καὶ ἐπιβλαβῆ ἕνεκα δυσαρέστων τινῶν συνθηκῶν τῆς ἀνατροφῆς ἢ τοῦ δυσκόλου ἀγῶνος περὶ ὑπάρξεως. Ἡ συγκριτικὴ μελέτη τῶν γεγονότων ταύτων βεβαίως, πλὴν τοῦ διδασκτικοῦ μέρους, δύναται ἐν πολλοῖς νὰ ἀποβῇ καὶ πρακτικῶς ὠφέλιμος ἐπὶ τοῦ μεγάλου κοινωνικοῦ ζητήματος τῶν ἐγκληματιῶν ἐν ταῖς κοινωνίαις τῶν ἀνθρώπων, διότι διὰ τῆς ἐρεῦνης τῶν αἰτίων καὶ τῶν ὄρων τῆς περιστολῆς ἢ ἀναπτύξεως τῶν καλῶν ἢ κακῶν τάσεων τῶν ὄντων εἶνε δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν πρὸς γενικὸν ὄφελος.

Ἡ ἐξημέρωσις τῶν ἡθῶν εἶνε ἔργον τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τάνάπαλιν.

Πολλὰ κακαὶ τάσεις καὶ ἄγρια ἥθη τῶν κατοικιδίων ζώων, τὰ ὅποια πρότερον ἔζων φυσικὸν βίον, ἐξηλείφθησαν ἢ ἐλαττώθησαν σὺν τῷ χρόνῳ τῇ ἀρωγῇ τοῦ ἀνθρώπου, ὅστις πολλάκις καταβάλλει πλείονα κόπον διὰ τὴν ἀνατροφὴν, τὴν περιποίησιν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ γένους αὐτῶν ἢ διὰ τὸ γένος τῶν ὁμοίων του. Βεβαίως ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐγκλήματα καὶ αἱ κακαὶ διαθέσεις ἦσαν καὶ ἔσονται πλείοτεραι ἢ ἐν ταῖς κοινωνίαις τῶν ζώων, ὧν ὁ κύκλος τῆς δράσεως ἐν τῷ κόσμῳ εἶνε στενώτερος ἢ ὁ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὰ συμφέροντα δὲ καὶ τὰ πάθη καὶ αἱ ὀρέξεις ὀλιγώτεραι· ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἡ φροντίς περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς

ἀνθρωπίνης κοινωνίας δέον νὰ ᾖ ἐνδελεχῆς καὶ πεφωτισμένη.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐν Εὐρώπῃ καθιδρύονται πολυτελῆ ἐνδικοιτήματα πρὸς βελτίωσιν τοῦ γένους τῶν ἱππων καὶ τῶν κυνῶν, δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἀκόμη δὲν ἤξιώθημεν νὰ ἀποκτήσωμεν οὔτε ἐν καθιδρυμα σκοποῦν, ἂν οὐχὶ τὴν βελτίωσιν, τοῦλάχιστον τὴν μὴ χειροτέρευσιν μιᾶς μόνον τάξεως τῆς κοινωνίας, τῶν ἐγκληματιῶν! Ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι φυλακῶν, ἢ μᾶλλον θηριοτροφείων, τὸ μόλυσμα τῶν κακῶν ἐνστικτῶν τῶν ἐγκληματιῶν ἢ τῶν ἀπλῶς πλημμελησάντων μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς σχετικῶς ἁθωότερους, καὶ ἐρριζοῦται δὲ εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ, εἴτα δὲ μετὰ τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Οὗτος εἶνε ὁ εἰς τρόπον τῆς μεταδόσεως, τῆς αὐξήσεως, καὶ τῆς συντηρήσεως τῶν κακῶν ἐνστικτῶν καὶ διαθέσεων τῆς ἡμετέρας κοινωνίας.

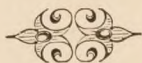
Ἄλλ' ὁ σπουδαιότερος ἔγκειται ἐν τῇ παραμελήσει πάσης μερίμνης τῶν κυβερνητῶν περὶ τῆς κοινωνίας. Ἡ σχετικὴ εὐημερία μιᾶς χώρας διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πόρων αὐτῆς, ἢ ἔγκαιρος καὶ ἐξ ἴσου εἰς πάντας ἀπονομὴ δικαιοσύνης, ἢ εἰς τοὺς πολίτας ἔμπνευσις τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τῶν καθηκόντων πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα, ἢ τιμωρία τῶν ἀπειθούντων καὶ καταχρωμένων τοῦ δημοσίου πλούτου κεῖνται ἐν ταῖς χερσὶ τῶν κυβερνήσεων· ἡ παραμέλησις δὲ πάντων τούτων ἐκ μέρους αὐτῶν συντηρεῖ καὶ αὐξάνει τὰ κακὰ ἐνστικτα τῆς κοινωνίας. Τὰ ζῶα, ὅταν ἔχωσιν ἄφθονον τροφήν καὶ τιμωρῶνται δεόντως ὅταν πταίωσι, ἐξημεροῦνται καὶ ἐκπολιτίζονται καὶ ἀποβάλλουσι τὰς κακὰς αὐτῶν ἐξεις. Εἰς κατάδικος ἔγραφέ ποτε ἐκ τῶν φυλακῶν, ὅτι ἐν τεμάχιον ἄρτου πολλάκις ἀποτρέπει

τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ νὰ διαπράξῃ κλοπὴν ἢ δολοφονίαν.

Οἱ φόνοι δι' ἓν σῦκον, διὰ μίαν αἷγα ἢ διὰ μίαν σταφυλὴν ἐν Ἑλλάδι ἔχουσι τὰ αἷτιά των πολὺ ἀπομεμακρυσμένα ἢ ὅσον φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως, ὡς θὰ διεῖδε τοῦτο ὁ ἀναγνώστης ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ρηθέντων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς παλληκαριστικὰς τάσεις, αἵτινες εἶνε κύριον γνῶρισμα τῆς ἐλληνικῆς ἰδιοσυγκρασίας, καὶ μαρτυροῦσιν ὅτι βαθέως ἐρριζώθησαν εἰς τὴν φυλὴν ἡμῶν τὰ κακὰ ἔθνη.

Τοῦτο ἐν τέλει συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους τοὺς δυναμένους πολυειδῶς νὰ ὠφελήσωσι τὴν κοινωνίαν: νὰ μελετήσωσι τὴν ἠθικὴν τῶν ζώων διὰ νὰ φωτισθῶσι περὶ τῆς ἠθικῆς τῶν ἀνθρώπων.

ΣΙΜΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΣ

ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΑΤΑ τὰς μελέτας τῶν ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν καὶ διαφόρους ἐρεῦνας ἱστορικῶν καὶ οἰκονομολόγων, ἕκαστος ἄνθρωπος, ἐχόντων κανονικῶς τῶν κατ' αὐτόν, διαιτώμενος μὲ μέτρον, καὶ λαμβάνων ὅλας τὰς προφυλάξεις, ὅσας ἀπαιτεῖ ἡ ὀρθὴ ὑγιεινὴ, δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ ζήσῃ (μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐκτάκτων δυστυχημάτων καὶ τῶν κληρονομικῶν ἀσθενειῶν) κατὰ μέσον ὅρον μακροχρονιώτερον παρὰ εἰς τοὺς παρελθόντας αἰῶνας.

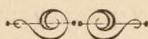
Κατὰ τὰς νεωτέρας στατιστικὰς, ἰδοὺ ἡ κατὰ μέσον ὅρον αὕξησις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς:

Κατὰ τὸν ΙΖ'. αἰῶνα ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς	
ἥτο	ἔτη
Πρὸ τοῦ 1789	23
Τὸ 1817	28 καὶ μῆνας 9
Τὸ 1834	31 » 8
Τὸ 1834	34
Τὴν σήμερον	40

Τὰ κυριώτερα αἷτια, ἐξ ὧν ἐπῆλθεν ἡ αὕξησις αὕτη τῆς διαρκείας τῆς ζωῆς, εἶνε βεβαίως ἡ γενικὴ εὐζωΐα, ἡ διάδοσις τοῦ ἐμβολιάσματος, τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν θάνατον πολλὰ θύματα, καὶ πρὸ πάντων ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δημοσίας καὶ τῆς κατ' οἶκον ὑγιεινῆς.

Τῆς μέσης λοιπὸν διαρκείας τῆς ζωῆς οὕσης τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὁ ἄνθρωπος εἶνε καλὸν νὰ συμπληρώσῃ

τὸ ἔργον τοῦ κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην· ἀλλὰ πρὸ πάντων εἶνε καλὸν νὰ προσπαθήσῃ νὰ παρατείνῃ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ὁρίου τούτου τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεώς του. Διότι ὁ ἄνθρωπος ἐπισπεύδει τὸ τέλος τοῦ διὰ τῶν καταχρήσεων παντὸς εἶδους, ὁποῖα ἢ κατὰχρησις τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἡδονῶν, οἱ ἐκ τῶν ὑποθέσεων δυσάρεστοι περισπασμοί, οἱ κόποι, ἢ κατὰχρησις τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ἀπερισκεψία κτλ. Ταῦτα εἶνε οἱ μεγάλοι εἴθροι τοῦ ἀνθρώπου. Ἐξ ἐναντίας οἱ ὅροι τῆς μακροβιότητος, πλὴν ὅσων ἀνωτέρω ἀπηριθμήσαμεν, εἶνε καὶ ὁ γαλήνιος βίος, εὐτυχὴς γάμος καὶ τεκνοποιήσις, διότι ὁ ἔγγαμος ζῇ κατὰ τὸ τρίτον πλεότερον παρὰ τὸν ἄγαμον, ἢ ἀπουσία ἀνωφελῶν φροντίδων, ἢ ἀπλότης τῶν ὀρέξεων, ἢ διατριβὴ εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ κλίμα ὑγιεινόν.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΥ

Ἡ εὐλογία κατὰ τινὰς πρέπει νὰ θεωρῇται καὶ αὐτῆς τῆς χολέρας ἐπικινδυνωδεστέρα, διότι ἡ μὲν χολέρα οὐχὶ σπανίως εἰς χώρας μάλιστα τινὰς ἢ παντάπασιν ἢ μετὰ παρέλευσιν δεκάδων πολλάκις ἐτῶν ἀναφαίνεται καὶ δὲν διαρκεῖ ἢ σχετικῶς ἐπὶ ὀλίγον μόνον χρόνον, ἐνῷ ἡ εὐλογία ἐνδημεῖ πανταχοῦ καὶ πάντοτε, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπιδημικῶς ἀναφαίνεται. Ἐν τούτοις ποῖον φόβον δὲν ἐμποιεῖ καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα μόνον τῆς χολέρας καὶ ὥς ἐκ τούτου (καὶ λίαν λογικῶς καὶ φρονίμως) ποῖαι δὲν ἐγένοντο καὶ τυπικώτατα τηροῦνται καθάρσεις καὶ

ἀπομονώσεις καὶ ἐν γένει αὐστηρόταται, ἀλλὰ καὶ λίαν δαπανηραὶ καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον καταστρεπτικαὶ ὑγιειναὶ διατάξεις, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἂν οὐχὶ ὁμοίαν ἀλλὰ βεβαίως οὐχὶ πολὺ κατὰ τὴν καταστροφὴν κατωτέραν εὐλογίαν; Διότι εἰς τὰς ἐξ εὐλογίας καταστροφᾶς πρέπει νὰ συγκαταλεχθῶσιν οὐχὶ μόνον οἱ ἐκ ταύτης προκαλούμενοι θάνατοι, οὐχὶ μόνον αἱ εἰς τὸ σῶμα καὶ ἰδίως τὸ πρόσωπον ἐφ' ὅρου ζωῆς ἐναπομένουσαι δυσμορφίαι, ἀλλὰ καὶ αἱ συχναὶ τῶν ὀφθαλμῶν εἴτε τοῦ ἐτέρου εἴτε ἀμφοτέρων παθήσεις, αἵτινες πολλάκις καὶ εἰς ἐντελῆ τύφλωσιν καταντῶσιν.

Πρὸς βεβαίωσιν τοῦ ἰσχυροῦ τῆς συμβουλῆς ἐκείνων, οἵτινες πρὸς ἀποσόβησιν τῆς εὐλογίας συμβουλεύουσι τὸν ἐμβολιασμὸν ἀπαξᾶπάντων τῶν κατοίκων χώρας τινὸς παρέχομεν τοὺς ἐπομένους πίνακας δύο συγγενῶν καὶ γειτόνων κρατῶν ἥτοι τῆς Αὐστρίας καὶ Γερμανίας, καθὼς καὶ δύο ὁμαιμόνων πόλεων καὶ περίπου τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν ἔχουσῶν, ἧγουν τῆς Βιέννης καὶ Βερολίνου. Εἰς μὲν τὴν Αὐστρίαν ὁ ἐμβολιασμὸς εἶνε ὑποχρεωτικὸς μόνον εἰς τοὺς ὅπωςδῆποτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἔχοντας, ἐνῶ ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς 1^{ης} Ἀπριλίου 1875, ὁ ἐμβολιασμὸς καὶ ἀναδαμαλισμὸς εἶνε τοῖς πᾶσιν ὑποχρεωτικός.

Ἐν Βιέννῃ ἐξ εὐλογίας.

Ἐν ᾗτει	ἡσθένησαν	ἀπεβίωσαν
1876	(ἐλλείπει ὁ ἀριθμὸς)	1200
1877	1749	588
1878	1574	542
1879	1270	346
1880	2253	525
1881	3290	906
1882	2844	808

*Ἐν Βερολίῳ ἐξ εὐλογίας κατ' ἀναλογ. 100,000
κατοίκων.*

Ἐν ἔτει	ἡσθένησαν	ἀπεβίωσαν
1876	88	18
1877	18	4
1878	29	8
1879	18	8
1880	35	9
1881	298	54
1882	41	2

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἄερισμός

Ο ΑΗΡ τῶν οἰκημάτων δέον νὰ ἀνανεοῦται καθ' ἐκάστην, τὴν πρωτὴν, πρὶν αἱ κλίνει στρωθῶσιν. Ὁ δὲ ἄερισμός ἐπιτυγχάνεται οὐ μόνον διὰ τῆς διανοίξεως τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐστιῶν, αἵτινες οὐσιωδῶς συμβάλλουσι πρὸς τοῦτο· ὥστε πρέπει αὗται νὰ θεωρῶνται ἀναπόφευκτοι εἰς τὰς ἐχούσας μίαν μόνην πρόσοψιν οἰκίας, ὅπως καὶ εἰς τοὺς θαλάμους τοῦ ὕπνου. *Πρέπει δὲ καθ' ὅλου νὰ ἀποσκορακισθῇ ἡ κακίστη ἔξις τοῦ φράττειν τὰς ἐστίας, ἵνα δῆθεν πλειοτέρα διὰ τούτου θερμότης ἐν τοῖς δωματίοις διατηρῇται.*

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλινῶν δέον νὰ εἴνε, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀνάλογος τῆς χωρητικότητος τοῦ δωματίου, οὕτως ὥστε εἰς ἕκαστον τούτων νὰ ἀντιστοιχῇ διὰ πάντα ἄνθρωπον 14 κ. μ. ἄερος, ἐκτὸς τοῦ ἄερισμοῦ.

Θέρμανσις

Ἡ καύσιμος ὕλη, ἡ προωρισμένη πρὸς θέρμανσιν ἢ ἔψῃσιν φαγητῶν, μόνον εἰς τὰς ἐστίας τῶν μαγειρείων καὶ θερμάστρας, ἢ τὰς ἐστίας, αἵτινες ἔχουσιν ἄμεσον κοινωρίαν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀέρος, δέον νὰ καίεται, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι αὕτη δὲν καπνίζει. Τὸ κόκ, ἡ ἀνθρακία, καὶ τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἀνθράκων ἅτινα δὲν

καπνίζουσιν, οὐχὶ ὀρθῶς παρὰ πολλῶν θεωροῦνται ὡς δυνάμενα ἀτιμωρητὶ νὰ καῶσιν ἐν μέσῳ κατοικουμένου δωματίου. Τοῦτο εἶνε μία τῶν βλαβερωτάτων προλήψεων, διότι καθ' ἐκάστην ἐπιφέρει δεινότατα ἀποτελέσματα, ἔστι δ' ὅτε καὶ θανάτου αἰτία γίγνεται. Ὅθεν ἡ χρῆσις τῶν πυραύνων (μαγκκαλίων), τῶν φορητῶν ἐστιῶν καὶ τῶν παντοειδῶν θερμαγωγῶν, ἅτινα δὲν ἔχουσιν ἀγωγὸν φέροντα πρὸς τὰ ἔξω, πρέπει νὰ ἐκλείψῃ. Τὰ κατὰ τὴν καῦσιν τῶν μέσων τούτων τῆς θερμάνσεως ἀναπτυχθέντα ἀέρια, τὰ διαχεόμενα ἀνὰ τὴν οἰκίαν, εἶνε πολὺ τοῦ καπνοῦ τῶν ξύλων βλαβρώτερα. Ὅμοίως πρέπει νὰ καταπολεμηθῇ ἡ κινδυνώδης συνήθεια τοῦ νὰ στρέφεται ἐντελῶς ἡ κλεῖς τῶν θερμαστρῶν, ἢ ἡ τῶν ἐστιῶν ἐσωτερικὴ ἐπιρρακτὶς (trappe), ὅταν αὗται περιέχουσιν ἔτι ἀνθρακίαν ἀνημμένην, διότι αὕτη εἶνε ἡ συνηθεστέρα αἰτία τῶν ἀσφυξιῶν. Διατηρεῖται, εἶνε ἀληθές, διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ θερμότης ἐν τοῖς δωματίοις, ἀλλὰ διατηρεῖται πρὸς βλάβην τῆς υἱείας καὶ ἐνίοτε τῆς ζωῆς.

Καθαριότης

Οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀφίενται ἐπὶ πολὺ ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἀκάθαρτα ὕδατα. Πρέπει συχνάκις νὰ σαρώωνται τὰ κατοικούμενα μέρη, νὰ πλύνωνται ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος τὰ διὰ πλακῶν ἐστρωμένα τῶν δωματίων πατώματα καὶ νὰ σπογγίζωνται εὐθὺς ὅπως ἀφαιρῇται ἡ ὑγρασία. Ἡ πλύσις ἥτις ἐπιφέρει ὑγρασίαν ἐπὶ πολὺ διατηρουμένην εἶνε πλειότερον βλαβερὰ παρ' ὅσον ὠφέλιμος· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ μὴ ἐκτελῇται συχνάκις.

Ὅταν οἱ τοῖχοι δωματίου τινὸς εἶνε ἐλαιοχρώματι ἀλειμμένοι, πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ πλύνωνται, ἵνα ἀφαιρῶνται ἐξ αὐτῶν τὰ στρώματα τῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἅτινα ἐπικάθηνται καὶ συσσωρεύονται

μετὰ μακρόν. — Όταν δὲ ἀσβεστοχρώματι εἶνε κεχρισμένοι, πρέπει κατ' ἔτος νὰ ξένηται ὁ τοῖχος καὶ μετὰ τοῦτο νὰ ἀναχρωματίζεται. — Ὁ χάρτης, οὐ ἀνανεοῦται ἢ ἐπικόλλησις, πρέπει νὰ ἀποκολλᾶται καθ' ὅλου, ὁ δ' ὑπ' αὐτὸν τοῖχος νὰ ξέεται καὶ πληροῦται πάσας τὰς ὁπὰς, πρὶν ἢ ὁ νέος χάρτης ἐπιτεθῇ.

Τὰ ἀδιάβροχα ἐνδύματα

Τὰ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος (καουτσού) ἐνδύματα καὶ ὑποδήματα διὰ τὸ ἀδιάβροχον αὐτῶν εἰσὶ χρησιμώτατα τοῖς ἀνθρώποις. Ὑπὸ ὑγιεινὴν ὁμῶς ἔποψιν ἢ χρῆσιν τῶν ἐνδυμάτων τούτων δὲν εἶναι παντελῶς ἀβλαβής· διότι οὐ μόνον παρὰκωλύουσι ταῦτα καθὸ ἀδιάπνευστα τὴν τοῦ σώματος ἄδηλον διαπνοήν, ἣς ἡ ἐλευθέρα λειτουργία εἶνε ἀπαραίτητος πρὸς τὴν εὐεξίαν παντὸς ὀργανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκθέτουσι τοὺς ποιουμένους χρῆσιν τούτων εἰς τὸν κίνδυνον συχνῶν ψύξεων, ἔνεκα τῆς ταχείας καὶ ὑπερβολικῆς θερμότητος ἣν προξενοῦσι. Ἐκ τούτων ἔπεται ὅτι πρὸς καθημερινὴν μὲν χρῆσιν τὰ ἐνδύματα ταῦτα εἶναι ἀκατάλληλα ὡς ἐπιβλαβῆ· ὅσῳ δὲ τις ἐξ ἀνάγκης ποιεῖται χρῆσιν τούτων, ἀπαιτοῦνται προφυλάξεις τινές, ἃς οὐδέποτε δέον νὰ ἀμελῇ. Οὕτω π. χ. ὅταν τις περιπατήσῃ ἐπὶ πολὺ φέρων ὑποδήματα ἐκ καουτσού καὶ μετὰ ταῦτα πρόκηται νὰ μείνῃ ἐπὶ τινα χρόνον εἰς μέρος, τοῦ ὁποίου τὸ ἔδαφος εἶνε ψυχρὸν ἢ ὑγρὸν, ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας ἢ προδόμου λ. χ., δὲν πρέπει νὰ ἐκβάλῃ ἀμέσως τὰ ὑποδήματα ταῦτα· διότι καταψύχονται αἰφνιδίως ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ μαρμαρίνου ἐδάφους οἱ θερμοὶ αὐτοῦ πόδες καὶ οὕτω δύναται νὰ ἐπέλθῃ αὐτῷ βλάβη. Ὁμοίως μετὰ προφυλάξεων δέον νὰ ἀφαιρῇ τις τὸν ἐκ καουτσού ἐπενδύτην (κοινῶς μουσαμᾶ), ὅσῳ ποιεῖται χρῆσιν τούτου κατὰ τῆς βροχῆς, καὶ ἐν ὥρᾳ ἔτι θέρους· διότι θερμότητος ὧν, εὐκόλως δύναται νὰ καταψυχθῇ.

Τὰ θαλάσσια λουτρά.

Ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἰσέρχεται τις εἰς τὴν θάλασσαν καθιδρός ἢ εὐθύς μετὰ τὴν τράπεζαν, τοῦτο εἶνε πασίγνωστον. Ὡς πρὸς τὴν ὥραν, καθ' ἣν συμφέρει νὰ γίνεται τὸ θαλάσσιον λουτρόν, ἀνάγκη νὰ ἐρωτᾶται ὁ ἱατρός. Ὁ ἱατρός ἀποβλέπων εἰς τὴν πρὸς τὸ ψῦχος εὐαισθησίαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν γενικὴν τοῦ σώματος κατάστασιν, ἢ εἰς ὑπάρχον τι πάθος, προσέτι δὲ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν λουτρῶν, ἢ εἰς τοὺς πνέοντας ἀνέμους, καθόσον νομίζει ὡς καταλληλότερον τὸ ψυχρότερον ἢ τὸ ἥττον ψυχρὸν λουτρόν, τὸ κυματῶδες ἢ τὸ ὑνάντιον, προσδιορίζει ὥραν πρωϊνὴν ἢ περὶ τὴν δειλὴν καὶ τὸ ἐσπέρας. Φρόνιμον δὲ εἶνε ν' ἀρκῆται τις ἐν γένει εἰς ἓν λουτρόν τὴν ἡμέραν.

Ἡ εἰς τὴν θάλασσαν εἰσοδος γίνεται ταχεῖα καὶ ἡ ἐμβάπτισις τοῦ σώματος ὀλοκλήρου διὰ μιᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἰσελθὼν τις εἰς τὴν θάλασσαν δὲν πρέπει νὰ μένη ἀκίνητος, οὐδὲ νὰ ἔχη τὸ ἥμισυ τοῦ σώματος ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ τὸ ἕτερον ἐκτεθειμένον εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλὰ νὰ κινῆται ἐμβεβαπτισμένος ἐν τῷ ὕδατι, ἀπομιμούμενος τὰς κολυμβητικὰς κινήσεις ἢ ἀφινόμενος εἰς τὴν φορὰν τῶν κυμάτων, ὅταν ταῦτα εἶνε μεγάλα.

Κατ' ἀρχὰς ἡ διάρκεια τοῦ λουτροῦ ἔστω βραχεῖα· πολλάκις μάλιστα εἶνε ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ τις εἰς ἓνα καταδυθισμὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ παρευθύς. Συνήθως τὰ πρῶτα λουτρά ἔστωσαν 3-5 λεπτῶν διαρκείας, κατόπιν παρατείνονται μέχρι 10 λεπτῶν καὶ $1\frac{1}{4}$ τῆς ὥρας. Ἐν γένει δὲ ἔστω κανὼν νὰ μὴ περιμένῃ τις τὸ δεύτερον ῥίγος, ὅπερ θεωρητέον ὡς κριτήριον τοῦ ὅτι τὸ λουτρόν διήρκεσεν ὑπὲρ τὸ δέον.

Ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐξέρχεται τις ἐπίσης ταχέως ὅ-

πως καὶ εἰσέρχεται· ἀπαγορεύεται δὲ τὸ ἐπανειλημμένως ἐξέρχεσθαι καὶ εἰσέρχεσθαι. Ἄμα ἐξελθὼν ὁ λουσθεὶς κινεῖται, εἰ δυνατόν, ἐν ὑπαίθρῳ, ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τοῦλάχιστον, ἢ ποιεῖ ἐλαφρὰς ἀσκήσεις γυμναστικῆς. Ἐὰν δὲ εἴν' ἐξ ἐκείνων, παρ' οἷς διαρκεῖ ἡ τοῦ ψυχους αἰσθησις, πίνει οἶνον ἢ ζεστόν τι ποτόν. Δὲν τρώγει δὲ, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἡμισείας ὥρας τοῦλάχιστον.

Ἐν γένει δὲ καθ' ὅλην τὴν ἐποχὴν τῶν θαλασσίων λουτρῶν ὁ ποιῶν τούτων χρῆσιν καλὸν εἶνε νὰ μὴ παρεκτρέπεται τῆς συνήθους διαίτης καὶ ν' ἀπέχη συμποσίων καὶ εὐωχιῶν καὶ ἄλλων καταχρήσεων. Ὁ λουόμενος ἐν θαλάσσῃ ἐπὶ οἰφδῆποτε σκοπῶ ἄς μὴ λησμονῇ, ὅτι τὸ θαλάσσιον λουτρὸν δὲν εἶνε ἀδιάφορον ὑγιεινὸν μέσον, καὶ ὅτι ὁ περιπίπτων εἰς παραπτώματα κατὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ βλάπτεται τὴν ὑγίαν πολλάκις διὰ παντός.

Ἡ ἐν σιδηροδρόμῳ ἀνάγνωσις

Καθ' ἐκάστην γίνεται καὶ ὅμως εἶνε ἀτοπώτατον καὶ βλαπτικώτατον νὰ ἀναγινώσκη τις ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ. Ἐπιφανὴς ὀφθαλμιατρὸς λέγει ὅτι ἡ ἀνάγνωσις ἐν τῇ τρεχούσῃ ἀμάξῃ ἐπιφέρει τὴν παραλυσίαν τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου καὶ τάχιστα ἄγει εἰς τὴν τύφλωσιν, ὡς συνέβη πολλάκις δυστυχῶς μέχρι τοῦδε. Ἀπέχετε λοιπὸν πάσης ἀναγνώσεως καὶ διασκεδάζετε εἴτε καθ' ἑαυτοὺς σκεπτόμενοι, εἴτε συνδιαλεγόμενοι μετὰ τῶν συνοδοιπόρων ὑμῶν ἐὰν σᾶς εἶνε γνώριμοι, ἀλλὰ μὴ ἀνοίγετε ποτὲ μήτε βιβλίον μήτε ἐφημερίδα, ἐὰν ἐπιθυμῇτε νὰ ἔχητε ὀφθαλμοὺς ὑγιεῖς.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τῶν καφενείων.

Τὰ καφενεῖα, οἷα σήμερον ὑπάρχουσι, πολὺ ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀερίζωνται ἐπαρκῶς· ἐκ τούτου καθίσταν-

ται νοσηρὰ ἐνδiciaτῆματα. Παρὰ πλείστοις τῶν ἐνδελε-
χῶς συχναζόντων τὰ καφενεῖα παρατηρεῖται μετὰ χρό-
νον, οὐ τὴν διάρκειαν δυσκολώτατον νὰ ὀρίσωμεν, εἰδι-
κὸν τι εἶδος δηλητηριάσεως, συνιστάμενον ἐξ ἰδιαζου-
σῶν διατραχῶν προσβάλλουσῶν τὴν οἰκονομίαν, αἵτι-
νες μετὰ μακρὸν ἀναφαίνονται ὡς τάσεις πρὸς ἐγκεφα-
λικὰς συμφορήσεις. Αὗται οὐδόλως ἐξ οἰνοπνευματώσεως
προέρχονται, διότι καὶ σημαντικὰ διαφέρουσι· ἄλλως δὲ
παρατηροῦνται παρ' ἀνθρώποις ἐγκρατέσι, οἵτινες συνέρ-
χονται ἐν τῷ καφενεῖῳ πρὸς διασκέδασιν ἢ ἐργασίαν καὶ
οὐχὶ ὅπως μεθυσθῶσι. Ὅ,τι τείνει νὰ ἀποδείξῃ τὸν εἰδι-
κὸν χαρακτῆρα τοῦ εἵδους τούτου τῆς ὑπὸ μορφὴν συμ-
φορήσεως δηλητηριάσεως εἶναι τοῦτο, ὅτι πάντα τὰ πα-
ρατηρούμενα εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον κυρίως στάδιον
φαινόμενα ἀφανίζονται ἐξ ἑαυτῶν ὀλίγον χρόνον μετὰ
τὴν ἄρσιν τοῦ αἰτίου. Πάντα τὰ νοσήματα ἐκεῖνα τὰ
ὀξέα ἢ χρόνια τὰ προσβάλλοντα τὸν ἐγκέφαλον, καὶ ὧν
ἡ αἰτιολογία δυσέρετος, δυνατόν ἅπαξ ἐπὶ δέκα νὰ μὴ
γνωρίζωσιν ἄλλην αἰτίαν ἐκτὸς τῆς ἀπὸ ἐτῶν τινῶν ἐπὶ
ῥῶαν ἢ ῥῶας διαμονῆς ἐντὸς τῆς θερμῆς καὶ ἡλλοιωμέ-
νης τῶν καφενείων ἀτμοσφαίρας. Τῆς γενικῆς τῶν πα-
ραφρόνων παραλύσεως εἰσβάλλούσης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
διὰ συμφορήσεως, καὶ τῆς τῶν καφενείων ἀτμοσφαίρας
ὀδηγούσης συχνάκις, ἔστω καὶ διὰ μακροῦ, εἰς τὸ φαι-
νόμενον τοῦτο, μετὰ λόγου δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσωμεν,
ἂν ἡ περίστασις αὕτη δὲν ἐξηγῇ, τοῦλάχιστον μέχρι τι-
νός, τὴν μεγάλην συχνότητα τῆς γενικῆς ταύτης παρα-
λύσεως παρὰ τοῖς ἀνδράσι, καὶ τὴν σπανιότητα αὐτῆς
παρὰ ταῖς γυναῖξί.

Ἡ ἀνορεξία.

Πολλοὶ εἰσὶν οἱ πάσχοντες ἀνορεξίαν, πρὸ πάντων δὲ
ἐκ τῶν κατοικούντων τὰς πόλεις. Ἵνα δὲ διεγείρωσι τὴν

ὄρεξιν, προστρέχουσι συνήθως εἰς πνευματώδη ποτά, τὰ λεγόμενα ὀρεκτικά, ὧν χρῆσιν ποιοῦνται τινες ἐκ συνηθείας, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀνάγκη. Τὰ ποτὰ ταῦτα εἶνε λίαν βλαβερά, ὡς ἐρεθίζοντα τὸν κενὸν στόμαχον διὰ τῆς εἰς αὐτὸν εἰσαγωγῆς οἶνοπνεύματος μᾶλλον ἢ ἥττον πυκνοῦ. Τινὰ δὲ τῶν ὀρεκτικῶν τούτων, ἰδίᾳ τὸ ἀψίνθιον (absinthe) προξενοῦσι σοβαρωτάτας νευρικὰς παθήσεις.

Πρὸς χρῆσιν τῶν γυναικῶν παρασκευάζονται ὀρεκτικὰ εἰς βάμματα ἢ εἰς οἶνους, ἅτινα κινοῦσι μὲν τὴν ὄρεξιν ὡς ἐνέχοντα οὐσίας πικράς, π. χ. κίναν ἢ γεντιανήν, ἀλλ' οὐχὶ σπανίως συνεπάγονται καὶ πολλὰ ἄτοπα, οἶον πικρότητα τοῦ στόματος, ἐρυγὰς ὀχληροτάτας, ἐξάψεις τοῦ προσώπου τοσοῦτον δυσαρέστους εἰς τὰς κυρίας καὶ ἄλλας τοῦ σώματος διαταράξεις ἐν τέλει τοῦ γεύματος. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει προτιμότερον εἶνε νὰ λαμβάνῃ τις τὰς πικράς οὐσίας εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν κατάστασιν.

Ἐξ ὅλων τῶν πικρῶν οὐσιῶν ἡ δραστικωτάτη ἅμα δὲ καὶ ἀβλαβής εἶνε ἡ πικρὰ κουάσια (quassia amara). Ῥινήματα τοῦ ξύλου αὐτῆς ὀλίγα ἐμβάλλονται ἀφ' ἐσπέρας εἰς ποτήριον περιέχον 30—50 δράμ. κοινοῦ ὕδατος, ὅπερ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν πίνεται πρὸ τοῦ γεύματος. Κατασκευάζονται δὲ καὶ ποτήρια ἐκ ξύλου κουασίας, εἰς ἃ ἀφ' ἐσπέρας ἐγγεόμενον ὕδωρ γίνεται ἱκανῶς πικρὸν εἰς χρῆσιν διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἡ πικρὰ κουάσια ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ κινή τὴν ὄρεξιν χωρὶς νὰ διαταράττῃ τὴν κοιλίαν.

Προκειμένου ὁμως περὶ χρήσεως ὀρεκτικῶν μετὰ τῆς ἀνωτέρω συμβουλῆς ἅς μὴ λησμονῇ τις καὶ τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον.

Ἡρώτησέ τις τὸν Ῥικὸρδ ὁποῖαν γνώμην ἔχει περὶ τῆς ῥακῆς.

- Κακίστην, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιφανὴς ἰατρός.
- Καὶ ὅμως ἀνοίγει τὴν ὄρεξιν.
- Πιθανόν· νομίζω ὅμως ὅτι τίποτε δὲν πρέπει τις νὰ ἀρολῇ με ἀντικλείδια.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΟΙΚΙΩΝ

Ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς οἰκίας τινός, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ᾗ ὁ χώρος ὃν αὕτη κατέχει, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾗ ἡ ἔκτασις τῶν αὐλῶν καὶ τῶν δωματίων, ἡ οἰκία αὕτη δύναται νὰ καταστῇ ἀνθυγιεινή.

1) Διότι ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσιν ἀπόπατοι κακῶς διατηρούμενοι,

2) Διότι ἐλλεῖπει ἡ ῥοὴ τῶν ὑδάτων τῶν ἀποπλύσεων καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ κοπριῶν· καὶ διότι αἱ αὐλακες καὶ οἱ ὅχετοι εὐρίσκονται εἰς κακὴν κατὰστασιν,

3) Διότι τὸ κτίριον εἶνε βρωμερὸν ἢ κακῶς διατηρεῖται.

Ἀπόπατοι.— Οὐδὲν βλαβερώτερον τῇ ὑγείᾳ· εἰς μόνος ἀπόπατος βρωμερὸς ἢ κακῶς ἀεριζόμενος ἀρκεῖ νὰ μολύνῃ ὁλόκληρον τὴν οἰκίαν. Ἀποφεύγεται ὅσον τὸ δυνατόν τὸ ἀτόπημα τοῦτο διὰ τῆς ἀνοίξεως, εἰς ἓνα τῶν τοίχων τοῦ χωρίσματος τούτου, παραθύρου ἀρκετὰ πλατέος, ἐξ οὗ νὰ ἀερίζεται καὶ φωτίζεται καὶ διὰ τῆς διατηρήσεως μεγίστης καθαριότητος τοῦ πλακοστρώμενου πατώματος καὶ τοῦ σανιδώματος διὰ συχνῶν ἀποπλύσεων. Ἀλλὰ καὶ τοῦ πατώματος ὅλου καὶ τῶν τοίχων, οἵτινες δέον διὰ λευκοῦ ψευδαργυρείου ἐλαιοχρώματος νὰ χρωματίζονται, πρέπει ἡ πλύσις συχνάκις νὰ ἀνανεοῦται. Τέλος πρέπει ὅσῳ τὸ δυνατόν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἀποπάτων νὰ ἀποφεύγονται αἱ γωνίαι.

Ἀποπλύματα.—Αἱ λεκάναι τῶν νεροχυτῶν δέον νὰ ἔχωσι τὰ πλευρὰ ὑψηλά, ἢ οὕτω διακειμένα, ὥστε τὰ ὕδατα χεόμενα ἐν αὐταῖς νὰ μὴ δύνωνται νὰ ἐκπηδῶσι. Πρέπει δὲ προσοχὴ νὰ δίδηται, ὅπως μὴ διὰ τῶν ὀπῶν τῆς φρασσοῦσης τὴν ὀπὴν τῆς λεκάνης δικλειδὸς εἰσῶ-
θῶνται στερεὰ τεμάχια, ὧν ἡ συσσώρευσις δὲν θὰ ἐβρά-
δυνε νὰ ἀποφράξῃ τοὺς ἀγωγούς. — Κατὰ τὴν ἔνωσιν
τῆς λεκάνης μετὰ τοῦ ἀγωγοῦ σωλῆνος πρέπει νὰ προ-
τίθεται φραγμός, ἵνα διὰ τούτου παρεμποδίζεται ἡ εἰ-
σοδος στερεῶν ὑλῶν καὶ ἡ ἀπόφραξις αὐτοῦ. — Πάντοτε
ὠφέλιμον εἶνε νὰ διευθύνωνται τὰ τῆς βροχῆς ὕδατα
ἐντὸς τῶν ἀγωγῶν τῶν νεροχυτῶν τούτων, οὕτως ὥστε
νὰ πλύνωσιν αὐτούς. — Ὅταν οἱ ἀγωγοὶ ἀναδίδωσι
δυσωδίαν, πρέπει νὰ πλύνωνται δι' ὕδατος περιέχοντος ἐν
ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ὑποχλωρώδους καλίου (eau de Javelle).

Αἱ αὐλακες αἱ ἐν ταῖς αὐλαῖς καὶ οἱ ὀχετοὶ οἱ προ-
ωρισμένοι εἰς τὴν διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων τούτων δέον
νὰ κτιζῶνται καὶ στρώννυνται διὰ λίθων ἢ χυτοῦ σιδή-
ρου· αἱ συναρμόσεις νὰ γίνωνται μετὰ προσοχῆς καὶ αἱ
κλίσεις κανονικαί, οὕτως ὥστε πᾶσα λίμνασις τῶν ὑδά-
των νὰ παρεμποδίζεται καὶ νὰ καθίσταται εὐκόλος ἡ
πλύσις τῶν ὀχετῶν καὶ αὐλάκων τούτων.

Αἱ ἀκαθαρσίαι τῶν αὐλῶν δέον καθ' ἑκάστην νὰ ἀπο-
σύρωνται.

Καθαριότης τοῦ κτιρίου.—*Σάρωσις.* Πρέπει συχνάκις
νὰ σαρώνεται ἡ κλίμαξ, αἱ εἰσοδοὶ, αἱ αὐλαὶ καὶ αἱ δίο-
δοι, καὶ νὰ ξέωνται αἱ ἀκαθαρσίαι καὶ ὁ βόρβορος ὃς τὸ
σάρωθρον δὲν παρέσυρεν.

Ὤφέλιμον εἶνε νὰ βάπτωνται ἐλαιοχρώματι οἱ τοῖ-
χοι τῶν οἰκιῶν, αἱ προσόψεις, οἱ διάδρομοι, αἱ κλίμα-
κες. Τὸ χρῶμα τοῦτο ἐμποδίζει τοὺς τοίχους νὰ ἐμπο-
τίζωνται ὑπὸ ὀργανικῶν οὐσιῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ λαμβά-
νεται φροντὶς ὅπως πλύνωνται ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Πλύσις τοῦ πατώματος.—Τὰ διὰ πλακῶν, λίθων, ἢ κεράμων ὀπτῶν ἐστρωμένα πατώματα πρέπει νὰ πλύνωνται συχνάκις, ὅταν πρόκηται περὶ κλίμακος ἢ τοῦ πατώματος τῆς εἰσόδου· πρέπει δὲ εὐθὺς μετὰ τὴν πλύσιν νὰ σπογγίζωνται, ἵνα οὕτως ἀποφεύγεται ἡ μεγάλη ὑγρασία, ἣτις εἶνε πάντοτε βλαβερά.

Συνηθέστερον τὸ ὕδωρ ἀρκεῖ διὰ τὰς πλύσεις ταύτας· ἐν περιπτώσει ὅμως μολύνσεως ἢ ρυπαρότητος ἀρχαιότερον χρονολογουμένης πρέπει εἰς τὸ ὕδωρ νὰ προστεθῇ 1 ἐπὶ τοῖς 100 ὑποχλωρώδους καλίου, ἢ χλωριούχου ὀξειδίου τοῦ σοδίου. Ἡ χρῆσις τῆς χλωριούχου ἀσβέστου (ὑποχλωρώδους) θὰ εἶχε τὸ ἀτόπημα νὰ καταλείπη μετὰ μακρὸν ἄλλας τι ὑγροσκοπικὸν (χλωριούχον ἀσβέστιον), ὅπερ θὰ διετῆρει διαρκῆ ὑγρασίαν, βλαβεράν τῇ ὑγείᾳ.

Ταύτας τὰς τόσον ἀπλᾶς, τόσον εὐκόλους, καὶ τόσον ὀλίγον δαπανηρὰς φροντίδας λαμβάνοντες, καὶ τὴν ὑγείαν διατηροῦμεν καὶ κατὰ τῆς προόδου τῶν ἐπιδημιῶν, αἵτινες ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην στιγμὴν δύνανται νὰ προσβάλωσιν ὀλόκληρον πληθυσμόν, ἀντιτασσόμεθα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ

Ο ΣΤΙΣ ποτὲ, ὑπομονῆς περισσεύων καὶ θάρρους εὐπορῶν, θελήσῃ νὰ συγγράψῃ τὴν ἠθικὴν νοσολογίαν τῆς νέας ἐλληνικῆς κοινωνίας, καὶ ἰδίως τῶν οὕτω καλουμένων ἀνωτέρων αὐτῆς στρωμάτων, βεβαίως καὶ ἀναποδράστως θέλει τάξῃ μετὰ τῶν πρώτων καὶ κυριωτάτων αὐτῆς ἠθικῶν ἀρρωστιῶν τὴν ἀνυπομονησίαν. Τὸ νόσημα εἶνε γενικὸν δυστυχῶς, εὐρύτατα διαδεδομένον, ὡς ἐπιδημία μεγάλη καὶ πολυπλόκαμος, ἀλλ' ἐθνικώτατον ὅμως καὶ ἐνδημικώτατον. Μηδὲ τις ὑπολάβῃ, ὅτι εἰσῆχθη καὶ αὐτὸ μετὰ πολλῶν ἄλλων φραγκικῶν—ὡς λέγομεν—πληγῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ παρηγορήσῃ μὲν οὕτω προχείρως τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ φιλαυτίαν, καταρασθῇ δὲ πατριωτικῶς τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως, ὅτι ὠλιγόρησε δῆθεν καθάρσεων καὶ ὑγειονομικῶν φραγμῶν κατὰ τῆς εἰσβολῆς τοῦ μολύσματος. Πάσχει καὶ ἡ σύγχρονος εὐρωπαϊκὴ κοινωνία ἀνυπομονησίαν· ἀλλ' ἡ ἀνυπομονησία αὕτη εἶνε εἰδική, εἰδικωτάτη ἐκδήλωσις τοῦ καθολικοῦ νοσήματος, ὅπερ λυμαίνεται τὸν ἐλληνικὸν κόσμον. Ἀνυπομονοῦσιν ἐν τῇ Δύσει οἱ ἄνθρωποι· ἀλλ' ἀνυπομονοῦσιν ἰδίως νὰ πλουτήσωσι. Τοῦ ἑκατομμυρίου τὸ ὄνειρον εἶνε τῆς νόσου αὐτῶν ἡ αἰτιολογία, καὶ ἀν' ἀπὸ μικρῶν ἕως μεγάλων, ἀπὸ γερόντων μέχρι παίδων, φέρονται πάντες ἀκατάσχετοι ὑπὸ τοῦ στροβίλου τῆς κερδοσκοπίας καὶ ἀναρριχῶνται

τετραποδητὶ πολλάκις τὴν ἀνάντη κλιτὺν τοῦ χρυσοφόρου βουνοῦ, καὶ σχίζουσιν ἀσθμαίνοντες τὰς χεῖρας των εἰς τὰς τριβόλους καὶ τὰς ἀκάνθας τῆς ἀτραποῦ, καὶ παρακάμπτουςιν ὁσάκις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς σκοπέλους τοῦ νόμου, καὶ φιμοῦσιν ὁσάκις δὲν δύνανται νὰ στραγγαλίσωσι τὴν ἠθικὴν, ἕνα πάντες ἔχουσι σκοπὸν: τὸ χρῆμα, τὸ πολὺ χρῆμα. Ἐκεῖ ἀπὸ μακροῦ ἤδη λέγεται, ὅτι τὸ χρῆμα δὲν ἔχει ὁσμὴν, καὶ ὀλίγοι πλέον περισώζονται μωροὶ ἀμφισβητοῦντες τοῦ ῥήτοῦ τὴν ὀρθότητα. Διὰ τοῦτο ἐκεῖ τῶν πολλῶν ὁ βίος εἶνε συνεχὴς καὶ ἀκάματος κερμάτων θήρα· διὰ τοῦτο, — πλὴν ὀλίγων, ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, προκατακλυσμιαίων ἴσως λειψάνων ἄλλης ἐποχῆς—πάντες ἐκεῖ τῶν νέων ἰδεῶν οἱ ἄνθρωποι, ἐπιστήμονες καὶ βιομήχανοι, καλλιτέχναι καὶ ἔμποροι, ποιηταὶ καὶ τραπεζίται, γραμματέων ἄνθρωποι καὶ κυβευταί, μίαν καὶ μόνην ἔχουσι τοῦ σταδίου αὐτῶν βαλβίδα: τὸ τί ἐξοδεύεται, καὶ ἕνα μόνον πάσης των ἐργασίας σκοπὸν: τὰ ἑκατομμύρια. Ἀνυπομονοῦσι δὲ φυσικῶς τῷ λόγῳ νὰ τὰ ἀποκτήσωσι, διότι κάλλιστα γνωρίζουσι κ' ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν παραδειγμάτων διδάσκονται, ὅτι διὰ τῆς χρυσῆς ἐκείνης κλειδὸς πάσης δόξης τὸ τέμενος ἀνοίγεται καὶ πάσης δυνάμεως ἀλίσκεται ἡ ἀκρόπολις.

Τὴν εἰδικὴν ταύτην ἀνυπομονησίαν πάσχομεν ἐν μέρει καὶ ἡμεῖς, ἀλλὰ πάσχομεν αὐτὴν ἐν μικρῷ. Μὴ κατορθώσαντες ἔτι—εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς, ἀδιάφορον—νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ καθ' ἣν πάντα σχεδὸν διατιμῶνται εἰς χρήματα, καθ' ἣν πᾶσα εὐφυΐα καὶ πᾶσα ἱκανότης, πᾶν αἶσθημα καὶ πᾶν φρόνημα, καὶ αὐτὴ ἡ ἀρετὴ καὶ αὐτὴ ἡ κακία εἰσὶν ἄξια ἀνταλλακτικαί, ἔχουσιν τὴν θέσιν αὐτῶν ἐν τοῖς τιμολογίοις εἰδικῶν ἐμπορῶν, καὶ ἐν τοῖς καταλόγοις χρηματιστηρίων, ὑπολειπόμεθα βεβαίως τοῦ

εὐρωπαϊκοῦ μεγαλείου, ὡς πρὸς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὄψιν τοῦ γενικοῦ ἐκείνου νοσήματος. Ὑπάρχουσι μὲν καὶ παρ' ἡμῖν ἀραιά τινα, που καὶ που φαινόμενα χρηματιστικῆς ἀνυπομονησίας, ὀλίγα ἐκ πλειόνων περισωθέντα, μετὰ τὸ πρὸ διετίας μέγα *θανατικόν*· ἀλλὰ δὲν εἶνε, ὡς λέγουσι οἱ ἱατροὶ, περιπτώσεις ἄξιαί τῆς κλινικῆς νοσολόγου, οὐδ' ἔχουσι σημασίαν καθιστῶσαν ἐπιφοβὸν τὴν εἰς ἐπιδημίαν τροπὴν τοῦ νοσήματος.

* *
*

Ἡ ἀνυπομονησία ἡμῶν, ὡς προείπομεν, εἶνε γενικὴ τῆς κοινωνίας ἡμῶν ἀρρωστία· ἐγγενὴς οὕτως εἰπεῖν εἰς τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν χαρακτῆρα, τὸν ἐλαφρὸν καὶ ἀψίκορον, ἐκδηλουμένην δὲ ἐπὶ πάσης σχεδὸν οἰασδῆποτε ἐργασίας τοῦ νεωτέρου ἔλληρος, καὶ λυμαινομένην, δίκην φυτοῦ παρασίτου, πάντα μὲν κλάδον ὕλικῆς καὶ διανοητικῆς παραγωγῆς καὶ δραστηριότητος, ἰδίᾳ δὲ καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀνίκανον ἀδράνειαν καὶ τὴν αὐτάρκη ἀργίαν. Καὶ δὲν ἄγει μὲν ταχέως εἰς βιαίαν καταστροφὴν ἡ καθολικὴ αὐτὴ καχεξία, ὡς ὁ κακοήθης ἐκεῖνος πυρετὸς τῆς χρηματιστικῆς ἀνυπομονησίας, περὶ οὗ ἄνωτέρω ἐλέγομεν· ἀλλ' ὑπονομεύει ὅμως δυστυχῶς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ὑπαρξιν, καὶ ἐκλύει παντελῶς τὰς ἀσυντάκτους ἐτι καὶ σχεδὸν ἀσυνειδήτους παραγωγικὰς ἡμῶν δυνάμεις. Ἄν δὲν κεραυνοβολεῖ ὡς ἀποπληξία, τήκει ὅμως ὡς φθίσις.

* *
*

Δύο ἀπλαῖ καὶ σύντομοι, ἀλλὰ βαρεῖαν ἔχουσαι τὴν ἔννοιαν φράσεις δύνανται ἀσφαλῶς νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παριστῶσαι τὰ μικρόβια ἢ βακτήρια τῆς πρώτης καὶ ἀρχικῆς μορφῆς τοῦ νοσήματος, αἱ φράσεις: *Δὲν πειράζει!* καὶ *Δὲν βαρύνει!* Σπόροι μικροὶ, μικροὶ ὡς κόκκοι σινάπεως, ἐφύησαν εἰς δένδρα ἀκμαῖα, χάρις εἰς τὴν

παχεῖαν γῆν τῆς ἑλληνικῆς φυγοπονίας καὶ ἀπαθείας, ἀνεκλαδώθησαν εἰς εὖρος καὶ ὕψος, καὶ κινδυνεύουσι νὰ πνίξωσιν ὑπὸ τὴν βαρεῖαν αὐτῶν σκιὰν πᾶσαν ὑγιᾶ καὶ εὖρωστον βλάστησιν.

— Δὲν πειράζει, λέγει ὁ ἀνυπομονήσας νὰ περάνῃ ὁ-
πωσδὴποτε τὸ ἔργον του καὶ ἀτελὲς παραδίδων αὐτὸ
εἰς τὸν παραλαμβάνοντα, πεποιθήσιν ἔχων ἀδιάσειστον
ὅτι τὸ δὲν πειράζει ἐκεῖνο καλύπτει πᾶσαν τῆς ἐργα-
σίας του ἀτέλειαν.

— Δὲν βαρύνει ! ἀπαντᾷ ὁ παραλαμβάνων, ἀνυπο-
μονῶν καὶ αὐτὸς ν' ἀποκτήσῃ τὸ παραγγελθὲν ὅπως
ὅπως, καὶ χριστιανικὸν αὐτοῦ καθῆκον ὑπολαμβάνων νὰ
διαλύσῃ πᾶσαν τυχὸν ἀνησυχίαν τοῦ παραδίδοντος.

Σφίγγουσιν οὕτως ἐν κατανυκτικῇ εὐφροσύνῃ τὰς χεῖ-
ρας ἡ ἀνυπομονησία τοῦ παραγωγοῦ καὶ τοῦ κατανα-
λωτοῦ ἡ ἀνυπομονησία, κυροῦται τῆς ἡμιμαθείας τὸ
κράτος καὶ ἀνακηρύσσεται τῆς ἡμιτελείας τὸ βασίλειον.

* *
*

Ποσάκις ἄρά γε οἱ τὰς γραμμάς αὐτὰς ἀναγινώσκον-
τες δὲν ἠγανάκτησαν, ἀκούσαντες αἴφνης, ἐν παρα-
δείγματι, τὸν ῥάπτην των λέγοντα μετὰ ἱλαροῦ μειδιά-
ματος: δὲν πειράζει ! διότι παρετήρησαν εἰς αὐτὸν ὅτι
αἱ χειρίδες τοῦ καινουργοῦς των ἐπενδύτου ἦσαν βρα-
χύτεραι τοῦ πρέποντος, ἢ ὅτι τὰ κομβία του ἦσαν πα-
ράχροα ; Ποσάκις δὲν ὠργίσθησαν, ἀκούσαντες τὸ αὐτὸ
παρὰ τοῦ χρωματιστοῦ τῆς οἰκίας των, κηλιδώσαντος
διὰ τοῦ χονδροῦ του χρωστῆρος τὰς ζωγραφίας τοῦ
τοίχου, ἢ παρὰ τοῦ κηπουροῦ των, καταστρέψαντος ἐν
βίᾳ διὰ τῆς σκαπάνης του τρυφερόν δενδρύλλιον, ἢ παρὰ
τοῦ ὑπηρέτου των ἄλλ' ἄντ' ἄλλων ἐκτελέσαντος ;

Πάντες ἐν παντὶ τὸ εὐλογημένον αὐτὸ δὲν πειράζει
φέρουσι διὰ στόματος, ὡς πανάκειαν πάσης αὐτῶν πα-

ραδρομῆς καὶ βίας, ὡς ἀλεξιτήριον πάσης κατα-
κρίσεως καὶ μομφῆς. Δουλεῖα γὰ γίνεται, λέγει ὁ ἑλ-
λην, ἐπειγόμενος νὰ περάνῃ ἢ κάλλιον εἰπεῖν νὰ κατα-
παύσῃ τὴν ἐργασίαν του. Ἐμπρὸς καὶ γρήγορα, ἰδοὺ
τὸ γενικὸν σχεδὸν σύνθημα τοῦ παρ' ἡμῖν ἐργαζομένου.
Τί τὸ ἄπορον, ἂν ἡ ἐργασία γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
κακὴ καὶ ἀτελής, ἀφοῦ κεντρίζει μὲν αὐτὴν ἀδιαλεί-
πτως ἡ ἀνυπομονησία, σκέπει δὲ καὶ προστατεύει ἡ
ἀνοχή, ἣτις καὶ αὐτὴ, ὡς ἐλέγομεν, τὴν ἀνυπομονη-
σίαν ἔχει ῥίζαν καὶ φύτραν ;

Διότι, ἂν ἡγανάκτησε κ' ἐξωργίσθῃ πολλάκις ὁ ἀ-
ναγνώστης ἡμῶν, ἀκούσας τὸ φοβερὸν ἐκεῖνο δὲν πει-
ράζει χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ, δὲν πρέπει, ἂν εἶνε δί-
καιος, νὰ λησμονήσῃ ποσάκις εἶπεν αὐτός: δὲν βαρηέ-
σαι, χωρὶς νὰ τὸ προσδοκᾷ ὁ εἰς ὃν ἀπετείνεται.

— Δὲν βαρυνέσαι, ἀδελφέ !

Γλυκεῖα καὶ μελιτώδης φράσις, ἀναπαύουσα προχεί-
ρως τὴν συνείδησιν τοῦ "Ἑλληνας, βαυκαλῶσα τὴν ἀ-
βελτηρίαν αὐτοῦ, παρηγοροῦσα τὴν ἀτέλειαν τῶν ἔρ-
γων του, ἐγκαρδιοῦσα τὸ ἀψίκροτόν του, καὶ ἀδελφοῦσα
τῶν ἀνυπομόνων τὴν ποίμνην εἰς αἰωνίαν μακαριότητα!

— Ἀνέγνωσε τὸ βιβλίον τοῦ Χ...; ἔχει πολλὰς ἀ-
προσεξίας. Ἐβιάσθῃ, φαίνεται, ὁ συγγραφεύς, ἀλλέως
ἤμποροῦσε νὰ τὰς ἀποφύγῃ...καὶ ἡ γλῶσσά του εἶνε
εἰς πολλὰ μέρη...

— Δὲν βαρυνέσαι !

— Πῶς σοῦ φαίνεται ἡ νέα οἰκία τοῦ κυρίου Δ... ;
Δὲν εἶνε δυσανάλογος ἡ μεγάλη θύρα πρὸς τὸ ὄλον; καὶ
τὰ ἐπάνω παράθυρα σὰν μικρὰ μὲ φαίνονται...

— Δὲν βαρυνέσαι !

— Εἶδες τὸ νέον πατριωτικὸν ποίημα τοῦ Ψ...; Τὸ
εὐρίσκω ἀστεϊότερον τοῦ προορισμοῦ του.

— Δὲν βαρυνέσαι !

— Καλὲ ποῦ τὰ ἔκαμες αὐτὰ τὰ ὑποδήματα ; τί σχῆμα εἶνε αὐτό ; πῶς τὰ ἐκράτησες ;

— Δὲν βαρηνέσαι !

— Εἶδες δά, τί λαμπρὰν θέσιν ἐπέτυχεν ὁ Κ., χθесινὸ μόνις παιδί ; Πῶς τὰ κατάρφερε ; Δὲν νομίζεις ὅτι καὶ πῶς γρήγορα...

— Δὲν βαρηνέσαι !

Καὶ διὰ τῆς φράσεως ταύτης συγχωροῦμεν πᾶν ἁμάρτημα, καὶ ἀπολύομεν πάντα πταίστην. *'Agiertai* σοι αἱ ἁμαρτίαι, λέγομεν περὶ παντὸς λέγοντος καθ' ἑαυτὸν δὲν πειράζει. Ἀφίενται σοι αἱ ἁμαρτίαι, διότι βιαζόμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς καὶ σύ. Ἄν σὺ δὲν ἔχεις καιρὸν νὰ ἐργασθῇς ὡς πρέπει, νομίζεις ὅτι ἔχομεν καιρὸν ἡμεῖς νὰ σὲ κρίνωμεν ὡς πρέπει ; Σὺ βιάζεσαι νὰ παραγάγῃς καὶ ἡμεῖς βιαζόμεθα ν' ἀπολαύσωμεν. Ἀλλὰ παράγεις καὶ σὺ κακῶς καὶ ἡμεῖς κακῶς ἀπολαύομεν· ἀδιάφορον· τὸ σπουδαῖον εἶνε νὰ τελειώνωμεν γρήγορα. Κάμε ὅ,τι θέλεις καὶ ἄφινέ μας ἡσύχους.

Οὕτω δὲ ἀφίνομεν καὶ ἡμεῖς ἡσύχους πάντας τοὺς ἀσθενεῖς ἀλλ' ἀνυπομόνους σταδιοδρόμους, καὶ ἂν ἐνίστε γελῶμεν βλέποντες αὐτοὺς παραπατοῦντας καὶ πίπτοντας, οὐδόλως ὅμως ξενιζόμεθα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅσάκις θεωροῦμεν αὐτοὺς ὀρθουμένους αἰφνης ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ, ἰσχυριζομένους ὅτι ἐπέραναν τὸν δρόμον των, καὶ ἀξιοῦντας νὰ τύχῃσι τοῦ ἄθλου.

* *
*

Γνήσιος καὶ ἀναγκαῖος τόκος τῆς ἀδελφικῆς συναντήσεως τῶν δύο ἐκείνων φράσεων ὑπῆρξεν ἡ δευτέρα καὶ κυριωτάτη φάσις τῆς νόσου· ἡ πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὰ μεγαλεῖα, πρὸς τὴν ἰσχὺν καὶ τὰς ὑψηλὰς δημοσίας λειτουργίας ἀκράτητος ἀνυπομονησία τῆς νέας ἐλληνικῆς γενεᾶς.

Ἄν δόξα καὶ πλοῦτος, θέσεις καὶ τιμαί, εἶνε συνήθως πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ δίκαιον ἔπαθλον μακρᾶς, συντόνου καὶ τελειοκάρπου ἐργασίας, ἂν ἀλλαχοῦ ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον εἶνε νὰ εὐφημηθῇ τις πρῶτον ἵνα διακριθῇ, καὶ νὰ φωτίσῃ πρῶτον ἵνα τεθῇ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, παρ' ἡμῖν ἀπλουστεύει πάντα ταῦτα καὶ εὐκολύνει ἢ εὐλογημένα ἐκείνη σύμπτωσις τοῦ Δὲν πειράζει καὶ τοῦ Δὲν βαρહેσαι.

Ἄλλοτε, ἐν παλαιότεροις χρόνοις, εἶχον καὶ ἐδῶ κἄπως ἄλλως τὰ πράγματα, οὐδ' ἐνομιζέτο συζητήσεως ἀντικείμενον, ὅτι ἀναγκαῖον ἦτο νὰ βαδίσῃ τις ἵνα φθάσῃ εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ. Ἡ ἐργασία ἐκρίνετο ἀναγκαῖος πρόδρομος τῆς ἐπιτυχίας, οὐδ' ἐφαντάζοντο οἱ ἄνθρωποι δυνατόν τὸ Πάσχα χωρὶς προηγουμένης τεσσαρακοστῆς.

Σήμερον ὅμως αἱ νηστεῖαι κατελύθησαν, καὶ ἡλλαξαν φυσικῶς οἱ φυσικοὶ πάσης προόδου ὅροι. Σήμερον ἐννοοῦσιν οἱ πολλοὶ νὰ θερίσωσιν ἄνευ σπορᾶς, καὶ ν' ἀπολαύσωσιν ἄνευ κόπου. Καὶ διατί νὰ μὴ τὸ ἐννοῶσι;

Πόσοι παρ' ἡμῖν ἤνυσαν τὸ στάδιον αὐτῶν ὠθοῦμενοι μᾶλλον ἢ περιπατοῦντες! Πόσοι πενιχρὰ πάντως φέροντες τῆς εὐφυΐας ἢ τῆς ἱκανότητος τὰ ἐφόδια, ἔφθασαν ἐν τούτοις, ὅτε μὲν ἔρποντες, ὅτε δὲ ὑπὸ φίλης χειρὸς μετεωρίζομενοι, εἰς ὕψη οὐ μόνον δυσανάθρακτα ἀλλὰ καὶ δυσθεώρητα εἰς τοὺς συνωστιζομένους κάτω ἀληθεῖς ἐργάτας! Πόσοι ἀπὸ μηδενικῶν ὀρμηθέντες καὶ διὰ μηδενικῶν βαδίσαντες σοβοῦσι σήμερον ὡς πολυψήφιοι ἀριθμοί! Πόσοι τέλος, βιώσαντες ἐν τῇ μακαρίᾳ ῥαστῶνι τοῦ Δὲν πειράζει, προὔχωρησαν πάντοτε καὶ ἔφθασαν ὅπου ἔφθασαν ἀκούοντες ὀπίσω των τὴν διαρκῆ ἐνθάρρυνσιν τοῦ Δὲν βαρહેσαι!

Τί ἠθέλατε νὰ διδάξῃ τοὺς νεωτέρους τὸ ποικίλον τοῦτο καὶ πολυμερὲς φαινόμενον, οὐτινος καθ' ἐκάστην

ἐπαναλαμβάνονται τὰ παραδείγματα ; Τί ἄλλο, ἢ ὅτι μωρία εἶνε πᾶσα ἐνδελεχῆς ἐργασία, καὶ βλακεία πᾶς κόπος καρποφόρος ; Τί ἄλλο, ἢ ὅτι προτιμότερον εἶνε νὰ σαλπίζῃ τις τὴν ἰκανότητά του διὰ τῶν ἐφημερίδων—ὅσας δὲν ὑπάρχει πρόχειρος φίλος σαλπικτῆς — νὰ ζητῇ τὸν στέφανον πρὶν ἀθλήσῃ καὶ νὰ καταρᾶται τῆς ἀπαθείας τῆς ἐλληνικῆς ἂν τυχὸν ὁ στέφανος βραδύνη, κεραυνοβολῶν ἐνίοτε καὶ τὴν κυβέρνησιν, ὅτι δὲν παραμερίζει τὸν μόδιον ἢν' ἀνέυρῃ τὸν ἄγνωστον λύχον;

Καὶ ταῦτα δυστυχῶς τοὺς ἐδίδαξε, καὶ ταῦτα βλέπομεν καθ' ἐκάστην πέριξ ἡμῶν, ὅπου ἂν στρέψωμεν τὸ βλέμμα.

*
* *

Ὁ κύριος Τάδε χθὲς μόλις ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης, ὅπου κατῴρθωσε μόνον ἴσως ν' ἀπομάθῃ τὴν γλῶσσάν του χωρὶς νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ. Ἐν τῷ ἀτμοκινήτῳ, ὅπερ τὸν μετεκόμισεν, ἐπρονόησε νὰ βαπτίσῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν κολυμβήθραν ἐπιστημονικῆς τινος εἰδικότητος, ἐκείνης περίπου ἣν ὑποθέτει δυναμένην νὰ ἐξοδευθῇ ἐν Ἀθήναις. Ἐφρόντισε δὲ καὶ ν' ἀναγγείλῃ ἐγκαίρως εἰς τὸ κοινὸν διὰ τοῦ τύπου τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ, μὴ παραμελήσας, ἐννοεῖται, νὰ πληροφρήσῃ αὐτὸ καὶ περὶ τῶν διασῆμων καθηγητῶν του.

Παρῆλθον μόλις ὀλίγοι μῆνες, καὶ ἀπορεῖ πῶς δὲν ἀνεκινήθησαν ἔτι αἱ Ἀθήναι.

Παρῆλθον ἀκόμῃ ὀλίγοι, καὶ ἐξίσταται πῶς ἡ κυβερνήσις δὲν τὸν διώρισεν . . . οὐδ' ἐγὼ δὲν ἠξέυρω τί.

Ὁ κύριος Δεῖνα εἶνε διδάκτωρ τῆς νομικῆς—ἀδιάφορον πῶς ἔγεινε. Δικηγορεῖ ἀπὸ τινων ἐτῶν, ὅσας τὸν ζητήσουν—πρᾶγμα σπάνιον· προτιμᾷ δὲ μᾶλλον νὰ ἀναμιγνύεται εἰς τὴν διαδικασίαν τῶν πτωχεύσεων—ὅπερ συχνότερον καὶ μᾶλλον, φαίνεται, προσοδοφόρον. Ἐν-

τυπα οίαδήποτε, πλὴν τῶν ἐφημερίδων, ἤνοιξεν ὀλίγα μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του. Προτιμᾷ τὸ σφαιριστήριον καὶ τὴν πολιτικολογίαν. Θέλει ὅμως θέσιν δημοσίαν, καὶ τὴν θέλει μεγάλην. Ἀγανακτεῖ δὲ ἡ ἀνυπομονησία του ὅτι δὲν τὴν ἔλαβεν ἀκόμη.—Εἶνε κυβέρνησις αὐτή; ἐκφωνεῖ πολλάκις ἐν τῷ καφενεῖῳ· καὶ οἱ φίλοι του ἀπαντῶσιν ἐν χορῷ: Βεβαίως δὲν εἶνε κυβέρνησις.

Τοῦ τρίτου ἐκείνου, ἀποσχόλου μόλις νεανίου, εἶνε ἔτι πρωῒμωτέρα καὶ ἡ ἀνυπομονησία. Εἶνε γραφεὺς ὑπουργικός· ἀλλὰ τοῦ ὑπουργείου μόνον κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου μηνὸς πατεῖ τὴν φλιάν, καὶ τοῦτο διὰ δύο λόγους· πρῶτον διότι τότε συνήθως ἐκδίδονται τὰ μισθοδοτικὰ ἐντάλματα, δεύτερον δὲ διότι, ὡς λέγει, δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ, ἂν δὲν τὸν ἐκτιμήσῃ—καὶ αὐτὸν—ἡ κυβέρνησις καὶ τὸν προαγάγῃ κατὰ τὴν ἀξίαν του. Λαλῶν περὶ τοῦ τμηματάρχου του, πολιτοῦ λειτουργοῦ, ἀπὸ τριακονταετίας ὑπηρετοῦντος, ἀρκεῖται νὰ μειδιᾷ.

Ἄλλος γράφει ποιήματα—ὄχι ἄσχημα—ἀλλ' ἀδημονεῖ ὅτι δὲν ἤρχισαν ἔτι νὰ ἐξοδεύωνται κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων.

Οὗτος δημοσιογραφεῖ—ἀνωνύμως· ἀπορεῖ δὲ ὅτι τὸ κοινὸν δὲν μαντεύει τὰ ἄρθρα του, οὐδὲ ἀρπάζει βαθέος ἔτι ὀρθρου τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος, ἥτις τὰ δημοσιεύει.

Ἐκεῖνος θαυμάζει, πῶς ἡ Comédie Française δὲν παρήγγειλεν ἔτι νὰ μεταφρασθῶσι τὰ δραματικά του ἔργα, ἵνα χειροκροτηθῶσι παρὰ γάλλων πλείοτερον ἢ μέχρι τοῦδε παρ' ἐλλήνων.

Αὐτὸς θέλει νὰ γείνη ὀνομαστὸς ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, ἐκεῖνος ἔνδοξος ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος, ἄλλος, ὑπομονητικώτερος, φθάνει μέχρι τοῦ μηνός.

Ὡς τὰ παιδιὰ, ὧν δὲν ἐξικνεῖται εἰς ὕψος ἡ χεὶρ, ἀ-

ναβαίνουσιν ἐπὶ καθέδρας καὶ ὑπολαμβάνουσι πρὸς στιγμή-
μην ὅτι ἠϋξήθησαν εἰς ἄνδρας, οὕτω καὶ οἱ ἀνυπόμονοι
ἡμῶν σταδιοδρόμοι νομίζουσιν ὅτι ἀληθῶς μεγαθύνονται,
βαίνοντες ἐπὶ τῶν καλοβάθρων τῆς ἐθελοφημίας.

*
* *

Καὶ πόση τὴν ἀνυπομονησίαν ἔπειτα διαδέχεται ἀπο-
γοήτευσις πολλάκις καὶ πικρία ! Διότι, ὅσον εὐθηνὴ καὶ
ἂν ἦνε παρ' ἡμῖν ἡ φήμη, ὅσον εὐκόλως καὶ ἂν μαυλί-
ζεται ἡ δόξα, ἀδυνατεῖ τέλος καὶ αὐτὴ νὰ στέφῃ ὄλων
τὰς κορυφάς, οὐδ' ἀρκοῦνται οἱ πρακτικώτατοι Ἕλληνες
εἰς ἀπλᾶ δάφνης . . . ἢ ἐφημερίδων φύλλα. Ἐννοοῦσι
κᾶπως ψηλαφητὴν τὴν δόξαν, καὶ τὴν φήμην οὐσια-
στικωτέραν. Ναί, . . δὲν λέγουσι, καλὴ εἶνε καὶ ἡ δά-
φνη, καὶ οἱ πανηγυρισμοὶ νόστιμοι, καὶ τὸ θυμιάμα εὐῶ-
δες· ἀλλ' ἰδανικὰ ὄλ' αὐτά . . . πολὺ ἰδανικὰ ! Διὰ
τοῦτο δὲ ἴσως καὶ τόσον εὐκόλως χορηγοῦνται· *es*
kostet ja nichts, λέγει ὁ γερμανός. Οἱ μεγάλοι ἄν-
δρες, ὅσον μεγάλοι καὶ ἂν ἦνε, δὲν δύνανται νὰ τραφῶσι
διὰ δόξης μόνον καὶ λιθωνωτοῦ. Ἐπρεπε . . . καὶ ἀρχί-
ζει τότε μακρὰ ἀνάπτυξις καὶ συζήτησις περὶ τοῦ τί
ἔπρεπε νὰ πράξῃ, — τί λέγω, νὰ πράξῃ ; νὰ ἔχῃ ἤδη
πεπραγμένον ἢ κυβέρνησις, περὶ τοῦ καθήκοντος ὅπερ
ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς πλουσίους ὁμογενεῖς, περὶ τοῦ πα-
τριωτικοῦ αἰσθήματος ὅπερ ἔπρεπε νὰ φλέγῃ ὑπὲρ τῆς
ἐθνικῆς δόξης τὰς καρδίας τῶν ἔξω ἐλλήνων, καὶ ν' ἀνα-
λύεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς χρηματικά τινα χορη-
γήματα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως
τῶν διακεκριμένων ἔσω ἐλλήνων. Καλὰ ταῦτα πάντα
καὶ βεβαίως εὐκταῖα· ἀλλ' ὕστεροῦσι δυστυχῶς ὥς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον. Ἀντηχεῖ δὲ τότε μέχρι τρίτου οὐρανοῦ
κρυγὴ ἀγανακτήσεως κατὰ τῆς ἀπαθείας καὶ ἀδια-
φορίας τοῦ κοινοῦ, κατὰ τῆς ἀβελτηρίας καὶ ἀκαλαι-

σθησίας τῶν εὐπορούντων, κατὰ τῆς ἀκατονομάστου ψυχρότητος τῆς Κυβερνήσεως. Εἶνε δυνατόν νὰ παραμεληται ὁ φωστήρ αὐτός ; Εἶνε ἐπιτετραμμένον νὰ ἀγνοῇται ἡ μεγαλοφυΐα ἐκείνη ; Ὑποφέρεται ν' ἀναξιοπαθῇ τοῦτου ἡ ἱκανότης καὶ νὰ πένεται τοῦ ἄλλου τὸ τάλαντον ; Ἐχάθη μία καθηγεσία δι' αὐτὸν ἢ μία θέσις ἀμεριμνομερίμνης δι' ἐκείνον ;

Καὶ πολὺς, ἐννοεῖται, ὁ κοπετὸς καὶ μέγας τῶν ἀνυπομονούντων ὁ πάταγος.

*
* *

Ὑπομονή, ὑπομονὴ ὀλίγη ! Δὲν διορθοῦνται δυστυχῶς ἄλλως τὰ πράγματα. Εἶνε βεβαίως λυπηρὸν ὅτι δὲν διαγινώσκονται οὐδὲ διατιμῶνται παρ' ἡμῖν τοσοῦτον πρωτίμως, αἱ ἐξοχότητες, ὅσον ἀλλαχοῦ—καθ' ἃ λέγουσι τοῦλάχιστον οἱ ἀνυπόμονοι. Ἀλλ' ἅς εὐδοκήσωσιν οὗτοι ν' ἀναλογισθῶσιν, ὅτι τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος εἶνε ὀλίγον, δυστυχῶς, καὶ πτωχόν, κ' ἐκτιμᾷ μὲν εὐκόλως, διατιμᾷ ὅμως δυσκόλως καὶ πληρῶνει ἔτι δυσκολώτερον· ὅτι τὰ ἰδιωτικὰ βαλάντια, ἀμιλλώμενα κατὰ τοῦτο πρὸς τὸ δημόσιον, μόλις ἐπαρκοῦσιν εἰς τ' ἀπαραίτητα, οὐδὲ περισσεύουσιν εἰς ἐλευθεριότητας· καὶ ὅτι παρ' ἡμῖν πολὺς ἔτι θὰ παρέλθῃ χρόνος ἕως οὗ κατορθωθῇ νὰ νομισματοκοπῇται ἡ δόξα, καὶ μάλιστα ἡ ἄωρος.

Ὑπομονὴ λοιπόν, ἀφοῦ ἄλλως δὲν γίνεται.

Ἐν Φρεαττοῖ, 31 Αὐγούστου 1886.

ΑἴΓΓΕΛΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΕΛΗΙΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Α'.

Ἀπάνω 'στὴν Ἀκρόπολι ἀνεβαίνω,
 Ὁ κάμπος φουντωτὸς προβάλλει κάτω,
 Ἐμπρὸς μου ὁ Παρθενῶν.
 Στέκω βουβός, γονατιστὸς ἔμπροστά του,
 Κ' ἔχω γιὰ σέ τραγοῦδι πονεμένο,
 Ἐλῆὰ τῶν Ἀθηνῶν !

Ὅτι ὁ Φειδίας ἔπλασε καὶ ὅ,τι
 Τραγοῦδῃς ἡ Σαπφὼ χαμένα πάνε,
 Κανεῖς δὲν τὰ κρατεῖ.
 Καὶ τοῦ Ὀμήρου ἡ πίστις, ὅαν τῇ νιότη,
 Κ' ἡ Ἐμμορφιά κ' ἡ Δύναμις σκορπᾶνε
 Μέσ' ἀπ' τὴν γῆν αὐτή.

Ἐλῆὰ, μόνον ἐσὺ, κι' ἀπὸ τὴν ὥρα
 Ποῦ μιᾶς θεᾶς σ' ἐφύτεψ' ἐδῶ πέρα
 Μεγάλῃ προσταγῇ,
 Ἡ ἔδῃα, εἰρηνικὴ καὶ καρποφόρα,
 Εὐλογημέν' ἀνθίζεις νύχτα ἡμέρα
 Σ' τῆς Ἀθηνᾶς τῇ γῇ.

Εἶνε κ' ἡ Δόξα ὅαν τὴν ἐρωμένη·
 Μιὰ χώραν ἀγκαλιᾶζει, ἀλλὰ μιὰ ἡμέρα
 Πιετάει παντοτεινά.
 Μὰ ἡ φύσις δὲν ἀλλάζει, καὶ ὑπομένει,
 Ἡ φύσις ἀγαπᾷ ὅαν τῇ μητέρα,
 Ποτὲ δὲ λησμονᾷ !

Β'.

Θεᾶ, μεγαλοδύναμη Παρθένα !
 Δὲν εἶσαι πλειά τῆς γῆς αὐτῆς ἢ ἔννοια,
 Τῇ μάγισσα λαλιᾷ
 Πλειά δὲν ξεφανερώνεις σέ κανένα,
 Τὴν ὅψι Σου τῇ χροσελεφαντένια
 Κανεῖς δὲν βλέπει πλειά.

Κάθ' ἐκκλησιᾷ Σου τρίμματα ἔχει γίνεи,
 Μὰ κι' ἀπ' αὐτὰ μαθήματα λαβαίνει
 Σοφὰ κάθε λαός.
 Σὲ ῥήμαξαν τὰ χρόνια κ' οἱ Ἑλγῖνοι,
 Μονάχα ἡ ἐλῆὰ Σου ἀπομένει,
 Ὡ Κόρη τοῦ Διός !

Καὶ τώρα που γυρνᾷς ξεθρονιασμένη
Ποιὸς ξέρει ἀνίσως σκέπη, κατοικιά Σου
Δὲν ἔγιν' ἡ ἐλῆά !

"Οποῖον ἀκόμα ἡ δόξα Σου θερμαίνει
'Σ τὸν ἴσκιό της ἄς πάη τῇ θεϊκιά Σου
Νὰ ἰδῇ φεγγοβόλιά !

'Σ τὸ δέντρο Σου ἔχεις δώσει διπλῇ χάρι·
Πόσοι ἀπὸ 'κεῖνο τρέφονται, καὶ πόσοι
Λαθραίνουνε τὸ φῶς !

Κι' ἀκόμ' ἀπ' τὴν ἐλῆά Σου ἄς πάη νὰ πάρη
Τραγοῦδι ὁ ποιητής, νὰ πάρη γινῶσι
"Ἄς τρέξῃ κι' ὁ σοφός.

Γ'.

'Ἐσὺ δὲν μεγαλώνεις μὲ λαχτάραις,
Οἱ πόλεμοι, τοῦ αἵματος ταυλάκια
Γιὰ σέ δὲν εἶν', ἐλῆά,
Γιὰ σένα εἶνε τοῦ ἔρωτος ἡ χάρες,
Πράσινοι κάμποι κι' ἄσπρα προβατάκια
Καὶ σπιτικὴ φωλιά.

"Ομως γι' αὐτό, γι' αὐτό μὲ τ' ὄπλο πρῶτα
Πρέπει νὰ κάμῃ ἔτοιμο τὸ χῶμα
Γιὰ σένανε καθεῖς,
Κι' ὄχι μονάχα μὲ νερό καὶ ἰδρωῖτα,
'Αλλὰ καὶ μὲ τὸ αἷμά μας ἀκόμα,
'Ελῆά, νὰ ριζωθῇς.

Καὶ γιὰ ν' ἀνθίξῃς πάντα καρποφόρα
Πρέπει νὰ σέ φυλάῃ νύχτα ἡμέρα
Τὸ κοφτερό σπαθί·

Γιατὶ κ' ἡ εὐτυχία σέ μιὰ χώρα
Εἶν' ὅπως εἶν' ἡ γέννα 'ς τῇ μητέρα·
Μὲ πόνους θε νὰ ρθῇ.

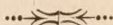
Κι' ἂν αὔριο δὲν ἔξέραμε νὰ εἰποῦμε
Ποῦ θρίσκεται τ' Ἀλέξανδρου ἡ πατρίδα,
Ποιὸς εἶν' ὁ Παρθενῶν,
Φτάν' ἡ δική σου μοναχὰ φροντίδα
Μὲ τάρματα 'ς τὰ χέρια νὰ βρεθοῦμε,
'Ελῆά τῶν Ἀθηνῶν !

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΒΙΟΣ

Ποῖαν οἰκίαν πρέπει νὰ ἐνοικιάσης.

ΠΡΟΤΙΘΕΜΕΝΟΣ νὰ ἐνοικιάσης οἰκίαν πρόσεζον μὴ τὸ ἐνοίκιον ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις σου. Μὴ λησμονῆς, ὅτι τὸ ἐνοίκιον πρέπει νὰ πληρώνηται τακτικῶς, καθότι οὐδεμίαν ἐπιτρέπει ἀναβολὴν ὁ ἰδιοκτήτης, ὅστις ἔχει περισσοτέραν ἰσχὺν ἐναντίον σου καὶ ἐπὶ τῆς περιουσίας σου ἢ ἄλλος οἰοσδήποτε δανειστής.

Ἄμα ὀρίσης τὸ ποσὸν ὅπερ τὰ μέσα σου σοῦ ἐπιτρέπουν νὰ δώσης πρὸς ἐνοικίαν τῆς κατοικίας σου, φρόντισον νὰ ἐκλέξης τὴν καλλιτέραν οἰκίαν ἣν δύνασαι νὰ εὕρης διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου. Κατὰ τὴν ἐκλογὴν δὲ ταύτην πρόσεζον ἰδίως εἰς τὰ ἀκόλουθα :

Ἡ θέσις τῆς οἰκίας πρέπει νὰ ᾔηται ὑγιεινὴ καὶ ἐπομένως ὀφείλεις ν' ἀποφύγῃς οἰκίαν κειμένην πλησίον ἐργοστασίου μολύνοντος τὸν ἀέρα διὰ τῶν βλαβερῶν αὐτοῦ ἀναθυμιάσεων, ἢ εἰς ὑγρὰν θέσιν πλησίον ποταμοῦ ἢ δεξαμενῆς, ἢ ἐγγὺς τοῦ ἐργοστασίου τοῦ φωταερίου κλ. Ὅφείλεις ὡσαύτως νὰ ἐξετάσης περὶ τῆς διοχετεύσεως τῶν ἀκαθαρσιῶν καὶ τῶν ὑδάτων, καὶ νὰ ἐπισκεφθῇς μετὰ προσοχῆς τοὺς ὀχετοὺς τῆς οἰκίας. Τὰ ὕδατα οἰκίας εὐρισκομένης ἐπὶ ὁδοῦ κατωφεροῦς διοχετεύονται πάντοτε κάλλιον πάσης ἄλλης. Σπουδαιότατον ὡσαύτως διὰ τὴν ὑγιείαν τῶν ἐνοικούντων εἶναι τὸ μέτωπον τῆς οἰκίας νὰ

εὐρίσκεται πρὸς μεσημβρίαν καὶ οὐχὶ πρὸς βορρᾶν.

Ὅφείλεις νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ μέρους ὅπου σὲ καλοῦσι καθημερινῶς αἱ ἀσχολίαι σου, ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, τοῦ ταχυδρομείου, τοῦ φαρμακείου κλ.

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς οἰκίας, ἐξέτασον λεπτομερῶς τὴν κατάστασιν αὐτῆς, παρατήρησον ἂν αἱ ὕελοι τῶν παραθύρων ἦναι σῶαι, ἂν αἱ καπνοδόχοι ἦναι καθαρισμένοι καὶ δὲν καπνίζουν, ἂν τὰ κλειθρα καὶ οἱ σύρται τῶν παραθύρων ἔχουσι καλῶς, καὶ ἂν τὰ κλειδιά εἶναι εἰς τὰς θέσεις των. Ἐξέτασον ἂν ὁ ἐνοικιᾶζων εἶναι ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, καὶ μὴ ὑπογράφῃς τὸ συμβόλαιον πρὶν ὁ ἰδιοκτήτης ἐκτελέσῃ πάσας τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ καὶ μείνῃς κατὰ πάντα εὐχαριστημένος.

Πῶς νὰ ἀποφεύγῃς τὸν κεραυνόν.

Ὡφέλιμον εἶνε νὰ γνωρίζωμεν παραγγέλματα τινα, διὰ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατὸν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον νὰ προφυλαττώμεθα ἀπὸ τῆς μανίας τῶν στοιχείων. Περὶ τοῦ κεραυνοῦ παρατηροῦμεν ὅτι πρέπει :

- 1.) Νὰ μὴ καταφεύγωμεν ὑπὸ ὑψηλὰ δένδρα.
- 2.) Νὰ μὴ προφυλαττώμεθα ὑπὸ οἰκοδομᾶς ὑψηλάς, ὅταν αὐταὶ προστατεύωνται ὑπὸ κεραυναγωγῶν. Νὰ μὴ μένωμεν ὑπὸ θύραν ἀνοικτήν, ὑπὸ τὴν μεγάλην θύραν αὐλῆς ἐπίσης ἀνοικτήν, ἢ ὑπὸ προστέγασμα.
- 3.) Ν' ἀπομακρυνώμεθα τῶν τηλεγραφικῶν συρμάτων καὶ τῶν συρμάτων δι' ὧν κρούονται οἱ κώδωνες τῶν οἰκιῶν.
- 4.) Ν' ἀφίνωμεν ἀμέσως ἀπὸ τῶν χειρῶν ἡμῶν πᾶν ἐκ μετᾶλλου ὄργανον, (οἶον ἔπλα, δρεπάνην, δίκελλαν κλπ.), καὶ ν' ἀπομακρυνώμεθα αὐτῶν.
- 5.) Ν' ἀπομακρυνώμεθα ἐπίσης ἀπὸ τῶν ἀμαξῶν.
- 6.) Ἐὰν τὰ ἐπιφέροντα τὴν θύελλαν νέφη εὐρίσκωνται πολὺ χαμηλὰ καὶ ὑπεράνω τοῦ τόπου ἔνθα εὐρισκόμεθα,

πρέπει νὰ πίπτωμεν κατὰ γῆς ἀμέσως, ὅταν δὲν ὑπάρχουσι δένδρα ἢ ἄλλα ἀντικείμενα ἐκεῖ πλησίον.

7.) Ἐπὶ ὁδοῦ, ἐχούσης ἐκατέρωθεν δένδρα τοῦ αὐτοῦ ὕψους, πρέπει νὰ βαδίζωμεν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, ἢ κάλιον, ἐὰν εἶνε δυνατόν, ν' ἀπομακρυνώμεθα αὐτῆς εἴτε πρὸς τὸν ἓν εἴτε πρὸς τὸ ἕτερον μέρος.

8.) Ἐπὶ πεδιάδος ν' ἀπομακρυνώμεθα πάλιν παντὸς ἐξέχοντος ἀντικειμένου, οἷον μύλων ἢ τηλεγραφικῶν στύλων.

9.) Εὐρίσκόμενοι τυχὸν ἐπὶ τοῦ ἵππου ἢ ἐν τῇ ἀμάξῃ, πρέπει νὰ καταβαίνωμεν, καὶ ἀφοῦ δέσωμεν τὸν ἵππον ἀπὸ δένδρου ἢ ἀπὸ στύλου, πάλιν ν' ἀπομακρυνώμεθα.

10.) Ἐντὸς τῶν οἰκιῶν πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν τοὺς σωλῆνας τῶν θερμαστῶν, τὰς ἐκ σιδήρου κλίνας, τὰ μέρη τῆς οἰκίας, ὅπου εὐρίσκονται τυχὸν πολλὰ ἐκ μεταλλοῦ ἀντικείμενα, αὐτὰς ἀκόμη τὰς ἐπιχρύσους εἰκόνας, καὶ τὰς βιβλιοθήκας, ὅταν περιέχωσι βιβλία δεμένα.

11.) Πρέπει νὰ κλείωμεν τὰ παράθυρα καὶ νὰ μὴ μένωμεν πλησίον αὐτῶν· πρέπει νὰ μεταβαίνωμεν πρὸς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς οἰκίας, ὅταν ἡ θύελλα ἔρχεται ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους.

12.) Ἐπὶ πλοίου πρέπει ν' ἀπομακρυνώμεθα τοῦ ἱστοῦ καὶ τῆς μηχανῆς τοῦ ἀτμοπλοίου.

Πῶς κανονίζονται τὰ ὥρολόγια.

Ὅταν τὸ ὥρολόγιον πηγαίνῃ ἐν μόνον λεπτὸν καθ' ἐκάστην ἐμπρὸς ἢ ὀπίσω, δὲν πρέπει νὰ τὸ διορθώνωμεν μετὰ 8 ἢ 10 ἡμέρας δυνάμεθα νὰ τὸ κανονίσωμεν, καὶ τοιαῦτα χρονικὰ διαστήματα πάντοτε πρὸς τοῦτο πρέπει ν' ἀκολουθῶμεν. Τότε βλέπομεν, ἂν μὲν ἡ διαφορὰ εἶνε ὀλίγων λεπτῶν, θέτομεν τοὺς δείκτας ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὥρας, ἂν δὲ ἡ διαφορὰ εἶνε μεγαλητέρα, τότε πρέπει νὰ ἐγγίσωμεν καὶ ἄλλον τινὰ δείκτην ἐσωτερικόν,

πρὸς τοῦτο ὠρισμένον. "Αν μὲν τὸ ὠρολόγιον πηγαίνει ἔμπρὸς, κινουῦμεν τὸν δείκτην τοῦτον πρὸς τὸ γράμμα R, ὅπερ εἶνε πλησίον κεχαραγμένον καὶ σημαίνει retard (ὀπίσω), ἂν δὲ πηγαίνει ὀπίσω, τότε τὸν κινουῦμεν πρὸς τὸ γράμμα A, σημαῖνον avance (ἔμπρὸς). Πρέπει δὲ νὰ δίδωμεν εἰς τὸν δείκτην τοῦτον τοσαύτην ἀναλόγως πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερὰ κίνησιν, ὅσον τὸ ὠρολόγιον προχωρεῖ ἢ μένει ὀπίσω. Πρὸς τοῦτο εἶνε σημειωμέναι περὶ τὸν δείκτην τοῦτον διάφοροι διαιρέσεις. "Όταν κανονίζωμεν τὴν ὥραν ὠρολογίου, πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα τὸ κλειδίον καὶ νὰ προσέχωμεν ὥστε νὰ μὴ στρέφηται ὁ ὠροδείκτης χωριστὰ ἀπὸ τοῦ λεπτοδείκτου. Εἰς τὰ ὠρολόγια, τὰ ὁποῖα σημαίνουσι τὰς ὥρας, οὐδέποτε πρέπει νὰ στρέφωμεν τοὺς δείκτας καθ' ἣν στιγμὴν σημαίνει τὸ ὠρολόγιον. Εἰς τὰ τοιαῦτα δὲ ὠρολόγια, ὅταν τύχη νὰ σημαίνηται ἡ ὥρα ταχύτερον ἢ βραδύτερον, κινουῦμεν ἑσωτερικόν τινα δείκτην πρὸς τὸ γράμμα V, (vite—ταχέως), ὅταν θέλωμεν ταχύτερον νὰ σημαίνη, ἢ πρὸς τὸ γράμμα L (lentement—βραδέως), ὅταν βραδύτερον.

Πῶς νὰ ταξειδεύης διὰ σιδηροδρόμου.

Μὴ ἀνάβαινε ποτὲ εἰς τὴν ἀμαξάν τοῦ σιδηροδρόμου μηδὲ κατὰβαινε πρὶν ἢ ἡ ἀμαξοστοιχία σταθῇ ἐντελῶς· διότι ἐν τοιαύτῃ περιστάσει καὶ ἡ ἐλαφροτάτη πτῶσις δύναται ν' ἀποβῇ θανάσιμος, ἐὰν τυχὸν οἱ πόδες σου περιπλακῶσιν εἰς τοὺς τροχοὺς τῆς ἀμάξης.

Μὴ πρόβαλλε τὴν κεφαλὴν εἴτε τὴν χεῖρα ἔξω τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης, διότι δυνατόν νὰ κινδυνεύσης ἐὰν αἶφνης ἡ ἀμαξοστοιχία διέρχεται γέφυραν ἢ ἄλλα τινὰ ἐξέχοντα μέρη.

Πρόσεχε πολὺ μὴ γείνης αἴτιος πυρκαϊᾶς ῥίπτων ἀπροσέκτως ἐν τῇ ἀμάξῃ ἡμίσβεστον πυρετὸν ἢ σιγάρον. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀπρόοπτόν τι δυστύχημα οἶονδ' ἕποτε μὴ

ἐξέλθης, μηδὲ κύψης ἀπὸ τῆς θυρίδος, ἀλλὰ μένε ἐν τῇ ἀμάξῃ.

Τέλος καθ' ἅπαν τὸ ταξείδιον μὴ στηρίζου ἐπὶ τῆς θυρίδος πρὶν ἢ βεβαιωθῇς ὅτι εἶνε καλῶς κεκλεισμένη.

Ο ΦΛΩΜΟΣ

δὲν εἶνε αἰτία τῶν πυρετῶν

ΓΕΝΙΚΗ σχεδὸν ἰδέα ἐπικρατεῖ παρὰ τῷ λαῷ τῆς Ἑλλάδος, δυστυχῶς δὲ καὶ παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν ἱατρῶν, ὅτι τὸ φυτὸν *Φλώμος* εἶνε πυρετογόνον καὶ ὅτι ὅπου τοῦτο φέεται ἄφθονον ἐκεῖ καὶ οἱ διαλείποντες πυρετοὶ συχνοί. Ἡ γνώμη αὕτη, κληρονομηθεῖσα πιθανῶς εἰς τοὺς νεωτέρους Ἑλληνας ἀπὸ τοῦ μέσου αἰῶνος, διότι τοιαύτη τις ἰδέα, καθόσον ἡμεῖς γνωρίζομεν, δὲν ἀνευρίσκεται εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς, ἔχει ῥιζωθῇ τοσοῦτον παρὰ τῷ λαῷ, ὥστε οὐχὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου εἰς πολλὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος οἱ κάτοικοι ἐξερχόμενοι καθ' ὠρισμένην ὥραν τοῦ ἔτους, μετὰ τὸ πάσχα, πανηγυρικῶς ἐξερρίζωνον τὸ φυτὸν τοῦτο. Εἶνε δὲ ἀληθῶς περίεργον ὅτι πρὸ 50 περίπου ἐτῶν καὶ ἡ κυβέρνησις ἀκολουθήσασα τὴν πρόληψιν ταύτην ἐκοινοποίησε διὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας τῇ 2 Ἀπριλίου 1836 διάταγμα περὶ ἐκρίζωσεως τοῦ *φλώμου*, καθ' ὃ, «ὅπου ἡ δημοσία ὑγεία φαίνεται ἐκτεθειμένη εἰς κίνδυνον ἀπὸ τὸ ὑπέρμετρον πλῆθος τοῦ φυτοῦ τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα *φλώμος* (Τιθύμαλος, *Euphorbia*) οἱ δῆμοι καὶ μάλιστα οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τῶν χωραφίων εἶνε εἰς χρέος εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ τὸ ἐκρίζουνουν.»

Ἐνῷ δὲ ἡ πνοὴ τοῦ πυρετώδους μιάσματος ἐξηκο-
 λούθει καὶ ἐξακολουθεῖ δηλητηριάζουσα τοὺς ἀνθρώ-
 πους καὶ εἰς χώρας ἔνθα δὲν φύεται φλώμος ἢ εἰς τὰς
 ὁποίας ἡ ἐκκρίσις ἐγένετο κανονικῶς, ἢ πρόληψις ὅμως
 διατηρεῖται καὶ νῦν, τὸ δὲ φυτὸν τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἡ
 κυριωτέρα ἀφορμὴ τῶν μiasμάτων ἐν ὧρα θέρους. Δυ-
 στυχῶς αἱ λαϊκαὶ προλήψεις, στηριζόμεναι εἰς τυχαίας
 παρατηρήσεις ἢ εἰς παρεξηγήσεις γεγονότων, εἶνε τόσῳ
 μᾶλλον δυσεκρίζωται ὅσῳ μακρότερον χρόνον παραμεί-
 νωσι παρὰ τῷ λαῷ καὶ ὅσῳ εἰς ἀνωτέρας κλάσεις τῆς
 κοινωνίας εὐρίσκονται διαδεδομέναι.

Τὰ διάφορα εἶδη τοῦ φυτοῦ φλώμου, ὅπως καὶ ὅλα τὰ
 ἄλλα φυτά, οὐδόλως διαχέουσι περὶ αὐτὰ ἐτέρας οὐσίας
 ἢ τὰ προϊόντα τῆς ἀναπνοῆς αὐτῶν καὶ ἀφομοιώσεως, ἡ-
 τοι ἀδιαλείπτως μὲν ἀνθρακικὸν ὀξύ, ἐν καιρῷ δὲ ἡμέ-
 ρας ὀξυγόνον. Δὲν εἶνε γνωστὸν τοῦλάχιστον ἂν ἐκ-
 κτὸς τῶν οὐσιῶν τούτων ἀναδίδονται ἀπὸ τῶν φυτῶν
 καὶ ἕτεραι οὐσίαι, καὶ δὴ δηλητηριώδεις, ἐκτὸς τῶν ἁ-
 ρωμάτων καὶ τῶν ὀσμῶν, αἵτινες ἐκδιαπνέονται ἀπὸ τῶν
 ἀνθέων πολλῶν φυτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ φλώμου, καὶ τῶν
 αἰθερίων ἐλαίων καὶ ῥητινῶν τὰς ὁποίας ἐγκλείουσι τὰ
 φύλλα φυτῶν τινων καὶ οἱ κορμοί. Ἄλλ' αἱ οὐσίαι αὐ-
 ται οὐδέποτε ἐθεωρήθησαν, οὐδ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ
 ὡς πυρετογόνοι. Οὐδὲν φυτὸν δὲ εἶνε γνωστὸν ὡς ἀπο-
 πνέον διὰ τῶν φύλλων αὐτοῦ οὐσίας δηλητηρίους εἰς τὸ
 ἀνθρώπινον σῶμα διὰ τῆς ὀσφρήσεως καὶ τῆς ἀναπνοῆς.
 Ὅσα δὲ λέγονται περὶ τινων δένδρων τῆς Ἀφρικῆς ἢ
 τῆς Ἀμερικῆς ὑφ' ἧς καθήμενός τις εὐρίσκει τὸν θά-
 νατον, ἔχουσι τὴν πηγὴν αὐτῶν εἰς ἀναλόγους προλή-
 ψεις, καλλιεργηθείσας καὶ μεγαλυνθείσας ὑπὸ τῆς φαν-
 τασίας τῶν ποιητῶν. Τοιοῦτον π. χ. εἶνε τὸ δένδρον
 Manzanilla, τὸ συγγενὲς πρὸς τὸν φλώμον, ὑπὸ τὸ ὁ-

ποῖον ἡ Ἀφρικανὶς τοῦ Scribe εὕρισκει τὸν θάνατον. Καὶ περὶ τῆς ἡμετέρας δὲ συκῆς ὑπάρχει ἰδέα ὅτι ἔχει «ἴσκιον βαρὺν» καὶ ὅτι ὁ κοιμώμενος ὑπ' αὐτὴν ἐγείρεται κεφαλαλγῶν καὶ κακῶς ἔχων. Καὶ πιθανὸν μὲν ἐλάχιστα ποσὰ πτητικῶν ἐλαίων ἀπὸ τῶν γαλακτοφόρων ἀγγείων καὶ πόρων τῆς συκῆς, τοῦ φλώμου, τοῦ ἱπομανοῦς δένδρου τῆς Ἀφρικανίδος, ἀποχωροῦντα νὰ προκαλῶσι νευρικὰ φαινόμενα κεφαλαλγίας κτλ. ἂν καὶ τοῦτο δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιστημονικῶς βεβαιωμένον, οὐδεὶς ὅμως λόγος ὑπάρχει ὅτι φυτὸν τι δύναται νὰ προκαλέσῃ πυρετὸν ἢ ἄλλην οὐσιώδη καὶ διαρκῆ βλάβην τοῦ σώματος. Ταῦτα δὲ γράφοντες ἀκουσίως ἀναμιμνησκόμεθα ἐκθέσεως περὶ τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἐπιδημίας ἐν ἣ ἐγράφησαν τὰ ἐξῆς, πιθανῶς ὑπὸ ἱατροῦ: «βόθροι βαθεῖς γέμοντες ὕδατος, ἐπομένως ἀναφύουσι ψάθεις καὶ ἄλλα φυτὰ, μολύνοντα κατὰ τὸ θέρος τὴν ἀτμόσφαιραν» ("Ἴδε «Παλιγγενεσίαν» 8 Σεπτεμβρίου 1886).

Ὅτι δὲ ἡ εἰσπνοὴ τοῦ ἀέρος χωρῶν ἐν αἷς φύονται φλώμοι ἢ ἄλλα φυτὰ δὲν εἶνε πυρετογόνος πείθει ἡμᾶς καὶ τὸ γεγονός καθ' ὃ οὐδὲν φυτὸν ὑγιὲς καὶ ζῶν παράγει ἢ τρέφει ἐφ' ἑαυτοῦ βακτήρια, κατὰ δὲ τὰς νέας ἀρχὰς τῆς πυρετολογίας, αἰτία τῶν ἐλωδῶν πυρετῶν εἶνε τὰ βακτήρια. Ὁ Klebs ἐν ἔτει 1879 ἀνεκάλυψε καὶ περιέγραψε βακτήριο, τὸ ὁποῖον εὔρε μετὰ τοῦ Tomasi-Credeli εἰς τὸ ἔδαφος χωρῶν τῆς Ἰταλίας μαστιζομένων ὑπὸ πυρετῶν. Ἄλλοι εὔρον βραδύτερον τὸ βακτήριο τοῦτο καὶ εἰς τὸ αἷμα πυρετιῶντων ἀνθρώπων· δὲν εἶνε ὅμως βέβαιον ἂν τὸ δεύτερον τοῦτο βακτήριο εἶνε ὅλως ὅμοιον πρὸς τὸ πρῶτον. Ὅπως ὅμως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, κατεδείχθη ὅτι δι' ἐγχύσεως τῶν πρώτων βακτηρίων τοῦ Klebs εἰς τὸ αἷμα κονί- κλων ἐγεννᾶτο παρ' αὐτοῖς πυρετὸς διαλείπων καὶ ὅτι

διὰ τῆς χρήσεως τῆς κινίνης τὰ βακτήρια τῶν πυρετι-
όντων χάνονται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

Ἐπειδὴ ἀφορμὴ τῶν πυρετῶν εἶνε τὰ βακτήρια, ταῦτα
δ' ἀναπτύσσονται ὅπου ἔλη καὶ σηπόμενα ὕδατα ὑπεράνω
ἢ ὑποκάτω τῆς γῆς, εἶδη δέ τινα φλώμου φύονται παρὰ
τὰ ἔλη, ὁ λαὸς ἀπέδωσεν εἰς τὸν φλώμον δυνάμεις πυρε-
τογόνους. Ἡσύγχυσις αὕτη τῶν αἰτίων τοῦ πυρετοῦ γίνεται
ἔτι μᾶλλον καταφανὴς ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι καὶ ἕτερα
φυτὰ θεωροῦνται εἰς τινὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος ὡς πυ-
ρετογόνα, οἷον ὁ κοινὸς κοριζὸς ἢ κωριόχορτο (*Inula vi-*
scosa Ait.) ὅστις ἐπίσης φύεται εἰς χώρας ἐνύγρους.
Προσθέσωμεν ἐνταῦθα ὅτι εἰς κράτυνσιν τῶν πυρετογό-
νων ιδιοτήτων τοῦ φλώμου συνετέλεσαν παρὰ τῷ λαῷ
καὶ αἱ δηλητηριώδεις τοῦ γάλλκτος αὐτοῦ ιδιότητες,
ὅπερ καὶ εἰς ἐλάχιστον ποσὸν λαμβανόμενον ἐνεργεῖ ὡς
καθαρτικόν, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ διὰ τοῦ φυτοῦ τού-
του φλώμωσις τῶν ἰχθύων.

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ

Η ΤΟΥΡΚΙΣΣΑ

Πέντε καράδια φέρνουνε τούς Τούρκους λαθωμένους·
 Δέν εἶνε λίγοι οὐδὲ πολλοί, μόν' εἶν' ὡς τρεῖς χιλιάδες.
 Κι' ἀπ' τὸ πολὺ τὸ βογγητὸ τριζοβολοῦν ἡ πλώραις
 Κι' ἀπὸ τὸ αἶμα τὸ πολὺ ματώνοντ' ἡ καρήναις
 Καὶ κοκκινίζ' ἡ θάλασσα καὶ βάφεται τὸ κῦμα
 Κ' ἔρχεται κῦμα σὰν θεριὸ κι' ἀφρίζει 'ς τὰ κρογιάλι·
 Αἶμα ξερνᾷ 'ς τὴν ἄμμουδιὰ καὶ βογγητὸ 'ς τὸ βράχο.
 Κ' ἡ Τούρκισσαις ποῦ λουζοῦνταν τρομάζουνε καὶ φεύγουν,
 Καὶ μιὰ τρανὴ Χανούμισσα στέκει κι' ἀναρωτάει :

— Θάλασσα τεῖσαι κόκκινη κ' αἵματοποτισμένη ;
 Μὴ μεκελλέψαν πρόβατα, μὴ μεκελλέψαν βώδια,
 Κ' ἦρθε τὸ αἶμα κ' ἔβαψε τὴ γαλανὴ θωριὰ σου ;

— Δέν μεκελλέψαν πρόβατα, δέν μεκελλέψαν βώδια,
 Μηδὲ καὶ βάψαν αἶματα τὴ γαλανὴ θωριὰ μου.
 Μ' ἔβαψεν αἶμα τούρκικο, ποῦ τρέχει σὰν ποτάμι !
 Κλάψε, καυμένη Τούρκισσα, τὴ μαύρη σου τὴ μοῖρα·
 Τὸν μπέη σοῦ τὸν φέρνουνε 'ς τὰ στήθια λαθωμένο.

— Κι' ἂν ἴσως μοῦ τὸν φέρνουνε 'ς τὰ στήθια λαθωμένο
 Θὰ δέσω τὴ λαθωματατὰ μὲ τᾶσπρα μου τὰ χέρια.
 Κι' ἂν τὸν φιλήσω μιὰ φορὰ τὸ αἶμα θὰ στρεφέψη,
 Κι' ἂν τὸν φιλήσω τρεῖς φοραὶς θὰ γιαιτρευτῇ νὰ γιάνη.

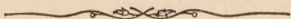
— Κλάψε, καυμένη Τούρκισσα, καὶ γιατρεμὸ δέν ἔχει·
 Τὸ βόλι ὁποῦ τὸν βάρεσε φαρμάκι τοῦχει δώση,
 Κ' ἐκεῖνοι ὁποῦ τοῦ τᾶστειλαν εἶν' ἄξια παλληκάρια
 Κ' ἐβάλαν ὄρκο 'ς τὸ σπαθὶ καὶ τάμμα 'ς τὸ τουφέκι
 Νὰ κάνουν χήραις Τούρκισσαις κι' ἀφράταις Τουρκοπούλαις
 Νὰ κάνουν καὶ Τουρκόπουλα παντόρφανα 'ς τοὺς δρόμους.

— Καὶ ποιοὶ 'ν αὐτοὶ οἱ γκιαούρηδες, ποῦ κάνουν τέτοιο τάμμα ;
 Ἄν ἴσως εἶν' οἱ Βούλγαροι τὸ φίδι θὰ τοὺς φάη
 Κι' ἂν εἶν' τῶν Σέρβων ἡ γενιὰ τὸ τάμμα δέν θὰ στρέψη.

— Κλάψε καυμένη τούρκισσα καὶ χήρα θ' ἀπομείνης
 Δέν εἶνε μὴδ' οἱ Βούλγαροι, δέν εἶνε μὴδ' οἱ Σέρβοι·
 Μόν' εἶνε τοῦ Μωριᾶ παιδιὰ, τῆς Ρούμελης ξεφτέρια,

— Ἐλᾶτε, σκλάβαις πιάστεμε, κ' ἐκόπηκ' ἡ ζωὴ μου·
 Ἀπὸ ρωμιοὺς ὠρφάνεψα κι' ἀπὸ ρωμιοὺς χηρεύω !

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

“Εχεις δύο αὐτιά καὶ ἓν στόμα. Διατί νὰ παραπονῆσαι; Πρέπει νὰ ἀκούῃς πολλὰ καὶ νὰ λέγῃς ὀλίγα. — “Εχεις δύο ὀφθαλμοὺς καὶ ἓν στόμα. Πρέπει νὰ βλέπῃς πολλὰ, καὶ νὰ σιωπᾷς περὶ τῶν πλείστων. — “Εχεις δύο χεῖρας καὶ ἓν στόμα: Μάθε νὰ λογαριάζῃς. — “Εχεις δύο ὄργανα διὰ νὰ ἐργάζεσαι καὶ ἓν μόνον διὰ νὰ τρώγῃς.

*

“Εσο δίκαιος· ἵνα δὲ ᾗς τοιοῦτος, μὴ σπεύδῃς εἰς τὰς κρίσεις σου περὶ τῆς ἀξίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔργων αὐτῶν. Ἀποφευγε πρὸ πάντων τὰς ἀλαζονικὰς καὶ ἀποτόμους ἀποφάνσεις. Ἐστὶ σημεῖον ἐπιπολαιότητος τοῦ νοός, ὅταν τις ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ περὶ πάντων ἀφειδῶς ἀποφαίνεται· τὸ δὲ ἄνευ ἐμβριθοῦς προεξετάσεως καὶ ἀλόγως ἐπαινεῖν ἢ διαψεύδειν τὰ γινόμενα, ἀποδεικνύει καρδίαν διεφθαρμένην, ποταπὰ καὶ ὑποκεχυμένα πάθη.

*

Ἐνθυμοῦ πάντοτε τὸ παρελθόν· ἀλλ’ αὐτὴ ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος ἂς σὲ προτρέπῃ νὰ ὠφελθῇς ἐκ τοῦ παρόντος πλείότερον καὶ καλλίτερον, ἢ ὅσον ὠφελήθῃς ἐκ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος πλέον χρόνου. Ἐν ταῖς ὀλίγαις ταύταις λέξεσιν ἅπαντα τοῦ σοφῶς ζῆν ἢ τέχνη περιλαμβάνεται.

*

“Ὁ ἄνθρωπος πρέπει καθ’ ἐκάστην ν’ ἀκούῃ γλυκὺ τι ἄσμα, ν’ ἀναγινώσκῃ ῥαῖόν τι ποίημα, νὰ βλέπῃ ἔξοχόν τινα εἰκόνα καί, εἰ δυνατόν, νὰ ἐκφράξῃ ὀρθὰς τινὰς ἰδέας. Ἄλλως χάνει τὸ αἶσθημα τοῦ τελείου καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τὴν πρὸς ταῦτα τάσιν· ἀμβλύνεται.

*

Ἡ ἐκπλήρωσις καθήκοντος καταλείπει πολλάκις εἰς τὴν ψυχὴν αἰσθημά τι παρόμοιον μὲ τὴν τύψιν τοῦ συνειδότος, προερχόμενον ἀπὸ τὸν φόβον μήπως δὲν ἦτον ἀρκετὸν ὅ,τι ἐκάμαμεν.

*

Μηδένα ἐγκωμιάζε ἢ κολάκευε, τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ κοινωνικῆς θέσεως ἕνεκεν, ἐάν αὐτὸς δὲν τιμᾷ αὐτὴν διὰ τῆς ἀρετῆς του· μηδένα δὲ πάλιν ἀποδοκίμαζε ἢ ἀπόβαλλε, ἕνεκα τῆς ταπεινῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει, ἐάν αὐτὸς ἠξεύρῃ νὰ λαμπρύνῃ αὐτὴν δι' ἐναρέτου βίου καὶ ἔργων ἀγαθῶν.

*

Ποτὲ μὴ λέγεις θέλω πράξει *προσεχῶς*, πᾶν ὅ,τι ἡ κρίσις ἢ ἡ συνείδησίς σου σοὶ ὑπαγορεύει νὰ πράξῃς *πάραιτα*. Ἰδὲ τὴν φύσιν· οὐδέποτε αὕτη ἀναβάλλει. "Όταν φθάσῃ ὁ κατάλληλος καιρὸς ἵνα ἀνοίξωσιν οἱ κάλυκες, ἀνοίγουσιν· ὅταν πρέπῃ νὰ πέσωσι τὰ φύλλα τῶν δένδρων, πίπτουσιν. Ὑψώσον τὸ βλέμμα πρὸς τὸν οὐρανόν· ἰδὲ τὰ οὐράνια σώματα· ὅποια τάξις καὶ ἀκρίβεια βασιλεύει μεταξὺ αὐτῶν! ἀνατέλλουσι καὶ δύουσι τακτικώτατα καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχιστῆς ἀναβολῆς· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ κομῆται, μολοντί ἰδιότροποι, φυλάττουσι τὰς διατάξεις των, αἱ δὲ ἐκλείψεις εἶνε ἀκριβεῖς μέχρι λεπτοῦ. Δὲν ὑπάρχουσι χρονοτριβὰι εἰς οὐδεμίαν τῶν τοῦ παντός κινήσεων, αἵτινες διετάχθησαν ὑπὸ τῆς ἀπολύτου θελήσεως τοῦ Πλάστου. Βραδύτης τις μεταξὺ τῶν ἀστέρων δύναται νὰ προξενήσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἀπείρου συστήματος· βραδύτης εἰς τὰς ἐργασίας τῆς φύσεως ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ λιμόν, λοιμόν καὶ καταστροφὴν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Οὐδέποτε λέγε *προσεχῶς* ἄρξομαι οἰκονομῶν, ἢ θέλω μετανόησει, διότι ἴσως θέλει εἶναι πολὺ ἀργά. Ἐχε ὑπ' ὅψιν τὴν σπουδαίαν ἀλήθειαν, τὴν διδασκομένην ὑπὸ τῆς ἱστορίας τῶν ἐθνῶν, τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι κατὰ τὰ τρία πέμπτα τοῦλάχιστον τὸ *προσεχῶς* εἶνε πολὺ ἀργά.

*

Τὸ σέβας εἶνε σημαία προστατεύουσα ἐξ ἴσου καὶ τὸν μικρὸν καὶ τὸν μεγαλόν. Ἐκαστος, τὸ καθ' ἑαυτὸν, δύναται νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν κατὰ πρόσωπον.

*

Θέλεις, εἰ καὶ ἄνευ ἀξιομάτων καὶ βαθμῶν, ἄνευ ταλάντων χρυσοῦ καὶ ἐξωτερικῆς ἰσχύος, νὰ ᾔσῃ εἰς τῶν εὐποληπτοτέρων, τῶν μᾶλλον σεβαστῶν παρὰ τοῖς συμπολίταις σου; Γίνου ἐν τῷ ἀστικῷ βίῳ ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς εὐνοίας ἢ ἀπὸ τῆς θελήσεως τῶν ἄλλων. Τὸ ἔργον δὲν εἶνε δύσκολον. Ἰδοὺ σοὶ ὅλον τὸ μυστικὸν πρὸς πραγματοποίησιν αὐτοῦ: "Εσο εὐσυνείδητος, ὀλιγαρχικῆς καὶ μετριοφρων.

*

Ἡ ἔνδοξος καταγωγὴ εἶνε φορτίον βαρύτερον, τὸ ὁποῖον, ὅστις δὲν τὸ φέρει μετὰ τιμῆς, ἀναγκάζεται νὰ τὸ σύρῃ μετ' αἰσχύνης.

*

Ἀγάπα τὸ ἐπάγγελμά σου, τὸ ἐμπιστευθὲν σοὶ δημόσιον λειτουργημα, καὶ ἀνάδειξον αὐτὰ σεβαστὰ διὰ τῶν γνώσεών σου, διὰ τῆς δρα-

στηριότητός σου, διὰ τῶν ἀρετῶν σου· εἰς σέ ἀνήκει νὰ τιμήσῃς αὐτά, καὶ οὐχὶ εἰς αὐτὰ νὰ σέ τιμῇσιν.

*

Μὴ βλασφήμει. Ὅσον κοινότερος καὶ πονηρότερος ὁ ἄνθρωπος εἶνε, τοσοῦτον ἐπιρρεπέστερος πρὸς τὸ βλασφημεῖν, πρὸς τὸ λοιδορεῖν, πρὸς τὸ ὀργίζεσθαι, τοσοῦτον πλησιέστερος εἰς τὴν ζωὴν εἶνε φύσιν.

*

Ἐσο εὐμενὴς ἀείποτε καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις· δύνασαι δὲ νὰ ᾗσαι τοιοῦτος, ἂν καθ' ἣν στιγμήν ὀργίζεσαι ἐναντίον τινός, ἀνακαλῇς ἐν τῇ μνήμῃ σου τὰς καλὰς ἰδιότητας, δι' ὧν ἀπολαύει αὐτός τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς φιλίας τῶν ἄλλων· διότι πᾶς ἄνθρωπος ἔχει τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ λόγου ἄξιον.

*

Ἡ ἀξία ἀγαθῆς τινος πράξεως ἀπόλλυται διὰ τοῦ ἐλαχίστου κέρδους ὅπερ ἐξ αὐτῆς πορίζομεθα. Διηγούμενοι αὐτὴν ἱκανοποιοῦμεν τὴν φιλαυτίαν μας, καὶ οὕτω μηδενίζομεν τὴν ὀφειλομένην ἡμῖν εὐγνωμοσύνην.

*

Χορήγησον τὴν φιλοξενίαν καὶ εἰς τὸν ἐχθρόν σου· τὸ δένδρον δὲν ἀρνεῖται τὴν σκιάν του οὐδ' εἰς αὐτὸν τὸν ξυλοκόπον.

*

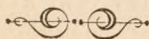
Τὸ ν' ἀναφέρῃς τὰς κακὰς πράξεις τῶν ἄλλων πρὸς δικαιολογίαν τῶν ἰδικῶν σου, εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ θέλῃς νὰ νιφθῇς μὲ βόρβορον.

*

Νεανία, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ᾗσο ἔτι παῖς· ἐντὸς μικροῦ ἡ κεφαλὴ σου θέλει λευκανθῇ ὑπὸ τῆς ἡλικίας, τὸ σῶμά σου θέλει κυρτωθῇ ὑπὸ τὸ βάρος τῶν χρόνων. Ἐπιλαμβάνου προθύμως καὶ μετὰ πόθου τῶν διαρρουσῶν ὥρων, πλήρωσον αὐτὰς ὠφελίμων ἔργων καὶ θέλεις ζῆσει ἐν διαστήματι ἐνός ἔτους πλειότερον, ἢ ὅσον ἔζησεν ὁ ἀνόητος ἀργός καθ' ὅλην ἡμιεκατονταετηρίδα. Οἱ καρποὶ τῆς δραστηριότητός σου, ἰδοὺ ἡ ζωὴ σου!

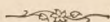
*

Ἡ ἐργασία εἶνε προσευχή.

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΗΡΩΟΣ

ΕΠΙΜΕΝΩ εἰς τὴν γνώμην μου ! εἶπεν ὁ συνταγματάρχης· τὸ αἷμα, ναί, τὸ αἷμα εἶνε τὸ πᾶν· ἡ λεβεντιά καθὼς καὶ ἡ δειλία μεταβιβάζονται μὲ τὴν ζωὴν ἀπὸ γενεᾶν εἰς γενεάν· ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι εἶνε ἥρωες ἀπλούστατα ὅπως ἀναπνέουν· ὅπως προορισμὸς τοῦ ξίφους εἶνε νὰ κόπτη, προορισμὸς αὐτῶν εἶνε νὰ ἔχουν γενναιότητα· θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ φέρω παράδειγμα τὸν ἀδελφόν μου· ὅταν, παιδί ἀκόμῃ, ἐπῆγεν εἰς τὴν Κρήτην, ἀφήσας τὸ θρανίον τοῦ γυμνασίου, καὶ εὗρέθη ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς τῶν Τούρκων, τί τὸν ἔκαμε νὰ πολεμήσῃ τόσον ὠραῖα ἐν ᾧ πρώτην φορὰν ὠσφραίνετο πυρίτιδα; τί ἄλλο παρὰ ἡ καρδιά του, ἡ καρδιά τῆς γενεᾶς μας τὴν ὁποίαν ἔφερε εἰς τὰ στήθη του, τὸ αἷμά του τὸ ὅποῖον ἔσφυζε εἰς τὰς φλέβας του, καὶ τὸ ὅποῖον ἐνεθυμεῖτο νὰ εἶδεν ἤδη μάχας, εἰς ἄλλους χρόνους, ἀμυδρῶς, ὡς ἐνθυμούμεθα πρᾶγμα τι, τὸ ὅποῖον εἶδομεν πρὸ πολλοῦ, ἀγνοοῦντες ποῦ.

— Νὰ συνεννοοῦμεθα· ἀπήντησεν ὁ δικηγόρος Κ. Δὲν ἄρνούμαι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν κληρονομικότητα τοῦναντίον· ὅπως οἱ γονεῖς μεταδίδουν σωματικὰ μειονεκτήματα, δυνατὸν νὰ μεταδώσωσι καὶ ψυχικὰ ἐλαττώματα ἢ προτερήματα· ὅπως ἡ μεγάλη ρις τοῦ πατρὸς φυτρὸν ἐπὶ τῆς παιδικῆς μορφῆς τοῦ υἱοῦ, ἢ ὁ παρὰ

βλώψ ὀφθαλμὸς τῆς μητρὸς ἀσχημίζει καὶ τῆς θυγατρὸς τὸ πρόσωπον, ὅπως μεταβιβάζονται τὰ ὠραῖα χεῖλη καὶ ἡ ὠραία κόμη, δύναται νὰ μεταβιβασθῇ καὶ ἡθικὴ τις πῆρσις ἢ δύναμις τοῦ χαρακτῆρος· τοῦτο τὸ ζήτημα, ἄλλως τε, ἔχει συζητηθῇ κατὰ βάθος ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων· μέγας τις μυθιστοριογράφος ἐπὶ τῆς θεωρίας τῆς κληρονομικῆς μεταδόσεως στηρίζει ὀλοκληρον αὐτοῦ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἤδη ἀπὸ δεκατέσσαρας ὀγκώδεις τόμους· ὥστε μὴν ὑποθέσῃς ὅτι ἀγνοῶ καθ' ὀλοκληρίαν τί συμβαίνει. Εἰξεύρω ἀκριβῶς ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν κατέληξεν εἰσέτι εἰς ὠρισμένον συμπέρασμα, μὴ δυναμένη ν' ἀποφανθῇ ἀσφαλῶς ἐκ δεδομένης ἀναμίξεως ἰδιοσυγκρασιῶν τῶν γονέων ποῖα τέκνα δύνανται νὰ προκύψωσι. "Αν ἦτο βεβαία ἡ ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν μεταβίβασις προσόντων ἢ ἐλαττωμάτων, θὰ ἔμενεν ἐντελῶς ἀνεξήγητον πῶς οἱ μεγάλοι ἄνδρες, κατὰ γενικὸν κανόνα, γεννῶσι μετρίους υἱούς· διατί ἄρα γε ἀφ' οὗ περιήλθεν ἀπαξ εἰς τὴν κατοχὴν των ἡ μεγαλοφυΐα νὰ μὴ τὴν μεταδίδουν κατ' ἀρέσκειαν ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ὡς οἱ εὐπατρίδαι τὸν τίτλον τῆς εὐγενείας των; ὅχι, φίλε μου συνταγματάρχα, ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶνε τόσο ἐυκόλος ὅσον φαίνεται· χίλια πράγματα τοῦ καθ' ἡμέραν βίου εἰμποροῦν νὰ ἐντείνουν ἢ νὰ ἐκλύσουν ἢ καὶ ν' ἀλλοιωσούν ἐν τέλει τὴν ἰδιοφυΐαν μας. "Εν θέαμα, ἐν αἴσθημα, ἐν γεγονὸς δύναται νὰ ἐπιδράσῃ πολλάκις ἐφ' ὅλου τοῦ βίου, νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν τελειωτικὴν διεύθυνσιν. Πίστευσέ με, δὲν ἄρκει νὰ γεννηθῇ τις κἄτι τι· πρέπει καὶ νὰ γίνῃ! ...

— "Ὅσον δι' ἄλλα πράγματα δὲν εἰξεύρω, ὑπέλαβεν ὁ συνταγματάρχης, ὅσον ὅμως διὰ τὴν γενναιότητα εἶμαι βέβαιος· τὸ λεοντάρι θὰ κάμῃ πάντοτε λεοντάρι καὶ ὁ λαγὸς λαγόν.

— Ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸ ὅποιον ἴσως μεταβάλη καὶ πῶς τὴν γνώμην σου.

— Νὰ τ' ἀκούσω, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης.

— Τὸ κακουργιοδικεῖον, ἐξηκολούθησεν ὁ δικηγόρος, εἶνε διὰ τοὺς ποινικολόγους ὅ,τι τὸ ἀνατομεῖον διὰ τοὺς ἱατρούς· ὅπως εἰς τοῦτο ἡ ἀνατομικὴ σμίλη σχίζει τὴν σάρκα, καὶ ἀποκαλύπτει τὴν κεκρυμμένην νόσον, εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον σχίζεται ὁ πέπλος ὁ καλύπτων ἀγνώστους ὑπάρξεις, καὶ ἀπογυμνοῦνται αἱ κοινωνικαὶ νόσοι. Ἡ δικαιοσύνη μὲ λαμπτήρα εἰς τὴν χεῖρα κατέρχεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν κατηγορουμένων καὶ πολλάκις ἀναβρίσκει περίφοβος ἀπὸ τὰ σκοτεινὰ ἐκεῖνα βάθη. Ταῦτα σοῦ λέγω διὰ νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω ὅτι εἰς τὸ δικαστήριον τῶν ἐνόρκων δὲν πηγαίνω μόνον ὡς ἐπαγγελματίας ἀλλὰ καὶ ὡς ψυχολόγος. Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν ἤμην εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον· ἐδικάζετο καί ποιος ἐπὶ κλοπῇ· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἡ δίκη δὲν παρεῖχε κανὲν ἐνδιαφέρον· οὐδ' αὐτὸ τὸ σύνθημα ἀκροατήριον ἦτο ἐκεῖ, τὸ πληροῦν, ὅσάκις δικάζεται ἄγριόν τι κακούργημα, τὴν αἵθουσαν τοῦ δικαστηρίου διὰ μορφῶν ἀξυρίστων, κεφαλῶν ἀκτενίστων, ὀφθαλμῶν βλοσυρῶν φαίνεται ὅτι οἱ ρυπαροὶ ἐκεῖνοι καὶ γυμνόποδες αἰσθάνονται προδιάθεσιν εἰς τὸ ἔγκλημα καὶ ἔρχονται ν' ἀναπνεύσουν τὴν ἀτμοσφαῖραν αὐτοῦ μέχρις ὅτου ἔλθῃ ἡ στιγμή ν' ἀναπνεύσουν τὸν βαρὺν ἀέρα τῆς εἰρηκτῆς. Ἡ δίκη, ὅπως εἶπον, δὲν παρεῖχε κανὲν ἐνδιαφέρον καὶ ἡτοιμαζόμεν ν' ἀναχωρήσω ὅτε μοῦ εἶπον ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν εἶχε συνήγορον καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ τὸν ὑπερασπισθῇ ἐξ ἐπαγγέλματος. Ἔστρεψα τότε καὶ τὸν εἶδα· ἐκάθητο ἡσυχος ἐπὶ τοῦ μακροῦ ἐκείνου ἐδωλίου τῶν κατηγορουμένων, τοῦ ὁποίου τὸ κεραμόχρουν ἐπίχρωμα εἶχον ἀποτρίψει τόσα σώματα κακούργων. Ἦτο πεντηκοντούτης περίπου, ἡ κόμη του καὶ τὸ γέ-

νειον διεστιζοντο ἀπὸ λευκᾶς τρίχας, ἡ φυσιογνωμία του δ' ἐν γένει ἦτο ἡμερος φυσιογνωμία ἀστοῦ, ἐκπληροῦντος ἀμέμπτως τὰ πολιτικὰ καὶ θρησκευτικὰ αὐτοῦ καθήκοντα· οἱ ὀφθαλμοὶ του ἦσαν γλυκεῖς ἀλλ' ὑπὲρ τὸ δέον ὑγροὶ καὶ στίλβοντες· τὸ μέτωπόν του, τὸ ὑπερμέτρως ρισσόν, ἀπετέλει ἀντίθεσιν πρὸς τᾶλλα χαρακτηριστικά του. Ὄταν διέρχεται καρχαρίας, ὑπὸ τὴν θάλασσαν, ρυτιδοῦται, λέγουν, ἡ ἐπιφάνειά της, τί νὰ διήλθεν ἄρά γε ὑπὸ τὸ κρανίον ἐκεῖνο κ' ἐρρυτιδῶθη τόσον τὸ μέτωπον ;

Μετ' ὀλίγον τὸ ἔμαθον· ὁ κατηγορούμενος ὠνομάζετο Δημόπουλος, εἶχε διέλθῃ δὲ ταραχώδῃ βίον· εἶχε πρὸ πολλοῦ καταδικασθῇ εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτὴν ἐπὶ ληστεία καὶ διανύσει τὴν ποινὴν του· εἶχεν ὑπηρετήσῃ πρότερον ὡς ὑπαξιωματικὸς καὶ ἔπειτα ὡς τελωνοφύλαξ· μετὰ ταῦτα μετῆλθε τὸν παντοπώλην· ἀλλὰ καὶ ὅτε ἐξήσκει τὸ εἰρηνικὸν τοῦτο ἐπάγγελμα εἰς ἔριδα τινὰ μέ τινας συνδιασκεδάζοντας, ἐν τῇ ὁρμῇ τῆς μέθης, θελήσας νὰ φονεύσῃ ἓνα ἐξ αὐτῶν ἐτραυματίσε καὶ κατέστησεν ἄχρηστον τὴν ἀριστεράν του χεῖρα. Ἡ κλοπὴ ἦτο ἐναργεστάτη· εἶχεν εἰσέλθῃ δι' ἀντίκλειδος μετὰ τινος Ἰταλοῦ λωποδύτου νύκτα εἰς μίαν οἰκίαν τὴν ὁποίαν ἐνόμιζεν ἔρημον· διαρρήξας τὰ συρτάρια ἔλαβεν ὅ,τι ἐμπεριεῖχον· ἀλλ' ἐντὸς τῆς οἰκίας ἔμενεν ἡ κόρη τοῦ οἰκοδεσπότου, ἣτις ἀδιαθετοῦσα δὲν ἠθέλησε νὰ συνοδεύσῃ τὴν οἰκογένειάν της μεταβᾶσαν εἰς ἐσπερίδα, ἐρυθριῶσα δὲ καὶ συνεσταλμένη ἡ νεᾶνις, μάρτυς παραστᾶσα, διηγήθη πῶς ἐν ᾧ εἶχε πέσῃ νὰ κοιμηθῇ εἶδεν ἔξαφνα φῶς εἰς ἑν δωματίον· πῶς ἐσηκώθη περίτρομος καὶ εἶδεν αὐτὸν—καὶ ἐδείκνυε τὸν κατηγορούμενον—κρατοῦντα κηρίον εἰς τὴν χεῖρά του καὶ ἐπισκεπτόμενον τὰ συρτάρια καὶ τὰ κιβώτια· ἦτο καὶ εἰς ἄλλος ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἴδῃ τὸ πρόσωπόν του. Ἀπὸ τὸν τρόμον

της κατέβη, ὅπως ἦτο, γυμνόπους, ἕως κάτω εἰς τὴν θύραν καὶ ἔβαλε τὴν φωνήν : Κλέφτες ! Συνήχθη εἰς τὴν ὁδὸν τὸ πλῆθος· τὸ φῶς ἔσβυσε τότε· τρία τέσσαρα παληκάρια ἀνέβησαν ἐπάνω· ἀλλὰ δὲν εὗρον κανένα· ἔξαφνα ἀπὸ τὴν θύραν ὤρμησεν ἀνθρωπὸς τις ἀπωθὼν διὰ τῶν ἀγκώνων τὸ πλῆθος καὶ κραυγάζων· Πιάστε τον! πιάστε τον ! καὶ ἔτρεχεν ὡς νὰ ἐκυνήγει ἀόρατόν τινα κλέπτην· ἀλλ' εἰς ὑποπτειθεὶς ἐκυνήγησε τὸν φεύγοντα καὶ τὸν συνέλαβε· ἦτο ὁ κλέπτης, ἔφερε δ' ἐπ' αὐτοῦ ὅλα τὰ κλοπιμαῖα· ὁ Ἰταλὸς ἔγινεν ἄφικτος πηδήσας εἰς τὴν παρὰ κειμένην οἰκίαν, φαίνεται. Ὁ κατηγορούμενος, κληθεὶς εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀνηγέρθη θρασὺς ἀπὸ τοῦ ἐδωλίου του καὶ ἤρχισε νὰ ψεύδεται ἀπὸ τῆς πρώτης λέξεως. Ἦμην ἠναγκασμένος νὰ τὸν ὑπερασπισθῶ. Καὶ ὅμως μοὶ ἐνέπνεεν ἀγανάκτησιν, ἀποστροφὴν, ἀηδίαν. Ἀγνοῶ πῶς τῷ εἶχε περάσῃ ἡ ἰδέα ὅτι θ' ἀθωωθῇ. Ἄμα λοιπὸν ἤκουσε μετὰ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν ἐνόρκων, τὴν ἀπόφασιν τῶν συνέδρων καταδικάζουσιν αὐτὸν εἰς τριετὴ φυλάκισιν ὀλίγον ἔλειψε νὰ λιποθυμήσῃ· ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ δὲ λαιμὸς του ὠγκώθη ὡς νὰ κατέπινέ τι· κατάραν ἄρά γε κατέπινε ἢ ἀγανάκτησιν ;

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον συνῆλθε, καὶ ἀναισχύντως, μὲ τόνον ἱκετευτικώτατον, μὲ παράκλησιν ἐπαίτου, ἐπικαλούμενος οἶκτον διὰ τ᾽ ἄσπρα του μαλλιά, τὰ ὅποια ἐκύλισεν εἰς τὸν βόρβορον, ἐζήτησεν ἐπιείκειαν παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

— Εἶμαι γέρων ! εἶπε θρηνηδῶς, θ' ἀποθάνω 'ς τὰς φυλακάς· ἐπιβάλετέ μοι τὸν μικρότερον ὅρον τῆς ποινῆς.

Ἐλκύσας με δὲ πλησίον τοῦ ἐπιθύρῃσεν εἰς τὸ οὖς μου :

— Εἰπὲ ὅτι εἶμαι καὶ ἀπὸ καλὴν οἰκογένειαν· εἶμαι ἀδελφὸς τοῦ Δημοπούλου, τοῦ ἥρωος τῆς Κρήτης.

— Ἀδελφός του, σύ ;

— Ναί !

— Ἀπὸ τὴν ἴδια μητέρα, τὸν ἴδιον πατέρα ;

— Ναί.

Τὸ εἶπον εἰς τοὺς δικαστὰς ἀκουσίως, διότι ἡ γλῶσσά μου ἐδίσταζεν νὰ μοι ὑπακούσῃ. Τὸ πνεῦμά μου ἀφέν τοὺς τοίχους τοῦ κακουργιοδικείου μετέβη εἰς τὰ ἀναπεπταμένα βουνὰ τῆς Κρήτης· εἶδον ἐνώπιόν μου τὴν μάχην ἐν ᾗ ὁ ἥρως ἀπέδειξε μέχρι τίνος δύναται ν' ἀνυψωθῇ ἡ φιλοπατρία· τὸν ἔβλεπον· ἔρριψε τὴν τελευταίαν του βολήν· ἡ σπάθη του εἶνε συντετριμμένη· οἱ Τοῦρκοι τὸν περικυκλοῦσιν ἀλαλάζοντες· ἀλλ' ὅταν ἡ καρδιά εἶναι ἀκεραία πρὸς τί ἂν ἡ σπάθη εἶνε τεθραυσμένη ; μὲ τὸ τμῆμα ἐκεῖνο τοῦ σιδήρου ὀρμαῖ εἰς τὰ κύματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ διασχίζει αὐτὰ σφάζων, σφάζων, σφάζων ! Συντρίβεται καὶ τὸ σύντριμμα ἐκεῖνο τῆς σπάθης καὶ ὁ ἐπαναστάτης, ἀποκαμὼν νὰ φονεύῃ, συλλαμβάνεται· φέρεται πρὸ τοῦ Πασᾶ. — Προσκύνα ! τῷ λέγει οὗτος, νὰ σοῦ χάρισω τὴν ζωὴν. — Ἐγὼ νὰ προσκυνήσω Τοῦρκον καὶ τύραννον ! ἀπαντᾷ ἀγερῶχος ὁ Ἑλλην· καὶ πρὶν τελειώσῃ ἡ φράσις του πίπτει, πλέων εἰς τὸ αἷμά του, φέρων δεκάδας τραυμάτων· εἰκοσάκις τὸν ἐθανάτωσαν διότι δὲν ἦτο φαίνεται ἰσχυρὸς εἰς θάνατος νὰ τὸν καταβάλῃ ! . . . Καὶ διὰ μιᾶς τὸ βλέμμα μου ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἄλλου Δημοπούλου, τοῦ κλέπτου, ὅστις ἐβάδιζε μεταξὺ δύο χωροφυλάκων, ὃν ἀνέμενε κάτω ἡ ἄμαξα τῶν καταδίκων ὅπως τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν φυλακὴν· ἔξαφνα ἀπὸ τινος γωνίας τῆς αἰθούσης ἠκούσθησαν ὀξεῖς λυγμοί· στραφεῖς εἶδον γυναῖκα μελανειμονοῦσαν, νέαν εἰσέτι, κρατοῦσαν ἀπὸ τῆς χειρὸς μικρὸν κοράσιον, καὶ θρηνοῦσαν σπαρακτικῶς· ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ καταδίκου μὲ τὸ τέκνον τῆς· τὴν κατέλαβεν ἀπόγνωσις ἅμα ἤκουσε τὴν καταδίκην· καὶ ἔκλαιεν ἐν σιγῇ, ἀλλ' οἱ λυγμοί

της τέλος ἐξερράγησαν· τὸ μικρὸν κοράσιον, ἀγνοοῦν βεβαίως τί συνέβαινε, ἔτοιμον νὰ κλαύσῃ καὶ αὐτὸ διότι ἔβλεπε τὴν μητέρα του νὰ κλαίῃ, ἐφώναξε δι' ἀθώας παιδικῆς φωνῆς, ἥτις ἀνεβίβασε δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μου, πρὸς τὸν ἀπαγόμενον πατέρα του :

— Πατέλα, ἔλα 'δῶ καὶ 'πὲ τῆς μητέλας νὰ μὴν κλαίῃ, ἔλα πατέλα !

Ἄλλ' ἐκεῖνος ἤδη κατήρχετο τὴν κλίμακα, ἐν μέσῳ τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων τῶν χωροφυλάκων, ἀφίνων ὀπίσω αὐτοῦ τὴν γυναῖκά του παντέρνημον, ἥς ὑπὸ τὸ μέλαν σάλιον ἐκλονίζετο σπασμωδικῶς ἐκ τῶν λυγμῶν τὸ σῶμα, καὶ ἥτις σφίγγουσα εἰς τὴν ἀγκάλην της τὸ κοράσιον, ὅπερ ἤρχισε νὰ κλαίῃ, ἐψιθύριζε :

— Πᾶμε . . . πᾶμε . . . δὲν ἔχεις πατέρα . . . δὲν ἔχεις ! . . .

Αἶ, φίλε μου συνταγματάρχα, δὲν μοῦ λέγεις τί γίνεται τὸ περίφημον αἷμά σου ; Εἰς τὰς φλέβας τοῦ κλέπτου δὲν ἔσφυζε τὸ αἷμα τοῦ ἥρωος ; ὦ, εἰξεύρω τί θὰ μοῦ εἴπῃς : δυνατὸν ἐνίοτε ἐν ἔγκλημα νὰ εἶνε ἡρωϊσμός ἀντίστροφος· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ δὲν καταδικάζω ὅλους τοὺς πταίσαντας· παραδέχομαι ὅτι πολλαὶ ἐρυθραὶ χεῖρες εἶνε λευκαὶ ὡς κρίνα, ὡς λέγει ὁ ποιητής· κἄποτε καὶ τὸ κακούργημα δύναται νὰ ἔχῃ μεγαλεῖον· ἀλλ' εἰνέ τι εὐτελέστερον, ποταπώτερον, ἀτιμώτερον τῆς κλοπῆς ; Οὐχὶ σπανίως τὸν φονέα, ὃν καταδικάζει ὁ νόμος, ἀθωώνει ἡ καρδιά· ἐνθυμεῖσαι τὸν ἱπποτικὸν ἐκεῖνον Κρήτα ὅστις ἐφόνευσε τὴν ἀδελφὴν του προδίδουσάν τὴν συζυγικὴν της πίστιν ; ἡ δικαιοσύνη τὸν κατεδίκασεν εἰς τριῶν καὶ ἡμίσεος ἐτῶν εἰρκτήν· ἀλλ' ἐγὼ, σοῦ τὸ ὁμολογῶ, δὲν θὰ διστάσω νὰ θλίψω τὴν χεῖρά του· κλέπτου ὅμως χεῖρα νὰ ἐγγίσω ; μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ἐγγίσω τὸ ψυχρὸν δέρμα ὀφews. Ὁ κλέπτης εἶνε ὁ βδελυρώτερος τῶν ἐγκληματιῶν· τὸ ἐγκλημά του οὔτε παράφο-

ρον τῆς καρδίας ὁρμὴν μαρτυρεῖ, οὔτε γενναιότητα θρασεῖαν· καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμῃ τὰς εἰρκτὰς περιφρονεῖται· διότι ἐκεῖ μέσα ὑπάρχει ἱεραρχία τοῦ ἐγκλήματος, ἡ δὲ κλοπὴ εἶνε τεθειμένη εἰς τὴν ἐσχάτην βαθμίδα . . . Λοιπὸν, συνταγματάρχᾳ, πῶς ἐξηγεῖς ὅτι ἐκ δύο ἀδελφῶν, γεννηθέντων ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς γονεῖς ὁ εἰς ἔγινεν ἄξιος νὰ τὸν ἀναφέρῃ ἡ ἱστορία καὶ νὰ τὸν ὑμνήσῃ ἢ ποιήσῃς, ὁ δ' ἄλλος διεσκόρπισε τὸ αἶσχος καὶ τὴν δυστυχίαν τριγύρω του, ἐμόλυνεν ὅτι ἤγγισε; Βλέπεις, ὅτι ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλα πράγματα ἐκτὸς τοῦ αἵματος.

Ὁ συνταγματάρχης ὅστις δὲν συνείθισε νὰ ὑποχωρῇ οὔτε εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης οὔτε εἰς τὰς συζητήσεις, ἐθώπευσε τὸν μακρὸν ψαρόν του μύστακα διὰ τῶν χονδρῶν δακτύλων του καὶ εἶπε μειδιδῶν :

— Εἶπες ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔλυσεν ἀκόμῃ ὀριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς κληρονομικότητος· ἃς περιμείνωμεν νὰ τὸ λύσῃ καὶ τότε ἐξακολουθοῦμεν τὴν συζήτησίν μας· ἕως τότε ἃς ἔχῃ ὁ καθεὶς τὰς πεποιθήσεις του.

— Ἀφ' οὗ μάλιστα, ἀπῆντησε γελῶν ὁ δικηγόρος, αἱ πεποιθήσεις δὲν ὁμοιάζουν τοὺς ὀδόντας, ν' ἀποσπῶνται ὅσον περνοῦν τὰ ἔτη, ἀλλὰ τοῦναντίον ὅσον παλαιώνουν τόσον ῥιζώνουν.

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΕ

Η ΝΥΚΤΑ

Περήφανη βασίλισσα μ' ὀλόμαυρα φορέματα,
 μέ στήθη ὀλοστρόγγυλα καὶ μέ γυμνὰ τὰ χέρια
 φέρνει γοργὰ τὰ ῥάτια της καὶ ὅσα ῥίξη βλέμματα
 τόσα σκορπᾷ λαχταριστὰ ἔς τὸν οὐρανὸ ἀστέρια.
 Κ' εἶνε τ' ἀστέρια τοῦρανοῦ ὀλόφωτα παιδιὰ της
 γιὰτ' εἶνε τὸ καθένα των μιὰ φλόγ' ἀπ' τῇ ῥατιά της.

Διαθαίνει κάμπους καὶ βουνὰ μέ χαμογέλιο οὐράνιο,
 Κρατεῖ ἔς τὸ ἓνα χέρι της ἓνα σταμνὶ μεγάλο
 ποῦνε γεμάτο ἀπὸ νερὸ καὶ ὀροσερὸ καὶ σπάνιο
 βουτᾷ ἔς τὰ χεῖλη τοῦ σταμνιοῦ τὸ χέρι της τὸ ἄλλο
 καὶ τὰ βρεγμένα δάκτυλα μέ χάρι τὰ τινάζει
 κ' ἔτσι ἔς τὸ κάθε λούλουδο χρυσῇ ὀροσίᾳ σταλάζει.

Γυρνᾷ μέ ῥεσηφάνεια ὀλόγυρα τὸ ῥάτι της,
 βλέπει τὸ κάθε λούλουδο ἔς τῇ γῇ χρυσολουσμένο
 κ' ἡ μαύρη Νύκτα ἢ ἄλλαη κάνει τῇ γῇ παλάτι της
 καὶ ὀρόνο της τὸν οὐρανὸ τὸν διαμαντοσπαρμένο.
 Φορεῖ ἔς τὰ ὀλόμαυρα μαλλιά γιὰ στέμμα τὸ φεγγάρι
 κ' ἔτσι διπλῇ βασίλισσα χαμογελᾷ μέ χάρι.

Κ' ἐνῶ ἀπ' τὸ χαμόγελο τὰ χεῖλη της χωρίζονται,
 ἀπ' τῇ λεπτῇ σχισμάδᾳ των μέ τὴν ἀναπνοή της
 χίλιων εἰδῶν μοσχοβολιαῖς καὶ μυρωδιαῖς σκορπίζονται
 κ' ἔτσι τὸ κάθε λούλουδο μοσχοβολᾷ μαζῇ της.
 Ἡ λειμονιὰ ποῦ φουντωτοὺς τοὺς κλώνους της ταράζει
 λουλούδια λευκοπάρθενα ἔς τὰ πόδια της τινάζει.

Καὶ ὅταν πειὰ πεντάμορφη μέ χίλια δυὸ στολίζεται,
 ξεπλέκει τὰ ὀλόμαυρα μαλλιά της ἔς τὸν ἄγέρα,
 ἔς τὸν ἑξάστερο τὸν οὐρανὸ μέ χάρι καθρεφτίζεται,
 μελαχρινὴ μὰ πειὸ γλυκεῖα κι' ἀπ' τὴν ξανθοῦλα ἡμέρα.
 Τότε ὀλόφωτ' ἢ χαρὰ σκορπιέται ἔς τῇ θωριά της
 καὶ κάνει ὠμορφώτερη τὴν τόσῃ ὠμορφιά της.

Μαθαίνει ὁ ἥλιος πῶς ἡ γῆ κρατεῖ τέτοια βασίλισσα
Καὶ παίρνει ταῖς ἀκτῖνές του καὶ ἐντύνεται μὲ χάρι.

«Πῶς; λέει τότε μὲ τὸ νοῦ, ἀκόμα δὲν τὴν φίλησα,
ἐγὼ τοῦ κόσμου ὁ βασιλεὺς τοῦ κόσμου τὸ καμάρι;
Καὶ βγαίνει ἀπὸ τῆ θάλασσα ποῦ ἦτανε κρυμμένος
καὶ ἀγάλια, ἀγάλια ἔρχεται μυριοκαμαρωμένος.

Τὸν βλέπ' ἡ Νύκτα μακρὰ καὶ 'ς τὴ στιγμὴ ταράζεται,
βίχνει μὲ βία τὸ σταμνὶ ὅπου κρατεῖ 'ς τὰ χέρια,
ἔμπρὸς 'ς τὴν ξανθὴν τὴν ὄψιν τοῦ ἀπὸ ἄντροπῃ σκεπάζεται,
κλείνει τὰ μαῦρα μάτια τῆς καὶ σβύνονται τ' ἀστέρια.
Φεύγει καὶ ἀφίνει ἐδῶ 'ς τὴ γῆ στολίδια σκορπισμένα,
μελαχρινὴ βασίλισσα, παντοτεινὴ παρθένα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

Ε Ν Δ Ρ Α Μ Α

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΕΝΤΟΜΩΝ

ΣΦΗΚΕΣ οἱ ὀρυκτῆρες ἐκ τῶν κεντροφόρων ὑμενοπτέ-
ρων ὀρύσσουσι τὴν φωλεάν των ἐν τῇ γῇ, τοῖς ξύ-
λοις, τοῖς τοίχοις καὶ ἐν τῇ ἄμμῳ. Συχνότατα βλέπει τις
ἐν τῇ ἄμμῳ λαμπροτάτους καὶ εὐσταλεῖς τὸ σῶμα σφῆ-
κας ὀρύσσοντας μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος στοάν,
ἐν τῷ βάθει τὰς ὁποίας κεῖνται τὰ κελλία ἐν οἷς τεθή-
σονται τὰ ψά. Αἱ νύμφαι τῶν ἐντόμων τούτων εἶναι ἄ-
ποδες, σκωληκοειδεῖς, ἀνίσχυροι καὶ ἀνίκανοι νὰ κατα-
βάλωσι καὶ τὸ ἐλάχιστον ζῶον, καὶ ὅμως ὅπως ζήσω-
σιν ἀνάγκη νὰ τραφῶσι διὰ ζώσης τροφῆς. Τὸ ὀρμέμφυ-
τον τῆς μητρὸς σφηκὸς εἶναι πράγματι θαυμασιώτατον,
διότι καθιστᾷ τὸ τοιοῦτον δυνατόν. Ἐκαστον εἶδος τῶν

χρυσῶν τούτων σφηκῶν καταδιώκει γένος τι ἄλλων ἐντόμων καὶ διὰ τῶν πτωμάτων τούτων πληροῖ τὸ κελλίον ἐν ᾧ ἔθετο τὸ ὦν αὐτῆς. Ἔτερον μὲν εἶδος φέρει κάμπας, ἕτερον κολεόπτερα, καὶ ἕτερον ἀράχνια. Τὰ ὠραιότερα τῶν ἀραχνοειδῶν καὶ κολεοπτέρων, ἅτινα μάλιστα ἀναζητεῖ τις ἐπὶ ὀλοκλήρους ἡμέρας, κατὰ δεκάδας εὐρίσκονται ἐν τοῖς κελίοις τῶν ὀρυκτῆρων τούτων σφηκῶν.

Τὰ ἐν τοῖς κελίοις θησαυριζόμενα θύματα ὑπὸ τῶν σφηκῶν διατελοῦσιν ἐν καταστάσει περιέργῳ. Τὰ θύματα ταῦτα δὲν ἔχουσι στερηθῆ τῆς ζωῆς καὶ ἐν τούτοις δὲν ζῶσι, διατελοῦσιν ἐν τελείᾳ ἀκίνησίᾳ, μόλις δυνάμενα νὰ κινήσωσι τὰ μέλη αὐτῶν ἄλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ὑπερασπίσωσιν ἑαυτά. Τὰ ζῶα οὕτω εὐρισκόμενα ἐξακολουθοῦσι ζῶντα ἐπὶ ἐβδομάδας ὀλοκλήρους χωρὶς νὰ πάθωσι σῆψιν τινα ἢ φθοράν, ὥστε ἡ νύμφη κατορθοῖ νὰ πλησιάζῃ τὰ ζῶντα ταῦτα πτώματα καὶ τὰ καταφάγῃ καθ' ὀλοκληρίαν. Ἐὰν τὰ συλλαμβανόμενα θύματα ἡδύναντο νὰ κινηθῶσι, ἢ ἄπου καὶ ἄοπλος νύμφη δὲν θὰ κατώρθου νὰ θριαμβεύσῃ. Ἐὰν ᾗσαν τεθνεῶτα, θὰ ἐφθείροντο προτοῦ ἢ νύμφη τελέως ἀναπτυχθῇ. Ὁ λήθαργος τῶν θυμάτων ἐπιτρέπει τὴν τελείαν ἀνάπτυξιν τῆς νύμφης τῆς σφηκὸς καὶ οὕτω χορηγεῖ αὐτῇ τροφήν ζῶσαν.

Τίνι τρόπῳ ὅμως κατορθοῖ ὁ ὀρυκτῆρ σφήξ νὰ πληροῖ τὴν φωλεάν του προμηθειῶν καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὰ θύματα τὴν ληθαργικὴν κατάστασιν περὶ ἧς ἀνέφερον ; Περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῶν φυσιογραφικῶν ἐπιστημῶν ἔγραψεν ὁ ἐξ Ἀβινιώνης τῆς Γαλλίας διάσημος Φάβρος τὰ ἀκόλουθα ἀξιοπεριεργότατα.

«Βλέπει τις, λέγει ὁ Φάβρος, τὸν ἄρπαγα ἐρχόμενον κατάφορτον τοῦ θύματος, ὃπερ φέρει μεταξὺ τῶν ποδῶν του καὶ καταβαίνοντα εἰς ἀπόστασιν τινα τῆς ὀπῆς, ἵνα τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὁδοῦ διανύσῃ ἄνευ τῆς βοήθειας

τῶν πτερύγων σύρων τὸ θῦμα διὰ τῶν σιαγόνων ἐπὶ ἐπιπέδου κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνωφεροῦς, ἕνεκα τοῦ ὁποίου συχνότατα καταπίπτει καὶ συγκυλίσταται μετὰ τοῦ θύματος, καὶ πάλιν ὁμῶς κεκαλυμμένη κόνεως ἐπαναλαμβάνει τὸν ἀγῶνα μέχρις οὐ κρύψη ἐν τῇ φωλεᾷ του τὴν λείαν.»

Τίνι τρόπῳ ὁμῶς κατορθοῖ ὁ σφῆξ ν' ἀπονεκροῖ τὰ θύματα αὐτοῦ διηγῆται ὡς ἐξῆς ὁ αὐτὸς Φάβρος. «Σφῆξ εἰσέρχεται ἐν τῇ στοᾷ αὐτοῦ κατάφορτος λείας· προτοῦ ἐξέλθῃ εἰς νέαν θηρευτικὴν ἐκδρομὴν, θέτω τρωγά (σιταρόψειραν) εἰς μικρὰν ἀπόστασιν τῆς ὀπῆς. Ὁ τρώξ βχδίζει τῇδε κάκεισε· ὅταν ἀπομακρύνεται τὸν ἐπαναφέρω εἰς τὴν θέσιν του. Τέλος ὁ σφῆξ ἐξέρχεται τῆς ὀπῆς, διέρχεται πρὸ τοῦ τρωγός, ἐξετάζει αὐτὸν καὶ ἀπέρχεται. Ἐμεινα ἔκπληκτος. Ἐπαναλαμβάνω τὸ πείραμα καὶ εἰς ἄλλας ὀπάς, καὶ πάντοτε ἀποτυγχάνω. Ἀναμφιβόλως οἱ εὐαίσθητοι οὗτοι θηρευταὶ περιφρονοῦσι τὰς προσφοράς μου. Ἴσως τὰ θύματα μεταξὺ τῶν δακτύλων μου λαμβάνουσιν ἰδίαν τινὰ ὁσμὴν ἣν ἀπεχθάνονται οἱ σφῆκες. Θὰ ἐπετύχχανα ἄρα γε ἂν ἠνάγκαζον τὸν σφῆκα νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτόν; Ἐκλίσσα ἐν τῇ αὐτῇ φιάλῃ σφῆκα καὶ τρωγά. Ὁ σφῆξ μᾶλλον τεταραγμένος τοῦ ἐτέρου αἰχμαλώτου προσπαθεῖ νὰ διαφύγῃ ἢ νὰ προσβάλῃ.

Ἐσκέφθην τότε νὰ προσφέρω τὸ περιφρονούμενον θῦμα εἰς τὸν σφῆκα ἐν καιρῷ τῆς πρὸς θήραν μανίας αὐτοῦ. Ἀνέφερα ὅτι ὁ σφῆξ ἐπανερχόμενος τῆς θήρας κατέρχεται εἰς ἀπόστασιν τινὰ ἀπὸ τῆς ὀπῆς ἐν ἣ καταλήγει σύρων μετὰ μόχθου τὸ θῦμά του. Τότε εἶναι καιρὸς νὰ ἀφαιρέσῃ τις ἡσύχως ἐξ αὐτοῦ τὴν λείαν καὶ τῷ ῥίψῃ ὡς ἀντάλλαγμα ζώντά τινα τρωγά. Τὸ πείραμα τοῦτο ἐπέτυχε θαυμασίως. Μόλις ὁ σφῆξ ἤσθάνθη ὅτι

ἡ λεία ἐξέφυγε κάτωθεν τῆς κοιλίας, τύπτει τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν του μετ' ἀνυπομονησίας, στρέφεται τῇδε κάκεισε, καὶ ἰδὼν τὸν τρώγα τὸν ἀντικαταστήσαντα τὸν ἰδικόν της, ῥίπτεται ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐπιζητεῖ νὰ τὸν παρασύρῃ. Πάραυτα ὁμως ἐννοεῖ ὅτι τὸ θῦμα ζῇ, καὶ τότε ἄρχεται τὸ δρᾶμα οὐτινος ἢ λύσις μετὰ μικρὸν ἐπέρχεται. Τὸ ὑμενόπτερον τίθεται πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μετὰ τοῦ θύματος, λαμβάνει τὸν πρᾶχληλον αὐτοῦ διὰ τῶν ἰσχυρῶν του σιαγόνων, καὶ ἐνῶ ὁ τρώξ προσπαθεῖ ἀπωθῶν διὰ τῶν ποδῶν του νὰ διαφύγῃ, ὁ φονεὺς κάμπτων τὴν κοιλίαν του κατορθοῖ νὰ ἐμπήξῃ δις καὶ τρίς τὸ ἰοβόλον κέντρον του εἰς τὴν ἄρθρωσιν τοῦ θώρακος μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου ζεύγους τῶν ποδῶν. Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ τὸ πᾶν τετέλεσται· ἄνευ οὐδεμιᾶς τιτανώδους κινήσεως, ἄνευ οὐδενὸς σημείου συνοδοῦ τῆς πρὸ τοῦ θανάτου ἀγωνίας, τὸ θῦμα ὡς κεραυνόπληκτον πίπτει ἀκίνητον. Φοβερόν καὶ θαυμάσιον συγχρόνως διὰ τὴν ταχύτητα. Μετὰ ταῦτα ὁ ἄρπαξ στρέφει τὸ θῦμα ἐπὶ τοῦ νώτου, τίθεται κοιλίαν πρὸς κοιλίαν μετ' αὐτοῦ, τὸ λαμβάνει διὰ τῶν ποδῶν καὶ ἵπταται...

Τὸ φονευθὲν ἔντομον ἐπλήγῃ ἀκριβῶς εἰς τὸ κέντρον τοῦ νευρικοῦ αὐτοῦ συστήματος, τὸ μέγα γάγγλιον τῆς σειρᾶς τοῦ θώρακος διετρήθη. Τὰ οὕτω φονευόμενα ἔντομα διατηροῦσιν ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας τὴν εὐκαμψίαν τῶν ποδῶν των καὶ τὴν νωπότητα τῶν σπλάγχχνων αὐτῶν.

Διὰ τοῦτρόπου τούτου ὁ φιλόστοργος σφῆξ κατορθοῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὰ ἐκκολαφθησόμενα τῶν ὠῶν τέκνα αὐτοῦ τροφὴν νωπὴν. Μετὰ τὸν φοβερόν ὁμως αὐτὸν ἀγῶνα τῆς προμηθείας τροφῆς εἰς τὰ νεογνὰ καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ φόρου πρὸς δικαίωσιν τοῦ εἶ-

δους αὐτῆς, ἡ σφῆξ ἐγκλείσασα ἄρκετὰ θύματα ἐν
τῇ φωλεᾷ της καὶ τέξασα ἐπ' αὐτῶν, καταλήγει τὸν
βίον, ὡς ἐκπληρώσασα πλέον τὸν προορισμὸν αὐτῆς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ.

ΕΛΠΙΔΕΣ

Ἵστὸν νέο χρόνον ποῦ θάλθῃ, ποῦ ἔρχετ' ὥρα ὥρα,
μ' ἐλπίδες πάλι, Ἕλληνες, σᾶς τρέφω ἀπὸ τώρα,
γὰρ, ἂν λείψουνε κι' αὐταῖς, δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο
καὶ ἵστα Ἡμερολόγια τὰ ῥετεινὰ νὰ ψάλω.

Τί νὰ σᾶς 'πῶ, ἀδελφί μου, νὰ σᾶς καλοκαρδίσω ; . . .
ὅσο τὰ μάτια μου κι' ἐγὼ γυρνῶ πρὸς τὰ ὀπίσω,
ἐλπίζω πάντα πῶς φτωχὸς ὁ πλούσιος θὰ μείνῃ
καὶ ὁ φτωχὸς θὰ κρεμασθῇ καὶ πρὸ φτωχὸς θὰ γίνῃ.

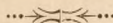
Ἐλπίζω πῶς ἡ μοῦρά μας χίλια καλὰ μὰς γράφει,
πῶς ἡ γυναῖκες ἵστὸ ἐξῆς θὰ εἶναι ὅλαις στέραις,
πῶς τὰ κορίτσια καθενὸς θὰ κάθωνται ἵστὸ ράφι,
καὶ ἂν ποτὲ ὑπανδρευθοῦν θὰ μείνουν ζωντοχήραις.

Μὲ τούταις τῆς χρυσόφτεραις ἐλπίδες ἀρμενίζω,
Κι' ἂν τώρα μ' ἐρωτήσετε σὰν τί καλὰ ἐλπίζω
γὰρ τοῦτο τὸ Ρωμαῖϊκο, γι' αὐτὴ τῇ Ρωμηροσύνῃ,
ἐλπίζω πῶς χειρότερη δὲν εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Πώς δοκιμάζεται ο άργυρος

Λ ΑΒΕ χρωμικῆς ποτάσης δράμ. 3, διάλυσον εἰς 32 θρ. νεροῦ καὶ πρόσθες εἰς τὴν διάλυσιν, ἐπιχύνων μικρὸν κατὰ μικρὸν, θειϊκοῦ ὀξέος θρ. 4. Τὸ ἐν τῇ διαλύσει ταύτῃ ἐμβαπτιζόμενον νόμισμα, εἰ μὲν εἶναι γνήσιον, λαμβάνει χρωματισμὸν πορφυροῦν, ἀνάλογον τοῦ περιεχομένου ἀργύρου, εἰ δὲ εἶναι κίβδηλον, ἢ μένει ἄχρουν, ἢ λαμβάνει πάντα ἄλλον χρωματισμὸν, οὐδέποτε ὅμως τὸν πορφυροῦν.

Πώς καθαρίζονται τὰ μάρμαρα

Ὅταν μαρμάρινοι προτομαὶ καὶ ἀγάλματα βυπαίνωνται ὑπὸ λιπαρῶν οὐσιῶν, καθαρίζομεν αὐτὰ διὰ τοῦ ἐπομένου μέσου: Λαμβάνομεν *ξαρτόν*, τὸ ὁποῖον διαθρέχομεν ἐντὸς βρυστῆς καυστικῆς σόδας καὶ περιφέρομεν αὐτὸ ἐφ' ὅλων τῶν μερῶν τῆς προτομῆς ἢ τοῦ ἀγάλματος· μετὰ δύο ὥρας δὲ πλύνομεν αὐτὰ διὰ καθαροῦ ὕδατος, μεταχειριζόμενοι πρὸς τοῦτο μαλακὸν σπόγγον, καὶ τὰ ἀφίνομεν νὰ ξηρανθῶσι καλῶς. Τὸ χλωροῦχον ὕδωρ, ὅπερ παρασκευάζεται μὲ 60 γραμμ. χλωριούχου εἰς ἓν λίτρον ὕδατος, (312 δράμ. τῆς ὀνῆς), δύναται μετ' ἐπιτυχίας νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν σόδα. Τὸ ὕδωρ τοῦτο λευκαίνει τὸ μάρμαρον πλείον-
τερον ἢ ἡ σόδα.

Πώς ἐξαλείφονται αἱ ἐκ τοῦ οἴνου κηλίδες

Ἄν χυθῇ οἶνος ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος, ἀρκεῖ νὰ ἐπιθέσωμεν ἄλας, ἐνόσω αἱ κηλίδες εἰσὶ νωπαί, ὅπως καθαρίσωμεν αὐτὰς ἐντελῶς. Ἄν ὅμως αἱ κηλίδες εἶναι παλαιαί, τότε θέτομεν τὸ κηλιδωθὲν μέρος ἐντὸς γάλακτος βράζοντος ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ αἱ κηλίδες θέλουσι τάχιστα ἐκ-
λείπει.

Πώς γνωρίζονται αἱ γραῖαι ὄρνιθες

Οἱ ὀρνιθοπῶλαι διακρίνουσιν ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν νέαν ὄρνιθα ἀπὸ τῆς γράιας. Πᾶς τις βεβαίως ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ μυστήριον τῆς χρη-

σιμωτάτης ταύτης τέχνης. Ἴδου δὲ ὅποια τις εἶνε αὕτη: Ἀνυψοῦμεν μίαν τῶν πτερυγῶν τῆς εἰς ἐξέτασιν προκειμένης ὄρνιθος, καὶ περιμερίζομεν τὰ πτερὰ τῶν πλευρῶν. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ὄρνις εἶνε νεαρά, μετὰ τῶν πτερῶν τῆς ὑπάρχει γυνὸς μακρός, ἐλαφρὸς καὶ λεπτότατος, ἔχων πανταχοῦ τὴν αὐτὴν πυκνότητα, καὶ τὸ δέρμα τῆς εἶνε λεῖον καὶ ὀλίγον τι ῥοδόχρουν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ διαφαίνονται φλέβες κυαναὶ λεπτόταται. Ἡ δὲ ὄρνις ἢ ἔχουσα ἡλικίαν πλέον τοῦ ἐνὸς ἔτους, οὔτε χνοῦν ἔχει, οὔτε φλέβας, καὶ τὸ δέρμα τῆς εἶνε λευκὸν σκοτεινόν, ξηρόν, οὐχὶ πολὺ λεῖον καὶ ἀλευρωδὲς τὴν ἐπιφάνειαν. Ὅσω δὲ μᾶλλον ἡ ὄρνις ἔχει τοὺς πόδας λείους, τόσω εἶνε καὶ γηραιότερα.

Πῶς καθαρίζονται χειρόκτια καὶ βιδλία

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν δερματίνων χειροκτιων καὶ τῶν διὰ δέρματος δεδεμένων βιδλίων μεταχειρίζομεθα τὸ ἀκόλουθον δεδοκιμασμένον μέσον:

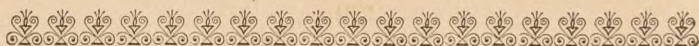
Λαμβάνομεν γάλα ἀπὸ τοῦ ὑποίου ἀφρήθη ἤδη τὸ ἀφρόγαλα (cremæ) καὶ το βράζομεν, ἀναλύοντες ἐν αὐτῷ ἱκανὸν σάπωνα, ὥστε νὰ γείνη ἄφθονος ἀφρός. Ἀφ' οὗ δὲ βράση τὸ ἀφίνομεν νὰ ψυχρανθῇ, καὶ ἔπειτα ἐμβρέχοντες εἰς αὐτὸ τεμάχιον φλανέλλας, τρίβομεν τὰ χειρόκτια φοροῦντες αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα, μετὰ δὲ ταῦτα σπογγίζομεν καλῶς διὰ λινοῦ ὑφάσματος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθαρίζομεν καὶ τὸ δερμάτινον δέσιμον τῶν βιδλίων.

Πῶς δοκιμάζεται ὁ καλὸς σάπων

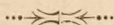
Θέλετε νὰ ἴδῃτε ἂν ὁ εὖσμος σάπων σας εἶνε καλῆς ποιότητος; Ἀποθέσατέ τον ἐπὶ τεμαχίου ὑάλου ὑγρὸν ἔτι ὄντα. Μετὰ δώδεκα ὥρας ἐὰν παρατηρήσητε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὑάλου ἐφ' ἧς ἔκειτο ὁ σάπων, θὰ ἴδῃτε ὅτι εἶνε ἐπ' αὐτῆς ἐπικεκολλημένοι λιπαράι τινες οὐσίαι τοῦ σάπωνος, ἀποσυντεθεῖσαι κατ' ὀλίγον ἔνεκα τῆς ἐξόδου τοῦ ἀλκαλίου. Τώρα, ἐὰν ὁ σάπων ἦνε ἀγνός, ἢ ἐπὶ τῆς ὑάλου λιπαρὰ οὐσία θὰ ἦνε διαυγής, λευκὴ, πυκτώδης καὶ ἄσμος, ἐὰν δὲ τοῦναντίον ὁ σάπων ἦνε νενοθευμένος, ἢ οὐσία αὐτὴ θὰ ἦνε γλοιώδης, θολή καὶ κάκισμος.

Πῶς διατηροῦνται αἱ σταφυλαὶ τὸν χειμῶνα

Αἱ πρὸς φύλαξιν σταφυλαὶ ἀποκόπτονται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ποδίσκου αὐτῶν, ἀλλὰ μετὰ τεμαχίου κληματίδος (βέργας). Τοῦτο βυθίζομεν ἐντὸς φιάλης ἐχούσης εὐρὺ στόμα καὶ χωρούσης $\frac{1}{2}$ ὀκτῶν περίπου, ἐν ᾗ προηγουμένως ἐθέσαμεν δύο ἢ τρία κοχλιάρια λειοτριμμένου ξυλάνθρακος, (καρβόνου) καὶ ἦν ἐπληρώσαμεν μέχρι λαιμοῦ δι' ὕδατος καθαροῦ. Τὰς φιάλας ταύτας τοποθετοῦμεν εἰς ὁροσερὰν καὶ ξηρὰν ἀποθήκην καὶ ἐντὸς θηκῶν, ἢ τὰς κρεμῶμεν εἰς καρφία, προσδένοντες αὐτάς διὰ σύρματος ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν. Δέον δὲ νὰ προσέχωμεν, ἵνα μὴ θίγῃσιν ἀλλήλας ἢ τὰ παρ' αὐταῖς ἀντικείμενα. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης αἱ σταφυλαὶ προφυλασσόμεναι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, λαμβάνουσαι δὲ ἐκ τοῦ ἐν ταῖς φιάλαις ὕδατος τὴν ὑγρασίαν,

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Πῶς δοκιμάζεται ὁ ἄργυρος

Λ ABE χρωμικῆς ποτάσης δράμ. 3, διάλυσον εἰς 32 δρ. νεροῦ καὶ πρόσθες εἰς τὴν διάλυσιν, ἐπιχύνων μικρὸν κατὰ μικρὸν, θειϊκοῦ ὀξέος δρ. 4. Τὸ ἐν τῇ διαλύσει ταύτῃ ἐμβαπτιζόμενον νόμισμα, εἰ μὲν εἶναι γνήσιον, λαμβάνει χρωματισμὸν πορφυροῦν, ἀνάλογον τοῦ περιεχομένου ἀργύρου, εἰ δὲ εἶναι κίβδηλον, ἢ μένει ἄχρουν, ἢ λαμβάνει πάντα ἄλλον χρωματισμὸν, οὐδέποτε ὅμως τὸν πορφυροῦν.

Πῶς καθαρίζονται τὰ μάρμαρα

Ὅταν μαρμάρηνοι προτομαὶ καὶ ἀγάλματα ρυπαίνωνται ὑπὸ λιπαρῶν οὐσιῶν, καθαρίζομεν αὐτὰ διὰ τοῦ ἐπομένου μέσου: Λαμβάνομεν *ξαντόν*, τὸ ὁποῖον διαβρέχομεν ἐντὸς βρυστῆς καυστικῆς σόδας καὶ περιφέρομεν αὐτὸ ἐφ' ὅλων τῶν μερῶν τῆς προτομῆς ἢ τοῦ ἀγάλματος· μετὰ δύο ὥρας δὲ πλύνομεν αὐτὰ διὰ καθαροῦ ὕδατος, μεταχειριζόμενοι πρὸς τοῦτο μαλακὸν σπόγγον, καὶ τὰ ἀφίνομεν νὰ ξηρανθῶσι καλῶς. Τὸ γλωροῦχον ὕδωρ, ὅπερ παρασκευάζεται μὲ 60 γραμμ. γλωριούχου εἰς ἓν λίτρον ὕδατος, (312 δράμ. τῆς ὀκτῆς), δύναται μετ' ἐπιτυχίας νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν σόδα. Τὸ ὕδωρ τοῦτο λευκαίνει τὸ μάρμαρον πλειότερον ἢ ἡ σόδα.

Πῶς ἐξαλείφονται αἱ ἐκ τοῦ οἴνου κηλίδες

Ἄν χυθῇ οἶνος ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος, ἀρκεῖ νὰ ἐπιθέσωμεν ἄλας, ἐνόσω αἱ κηλίδες εἰσὶ νωπαί, ὅπως καθαρίσωμεν αὐτὰς ἐντελῶς. Ἄν ὅμως αἱ κηλίδες εἶναι παλαιαί, τότε θέτομεν τὸ κηλιδωθὲν μέρος ἐντὸς γάλακτος βράζοντος ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ αἱ κηλίδες θέλουσι τάχιστα ἐκλείψει.

Πῶς γνωρίζονται αἱ γραῖαι ὄρνιθες

Οἱ ὀρνιθοπῶλαι διακρίνουσιν ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν νέαν ὄρνιθα ἀπὸ τῆς γράϊας. Πᾶς τις βεβαίως ἐπιθυμεῖ νὰ μάθῃ τὸ μυστήριον τῆς χρη-

σιμωτάτης ταύτης τέχνης. Ἴδου δὲ ὁποία τις εἶνε αὕτη : Ἀνοψοῦμεν μίαν τῶν πτερύγων τῆς εἰς ἐξέτασιν προκειμένης ὄρνιθος, καὶ πειραμερίζομεν τὰ πτερὰ τῶν πλευρῶν. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ὄρνις εἶνε νεαρά, μεταξὺ τῶν πτερῶν τῆς ὑπάρχει γνοῦς μακρός, ἐλαφρὸς καὶ λεπτότατος, ἔχων πανταχοῦ τὴν αὐτὴν πυκνότητα, καὶ τὸ δέρμα τῆς εἶνε λεῖον καὶ ὀλίγον τι ῥοδόχρουν, ἐπ' αὐτοῦ δὲ διαφαίνονται φλέβες κυαναῖ λεπτόταται. Ἡ δὲ ὄρνις ἡ ἔχουσα ἡλικίαν πλεόν τοῦ ἐνὸς ἔτους, οὔτε χνοῦν ἔχει, οὔτε φλέβας, καὶ τὸ δέρμα τῆς εἶνε λευκὸν σκοτεινόν, ξηρόν, οὐχὶ πολὺ λεῖον καὶ ἀλευρωδὲς τὴν ἐπιφάνειαν. Ὅσῳ δὲ μᾶλλον ἡ ὄρνις ἔχει τοὺς πόδας λεῖους, τόσῳ εἶνε καὶ γηραιότερα.

Πῶς καθαρίζονται χειρόκτια καὶ βιδλία

Πρὸς καθαρισμὸν τῶν δερματίνων χειροκτιων καὶ τῶν διὰ δέρματος δεδεμένων βιδλίων μεταχειρίζομεθα τὸ ἀκόλουθον δεδοκιμασμένον μέσον:

Λαμβάνομεν γάλα ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀφῆρθη ἡδη τὸ ἀφρόγαλα (crème) καὶ το βράζομεν, ἀναλύοντες ἐν αὐτῷ ἱκανὸν σάπωνα, ὥστε νὰ γείνη ἀφθονος ἀφρός. Ἀφ' οὗ δὲ βράση τὸ ἀφίνομεν νὰ ψυχρανθῇ, καὶ ἔπειτα ἐμβρέχοντες εἰς αὐτὸ τεμαχίον φλανέλλας, τρίβομεν τὰ χειρόκτια φοροῦντες αὐτὰ εἰς τὴν χεῖρα, μετὰ δὲ ταῦτα σπογγίζομεν καλῶς διὰ λινοῦ ὑφάσματος. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καθαρίζομεν καὶ τὸ δερμάτινον δέσιμον τῶν βιδλίων.

Πῶς δοκιμάζεται ὁ καλὸς σάπων

Θέλετε νὰ ἴδῃτε ἂν ὁ εὖσμος σάπων σας εἶνε καλῆς ποιότητος ; Ἀποθέσατέ τον ἐπὶ τεμαχίου ὑάλου ὑγρὸν ἔτι ὄντα. Μετὰ δώδεκα ὥρας ἐὰν παρατηρήσῃτε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ὑάλου ἐφ' ἧς ἔκειτο ὁ σάπων, θὰ ἴδῃτε ὅτι εἶνε ἐπ' αὐτῆς ἐπικεκολλημένοι λιπαράι τινες οὐσίαι τοῦ σάπωνος, ἀποσυντεθεῖσαι κατ' ὀλίγον ἔνεκα τῆς ἐξόδου τοῦ ἀλκαλίου. Τώρα, ἐὰν ὁ σάπων ἦνε ἀγνός, ἡ ἐπὶ τῆς ὑάλου λιπαρὰ οὐσία θὰ ἦνε διαυγής, λευκή, πυκτώδης καὶ ἄσμος, ἐὰν δὲ τοῦναντίον ὁ σάπων ἦνε νενοθευμένος, ἡ οὐσία αὐτὴ θὰ ἦνε γλοιώδης, θολή καὶ ἀκρόσμος.

Πῶς διατηροῦνται αἱ σταφυλαὶ τὸν χειμῶνα

Αἱ πρὸς φύλαξιν σταφυλαὶ ἀποκόπτονται οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ποδίσκου αὐτῶν, ἀλλὰ μετὰ τεμαχίου κληματίδος (βέργας). Τοῦτο βυθίζομεν ἐντὸς φιάλης ἐχοῦσης εὐρὺ στόμα καὶ χωρούσης $\frac{1}{2}$ ὀκτῶν περίπου, ἐν ᾗ προηγουμένως ἐθέσαμεν δύο ἢ τρία κοχλιάρια λειοτριμμένου ξυλάνθρακος, (καρβόνου) καὶ ἦν ἐπληρώσαμεν μέχρι λαιμοῦ δι' ὕδατος καθαροῦ. Τὰς φιάλας ταύτας τοποθετοῦμεν εἰς δροσεράν καὶ ξηράν ἀποθήκην καὶ ἐντὸς θηκῶν, ἢ τὰς κρεμῶμεν εἰς καρφία, προσδένοντες αὐτάς διὰ σύρματος ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν. Δέον δὲ νὰ προσέχωμεν, ἵνα μὴ θίγῳσιν ἀλλήλας ἢ τὰ παρ' αὐταῖς ἀντικείμενα. Διὰ τῆς μεθόδου ταύτης αἱ σταφυλαὶ προφυλασσόμεναι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, λαμβάνουσαι δὲ ἐκ τοῦ ἐν ταῖς φιάλαις ὕδατος τὴν ὑγρασίαν,

ἢν χάνουσι διὰ τῆς ἐξατμίσεως δυνατόν νὰ διατηρηθῶσι τρυφερώταται ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου μέχρι τοῦ ἐπομένου Μαΐου. Τέλος δὲ ὁ ἀνθραξ χάριζει τὰς ἀντισηπτικὰς ιδιότητας αὐτοῦ ἐμποδίζει τὴν ἐν τῷ ὕδατι σήψιν. Καὶ φυλάσσονται μὲν κατὰ προτίμησιν αἱ ὀψιμοὶ σταφυλαί, ἐκ τούτων δὲ πάλιν προτιμῶνται αἱ ὠριμάζουσαι τελευταῖαι. Συλλέγονται δὲ αὗται ἐν ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ξηρᾷ καὶ οὐχὶ λίαν θερμῇ, καὶ μεταφέρονται μετὰ μεγάλης προσοχῆς, ἵνα μὴ προστριβόμεναι καὶ ἀλληλοπιεζόμεναι διαρραγῶσιν αἱ ῥάγες αὐτῶν, καὶ ἀφαιροῦνται διὰ ψαλίδος πᾶσαι αἱ βεβλαμμέναι ῥάγες καὶ αἱ προστυγχάνουσαι ξέναι ὕλαι.

Πῶς διατηροῦνται ὁπώραι καὶ λαχανικὰ τὸν χειμῶνα

Τὰς πρὸς διατήρησιν ὁπώρας ἢ τὰ λαχανικὰ θέτομεν πρῶτον ἐντὸς χύτρας μετὰ καθαροῦ ὕδατος καὶ βράζομεν αὐτὰ ἐπ' ὀλίγον, δηλαδὴ ἀφίνομεν αὐτὰ νὰ πάρουν, ὡς λέγεται κοινῶς, μίαν βράσιν. Ἀκολουθῶς λαμβάνομεν πλατυστόμους φιάλας, τὰς ὁποίας ἔχομεν προχείρους ἐντὸς ἐτέρας χύτρας περιεχοῦσης ὕδωρ θερμόν, (αἱ πρὸς πληρῶσιν φιάλαι δέον νὰ ἦναι θερμαί, ἵνα δεχόμεναι τοὺς βεβρασμένους καρποὺς μὴ θραύωνται) καὶ πληροῦμεν αὐτάς διὰ τῶν βεβρασμένων ὁπωρῶν ἢ λαχανικῶν μέχρι τοῦ μέσου τοῦ λαιμοῦ αὐτῶν, φράσσομεν δὲ τὸ στόμιον διὰ καλῶς ἐφαρμοζομένου ἐκ φελλοῦ πώματος, τὸ ὁποῖον στερεοῦμεν προσδένοντες αὐτὸ καταλλήλως διὰ ῥάμματος (σπάγου) ἢ σύρματος λεπτοῦ καὶ μαλακοῦ. Τὰς οὕτω πληρωθείσας καὶ πωματισθείσας (στουπωθείσας) φιάλας θέτομεν ὀρθίως ἐντὸς τρίτης χύτρας περιβεβλημένης ἐσωτερικῶς δι' ἀχύρων καὶ περιεχοῦσης ὕδωρ τόσον, ὥστε τοῦτο νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὸν λαιμόν τῶν φιαλῶν. Κατὰ τὴν κατὰ σειρὰν δὲ ἐν τῇ χύτρᾳ ταύτῃ τοποθέτησιν τῶν φιαλῶν θέτομεν μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλα ἄχυρα, ἵνα προλάβωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὴν θραῦσιν. Κατόπιν τὴν περιέχουσαν τὰς πεπληρωμένας φιάλας χύτραν θέτομεν ἐπὶ τοῦ πυρὸς καὶ ἀφίνομεν νὰ βράσῃ τὸ ἐν αὐτῇ ὕδωρ ἐπὶ ἡμίσειαν τοὐλάχιστον ὥραν, ἵνα ἅπας ὁ τυχὸν ἐναπολειφθεὶς ἐν ταῖς φιάλαις ἀῆρ ἐκδιωχθῇ διὰ τῶν πόρων τῶν φελλῶν, μεθ' ὃ καταβιβάζομεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς πυρᾶς καὶ τὴν ἀφίνομεν νὰ καταψυχθῇ τόσον, ὥστε νὰ δυνάμεθα ἀκινδύνως νὰ λαμβάνωμεν διὰ τῆς χειρὸς τὰς ἐν αὐτῇ φιάλας, ὧν τὰ στόμια βάπτομεν ἐντὸς ἀναλελυμένης πίσης, κολοφωνίας, ῥητίνης ἢ κοινοῦ ἰσπανικοῦ κηροῦ, τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς ἐμφραξιν τῶν οἴνοφιαλῶν.

(Ἑλληνικὴ Γεωργία)

Ξ Δ Ω Κ Ξ Κ Ξ Ι

Ε Ν Ζυθοπωλείω .

Μονόλογος ζυθοπότου :

— 'Απόψε ἔφθασα εἰς τὸ δωδέκατον ποτῆρι· νὰ ἰδῶ τώρα πῶς θὰ φθάσω καὶ . . . εἰς τὸ σπίτι μου ! . . ,

*
* *

Μεταξὺ συνδαιτυμόνων :

‘Ο εἰς εὐρίσκει μύρμηκα ἐντὸς τοῦ ἄρτου καὶ ἐπιδεικνύει αὐτὸν εἰς τὸν παρακαθήμενον.

Ἐκεῖνος : Καλὰ ποῦ δὲν τὸ ἔφαγες· ἤμποροῦσε νὰ σοῦ φέρῃ κόψιμον.

Ἄλλος : Τὸ μυρμηκι δὲν εἶνε βέβαιον πῶς φέρνει κόψιμον . . .

Εἰς ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς τραπέζης : Εἶνε βέβαιον πῶς θὰ πάθῃς κόψιμον μόνον ἂν καταπιῇς . . . ἓνα μαχαῖρι.

*
* *

Γνώμη κακογλώσσου περὶ ἀνδρογύνου μὴ διακρινομένου ἐπὶ πνεύματι :
— Οἱ δύο μαζί κάμνουν ἓν τετράποδον.

*
* *

Προσίμιον ἐκ λόγου δημάρχου ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις σιδηροδρομικῆς γραμμῆς :

— Τὰ ἀγαθὰ τῆς συγκοινωνίας, κύριοι, εἶνε μεγαλύτερα ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ . . . τῆς μὴ συγκοινωνίας.

*
* *

Ἡ κυρία κρᾶζουσα τὴν ὑπηρέτριαν :

— Ἄννα, φέρε ἓνα ποτῆρι νερό . . . κ' ἔλα καὶ σὺ μαζί.

*
* *

Τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ὁ κ. Π. ἐκ παραδρομῆς καταπίνει μετὰ τεμαχίου βασιλόπηττας καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἀργυροῦν νόμισμα.

— Καὶ τώρα ! νὰ μνηύσωμεν τοῦ ἱατροῦ, κρᾶζει ἀνησύχως ἡ κυρία.

— Ἄ μπᾶ ! φώναξε τὸν ὑπηρέτην μας· αὐτὸς μόνον εἶναι ἄξιος νὰ μοῦ πάρῃ χρήματα καὶ μεσ' ἀπ' τὸ στομάχι μου.

*
* *

Ἐν τῇ ἐξοχῇ. Ἦσαν τόσαι μυῖαι, ὥστε ὁ Ἀναστάσιος διὰ νὰ κοιμηθῇ τὸ ἀπόγευμα ἀναγκάζεται νὰ καλύψῃ τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ συρματοπλέκτου καλύμματος δι' οὗ προφυλάττουσι πινάκιον φαγητοῦ.

Ἡ ἀδελφή του τὸν ἐρωτᾷ γελῶσα :

— Ἀναστάση, τί ἔχεις σκεπασμένον αὐτοῦ ; Κεφαλάνι πρόβειο ;
Καὶ ὁ Ἀναστάσιος σοβαρῶς :

— Ὅχι ! . . . μυαλά.

*
* *

Ἄκρον ἄνωτον οἰκονομικῆς διαίτης :

Νὰ τρέφῃσαι μὲ ὄνειρα καὶ νὰ παχύνῃσαι μὲ ἐλπίδας.

*
* *

Ὁ ἀσθενὴς πρὸς τὴν φιλτάτην σύζυγον αὐτοῦ :

— Γυναῖκα, γιατί εἶνε τόσος κόσμος εἰς τὴν κάμαράν μου ; Ἡ ἀρρώστια εἶνε κολλητικὴ· δὲν ἔπρεπε νὰ εἶνε ἄλλος ἀπὸ ἑένα.

*
* *

Ἐν τῷ χωρίῳ ἔβρεχε τόσον, ὥστε ἐκινδύνεον νὰ σαπῶσι τὰ σπαρτά· ἐξῆλθον λοιπὸν εἰς λιτανεῖαν ἱκετεύοντες τὸν ἅγιον Νικόλαον νὰ κάμῃ ξηρασίαν. Ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἐπροχώρησεν ὀλίγον ἡ πομπή, ἤρχισε βραγδαία βροχή. Οἱ χωρικοὶ δυσηνασχέτου, ἀλλ' ὁ παπᾶς τοῦ χωρίου παρεμύθησεν αὐτούς :

— Ὁ ἅγιος ἔκαμε λάθος· θαρροῦσε πῶς τὸν παρακαλέσαμεν νὰ βρέξῃ.

*
* *

— Χασμᾶσαι, κύριε, πλήττεις λοιπὸν μαζή μου ;

— Γυναῖκα, τί νὰ σοῦ πῶ ; ὁ σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος δὲν εἶνε παρὰ ἓν καὶ τὸ αὐτό· λοιπὸν ὅταν ἦμαι μαζὶ σου εἶνε ἑὰν νὰ ἦμαι μόνος καὶ πλήττω.

*
* *

Ἐξ ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος : «Οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ὁ ληστὴς Καραχάλιας ἀπέθανε, οἱ δὲ ὅτι ζῇ· τὸ καθ' ἡμᾶς δὲν πιστεύομεν οὐδὲ τὸ ἓν οὐδὲ τὸ ἄλλο.»

*
* *

Ὁ λόγος περὶ κυρίας, ἥτις ἔχει πυρρὰν, ἀθλίαν κόμην :

— Εἶνε ὁμολογουμένως ἐνάρτεος.

— Καὶ ποῖος γυρίζει νὰ τὴν ἰδῇ μὲ τέτοια μαλλιά.

— Βέβαια· γὰρ αὐτὴν εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ εἰπῇ ὅτι ὁμοιάζει τὸν Σαμψῶνα — ἡ δύναμίς της εἶνε εἰς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς.

*
* *

Ὁ μάγειρος τοῦ κ. Ἀγαθοπούλου ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐτοιμάζει τὸ μεσημβρινὸν πρόγευμα ἐνωρίτερον, καὶ ὁ αὐθέντης πρὸς αὐτὸν ὀργίλως :

— Μὰ 'ξεύρεις ποῦ θὰ καταντήσωμεν μ' αὐτὸν τὸν τρόπον, Νικόλα ;
'Αντὶ νὰ τρώγωμεν τὴν ἰδίαν ἡμέραν, θὰ τρώγωμεν ἀπὸ τὴν παραμονὴν.

*
* *

"Αγγλος περιηγητὴς μεθυσθεὶς ἐν ξενοδοχείῳ ἐφόνευσε τὸν ὑπηρέτην καὶ χωρὶς νὰ ἔχη συναίσθησιν τοῦ τί ἔπραξε ἐκλείσθη εἰς τὸ δωμάτιόν του :

— Μιλόρδε, κράζει ἔντρομος ὁ ξενοδόχος σπεύσας πρὸς αὐτόν, μιλόρδε, ἐσκοτώσατε τὸν ὑπηρέτην μου !

Καὶ ὁ λόρδος ἀπαθῶς :

— Αἶ, καὶ λοιπόν ; Πέρασέ τον εἰς τὸν λογαριασμόν μου.

*
* *

'Ο κύριος Ρ* διήρχετο συνήθως τὸ ἐσπέρας του παρὰ τῇ κυρίᾳ Χ. ὠραιολάτῃ χήρᾳ. "Όταν ἀπώλεσε τὴν σύζυγόν του καὶ αὐτὸς, ὅλοι ἐνόμισαν ὅτι θὰ συζευχθῇ τὴν χήραν. 'Αλλ' ἐκεῖνος ἡρνήθη πειστικώτατα :

— Νὰ τὴν νυμφευθῶ ; . . . Καὶ τότε ποῦ θὰ ἔχω νὰ περνῶ τῆς βραδείας μου ;

*
* *

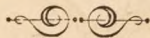
Διηγεῖτό τις ἀνδραγαθίαν του, καθ' ἣν εἶχε μόνος κατορθώσῃ ἐκ συμμορίας ἑξ' ἐκατομμυρίων νὰ φονεύσῃ τοὺς δύο καὶ νὰ συλλάβῃ τοὺς τέσσαρας :

— "Αμα τοὺς εἶδα, τρέχω κατ' ἐπάνω των· ῥίχνω δυὸ πιστολιᾶς καὶ σκοτώνω τοὺς δύο, ἔπειτα περικυκλῶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἀναγκάζω νὰ παραδοθῶν.

*
* *

'Ο νέος Π. σπάταλος πρώτης τάξεως, ἀφοῦ κατέφαγε τὰ χρήματά του, ἐδανείσθη ὑπέρογκα ποσὰ παρ' Ἑβραίων τοκογλύφων βασιζόμενος εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ κληρονομήσῃ τὸν ἀκλήρον θεῖόν του. 'Αλλ' ἔξαφνα μανθάνει ὅτι ὁ θεῖος αὐτὸς ἀπέκτησεν υἱόν.

— 'Αλλοίμονον, κράζει μετὰ πικρίας, τὸ παιδί αὐτὸ εἶνε ἀληθινὸς Μεσσίας· ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον πρὸς ὄλεθρον τῶν Ἑβραίων !

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟ Θ. ΑΝΝΙΝΟΥ

Ε Α Ρ

Ἡ ἔλευσις

Εἰδύλλιον

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟ Θ. ΑΝΝΙΝΟΥ

Θ Ε Ρ Ο Σ

Ἀμαρυλλίς

Νηρηίδες

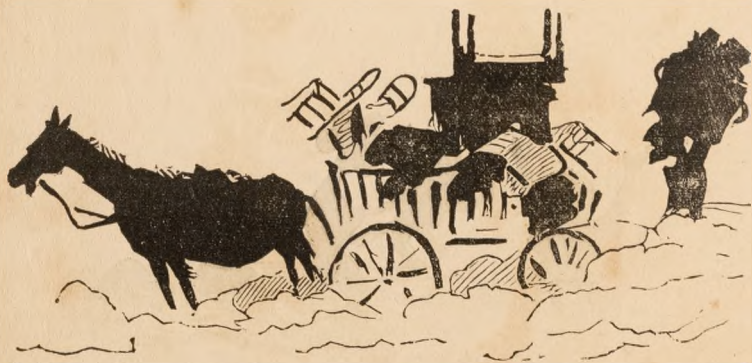
ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟ Θ. ΑΝΝΙΝΟΥ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Ἐπαγγελματίας τῶν ὁδῶν

Πρώτη Σεπτεμβρίου

ΑΙ ΩΡΑΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟ Θ. ΑΝΝΙΝΟΥ

Χ Ε Ι Μ Ω Ν

Καταιγίς

Αιθρία

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1885 — Αὐγούστου 1886.

Η ἐπιστημονικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἐτήσιον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑπῆρξε καὶ τοῦ συνήθους μᾶλλον χαλαρὰ καὶ ἀσημάντος, ὡς ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, ἐν αἷς διετέλει ἡ χώρα, ἀνακοπέισης ἐπὶ μῆνας ὅλους πάσης πνευματικῆς παραγωγῆς.

Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα παρατηρήθη ἰδιάζουσα κίνησις ἐν τῷ κύκλῳ τῶν ἱστορικῶν ἐργασιῶν. Μὴ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἔκδοσιν ἀσημάντων ἐγγχειριδίων δυνάμεθα ν' ἀριθμήσωμεν τέσσαρα ἱστορικὰ συγγράμματα ἀξία μνείας: τὴν *Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους* ἐκδομένην τὸ δεύτερον ὑπὸ τοῦ ἀκαταπονήτου ἡμῶν ἱστορικοῦ κ. Κ. Παπαρρηγοπούλου, τὴν *Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος* ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Λάμπρου κατὰ φυλλάδια εἰκονογραφημένα, τὴν *Ἑλλάδα* τοῦ Ι. Φάλλε, πολυτελὲς σύγγραμμα περὶ τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, μεταφρασθὲν καὶ διασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου, καὶ τὴν *Γενικὴν Ἱστορίαν* ὑπὸ τοῦ κ. Τζιζιανοπούλου.

Μεταβαίνοντες εἰς ἄλλους κλάδους, καὶ δὴ εἰς τὸν καθαρῶς φιλολογικόν, ὀλίγιστα ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν, ἐν οἷς τὸ σημαντικώτατον εἶνε ἡ ἔκδοσις τῶν *Ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῆ* εἰς 4 ὀγκώδεις τόμους ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκτὸς τούτων ὁ κ. Ν. Γ. Πολίτης ἐξέδωκε μελέτην εἰς τὸ *Δημοτικὸν ἄσμα περὶ τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ* πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν ἰσχυριζομένων ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε πρωτότυπον προϊόν τῆς δημοτικῆς ἡμῶν Μούσης. Ὁ δὲ κ. Γ. Χατζηδάκης *Γλωσσικῶν ἀποσημάτων ἀναίρεσιν*, ἐν ᾗ ὑποστηρίζει τὰς περὶ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης γνώμας αὐτοῦ. Ἐλαφρότερα τοῦ φιλογολικοῦ κύκλου προϊόντα εἶνε: Ὁ *Ἡράκλειος*, καὶ *Τὸ πῦρ ὑπὸ τὴν αἰθάλην*, δύο δραματικὰ ἔργα τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ, Ἀπὸ *Νικοπόλεως εἰς Ὀλυμπίαν*, ὁδοιπορικαὶ ἐντυπώσεις ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα, δημοσιευθεῖσαι καὶ γαλλιστί, ἡ *Κρίσις τοῦ Βοκχώρεως* καὶ ἡ *Κυρία Βεράντη*, δραματικὰ ἔργα ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κορομηλά, τὰ *Τραγούδια τῆς πατρίδος μου* ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παλαμά, αἱ *Ἀναμνήσεις καὶ ἐλπίδες* σειρὰ ποιημάτων ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κόκκου. Ἀπὸ τῆς σκηνῆς δ' ἐδιδάχθησαν κατὰ τὸ θέρος δύο νέα πρωτότυπα ἔργα, ἀμφότερα ἔμμετρα: *Ἡ Περιφέρεια* πολιτικὴ κωμῶdia ὑπὸ Γ. Σουρῆ, καὶ ἡ *Πρόκρις* εἰδύλλιον, ὑπὸ Ι. Πολέμη καὶ κατ' ἔμμετρον μετάφρασιν δραμάτιον τοῦ *Banville* ὁ *Σωκράτης καὶ ἡ σύζυγός του* ὑπὸ τοῦ κ. Σ. Ι. Στεφάνου. Ἐτι δὲ ὁ *Ἰούλιος Καῖσαρ* τοῦ Σαίξπηρ κατὰ πεζὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Μ. Δαμιράλη.

Ἄς μὴ παραλίπωμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐν τοῖς ἐκδοθεῖσι παραρ-

τήμασι τοῦ ΙΣΤ' τόμου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐν Κηπόλει Ἑλλην. Φιλο-
λογικοῦ Συλλόγου ἐδημοσιεύθησάν τινες πολλοῦ λόγου ἀξίαι διατριβαί.
Τὸ δὲ διεθνὲς ἐπιστημονικὸν συνέδριον τοῦ συλλόγου τούτου δίδον ἀφορ-
μὴν εἰς ἀνακοινώσεις καὶ ἀναγνώσεις μελετῶν θὰ ἐξωογόνει πῶς τὴν
φιλολογικὴν ἡμῶν κίνησιν, ἂν μὴ ἀπηγορεύετο ἡ συγκρότησις αὐτοῦ
ὕπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀξία παντὸς ἐπαίνου εἶνε ἡ ἀπόφασις τῆς Κρητικῆς Βουλῆς,
δι' ἧς ἐψήφισε τὴν δαπάνην 15 χιλ. γροσίων πρὸς ἔκδοσιν τελείαν τοῦ
Ἑρωτοκρίτου, τῆς ἐξόχου ταύτης Κρητικῆς ἐποποιΐας ὑπὸ τοῦ κ.
Γιανναράκη. Οὐδὲν ἦττον δὲ ἀξιέπαινον καὶ τὸ δημοτ. συμβούλιον Ζα-
κυνθίων ἀγοράσαν τὴν οἰκίαν Φοσκόλου τοῦ ποιητοῦ.

Εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν παρέσχον ὕλην πρὸς μελέτην καὶ ἔρευναν ἰδίᾳ
αἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει γεγόμεναι πλουσιώταται ἀνακαλύψεις ἔργων γλυπτι-
κῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀναγομένων εἰς τὴν πρὸ τῶν μηδικῶν ἐποχῇ. Ἀ-
νασκαφαὶ ἐγένοντο προσέτι ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πτώου Ἀπόλλωνος ἐν Βοιω-
τίᾳ, ἐν Τίρυνθι καὶ ἀλλαγῷ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦττον ἐπιτυχεῖς, ἐξηκο-
λούθησαν δὲ καὶ ἐν τῷ γόρῳ τῆς παλαιᾶς Ἀγορᾶς Ἀθηνῶν. Τοῦ Κεν-
τρικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἐπερατώθη καὶ ἡ μεσημβρινὴ πτέρυξ
δυναμένη νὰ περιλάβῃ πλεῖστα ἀντικείμενα ἐν ταῖς εὐρείαις αὐτῆς αἰ-
θούσαις, ἡ δὲ Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς ἐδημοσίευσε σχετικῶς πρὸς
νέας ἀνακαλύψεις πλείστας ἀξίας λόγου διατριβὰς μετ' εἰκόνων καὶ σχη-
μάτων καλλιτεχνικώτατα ἐξεργασμένων. Τοῦ ἐνταῦθα Γερμανικοῦ Ἰν-
στιτούτου ἐγένοντο συνεδριάσεις ὡς συνήθως καὶ πολλὰ ἀνεκοινώθησαν
ἐν αὐταῖς ὑπὸ λογίων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων. Ἔργον τιμῶν τὴν πρὸσδοκ
τῆς ἐλληνικῆς τέχνης ἤρξατο κατὰ τεύχη ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ φωτο-
γραφικοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Ρωμαῖδῶν, εἶνε δὲ τοῦτο συλ-
λογὴ φωτοτυπικῶν ἀπεικασμάτων τῶν ἐν τοῖς μουσείοις τῶν Ἀθηνῶν
μνημείων ἀρχαίας τέχνης, καὶ ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐκδιδό-
μενα τοιαῦτα ὡς πρὸς τὴν ἐντέλειαν τῆς ἐργασίας.

Δύο συγγράμματα ἐπλούτισαν τὴν θεολογικὴν βιβλιοθήκην: ἡ Ἱστο-
ρικὴ διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἐκ τοῦ
ρωστικοῦ μετάφρασιν Παγίδα ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκδοθεῖσα, καὶ ἡ Ἐκ-
κλησιαστικὴ Ἱστορία τοῦ κ. Φ. Βαφείδου.

Τὴν παρ' ἡμῖν νομικὴν ἐπιστήμην ἐπλούτισαν:

Οἱ δικαστικοὶ νόμοι τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ κ. Θ. Φλογαίτου ἐκ-
διδόμενοι εἰς σειρὰν, ὀγκώδεις τόμοι, ὧν δύο ἄχρι τοῦδε ἐξήλθον εἰς
φῶς, τὸ Σύστημα διοικητικοῦ δικαίου ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ι. Ἀγγελο-
πούλου, αἱ ἐν τῷ Σγυτείῳ διαγωνίσματι ἐπαινεθεῖσαι πραγματεῖαι τῶν
κ.κ. Μομφερράτου καὶ Βορέ *Περὶ κληρονομικῆς διαδοχῆς τῶν
κληρικῶν καὶ μοναχῶν*, μήπω ἐκδοθεῖσαι, καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Α.
Τυπάλδου μελέτη περὶ τῶν νόμων τῆς Γόρτυνος ἐξ ἐρμηνείας τῆς ἐν
Γόρτυνι τῆς Κρήτης εὐρεθείσης σχοινοτενοῦς ἐκείνης ἐπιγραφῆς.

Ὁ κ. Ἀντ. Μηλιαράκης ἐκδούς εἰς ὀγκώδη τόμον τὴν *Γεωγραφίαν*
τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ἐνεκαίνισε τὴν σειρὰν τοιού-
των τμηματικῶν γεωγραφικῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ πρῶτον ἤδη γινομένων

μετὰ ἐνδελεχῇ μελέτῃ καὶ ἐπιτόπιον ἔρευναν. Χρήσιμον δὲ τῷ στρατῷ ἐγκόλπιον ἤρξατο κατὰ τεύχη μικρὰ ἐκδίδων ὁ ταγματάρχης κ. Ν. Σχινᾶς : *Ὀδοιπορικὰς σημειώσεις Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου καὶ νέας ὁροθετικῆς γραμμῆς*, ὧν ἐξεδόθη ἄχρι τοῦδε τὸ Α', περιέχον τὰ περὶ Μακεδονίας. Χρησιμώτατον δὲ *Πίνακα τῶν Ἀθηνῶν* ἐξέδωκεν ἡ Ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία Ἀδριατική.

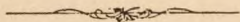
Σχετικῶς πρὸς τὴν πρόοδον τῆς Ἐθνολογίας ἐν Ἑλλάδι, ἔχομεν νὰ ἀναγράψωμεν τὸν ὁλονὲν αὖξοντα πλοῦτον τοῦ Μουσείου τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας. Ἐκτὸς τῶν ἰδιωτικῶν δωρεῶν σπουδαιότατη ὑπῆρξεν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παραχώρησις μεγάλης συλλογῆς ὀπλισμῶν, κρανῶν, κνημίδων, θωράκων κλπ. τοῦ 12ου αἰῶνος, καταλανικῶν καὶ φραγκικῶν, εὐρεθέντων ἐν Χαλκίδι.

Ἐν ταῖς τέχναις, τὴν μὲν μουσικὴν ἐτίμησε νέος Ἕλλην συνθέτης ὁ κ. Σαμάρας, οὗ τὸ ὄνομα διελαλήθη ἀνὰ τὴν Εὐρώπην εὐθὺς μετὰ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἰταλικὸν μελόδραμα, τὴν δὲ ζωγραφικὴν νέα ἔργα τῶν ἐν Μονάχῳ ἡμετέρων καλλιτεχνῶν κ.κ. Γκύζη καὶ Ἰακωβίδου.

Ἐκ τῶν ἐνταῦθα μουσικοδιδασκάλων ὁ κ. Λαμπέρης ἐξέδωκε δύο νέας συνθέσεις ἐπὶ ταῖς παρὰ τὰ σύνορα γενομέναις κατὰ τὸν Μάιον συμπλοκαῖς· ἐμβατήριον *Στὰ σύνορα*, καὶ ὠδὴν *Δόξα εἰς τοὺς πεσόντας*, ὁ δὲ κ. Ν. Λαμπελὲτ δύο ἑλληνικὰ ἄσματα : τὴν *Γυφτοπούλαν* καὶ τὸ *Ναρρούρισμα*. Κατὰ τὸ ἐν Κερκύρα μουσικὸν διαγώνισμα τῆς ἐκεῖ Φιλαρμονικῆς Ἐταιρίας ἐβραβεύθη ὁ *Ὕμνος εἰς τὴν Πατρίδα* τοῦ κ. Ροδόθεάτου. Ἀξίον δ' ἀναγραφῆς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Μάλτου ἐν Ὀδησσῷ ἐκδοθὲν β'. τεύχος τῆς *Τερψιχόρης*, περιέχον χορικά ἄσματα πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων.

Διαγωνίσματα δύο προεκηρύχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὴν Δ' περίοδον αὐτῶν : α) συγγραφὴ δράματος ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας μετὰ χιλιοδράχμου βραβείου· β) πραγματεία περὶ Ἀναδασώσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ βραβείου διςχιλίων δραχμῶν. Τὸ δὲ δημοτικὸν συμβούλιον Ἑρμοπούλεως μετὰ διαγωνισμὸν ἀνέθηκεν εἰς τὸν γλύπτην κ. Μπονάνον τὴν κατασκευὴν ἀνδριάντος τοῦ Μιαούλη μέλλοντος νὰ στηθῇ ἐν πλατείᾳ τῆς πόλεως.

Ὡς πρὸς τὰς διεθνεῖς ἐπιστημονικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος σημειώτεον ὅτι προσεκλήθη εἰς τὴν ἐορτὴν τῆς 500ετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Εἰδελδέργης, ὅπου ἀντεπροσωπεύθη δεόντως, τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ἡμῶν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

1 Σεπτεμβρίου 1885 — 31 Αυγούστου 1886

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΚΑΥΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥΣ († 5 Ὀκτωβρίου 1885)
Διαπρεπὴς ἀρχιτέκτων. Ἐν Ἰταλίᾳ ἐπὶ μακρὸν σπουδάσας τὴν καλλιτεχνίαν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ Καποδιστρίου. ἔκτοτε δὲ μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ παρέμεινεν ἐν Ἀθήναις διὰ λαμπρῶν κτιρίων κοσμήσας τὴν πόλιν. Ἀρίστα τῶν ἔργων αὐτοῦ εἰσὶ τὸ Πολυτεχνεῖον, τὸ Ἀρσάκειον, ὁ ναὸς τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, καὶ ἄλλα περικαλλῆ ἰδιωτικὰ οἰκοδομήματα.

Χ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ († 30 Δεκεμβρίου 1885).
Ἐσπούδασε τὴν ἱατρικὴν ἐν Παρίσις παρὰ τῷ διασήμεῳ Bouillaud. Ἐπανελθὼν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα μάλλον θεωρητικῶς, ἦτοι ἀφιερωθεὶς ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἱατρικῶν νόμων καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐξήγησιν τῶν φαινομένων, ἐγένετο ἐν ἔτει 1851 καθηγητὴς τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας· μετὰ δὲ τὴν ἑνωσιν ἐκλήθη ὡς καθηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, διδάξας τὴν παθολογίαν μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ αἰφνιδίου θανάτου αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ καὶ ἱατρός τοῦ βασιλέως, καὶ πλείστων ἱατρικῶν ἀκαδημιῶν μέλος καὶ πρόεδρος πολλῶν ἐνταῦθα ἰδρυμάτων· ἰδίᾳ δ' εἰργάσθη ὡς ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἔργα αὐτοῦ εἰσὶ πολλὰ· πραγματεῖαι γαλλιστὶ καὶ ἰταλίστὶ ἐκδοθεῖσαι, διότι τὴν ἐλληνικὴν δὲν ἔγραφεν εὐχερῶς. Ἐχρημάτισε καὶ πληρεξούσιος καὶ βουλευτὴς Κεφαλληνίας.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΡΙΝΟΣ († 12 Ἰανουαρίου 1886). Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1815, ἐσπούδασε τὴν φαρμακευτικὴν ἐν Ἀθήναις· βραδύτερον δὲ μετέβη εἰς Εὐρώπην πρὸς τελειοποίησιν τῶν γνώσεων αὐτοῦ. Ἐπανελθὼν εἰς Ἀθήνας συνέστησε φαρμακεῖον, ἀλλὰ συγχρόνως ὑπηρετήσεν εἰς διαφόρους δημοσίας θέσεις· ὡς καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, ὡς μέλος τοῦ Ἱατροσυμβουλίου καὶ ὡς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἐπὶ τινὰ χρόνον. Ἐξέδωκε πολλὰς μονογραφίας καὶ διατριβὰς καὶ συνειργάσθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Ἀσκληπιοῦ* (1856-59). Τὸ κυριώτατον ἔργον αὐτοῦ ἦν ἡ συγγραφὴ *Φυτικῆς Ἀρχαιολογίας*, ἣτοι καθορισμὸς τῶν εἰς τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς ἀναφερομένων φυτῶν. Δυστυχῶς τὸ λαμπρὸν τοῦτο ἔργον κατέλιπεν ἀτελές, διότι ἡ κατατρυχούσα αὐτὸν χρόνιά νόσος ἐμέιου τὴν φιλοπονίαν του, ἕως οὗ τέλος καὶ ἀφῆρπασεν αὐτόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ († 23 Ἰανουαρίου 1886).
Διακεκριμένος λόγιος καὶ πολιτευτὴς, γεννηθεὶς ἐν Ζακύνθῳ, ἐξεπαίδευσεν ἐν τῇ Ἰονίῳ Ἀκαδημίᾳ τῆς Κερκύρας· ἐν τῇ πόλει δὲ ταύτῃ ἐξέδωκε τῷ 1825 τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἔργον, *Γραμματικὴν τῆς Λατινικῆς γλώσσης*. Κατελθόντος δὲ τοῦ Καποδιστρίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσεκλήθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς γραμματεὺς καὶ ἐξηκολούθησε διατελὼν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας ἐπὶ τινὰ χρόνον. Ἐν ἔτει

1842 εξέδωκεν ἐν Πάτραις φιλελευθέραν ἐφημερίδα τὴν *Καρτερίαν*, καὶ ἐξελέχθη πληρεξούσιος ἐν τῇ Ἑθνικῇ συνελεύσει τοῦ 1843. Τὴν ἐπομένην δεκαετίαν εξέδωκε μετὰ τοῦ Ε. Σίμου ἐτέραν ἐφημερίδα τὴν *Πανελληνιον*, ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ γραφομένην. Ἐξελέχθη πληρεξούσιος ἐν τῇ συνελεύσει, καὶ βουλευτὴς Πατρῶν ἐν δυσὶ βουλευτικαῖς περιόδοις. Ἐχρημάτισε δις Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τῷ 1872, διωρίσθη εἴτα βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ συνόδῳ καὶ τελευταῖον γενικὸς ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ συνεδρίῳ. Πλὴν τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων ἃς διεύθυνε ἢ ἐν αἷς συνειργάσθη ὁ Χαλκιόπουλος, εξέδωκε πρὸ τριακονταετίας Ἐφημερίδα τῆς ἑλληνικῆς γεωργίας, καὶ μετὰ ζήλου εἰργάσθη ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, συγγράφας πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἰδίαν πραγματείαν περὶ τοῦ θέματος τούτου, βραβευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων. Ἐδημοσίευσε δὲ καὶ πολλὰς ἀξιολόγους ἱστορικὰς καὶ πολιτικὰς διατριβάς ἐν περιοδικοῖς συγγράμμασι ἢ ἰδιαίτερος, καὶ τινὰ ποιήματα, ἀνωνύμως ἐκδοθέντα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ († 8 Φεβρουαρίου 1886). Γεννηθεὶς ἐν Χίῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, συνεμερίσθη νήπιος τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ δυσπραγίας μετὰ τῶν γονέων του, περισωθέντων ἐκ τῆς πανωλεθρίας τῆς μαρτυρικῆς ἐκείνης νήσου. Ἐν δὲ τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι συνεδέθη ἀρρήκτως μετὰ τῶν ἐπιζησάντων πρωταθλητῶν τῆς ἐπαναστάσεως διὰ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, ἅτινα ἐξαισιῶς ἀπετύπου ἐν τοῖς ἄσμασιν αὐτοῦ, ὅσakis ἤθελεν ἢ νὰ ὑμνήσῃ τὴν μνήμην τῶν ἐκλελειπτότων, ἢ νὰ παροτρύνῃ εἰς μίμῃσιν τοὺς συγχρόνους, ἀναπτέρων τὸ φρόνημα αὐτῶν.

Συναγωνιζόμενος ἐν τῇ εὐγενεῖ σταδιοδρομίᾳ τῆς ποιήσεως μετὰ συναγωνιστῶν προσφιλῶν, τῶν ἀδελφῶν Σούτσων, τοῦ Ζαλοκώστα, τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ τοῦ αὐταδέλφου του Ἀχιλλέως, ὁ Γεώργιος Παράσχος ἠρύετο τὰς ἐμπνεύσεις του ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ δεσπόζοντος ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ αἰσθήματος τῆς φλογερᾶς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης. Τὰ δὲ ἄσματα τοῦ συνεκίνουν ἰσχυρῶς πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ ἐπανελαμβάνοντο μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Ὁ Γεώργιος Παράσχος ὑπῆρέτησε καὶ ὡς δημόσιος λειτουργὸς τὴν πατρίδα του ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν, διακριθεὶς ἐπὶ ἀκριβεῖ καὶ πιστῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Ἐπὶ τριακονταπενταετίαν περίπου ἐχρημάτισε συντάκτης τῶν πρακτικῶν καὶ ἔφορος καὶ διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς Βουλῆς.

Τὰ ποιήματα τοῦ Γεωργίου Παράσχου εὕρηνται ἐγκατεσπαρμένα ἐν περιοδικοῖς συγγράμμασι καὶ ἐφημερίσιν, ὅπου κατὰ καιροὺς ἐδημοσιεύθησαν, μήπω ἐκδοθείσης ἰδίας συλλογῆς αὐτῶν. Πλὴν ἄλλων κατέλιπεν ἀνέκδοτον καὶ ἔμμετρον μετάφρασιν τοῦ «Ἑρνάνη» τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ. Ὁ δὲ θάνατος ἐκώλυσε αὐτὸν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν ἔμμετρον παράφρασιν τῆς Ἰλιάδος, εἰς ἣν μετ' ἀγάπης ἀπὸ χρόνου κατεγίνετο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ († 5 Αὐγούστου 1886). Ἐν Σμύρνῃ

γεννηθεὶς περὶ τὸ 1817, ἤκουσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν τῇ γενε-
τείρᾳ αὐτοῦ πόλει, εἶτα δὲ ἐξηκολούθησε τὰς σπουδὰς του ἐν Ναυ-
πλίῳ καὶ Ἀθήναις. Κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἐξέδιδεν ἐνταῦ-
θα τὸν *Τοξότην*, ἔμμετρον σατυρικὴν ἐφημερίδα, ὃ τότε δὲ πρωθυ-
πουργὸς Κωλέττης ἐκτιμῆσας τὰ ἔξοχα τοῦ Ὀρφανίδου προσόντα, ἔ-
πεμψεν αὐτὸν ὑπότροφον πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του εἰς Ἑ-
σπερίαν. Ὁ Θ. Ὀρφανίδης σπουδᾶσας βοτανικὴν, διωρίσθη τῷ 1850
καθηγητὴς ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, μετὰ ζήλου δ' ἡσχολήθη εἰς
τὴν βοτανικὴν ἐξερεύνησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀνακάλυψιν πλείστων
ἀγνώστων φυτῶν τοῦ ἐλληνικοῦ ἐδάφους. Ἐξετιμᾶτο δὲ μεγάλως ὑπὸ
τῶν εὐρωπαϊῶν ἐπιστημόνων, καὶ ὁ μέγας βοτανικὸς Ἐδμόνδος Βοασὲ
θερμῶς ἐπῆνεσεν αὐτὸν ἐν τῇ προλόγῳ τῆς *Ἑλληνικῆς Χλωρίδος*.
Ὡς ποιητὴς διέπρεψεν ὁ Ὀρφανίδης, ποιήσας τὸν *Πύργον τῆς Πέ-
τρας*, τὴν *Χίον Δούλην*, τὸν *Ἅγιον Μηνᾶν* καὶ τὸ *Τίρι-Αίρι*,
λυρικοεπικά ποιήματα, τὰ μὲν πρῶτα δραματικά, τὸ δὲ τελευταῖον σα-
τυρικόν, δις βραβευθεὶς ἐν τῷ ποιητικῷ διαγωνισμῷ τοῦ 1855 καὶ τοῦ
1858. Πλὴν τῶν ἐπικῶν τούτων ποιημάτων, ἐποίησε καὶ λυρικά δια-
κρινόμενα ἐπὶ περιπαθείᾳ καὶ χάριτι, ἀφῆκε δὲ ἀνέκδοτον καὶ σατυρι-
κὸν ἔπος, τὸν *Ἰώταρ*, θεωρούμενον ὡς εὐφυστάτον ἔργον.

ΞΕΝΑΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Α ἰ ἐν Ἑλλάδι ἐνεργοῦσαι δυνάμει συμβάσεων καὶ συνθηκῶν ξέναι ἀτμοπλοῖκαὶ Ἑταιρίαι εἶναι αἱ ἑξῆς :

Ἡ **Ἑταιρία τοῦ Αὐστροουγγρικοῦ Λόυδ**. Αὕτη ἔχει ἐν ἐνεργείᾳ 83 ἀτμόπλοια τόννων ἐν συνόλῳ 114,258 καὶ δυνάμει 13,387. Τὸ μεγαλύτερον τῶν ἀτμοπλοίων τῆς εἶναι ἡ **Ἀμφιτρίτη** τόννων 3,839 καὶ δυνάμει 13,387. (Κατασκευάζεται νῦν ἐν Μίτσελ τούτου ὁ *Ποσειδῶν*). Γενικὸς πρᾶκτωρ ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Ὅθων Μότσετ. Ἐν Ἀθήναις διατηρεῖ γραφεῖον ἐν ὁδῷ Βουλῆς.

Ἡ **Ἑταιρία τῶν Γαλλικῶν Διαπορθμεύσεων** (Messageries maritimes). Αὕτη ἔχει ἐν ἐνεργείᾳ 59 ἀτμόπλοια τόννων ἐν συνόλῳ 141,846 καὶ δυνάμει 23,670. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς ἀτμόπλοιο εἶναι τὸ *Salazie* τόννων 4166 καὶ δυνάμει 600. Γενικὸς πρᾶκτωρ ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Ριγώ. Ἐν Ἀθήναις δὲ διατηρεῖ γραφεῖον ἐν ὁδῷ Εὐριπίδου.

Αἱ ἡνωμέναι Ἰταλικαὶ ἀτμοπλοῖκαὶ Ἑταιρίαι **Φλόριο - Ρουβατῆνο**, αἵτινες ἔχουσι ἐν ἐνεργείᾳ 85 ἀτμόπλοια τόν. ἐν συνόλῳ 105,387 καὶ δυνάμει 15,679. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῶν ἀτμόπλοιο εἶναι ὁ *Ραφαήλ Ρουβατῆνος*, τόννων 4538 καὶ δυνάμει 400. Γενικὸς πρᾶκτωρ ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Φ. Κονσίλιος. Πρᾶκτωρ ἐν Ἀθήναις ὁ κ. Ι. Κοκκόλης ἐν ὁδῷ Πετράκῃ.

Ἡ ἐν Μασσαλίᾳ Ἑταιρία **Φραισσινὲ καὶ Σα** ἔχει ἐν ἐνεργείᾳ 25 ἀτμόπλοια τόννων ἐν συνόλῳ 28,260 καὶ δυνάμει 13,387. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς ἀτμόπλοιο εἶναι ὁ *Λίβανος*, τόννων 2236 καὶ δυνάμει 500. Γενικὸς πρᾶκτωρ ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Λούης Φεράλδης.

Ἡ **Ῥωσικὴ Ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία** Ὀδησσοῦ. Ἐχει ἐν ἐνεργείᾳ 35 ἀτμόπλοια τόννων 43264 καὶ δυνάμει 5179. Τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς ἀτμόπλοιο εἶναι ἡ *Πετρούπολις* τόννων 2897 καὶ δυνάμει 450. Ἐν Πειραιεῖ δὲν ἔχει πρακτορεῖον, καθότι τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς προσεγγίζουσι μόνον εἰς Σῦρον.

Ἡ **Αἰγυπτιακὴ ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία** Κεδιδιέ. Πρᾶκτωρ αὐτῆς ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Φεδρίγος Βέης.

Ἡ **Β. Ὁλλανδικὴ ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία**. Πρᾶκτωρ αὐτῆς ἐν Πειραιεῖ ὁ κ. Πέτρος Ὀριγώνης.

Ἡ **Ἀτμοπλοικὴ Ἑταιρία** Αἰγαῖον ἢ **Κουρτζῆ**. Τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς φέρουσι μὲν ὀθωμανικὴν σημαίαν ἀλλ' εἶναι ἐλληνικά. Πρακτορεῖα ἔχει ἐν Βόλῳ καὶ Σύρῳ.

Ἡ ἐν Λιβερπούλ **Ἑταιρία** Παπαγῶννη καὶ Σας. Τὰ ἀτμόπλοια αὐτῆς φέρουσι μὲν ἀγγλικὴν σημαίαν ἀλλ' ἰδιοκτησίας ἐλληνικῆς κατὰ τὸ πλεῖστον ὄντα φέρουσιν ἐπὶ τοῦ προσθίου ἰστοῦ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν. Προσεγγίζουσιν ἐν Πάτραις ὅπου διατηροῦσι πρακτορεῖον.

Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΔΟΙ

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν διαιρεῖται εἰς ἕξ τμήματα ὡς ἐξῆς:

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Περιλαμβάνει τὴν παλαιὰν συνοικίαν Πλάκας, ὅρια δ' αὐτοῦ εἰσὶν ἡ βορεία Πλευρὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ συνεπῶς πᾶσαι αἱ ἐν τῷ τετραγώνῳ τούτῳ περιλαμβανόμεναι ὁδοὶ καὶ πλατεῖαι. Κυριώτεραι ὁδοὶ τοῦ τμήματος ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ κατὰ τὸ Β μέρος αὐτῆς, ἡ ὁδὸς Αἰόλου κατὰ τὸ Δ καθορίζουσαι μέρος τοῦ τμήματος, μέρος τῆς πλατείας Συντάγματος, ἡ ὁδὸς Ἀδριανοῦ διασχίζουσα τὸ τμήμα καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μῆκος, αἱ ὁδοὶ Νίκης, Κυδαθηναίων καὶ Νικοδήμου, ἡ ὁδὸς Φιλελλήνων, αἱ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν λεωφόροι Ἀποστόλου Παύλου καὶ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἡ ὁδὸς Φαλήρου, ἡ παρiliσσία ὁδὸς Ὀλγας, οἱ παρiliσσιοὶ κῆποι, ἡ Β πλευρὰ τῆς λεωφόρου Κηφισίας, ἡ λεωφόρος Ἀμαλίας, ὁ ἀνακτορικὸς κῆπος καὶ τὰ Ἀνάκτορα καὶ αἱ νέαι λεωφόροι Ζάππα, Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ καὶ Ῥηγίλλης. Περιλαμβάνει δ' ἔτι τὰς νέας συνοικίας Βαθρακονησίου καὶ Μακρυγιάννη.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περιλαμβάνει τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ εἶναι τὸ μικρότερον ἀλλὰ καὶ τὸ μᾶλλον κατωκημένον τῶν τμη

μάτων. Καθορίζεται πρὸς Μ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, πρὸς Δ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου μέχρι τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς μετὰ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ἧς ἡ ΒΑ πλευρὰ ἐνουμένη μετὰ τῆς πλατείας Συντάγματος ἀποτελεῖ τὸ σύνορον αὐτῆς. Περιλαμβάνει μέρη τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, τὴν ὁδὸν Σταδίου, τμήμα τῆς πλατείας Συντάγματος, τὸ ΒΑ μέρος τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, τὴν ὁδὸν Κολοκοτρώνη, διασχίζουσιν κατὰ μῆκος τὸ τμήμα, καὶ τὰς ὁδοὺς Πραξιτέλους, Λέκα, Περικλέους, ἁγίου Μάρκου, καὶ τὰς πλατείας ΚΕ' Μαρτίου καὶ Ἱεροῦ Λόχου.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Περιλαμβάνει τὴν ἀρχαίαν κυρίως συνοικίαν Ψυρρῇ καὶ ὀρίζεται πρὸς Α ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, πρὸς Μ ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ πρὸς Β ὑπὸ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς. Περιλαμβάνει μέρη τῆς ὁδοῦ Αἰόλου, Ἑρμοῦ καὶ τὸ Β τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ὁλόκληρον τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς, τὰς πλατείας Λουδοβίκου, Ἐλευθερίας, Βαρβάκη καὶ Ἡρώων, τὴν Δημοτικὴν ἀγορὰν, τὰς ὁδοὺς Εὐριπίδου, Σφοκλέους, Μενάνδρου, καὶ μέρος τῆς ὁδοῦ Σωκράτους, καὶ τὰς ὁδοὺς Σαρρῇ, Ἀσωμάτων κτλ.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Καθορίζεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ, τοῦ Β μέρους ταύτης καὶ τοῦ Α ἐκείνης. Περιλαμβάνει δὲ τὰς παλαιοτέρας συνοικίας τῆς πόλεως καὶ εἶναι ἔτι ἀκανόνιστον στερούμενον ἐν πολλοῖς σχεδίου. Ἐκτὸς τῶν σχετικῶν μερῶν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, αἱ κυριώτεραι αὐτοῦ ὁδοὶ εἰσὶν ἡ τοῦ Ἀδριανοῦ, ἡ τοῦ Ἡφαίστου, ἡ τοῦ Ἀστεροσκοπείου, ἡ τῶν Ἐπωνύμων, καὶ πλατεῖαι, ἡ τῆς παλαιᾶς Ἀγορᾶς, ἡ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ἡ τοῦ ἁγίου Φιλίππου καὶ ἡ τῆς Πύλης τῆς

Ἀγορᾶς. Ἐτι δ' ὁ Κῆπος τοῦ Λαοῦ, ἡ πλατεῖα τοῦ Θεσείου καὶ ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου. Περιλαμβάνονται δὲ ἐν τῷ τμήματι τούτῳ καὶ αἱ νέαι συνοικίαι ἁγίας Μαρίνης καὶ Πετραλώνων.

ΤΜΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περιλαμβάνει τὰς νέας συνοικίας Νεαπόλεως, Πινακωτῶν, Κολωνακίου, Παραπηγμάτων κτλ. Πρό τινων δὲ μόνον ἐτῶν ἐχωρίσθη τοῦ Β'. τμήματος τῆς πόλεως μεθ' οὗ ἦν ἡνωμένον. Ὅρίζεται ὑπὸ τῆς ΝΔ πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Μ τῆς Λεωφόρου Κηφισίας καὶ τῆς Δ τῆς Λεωφόρου Πατησίων. Αἱ κυριώτεραι δ' αὐτοῦ πλατεῖαι καὶ ὁδοὶ εἰσὶν αἱ ἑξῆς: πλατεῖα Πανεπιστημίου, πλατεῖα Φιλικῆς Ἑταιρίας, τὸ ΝΔ μέρος τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, αἱ ὁδοὶ Ἀκαδημίας καὶ Σόλωνος διασχίζουσιν κατὰ πλάτος τὸ τμήμα, αἱ ὁδοὶ Θεμιστοκλέους, Προαστείου, Ζωοδόχου Πηγῆς, Πινακωτῶν, Μαυρομιχάλη, Ἱπποκράτους, Ἀσκληπιοῦ, Σίνα, Ὀμήρου, Λυκαβήττου, Δημοκρίτου, Ἀγχέσμου, Πινδάρου καὶ τὸ Μ μέρος τῆς λεωφόρου Κηφισίας. Περιλαμβάνεται δ' ἐν τῷ τμήματι καὶ τὸ προάστειον Κυψέλης καὶ μέρος τοῦ προαστείου Πατησίων καὶ τὸ προάστιον Ἀμπελοκήπων.

ΤΜΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

Καὶ τοῦτο εἶναι νεώτατα σχηματισθὲν τμήμα τῆς πόλεως χωρισθὲν ἀπὸ τοῦ τρίτου μεθ' οὗ ἦν ἄλλοτε ἡνωμένον. Ὅρια δ' αὐτοῦ εἰσὶν τὸ Μ τῆς λεωφόρου Πειραιῶς καὶ τὸ Α τῆς λεωφόρου Πατησίων. Καί τοι τὸ σχέδιον αὐτοῦ εἶναι κανονικώτατα κατηρτισμένον ἀλλ' ὅμως δὲν καταφαίνεται ἔτι, διότι αἱ οἰκοδομαὶ αὐτοῦ εἶναι ἀκόμῃ ἀραιαί. Περιλαμβάνει δὲ τοὺς σταθμοὺς

τῶν σιδηροδρόμων Πελοποννήσου καὶ Λαυρείου, τὴν πλα-
τεῖαν τῆς Ὀμονοίας, κυριωτέρας δὲ ὁδοὺς τὰς ἐξῆς:
ἁγίου Κωνσταντίνου, Σωκράτους, Ἀριστοτέλους, τρίτης
Σεπτεμβρίου, Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, Ἀγησιλάου,
Κεραμεικοῦ, Κολοκυνθοῦς, Αἶαντος, Κολωνοῦ, Δεληγεώρ-
γη, Ἀχαρνῶν, Πελοποννήσου, Λιοσίων. Περιλαμβάνει
δὲ καὶ τὰ προάστεια Σεπολίων, Κολοκυνθοῦς καὶ Πατη-
σίων μέχρι τοῦ Κηφιστοῦ ποταμοῦ καὶ τοὺς νέους συνοι-
κισμοὺς Φωταερίου, Β' Νεκροταφείου, Νέας Σφαίρας,
Τερψιθέας κτλ.

Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν
ἀνέρχεται εἰς 442, ὃ δὲ τῶν πλατειῶν εἰς 23.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν. Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου. Ὑπουργὸς
Κ. Λομβάρδος.

Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν. Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου. Ὑπουργὸς
Χ. Τρικούπης.

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν. Παρὰ τῇ Πλατείᾳ Συντάγματος.
Ὑπουργὸς Στέφανος Δραγούμης.

Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ἐν τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ. Ὑπουργὸς Δ.
Βουλπιώτης.

Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημ. Ἐκπαιδεύσεως. Ἐν
τῇ ὁδῷ Ἑρμοῦ. Ὑπουργὸς Π. Μανέτας.

Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν. Ἐν τῇ Λεωφόρῳ Κηφισίας. Ὑ-
πουργὸς Χ. Τρικούπης.

Ὑπουργεῖον Ναυτικῶν. Ἐν τῇ ὁδῷ Νομισματοκοπείου. Ὑ-
πουργὸς Γ. Θεοτόκης.

Βουλευτήριον. Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου, ὅπου καὶ ἡ Βιβλιοθήκη
τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου.

Κεντρικὸν Ταμεῖον. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ταχυδρομεῖον. Ἐν τῇ ὁδῷ Λυκαθηττοῦ (παρὰ τῇ ὁδῷ Σταδίου).

Τηλεγραφεῖον. Ὅμοιος.

Ἄρειος Πάγος. Ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους.

Ἐφετεῖον. Ἐν τῇ ὁδῷ Αἰόλου.

Πρωτοδικεῖον. Ἐν τῇ Πλατεῖα Μητροπόλεως.

Κακουργοδικεῖον, Ἐν τῇ ὁδῷ Θουκυδίδου.

Εἰρηνοδικεῖα: Α' Βορείου πλευρᾶς. Ὁδὸς Παρθεναγωγείου, ἀρ.

4.—Β', Βορ. Πλ. παρὰ τὴν Νέαν Ἀγοράν.—Νοτίου Πλευρᾶς, παρὰ τὴν Πύλην τῆς Ἀγορᾶς.

Πταισματοδικεῖον, ὅπου καὶ τὸ Β' Εἰρην. τῆς βορείου πλευρᾶς.

Φρουραρχεῖον. Ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου.

Διεύθυνσις Ἀστυνομίας. Ἐν τῇ ὁδῷ Νομισματοκοπείου.

Στρατοδικεῖα. Α'. Ἐν τῇ ὁδῷ Κολοκοτρώνη. Β'. Ἐν τῇ ὁδῷ Θουκυδίδου.

Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον. Ἐν τῇ ὁδῷ Φαλήρου.

Ὑποθηκοφυλακεῖον βορείου πλευρᾶς, ὑπὸ τὸ Δημαρχεῖον (ὁδ. Ἀθηνᾶς). Νοτίου πλευρᾶς, παρὰ τὴν φυλακὴν Μενδρεσέ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον. Ἐν τῇ ὁμωνύμῃ Λεωφόρῳ.

Ῥιζάρειος Σχολή. Ἐν τῇ λεωφόρῳ Κηφισίας.

Σχολὴ Τεχνῶν. Ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων.

Βαρβάκειον Λύκειον. Ἐν τῇ Πλατεῖα Βαρβάκη.

Α'. Γυμνάσιον. Ἐν τῇ παρόδῳ Κορνάρου.

Β'. Γυμνάσιον. Ἐν τῇ ὁδῷ Μνησικλέους.

Γ'. Γυμνάσιον. Ἐν τῇ ὁδῷ Θουκυδίδου.

Διδασκαλεῖον. Ὅπισθεν τοῦ βασιλικοῦ κήπου ἐν τῇ ὁδῷ Μουρούζη.

Ἀρσάκειον. Ἐν ταῖς ὁδοῖς Σταδίου καὶ Πανεπιστημίου.

Παρθεναγωγεῖον Αἰκ. Λασκαρίδου ἐν τῇ ὁδῷ Πινακωτῶν.

Παρθεναγωγεῖον Χίλ ἐν τῇ ὁδῷ Νικοδήμου.

Παρθεναγωγεῖον Σιμοπούλου ἐν τῇ ὁδῷ Πινακωτῶν.

Παρθεναγωγεῖον ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέους ἐν τῇ ὁδῷ Σόλωνος.

Λύκειον Σιμοπούλου ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας.

Ἑλληνικὸν Λύκειον Δ. Παπαγεωργίου καὶ Η. Κουτούζη. Ἐν τῇ λεωφόρῳ Πανεπιστημίου.

Λύκειον Α. Παπαγεωργίου. Ἐν τῇ ὁδῷ Σίνα.

Παιδαγωγεῖον Β. Βουλγάρεως. Ἐν τῇ Λεωφόρῳ Πανεπιστημίου.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία. Πρόεδρος Α. Κοντόσταυλος. Γραμματεὺς Στεφ. Κουμανούδης. Γραφεῖον ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ ὅπου καὶ τὰ Μουσεῖα αὐτῆς (ὁδ. Πατησίων).

Ἱστορικὴ καὶ ἐθνολογικὴ Ἑταιρεία τῆς Ἑλλάδος. Πρόεδρος Τ. Φιλήμων. Γραμματεὺς Νικ. Γ. Πολίτης. Γραφεῖον ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ ὅπου καὶ τὸ μουσεῖον καὶ τὸ ἀρχεῖον αὐτῆς.

Ἑταιρεία τῶν φίλων τοῦ λαοῦ. Πρόεδρος Ν. Δεληγιάννης. Γραμματεὺς Ε. Πονηρόπουλος. Γραφεῖον ἐν ὁδῷ Εὐριπίδου ὅπου καὶ τὸ κατάστημα αὐτῆς.

Φιλεκπαιδευτικὴ ἑταιρεία. Πρόεδρος Μ. Μελάς. Γραμματεὺς Αλ. Ἀντωνιάδης. Γραφεῖον ἐν τῇ λεωφόρῳ Πανεπιστημίου, ὅπου καὶ τὰ σχολεῖα αὐτῆς.

Ἱατρικὴ Ἑταιρεία. Πρόεδρος Α. Ἀναγνωστάνης. Γραφεῖον ἐν ὁδῷ Πανεπιστημίου, ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὀφθαλμιατρείου.

Ἑταιρεία τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας. Πρόεδρος Α. Βαρούχας, γραμματεὺς Ι. Μ. Δαμβέργης.

Σύλλογος πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων. Πρόεδρος Κ. Παπαρρηγόπουλος. Γραφεῖον ἐν τῇ λεωφόρῳ Πανεπιστημίου.

Φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσός». Πρόεδρος Σ. Μπαλάνος, γραμματεὺς Μ. Π. Λάμπρος. Γραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Νομισματοκοπείου, ὅπου καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ συντηρουμένη Σχολὴ ἀπώρων παίδων.

Ἑλληνικὸς διδασκαλικὸς σύλλογος. Πρόεδρος Ἐμ. Γαλάνης. Γραμματεὺς Κ. Ζησίου. Γραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Εὐριπίδου, ἐν τῷ σχολείῳ Π. Ῥαζῆ.

Φιλολογικὸς σύλλογος Βύρων. Πρόεδρος Π. Ραζῆς, Γραμματεὺς Ἰω. Ἀρσένης.

Δικηγορικὸς Σύλλογος. Πρόεδρος Ἰω. Τυπάλδος. Γραμματεὺς Α. Λογοθέτης.

Μουσικὸς καὶ δραματικὸς Σύλλογος. Πρόεδρος Μ. Ῥενιέρης. Γραμματεὺς Τ. Φιλήμων. Γραφεῖον ἐν τῇ ὁδῷ Πειραιῶς, ὅπου καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενον Ὠδεῖον.

Σύλλογος Κυριῶν. Παρὰ τὴν λεωφόρον Ἀμαλίας ὅπου καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συντηρούμενον Ἑργαστήριον ἀπόρων γυναικῶν.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ἢ «Ἐλπίς». Ἐν τῇ ὁδῷ Ἀκαδημίας. Θεραπευτήριον ὁ «Εὐαγγελισμός». Ἐν τῇ λεωφόρῳ Κηφισίας. Πτωχοκομεῖον ἐν τῇ λεωφόρῳ Κηφισίας.

Ὀφθαλμιατρεῖον. Ἐν τῇ λεωφόρῳ Πανεπιστημίου.

Νηπιακὸν Ὀρφανοτροφεῖον (ἐκθέτων). Ἐν τῇ ὁδῷ Πειραιῶς, Ἀμαλίσειον Ὀρφανοτροφεῖον (κορασίων). Ὀπισθεν τοῦ βασιλικοῦ κήπου.

Ὀρφανοτροφεῖον Χατζῆ Κώστα (ἀρρένων). Ἐν ὁδῷ Πειραιῶς. Φρενοκομεῖον Δρομοκαίτου. Ἐν Δαφνίῳ.

ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ

Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ. (Ζῶα, πτηνὰ, ἔντομα, ἰχθῦς, ἐρπετὰ, σκελετοὶ, ἀπολιθώματα). Εἴσοδος ἐλευθέρᾳ κατὰ Τετάρτην καὶ Σάββατον ἀπὸ ὥρας 9—12.

Ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον ἐν ὁδῷ Ἀκαδημίας ἐν τοῖς παρρητήμασι τοῦ Πανεπιστημίου. Εἴσοδος ὡς εἰς τὸ ἄνω.

Νομισματικὸν Μουσεῖον ἐν τῇ Ἑθν. Βιβλιοθήκῃ (Πανεπιστήμιον). Ἐπιδεικνύεται τῷ αἰτοῦντι.

Κεντρικὸν Μουσεῖον (ἀρχαιοτήτων). Ἐν ὁδῷ Πατησίων. Εἴσοδος ἐλευθέρα καθ' ἐκάστην τὸ μὲν θέρος, 1 ἄπριλ.—30 Ἰουλίου, ἀπὸ ὥρας 6—10 π. μ. καὶ 3—6. μ. μ. Τὸν δὲ χειμῶνα 1 Ὀκτωβρίου—31 Μαρτίου ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ. Τὰς κυριακὰς μόνον π. μ.

Μουσεῖον Ἀκροπόλεως (ἀρχαιοτήτων). Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Εἴσοδος ἐλευθέρα κατὰ τὰς αὐτὰς ὥρας.

Συλλογαὶ ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πουτεχνείῳ α) ἀρχαιότητες Μουσικῶν καὶ Τίρυνθος· β) αἰγυπτιακαὶ ἀρχαιότητες, γ) ἀγγεῖα, ταναγραῖαι κόραι, ἀντικείμενα ἐκ χαλκοῦ, ὕαλου, ὀπτῆς γῆς κλπ. Εἴσοδος ἐλευθέρα κατὰ Σάββατον, τὰς λοιπὰς ἡμέρας ἐπὶ πληρωμῇ 1 δρ. (1 Σεπτεμβρίου—31 Μαρτίου ὥραν 10—12 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ.—1 ἄπριλ.—31 αὐγούστου ὥραν 9—11 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Μουσεῖον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἐταιρείας. Ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ (Πινακοθήκη τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, ὅπλα, σκεύη, ἐνδύματα, εἰκόνες, ἔγγραφα, κλπ.) Εἴσοδος ἐλευθέρα καθ' ἐκάστην.

Ἰδιωτικὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα α) Μουσεῖον τρωϊκῶν, ἀρχαιοτήτων (οἰκία Σλειμαν) ἐν τῇ λεωφόρῳ Πανεπιστημίου β) Μουσεῖον ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων ἰδίᾳ ἐκ Δωδώνης (οἰκία Καραπάνου) ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου. Οἱ ἰδιοκτῆται παρέχουσιν εἰς θέαν τὰ μουσεῖα αὐτῶν τῷ αἰτοῦντι, ὀρίζοντες αὐτῷ ὥραν ἐπιτέψεως.

Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη. Ἐν τῷ ἄνω ὁρόφῳ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου. Τὸ ἀναγνωστήριον αὐτῆς προσιτὸν καθ' ἐκάστην μέχρι μεσημβρίας. Βιβλία δανείζονται εἰς ἀνεγνωρισμένους λογίους καὶ πάντα ἰδιώτην ὑπὸ ἐγγύησιν ἐνὸς τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ (ὁδ. Σταδίου). Τὸ ἀναγνωστήριον αὐτῆς προσιτὸν καθ' ἐκάστην π. μ. καὶ μ. μ. Βιβλία δανείζονται εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ λογίους.

ΑΡΧΑΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ

Ἀκρόπολις. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα καθ' ἐκάστην ἀπὸ τῆς ἀνα-

τολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου. Ἡ κατὰ τὴν νύκτα, ἐν καιρῷ πανσελήνου, εἴσοδος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ δι' εἰσιτηρίου δραχμῶν ὅ, ἰσχύοντος διὰ πέντε τὸ πολὺ ἄτομα. Τὸ εἰσιτήριο τοῦτο εἶνε προσωπικόν, ἐκδίδεται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Γενικῆς Ἐφορείας καὶ ἰσχύει μόνον διὰ τὴν νύκτα, δι' ἣν ἐξεδόθη.

ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΟΙΚΟΙ, ΕΤΑΙΡΙΑΙ, ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Κ.Λ.Π.

Χρηματιστήριο, ὁδὸς Εὐριπίδου παρὰ τῇ ὁδῷ Αἰόλου.

Ἑθνικὴ Τράπεζα, ὁδὸς Αἰόλου.

Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως, ὁδὸς Σταδίου.

Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Σταδίου.

Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως, ὁδὸς Κολοκοτρώνη.

Ἴονικὴ Τράπεζα, ὁδὸς Σταδίου.

Ἑταιρία Μεταλλουργείων Λαυρείου, ὁδὸς Παρθεναγωγείου παρὰ τῇ ὁδῷ Σταδίου.

Ἑταιρία Φωταερίου, ὁδὸς Πειραιῶς.

Ἑταιρία σιδηροδρόμων Πελοποννήσου ἐν τῇ λεωφόρῳ Πελοποννήσου.

Ἑταιρία σιδηροδρόμων Ἀττικῆς, ἐν τῇ ὁδῷ τρίτης Σεπτεμβρίου.

Ἑταιρία σιδηροδρόμου Πειραιῶς. πέρας τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοῖα, Πλατεῖα Ὀμονοίας.

Πανελλήνιος Ἀτμοπλοῖα, ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου.

Ἀτμοπλοῖα Γουδῆ, ὁδὸς Ἀθηνᾶς.

Ἀτμοπλοϊκὴ Ἑταιρία Λούβ. Πρακτορεῖον ἐν ὁδῷ Βουλῆς.

" " Γαλλικῶν Διαπορθμεύσεων. Πρακτορεῖον ἐν ὁδῷ Σοφοκλέους.

" " Φλώριο Ρουδαῖνο. Ἐν ὁδῷ Πετράκη.

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία Ἀδριατικὴ, ὁδὸς Σταδίου—Παρθεναγωγείου.

" " Ἥλιος, ὁδὸς Θεμιστοκλέους.

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία	Γενικῶν Ἀσφαλειῶν, ὁδὸς Σταδίου.
"	Φοῖνιξ (ἐλλήν.) πλατεῖα Ὀμονοίας.
"	Ἀγκυρα (ἐλλήν.) ὁδὸς Φιλελλήνων.
Τραπεζικὸν Γραφεῖον Σερπιέρη,	ὁδὸς Πανεπιστημίου.
"	Σκουζέ, ὁδὸς Ἑρμοῦ.
"	Καλλέργη, ὁδὸς Σταδίου—Παρθενά- γωγείου.
"	Βούρου, Πλατεῖα ΚΕ' Μαρτίου.

ΞΕΝΑΙ ΑΡΧΑΙ

Ἀγγλικὴ Πρεσβεία,	ὁδὸς Δραγατζανίου.
Ἀμερικανικὴ Πρεσβεία,	ὁδὸς Ὀμήρου.
Αὐστριακὴ Πρεσβεία,	ὁδὸς Φιλελλήνων.
Γαλλικὴ Πρεσβεία,	ὁπίσθεν Β. Κήπου
Γερμανικὴ "	ὁδὸς Νίκης.
Ἰταλικὴ "	λεωφόρος Ἀμαλίας
Ῥωσικὴ "	" "
Ὀθωμανικὴ "	" "
Ῥουμανικὴ "	λεωφόρος Ἀχαρνών.
Σερβικὴ "	ὁδὸς Ἀγ. Κωνσταντίνου.
Ἰσπανικὴ "	Ξενοδοχ. Μ. Βρεττανίας.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ

Ἀκρόπολις. Πεντάστηλος "Ἔτος Ζ'". Διευθυντὴς Β. Γαβριηλίδης. Γραφεῖον ὁδὸς Μουσῶν—Οἰκία Φιλήμονος.

Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις. Τρίστηλος. "Ἔτος Γ'". Γραφεῖον ὁδὸς Σοφοκλέους, ἀντικρὺ τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ἑρμηνεῖς. Τρίστηλος. "Ἔτος II'". Γραφεῖον ὁδὸς Σοφοκλέους πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Νέα Ἑρμηνεῖς. Δίστηλος. (πολλάκις 8 σελίδος). "Ἔτος Ε'". Γραφεῖον ὁδὸς Μουσῶν - Οἰκία Κάππαρη.

Παλιγγενεσία, Τρίστηλος. "Ἔτος ΚΔ'". Γραφεῖον ὁδὸς Βορρεᾶ ἀρ. 1.

Πρωΐα, Δίστηλος, ἔτος Η'". Γραφεῖον ὁδὸς Σταδίου.

Χρόνος Ἀθηνῶν, πεντάστηλος, ἔτος Β'". Διευθυντὴς Κ. Δούνης. Γραφεῖον ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 42.

Ἦρα. Δίστηλος. "Ἔτος Ι'". Γραφεῖον ὁδὸς Μιλτιάδου ἀριθ. 39.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς	ἀπλὰς θέσεις			ἀνόδου καὶ καθόδου		
	Α,	Β,	Γ,	Α,	Β,	Γ,
Μυλους *	0,50	0,40	0,30 =			
Κάτω Λιόσια *	0,70	0,55	0,35 =			
Ἄνω Λιόσια *	1,20	0,95	0,60 =			
Καλύβια *	2,70	2,20	1,35 =			
Ἑλευσίνα *	3,20	2,65	1,60 =	5,10	4,45	2,55
Μέγαρα *	5,50	4,55	2,75 =	8,80	7,30	4,40
Καλαμάκιον *	9,40	7,80	4,70 =	15,00	12,50	7,50
Κόρινθον *	10,40	8,75	5,20 =	16,00	14,00	8,30
Ἄργος *	16,50	13,75	8,25 =	26,40	22,00	13,20
Ναύπλιον *	17,60	14,65	8,80 =	28,20	23,45	14,10
Πατήσια **	0,50	0,35	0,25 =	0,80	0,60	0,40
Ἡράκλειον **	1,00	0,75	0,50 =	1,60	1,20	0,80
Χαλάνδριον **	1,30	0,95	0,65 =	2,20	1,60	1,10
Γέρακον **	2,10	1,60	1,05 =	3,35	2,55	1,65
Κάντζαν **	2,50	1,90	1,25 =	4,00	3,05	2,00
Λιόπεσι **	3,00	2,25	1,50 =	5,30	4,00	2,65
Κορωπὶ **	3,80	2,85	1,90 =	6,30	4,75	3,15
Μαρκόπουλον **	4,25	3,20	2,15 =	7,40	5,60	3,70
Καλύβια **	5,30	4 —	2,65 =	8,50	6,35	4,25
Κερατέαν **	5,90	4,40	2,95 =	11,20	8,45	5,60
Δασκαλειῶ **	7,05	5,25	3,50 =	11,60	8,75	5,80
Θορικὸν **	7,35	5,55	3,70 =	12,70	9,50	6,35
Ἑργαστήρια **	7,35	5,55	3,70 =	12,70	9,50	6,35
Ἀμαρούσιον **	1,40	1,05	0,70 =	2,20	1,65	1,10
Κηφισίαν **	1,50	1,05	0,75 =	2,40	1,80	1,20
Πειραιᾶ ***	0,95	0,60	0,50 =	1,60	1,05	0,85
Ν. Φάληρον ***				= 0,95	0,80	0,60

* Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς - Ἀθηνῶν - Πελοποννήσου.

** Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀττικῆς.

*** Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.

ΝΑΥΤΟΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΑΠΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Εἰς	Α'	Β'	Γ'
Αἶγιναν	5,80	3,90	2,55
Πόρον	6,75	4,85	2,95
Υδραν	7,70	5,80	3,50
Σπέτσας	10,40	7,70	4,45
Χέλιον	11,45	8,65	4,85
Ναύπλιον	16,20	11,45	6,75
Ἀστρος	18,40	13,35	7,70
Μύλους	16,20	11,45	6,75
Λεωνίδιον	20,90	15,20	8,65
Κυπαρίσσιον	20,90	15,25	8,65
Μονεμβασίαν	25,65	19,00	10,70
Κύθηρα	28,45	20,90	11,45
Γύθειον	30,35	22,80	12,40
Λιμένιον	34,45	25,65	14,30
Καλάμας	37,00	27,55	15,25
Νησίον	37,90	28,45	15,75
Κορώνην	38,85	29,35	16,20
Πύλον	44,70	34,30	17,15
Μάραθον	44,65	32,25	17,65
Ἀγ. Κυριακὴν	44,55	33,20	18,10
Κυπαρισίαν	45,50	34,15	18,60
Κατάκωλον	46,45	35,10	19,00
Ζάκυνθον	49,25	36,05	19,95
Κυλλήνην	51,15	37,90	20,90
Μεσολόγγιον	54,00	39,80	21,85
Πάτρας	56,80	41,70	22,80
Κέα	8,65	6,75	4,00
Κύθον	11,45	8,65	4,85
Σύρον	14,30	10,50	5,80
Τήνον	16,20	12,40	6,75
Ἀνδρον	18,40	14,30	7,70
Πάρον	18,40	13,90	7,70
Νάξον	19,95	15,25	8,65
Ἴον	21,85	17,15	9,55
Θήραν	24,70	19,00	10,50

Γραμμή περίπλου Μελοποννήσου.

Γραμμή

	A'	B'	Γ'	
Ἀμοργὸν	26,60	19,95	11,45	Κυκλάδων
Σέριφον	18,40	13,35	7,70	
Σίφνον	20,90	15,25	8,65	
Μῆλον	22,80	17,15	9,55	
Μύκωνον	17,15	13,35	7,25	
Σκῦρον	24,70	17,65	10,50	
Κύμην	20,90	14,80	9,15	
Κάρυστον	13,35	9,55	6,40	
Ρεθύμνην	35,40	25,65	13,35	
Ἱεράκλειον	36,25	26,35	14,30	
Χανία	36,25	26,35	14,30	
Λαύρειον	6,75	4,85	2,95	Ἑσδοϊκῶν κόλπου.
Ἀλιβέριον	16,20	11,45	7,75	
Χαλκίδα	18,10	13,35	7,70	
Δίμνην	20,90	15,25	8,65	
Ἀταλάντην	22,80	17,15	9,55	
Αἰδηψὸν	24,70	19,00	10,50	
Στυλίδα	27,55	20,90	11,45	
Ὠρεοῦς	30,35	22,80	12,40	
Μιζέλαν	22,15	24,70	13,35	
Ἀλμυρὸν	33,70	25,65	13,90	
Βῶλον	34,10	25,65	14,30	
Σκίαθον	38,85	29,40	16,20	
Σκόπελον	41,70	31,30	17,15	
Τζάγεζι	49,90	37,20	20,60	
Θεσσαλονίκην	63,10	46,30	24,25	

ΑΠΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Εἰς	A'	B'	Γ'
Ἰτέαν	9,55	7,70	4,45
Γαλαξείδιον	11,45	8,65	4,85
Βυτρινίτζαν	14,30	10,50	5,80
Αἶγιον	16,20	11,45	6,75
Ναύπακτον	18,10	14,50	7,70
Πάτρας	20,90	15,25	8,65
Μεσολόγγιον	22,80	17,15	9,55
Κυλλήνην	26,60	19,95	11,45

	Α'	Β'	Γ'
Ζάκυνθον	30,35	22,80	42,40
Κατάκωλον	32,25	24,70	43,35
Κυπαρισσίαν	34,45	25,65	44,30
Κεφαλληνίαν	37,00	27,55	45,25
Παξούς	52,10	37,90	20,90
Κέρκυραν	58,60	42,65	23,75
Βρινδήσιον	87,05	62,50	32,25
Ἀσταχόν	30,35	22,80	42,40
Μύτικα	32,25	24,70	43,35
Ζαβέρδαν	34,45	25,65	44,30
Λευκάδα	37,00	27,55	45,25
Ἰθάκην	32,25	24,70	43,35
Πρέβεζαν	37,00	28,45	45,25
Σαλαώραν	38,45	29,40	46,00
Βόνιτσαν	40,35	34,00	46,90
Μενίδιον	43,45	32,90	47,85
Καρθασαράν	46,00	34,75	48,80
Ἀντίβαρι	67,30	50,50	29,50
Μεδούαν	64,45	48,40	28,45
Δυρράχιον	62,05	46,30	27,40
Αὐλῶνα	57,85	44,20	25,30
Ἄγ. Σαράντα	53,65	44,05	23,20
Σαγιάδα	49,45	36,85	24,40
Πάργαν	45,25	34,75	49,55

ΑΠΟ ΛΑΥΡΕΙΟΥ

	Α'	Β'	Γ'
εἰς			
Γαύριον	8,50	5,50	3,80
Κάρυστον	6,95	4,85	3,00
Σῦρον	42,70	8,50	4,85
Εἰσιτήρ. σιδ. Λαυρείου	40,40	8,75	5,20

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

τῶν περιεχομένων ὁδηγιῶν, συμβουλῶν,
πληροφοριῶν, πινάκων κλπ.

	σελ.
Ἀλυσκαὶ ἐν Ἑλλάδι	97
Ἀρχαῖα Μνημεῖα Ἀθηνῶν	264
Ἀτμοπλοῖα (ἐμπορικὴ) ἐν Ἑλλάδι	129
Ἀτμοπλοῖκαὶ Ἑταιρίαι (ἔεναί)	256
Ἀτμοπλοίων (Ναῦλοι τῶν ἑλληνικῶν)	268
Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος	45
Βουλευτῶν (Ἀριθμὸς κατὰ νομοῦς καὶ ἐπαρχίας)	130
Γυμνάσια. Στατιστικὸς πῖναξ	151
Δημόσια Καταστήματα Ἀθηνῶν	260
Δημοτικῶν δικαιωμάτων (Μεταφορά)	52
Ἐμβολιασμοῦ (Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ)	188
Ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης	6
Ἐκπαιδευτικὰ Καταστήματα Ἀθηνῶν	261
Ἐνοπλος (Ἡ Ἑλλάς) ἦτοι πῖναξ ἀκριβοῦς τῆς δυνάμεως τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1886	98
Ἔορτα (Ἐθνικὰ, Βασιλικὰ, θρησκευτικὰ)	6
Ἐπαναστάσεως (Χρονικὰ τῆς ἑλληνικῆς)	19
Ἐπιστημονικὴ καὶ Καλλιτεχνικὴ κίνησις ἐν Ἑλλάδι	250
Ἔσοδα καὶ Ἔξοδα τοῦ Ἑλλην. Κράτους κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1886	56
Ἑταιρίαι καὶ Σύλλογοι Ἀθηνῶν	262
Ἐφημερίδες καθημεριναὶ Ἀθηνῶν	266
Ζωῆς (Αὔξεις τῆς ἀνθρωπίνης)	187
Ἡλίου (Πῖναξ ἐτήσιος τῆς ἀνατολῆς καὶ ἡδύσεως)	4
Θερμοκρασία ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐν Ἀττικῇ	
Παρατηρήσεις I. Σμίδτ.	35
Ἰθαγενείας (Ἀπόκτησις τῆς ἑλληνικῆς)	51

Καθημερινὸς βίος: Ποίαν οἰκίαν πρέπει νὰ ἐνοι- κιάσῃς. Πῶς ν' ἀποφεύγῃς τὸν κεραυνὸν, Πῶς κανονίζονται τὰ ὀρολόγια, Πῶς νὰ ταξειδεύῃς διὰ σιδηροδρόμου	Σελ 21
Καπνοῦ (Παραγωγή) ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ 1884	100
Κορίνθου (Τομὴ τοῦ Ἰσθμοῦ)	145
Λουτρὰ τῆς Ἑλλάδος (Τὰ ἱαματικὰ) ἤτοι πλη- ροφορίαι περὶ ἐκάστου αὐτῶν	91
Μεταλλεῖα καὶ Ὀρυχεῖα ἐν Ἑλλάδι	95
Μηνολόγιον	7
Μουσεῖα καὶ Βιβλιοθῆκαι Ἀθηνῶν	263
Ναυτικὸν (Τὸ Ἑλληνικὸν) ἐν ἐπιστρατεύσει κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1886	128
Νεκρολογία	253
Νομισματικὸς πίναξ· μετατροπὴ τῶν κυριωτάτων νομισματικῶν συστημάτων εἰς ἑλληνικὸν	141
Νομοθεσία (Νέα ἑλληνικὴ) ἤτοι εὑρετήριον τῶν ἀπὸ 1 ἰουλίου 1885—31 ἰουνίου 1886 ἐν τῇ Ἐφη- μερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντων νόμων	61
Ξέναι Ἀρχαὶ ἐν Ἀθήναις	266
Ξυλείας (Παραγωγή) ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ ἔτος 1884. Πίναξ ἀναλυτικὸς	99
Οἰκιακὴ Οἰκονομία	240
Οἰκιῶν (Υγιεινὴ τῶν)	198
Πανεπιστήμιον (Ἐθνικὸν) Στατιστ. σημείωσις	150
Παράσημα (ἑλληνικὰ)	46
Πασχάλιον τοῦ ἔτους 1887	6
Πιστωτικὰ Καταστήματα, Τραπεζικοὶ οἶκοι, πρα- κτορεῖα κλπ. Ἀθηνῶν	265
Προσωπικὸν τῆς ἐν Ἑλλάδι δημοσ. ὑπηρεσίας μισθο- δοτούμενον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1886	57
Σεῖσμοι ἐν Ἑλλάδι (παρατηρήσεις Σμίδτ).	37

Σελήνης (Φάσεις κατὰ τὸ ἔτος 1887)	5
Σημαία (Ἡ ἐλληνικὴ)	49
Σιδηροδρόμοι (Ἑλληνικοὶ) Ἀκριβεῖς σημειώσεις περὶ ἑνὸς ἐκάστου	101
Σιδηροδρόμου Ἀττικῆς (Διάγραμμα) ἦτοι λεπτο- μερεῖς πληροφορίες καὶ ὁδηγίαι διὰ τοὺς ταξει- δεύοντας κλπ.	116
Σιδηροδρόμου (Μελέτη τοῦ ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Λα- ρισσαν ὑπὸ τῶν μηχανικῶν τῆς γαλ. ἀποστολῆς	124
Σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου (Γεω- γραφικὸν διάγραμμα) ἦτοι λεπτομερεῖς πληροφο- ρίαι καὶ ὁδηγίαι διὰ τοὺς ταξειδιώτας κλπ.	105
Σιδηροδρόμων ἐξ Ἀθηνῶν (Τιμολόγιον)	267
Στρατιωτικὴ καὶ Ναυτικὴ ἐκπαίδευσις ἐν Ἑλλάδι· ἦτοι πληροφορίες περὶ τῶν διαφόρων σχολείων	87
Στρατολογία: ὑποχρεώσεις στρατευσίμων· ἐξαι- ρέσεις, ἀπαλλαγὰὶ καὶ ἀναβολαὶ κατατάξεως	53
Σχολεῖα Ἀθηνῶν (Δημοτικὰ), στατιστικαὶ σημειώσεις	154
Σχολεῖα (Δημοτικὰ), στατιστικὸς πίναξ	153
Σχολεῖα (Ἑλληνικὰ), στατιστικὸς πίναξ	152
Ταχυδρομεῖα (Ἑλληνικὰ), πληροφορίες, ὁδηγίαι, τιμολόγιον	157
Τελωνειακοῦ δασμοῦ (Τὰ ἐλεύθερα) ἦτοι πίναξ τῶν ἀντικειμένων ὅσα δὲν πληρώνουσι τέλος εἰσαγω- γικὸν εἰσ-αγόμενα εἰς Ἑλλάδα	82
Τηλεγραφεῖα (Ἑλληνικὰ). Στατιστικαὶ, Τιμολόγια ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ	160
Τμήματα καὶ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν	257
Τραπεζῆς (ὑποκαταστήματα τῆς Ἑθνικῆς)	140
Ὑγιεινὴ: Ἀερισμὸς, Θέρμανσις, Καθαριότης, Ἀδιάφο- ρα ἐνδύματα, θαλάσσια λουτρά, ἀνάγνωσις ἐν σιδη- ροδρόμῳ, ἀτμόσφαιρα τῶν καφενείων, ἀνορεξία.	191

Φιλανθρωπικά Καταστήματα Ἀθηνῶν	263
Φιλεκπαιδευτικὴ Ἑταιρία στατιστ. σημειώσεις	154
Φυσικὰ φαινόμενα καὶ ἐξήγησις αὐτῶν	38
Χαρτοσήμου (Ὁ νέος νόμος περὶ)	133
Χρηματιστικὰ Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως, Πιστω- τικὰ Καταστήματα καὶ Ἑταιρίαι. Πληροφορίαι περὶ τῶν κεφαλαίων, τῶν κληρώσεων, τῶν μερι- σμάτων κλπ.	137
Χρονικαὶ ἀποστάσεις τοῦ ἔτους 1887	3
Ψυχῆς (Ἑγχειρὴν τῆς)	223
Ἄρθρα, ποιήματα, εἰκόνες.	
Αἱ προφητεῖαι τῶν ἡμερολογίων (ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλίου Σμίδτ)	25
Διάρκεια τῆς ἡμέρας ὑπὸ Δ. Κοκκίδου	31
Αἱ Ἀθῆναι πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου ὑπὸ Σπ. Π. Λάμπρου	143
Τὸ ἔγκλημα παρὰ τοῖς ζώοις ὑπὸ Σ. Ἀποστολίδου	164
Ἑλληνικὴ ἀνυπομονησία ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου	201
Ἑλθὰ τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Κ. Παλαμᾶ	212
Ὁ φλῶμος δὲν εἶνε αἰτία τῶν πυρετῶν ὑπὸ Σπ. Μη- λιαράκη	218
Ἡ Τούρκισσα ὑπὸ Γεωργ. Δροσίνη	222
Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἥρωος ὑπὸ Ἀρ. Π. Κουρτίδου	226
Ἡ Νύκτα ὑπὸ Ι. Πολέμη	234
Ἐν δρᾶμα ἐκ τοῦ βίου τῶν ἐντόμων ὑπὸ Ν. Χ. Ἀποστολίδου	235
Ἑλπίδες ὑπὸ Γ. Σουρῆ	239
Ἐδῶ κ' ἐκεῖ	243
Αἱ ὥραι τοῦ ἔτους ἐν Ἀθήναις (8 γελοιογραφαί) ὑπὸ Θ. Ἀννίνου	246

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

32 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 32

Ήλη ἐκλεκτὴ καὶ ποικίλη. Μυθιστορίαι καὶ διηγήματα ἐκλεκτὰ, βιογραφίαι, ἐπιστημονικά, περιηγήσεις, κοινωνικά, ἱστορικά, ἥθη καὶ ἔθιμα, ποιήματα, ποικίλα κτλ.

Δελτίον τῆς Ἑστίας. Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά, ἀλληλογραφία, χρηματιστικά, πολιτικά εἰδήσεις, κτλ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι φράγκα 12.—Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα 20.

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου.

Πωλεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ τῷ γραφείῳ πρὸς λεπτὰ 25 ἕκαστον φύλλον.

Ἡ πληρωμὴ τῆς συνδρομῆς γίνεται δι' ἐπιταγῶν τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, τοκομεριδίων τῶν διαφόρων ἐλληνικῶν δανείων καὶ ἐλλ. Τραπεζῶν, ἐλληνικῶν καὶ γαλλικῶν γραμματοσήμων, ἀποστελλομένων ἐν ἐπιστολῇ συστημένῃ.

Ἐν φύλλον ἀποστέλλεται δωρεὰν ὡς δείγμα τοῦ περιοδικοῦ εἰς πάντα αἰτοῦντα.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

32—ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ—32

Πάντα τὰ συγγράμματα τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας.

Πάντα τὰ διδακτικὰ βιβλία δημοτικῶν καὶ ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

Διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα.

Εἰκόνες φωτογραφικαὶ εἰς μέγα σχῆμα τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ πάντων τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος.

Μεγάλη συλλογὴ φωτογραφικῶν εἰκόνων τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ζωγραφικῆς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συνδρομηταὶ εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐγγράφονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἑστίας. Τιμὴ αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις δραχ. 35.—Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 40. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρυσᾷ 40.

ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙῳ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ» ΣΥΝΕΣΤΗΘΗ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

BIBLIOTHEQUE D' ABONNEMENT

ἐκ μυθιστορημάτων καὶ ἄλλων συγγραμμάτων ἑλληνικῶν, γαλλικῶν, ἀγγλικῶν, γερμανικῶν 2,500 τόμων περίπου

παρεχομένων εἰς ἀνάγνωσιν ἐπὶ πληρωμῇ δρ.3 κατὰ μῆνα.

Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι τὰ πλεῖστα τῶν νεωτάτων γαλλικῶν μυθιστορημάτων.

Ἐντυπὸς κατάλογος ὅλων τῶν συγγραμμάτων τούτων δίδεται εἰς τοὺς ἐγγραφομένους συνδρομητὰς εἰς τὸ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΟΥ ΛΩΡΗ

Ο

ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

Α. Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

Τὸ πλήρες ἐνδιαφέροντος μυθιστόρημα τοῦτο τῶν περιωνύμων Γάλλων συγγραφέων ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τόμον ἐκ τριακοσίων τεσσαράκοντα περίπου σελίδων. Ἐκτυπωθὲν μετὰ τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας κοσμεῖται δι' εἰκοσιπέντε καλλιτεχνικωτάτων εἰκόνων, ὧν τὰ χαλκογραφήματα ἐχαράχθησαν ἐν Παρίσις. Αἱ εἰκόνες αὐταὶ τὰς συγκινητικωτέρας σκηνὰς καὶ τὰ δραματικώτερα ἐπεισόδια ἀναπαριστῶσιν, αἰσθητοποιοῦσιν ὅ,τι ἡ φαντασίᾳ τοῦ ἀναγνώστου ἀμυδρῶς ἢ ἀτελῶς ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ. Ὁ ἐκ Στοκχόλμης ἀπόπλους τοῦ ἀτμοπλοίου πρὸς διάπλουν τῶν βορείων παγωμένων θαλασσῶν καὶ ἀναζήτησιν τοῦ περιωνύμου θαλασσοπόρου Νόρδενσκιολδ, τὸ τραγικὸν ναυάγιον αὐτοῦ, αἱ γραφικώταται ἀπόψεις τῶν πολικῶν χωρῶν, καὶ αἱ ποικιλώταται περιπέτειαι τοῦ ταξιδίου, αἱ συγκινοῦσαι τὸν ἀναγνώστην, ἀπεικονίζονται μετ' ἐκτάκτου ζωηρότητος καὶ τέχνης.

Τοιαύτη ἡ ἔκδοσις τοῦ *Ναυαγοῦ τῆς Κυνθίας*, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκ τῶν πρώτων ἀποπειρῶν πρὸς καταρτισμὸν εἰκονογραφημένης βιβλιοθήκης διὰ τὰς ἑλληνικὰς οἰκογενείας. Λαμβάνοντες δ' ὑπ' ὄψιν τὴν ἡθικὴν βάσιν τοῦ ἔργου, δυναμένου νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖρας καὶ τῆς ἀθωοτάτης νεάνιδος, καὶ ὑπὸ πάντων ἅμα μετὰ τέρψεως καὶ ὠφελείας νὰ ἀναγνώσθῃ, δυνάμεθα θαρρούντως νὰ συστήσωμεν αὐτὸ ὡς ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τοῦ εἴδους τῶν τοιούτων βιβλίων.

Τιμᾶται δρ. 3,50. Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν 3,80.

Α. Β. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ

ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗ

Ίδρυθεῖσα τῷ 1838

Αποθεματικὸν κεφάλαιον φράγ. 56,000,000

Ἡ παλαιότερα ἐν Ἑλλάδι ξένη ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ἐγκεκριμένη πρὸς ἐνέργειαν ἀσφαλιστικῶν ἐργασιῶν, ὡς καταφάνεται ἐκ τοῦ Β. Δικτάγματος τῆς 15]27 Ἰουνίου 1839.

Ἡ Ἀδριατικὴ ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων καὶ εἶναι ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐνυποθήκων ἐπ' αὐτῶν οἰκημάτων.

Ἐνεργεῖ ἀσφαλείας κατὰ τοῦ πυρὸς ἐπὶ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν, ἐργοστασίων, ἐμπορευμάτων, ἐπίπλων κτλ.

Ὅμοιως ἀσφαλείας κατὰ ζημιῶν προερχομένων ἐκ τῆς καταπτώσεως κεραυνοῦ, ἐκρήξεως φωταερίου καὶ ἀτμομηχανῶν.

Ὅμοιως ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ διαφόροις συμφωνίαις.

Παρὰ τῇ Ἀδριατικῇ ἀσφαλιστικῇ ἐταιρίᾳ εἶναι ἐξησφαλισμένα πάντα τὰ δημοτικὰ καταστήματα καὶ κτήματα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τὸ μέγαρον Ζάππειον τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐκθέσεων καὶ πολλὰ ἄλλα δημόσια καταστήματα.

Ἡ Ἑταιρία ἐπλήρωσεν ἐν συνόλῳ διὰ ζημίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς της δηλ. ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1838 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1885 φρ. 518.877.484.25.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν Ἀθήναις. Μιχαήλ Π. Λάμπρος.

Ἐν Πειραιεῖ. Ὅθων Μόζετιχ.

Ἐν Ζακύνθῳ. Σφόρτζα-Καμπανέλλης.

Ἐν Κερκύρᾳ. Μάξιμος Οὐζίλιος.

Ἐν Πάτραις. Φεδερίκος Βαρτολόττης.

Ῥποπρακτορεῖα καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἑταιρείας

ἐν Βώλῳ, Σύρῳ, Χαλκίδι, Ναυπλίῳ, Κορίνθῳ, Ἀργεῖ,
Αἰγίῳ, Πύργῳ, Μεσολογγίῳ, Λαυρίῳ, Ἀργοστολίῳ κλπ.

Κεντρικὸν πρακτορεῖον Ἀθηνῶν

Διευθυντῆς, Μιχ. Π. Λάμπρος δημοτικὸς σύμβουλος.

Γραφεῖον, ἐν τῇ γωνίᾳ τῶν ὁδῶν Παρθεναγωγείου
καὶ Σταδίου κάτωθι τῆς οἰκίας Π. Λάμπρου. Ἐν τῷ
γραφείῳ παρέχεται πᾶσα πληροφορία καὶ δίδονται δω-
ρεὰν οἱ κανονισμοὶ καὶ οἱ ἰσολογισμοὶ ἐκτετυπωμένοι
εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἰς τὸ αὐτὸ γραφεῖον πωλεῖται καὶ ὁ χάρτης τῶν
Ἀθηνῶν, ἐκδοθεὶς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐταιρείας.

Ἐν Πειραιεῖ κεντρικὸς πράκτωρ ὁ κ. Ὅθων Μόζετιχ
πράκτωρ τοῦ αὐστριακοῦ Λόϋδ.

Γραφεῖον ἐν τῇ Πλατείᾳ Ἀπόλλωνος, παρὰ τῷ γρα-
φείῳ τοῦ Λόϋδ.

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΩΝ

Πολιτικὴ—Κοινωνικὴ—Φιλολογικὴ—Καλλιτεχνικὴ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

κατὰ πᾶσαν ΚΥΡΙΑΚΗΝ καὶ ἐκτάκτως δις τῆς ἐβδομάδος

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ: διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ δρ. 12,
διὰ τὰς ἐπαρχίας 15, καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 20.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἐκδίδονται τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1886 εἰς καλλιτεχνικὸν τόμον ἐκ 250 σελίδων καὶ τιμῶνται δρ. 2· ταχυδρομικῶς ἀποστέλλονται ἀντὶ 2,20.

ΠΡΟΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΙΣΤΟΙ ΑΡΑΧΝΗΣ δρ. 1 — ΣΤΑΔΑΚΤΙΤΑΙ δραχ. 2.

ΕΙΔΥΛΛΙΑ δρ. 2 $\frac{1}{2}$ — ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ δρ. 2.

ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝ ΤΗΝΩ δρ. 1.

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Ἡ μεγίστη καὶ μᾶλλον διαδεδομένη τῶν
Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων

Διευθυντῆς Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Ἡμερησία κυκλοφορία 8000 φύλλα

ΑΡΘΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΙ
ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ. — ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Ἐπιφυλλίδες πλήρεις ἐνδιαφέροντος κλπ.—Ποικίλα.

Πληροφορίαι παντοειδεῖς καὶ ὁδηγίαι χρήσιμοι.

ΕΠΙ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ

Ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ παρέχει τοῖς ἀναγνώσταις αὐτῆς τὰς
γνώμας τῶν ἐκάστοτε μᾶλλον εἰδικῶν ἀνδρῶν πρὸς
φωτισμὸν, ἀριθμοῦσα μεταξὺ τῶν ἐκτάκτων συνερ-
γατῶν αὐτῆς πάντας τοὺς ἐξόχους πολιτευτὰς, ἐ-
πιστήμονας καὶ λογίους, καὶ ἀποστέλλει εἰδικοὺς ἀν-
ταποκριτὰς ὅσαςκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Ἐν Ἑλλάδι δρ. 30, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
φρ. χρυσᾷ 45 πληρωτέα καὶ καθ' ἑξαμηνίαν ἢ τριμηνίαν. Διὰ
τοὺς διδασκάλους, στρατιωτικοὺς, δικαστικοὺς, συνταξιούχους
καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους ἔτησίαι δραχ. 20.

ΤΙΜΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ: Ἀγγελιῶν ἥπαξ—4κίς λ. 10

ὁ στίχος, πλέον ἢ 4κίς λεπτὰ 5, διατριβῶν λεπτὰ 40.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Γραφεῖον ὁδὸς Μουσῶν—Οἶκία Φιλήμονος.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΒΙΛΜΠΕΡΓ

Νέαι καὶ χρησιμώταται ἐκδόσεις.

Φάλκε—*Πολίτου Ἑλλάς*. Βίος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ὡραιότατον ἔργον κεκοσμημένον διὰ 300 εἰκόνων, ὧν 30 εἶναι ὁλοτέλειδοι. Ἐκδίδεται εἰς φυλλάδια πρὸς δρ. 1.50 ἑκάστον. Τὸ ὅλον σύγγραμμα (25 φυλλάδια) δεδεμένον εἰς πολυτελέστατον περιβάλλυμα τιμᾶται δρ. 50.—

Διάπλασις τῶν παίδων. Περιδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνός.

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ προπληρωτέα ἐν Ἑλλάδι δρ. 5.—

» » ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 6.—

Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων. Περιδικὸν σύγγραμμα ἐκδιδόμενον ἅπαξ τοῦ μηνός. Ἑτησίᾳ συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι δρ. 2.80

ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 3.50

Συνδρομὴ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῆς Διαπλάσεως ὁμοῦ ἐν Ἑλλάδι δρ. 7.50

ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 9.—

Μουσεῖα τῶν Ἀθηναίων. Εἰς φωτοτυπίας τῶν Ἀδελφῶν Ῥωμυλιδῶν. Ἐκδίδεται εἰς τεύχη ἀνὰ 6 φωτοτυπίας μετὰ κειμένου. Ἑκάστον τεύχος δρ. 7.50

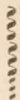
Τσελλέρου—Εὐαγγελίδου. Σύνοψις τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας δρ. 4.—

Ἐπὶ τὰ πιεστήρια

Ἀμμον Βέργια. Πρῶται ὁδηγαί διὰ τὴν μητέρα (Μεταφρ. ἐκ τῆς 12ης γερμανικῆς ἐκδόσεως. Θὰ τιμᾶται χροτοδεμένον δρ. 4.— λινόδετον » 5.—

ΔΙΕΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΝ
ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΝ
ΣΜΥΡΝΗ.

Πλουσιωτάτη συλλογή συγγραμμάτων ὅλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ πρῶτων τῶν γλωσσῶν.

Γίνονται δεκταὶ συνδρομαὶ εἰς **πάντα** τὰ περιοδικὰ ἢ ἡμερησίου τοῦ **κόσμου**.

Πᾶσα παραγγελία, καὶ ἡ ἐλαχίστη, ἐκτελεῖται μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας καὶ ταχύτητος, δίδονται δὲ μετὰ μεγίστης προθυμίας βιβλιογραφικαὶ πληροφορίες.

Κατάλογοι τῶν Καταστημάτων ἀποστέλλονται εἰς τοὺς αἰτοῦντας δωρεάν.

Τὰ καταστήματα ἀναλαμβάνουσι ὑπὸ ὅρους λίαν ἐπωφελεῖς διὰ τοὺς Κους συγγραφεῖς τὴν ἔκδοσιν ἢ ἀποκλειστικὴν πώλησιν συγγραμμάτων οἵασδήποτε φύσεως.

ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΩΤΑΤΑΙ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΝΕΩΣΤΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΑΝΑΤΥΠΩΘΕΙΣΑ

ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ

Ἡ ἔκδοσις αὕτη τυπωθεῖσα ἐπὶ μεγαλειτέρου χάρτου
διηρέθη διὰ τὸ εὐχρηστον εἰς τρεῖς τόμους.

Τιμὴ τοῦ ὅλου βιβλίου δραχ. 48.

ΑΤΛΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ μετὰ γεωγραφικῶν καὶ στατι-
στικῶν σημειώσεων καλλιτεχνικῶς τετυπωμένος πρὸς
χρῆσιν τῶν πολλῶν καὶ τῶν μαθητῶν, ὑπὸ ΑΘΑΝΑ-
ΣΙΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ Τιμᾶται δραχ. 10,50.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΟΜΟΝ ὑπὸ Ν. ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις γυμνα-
σίοις. Τιμᾶται δραχ. 10.

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

*Εἰκονογραφημένον μυθιστορικὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμε-
νον ἐν Ἀθήναις κατὰ πέμπτην καὶ κυριακήν.*

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ἐν Ἀθήναις δρ. 8—ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 8.50—ἐν τῷ
Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας
διὰ γραμματοσήμων ἐλληνικῶν, γαλλικῶν ἢ ἀγγλικῶν,
χρυτοῦ, τοκομεριδίων, τραπεζικῶν γραμματίων ἐλλήνι-
κῶν ἢ γαλλικῶν κλπ.

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορη-
μάτων» ὁδὸς Πατησίων ἀρ. 5.

Ὁ ἀποστέλλων 6 συνδρομὰς λαμβάνει ἐπὶ ἓν ἔτος δω-
ρεὰν «**Τὰ ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα.**»

«Ο ΡΩΜΗΟΣ» ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

καὶ γράφεται ἐμμέτρως ὑπὸ τοῦ δημοτικωτάτου συν-
τάκτου ποιητοῦ.

Συνδρομὴ προπληρωτέα ἐτησίως: Ἐπαρχιῶν δρ. 12.
Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 15, κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν συντάκτην
κύριον Γ. ΣΟΥΡΗΝ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Μεγάλη ἀποθήκη εἰδῶν γραφικῆς ὕλης πωλουμένων χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς μετρίας τιμὰς.

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΛΩΝ

ἐν ᾧ κατασκευάζονται φάκελλοι παντὸς μεγέθους εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. (Τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλονται ἀμέσως δείγματα.) Χάραξις σφραγίδων παντὸς εἶδους ἐπὶ μετάλλων.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ἐξ ἐλαστικοῦ (Caoutchouc) παντὸς εἶδους καὶ μεγέθους.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΕΚΤΥΠΟΥΜΕΝΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

Ἐπὶ χάρτου Ἀγγλικοῦ Α' ποιότητος διαφανοῦς Δραχ. 250 τὰ 100.

Ἐπὶ χάρτου Ἀγγλικοῦ Β'. ποιότητος διαφανοῦς Δραχ. 2 τὰ 100.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ χαλκογραφημένα, ὡς καὶ ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν (Monogrammes) ἐκτυπούμεναι εἰς διάφορα χρώματα.

Μόνη ἀποθήκη καταστίχων τοῦ μεγαλητέρου τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐργοστασίων

J. C. KOENIG & EBHARDT (Ἀννοβέρου)

Μ. Τ. ΣΟΥΜΕΛΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ

ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΙ

ΕΝ ΟΔΩ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ ΕΞΗΣ ΕΙΔΩΝ

ΧΑΡΤΟΥ ΓΡΑΦΗΣ καὶ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ, ΦΑΚΕΛΛΩΝ,
καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ ἐν με-
γάλῃ συλλογῇ·

ΧΑΡΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΥ καὶ ΜΕΛΑΝΗΣ καὶ ἐν
γένει ὕλικῶν χρησίμων διὰ τυπογράφους καὶ βιβλιοδέτας
ΜΟΥΣΑΜΑΔΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ὑπερέχου στερεότητος,
ΩΡΑΙΩΝ καὶ ΚΟΜΨΟΤΑΤΩΝ ΑΔΙΑΒΡΟΧΩΝ
ΕΠΙΛΩΦΟΡΙΩΝ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ἐκ στερεῶν ὑφα-
σμάτων ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ, ΜΑΛΛΙΝΩΝ καὶ ΒΑΜ-
ΒΑΚΟΜΑΛΛΙΝΩΝ.

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΣΑΟΥΤΣΗΟΥ

ΜΑΧΑΙΡΩΝ, ΜΑΧΑΙΡΙΔΙΩΝ, ΞΥΡΑΦΙΩΝ, ΨΑΛ-
ΛΙΔΙΩΝ καὶ ΛΟΙΠΩΝ ΧΑΛΥΒΔΙΝΩΝ ΕΙΔΩΝ
ἐκ τῶν ΑΡΙΣΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
ΨΗΚΤΡΩΝ (Βουρτσῶν) ΑΓΓΛΙΚΩΝ διὰ τὴν κόμην,
τὰ ἐνδύματα κ.τ.λ.

ΣΙΓΑΡΩΝ ΑΒΑΝΝΑΣ καὶ ΙΑΜΑΙΚΗΣ

ΡΕΒΟΛΒΕΡ ΑΡΙΣΤΩΝ τοῦ ἐργοστασίου SMITH καὶ
WESSON

ΚΙΒΩΤΙΩΝ, ΒΑΛΙΖΩΝ, ΣΑΚΚΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ μετὰ
καὶ ἄνευ συσκευῆς χαρτοφυλακίων χρηματοφυλα-
κίων καὶ λοιπῶν δερματίνων εἰδῶν τοῦ ἀρίστου ἐν
τῇ ὑψηλῇ ἐργοστασίῳ JOHN POUND & Co

Κ.Τ.Λ, Κ.Τ.Λ, Κ.Τ.Λ.

ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΩΡΙΣΜΕΝΑΣ

ΟΔΟΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ' ΣΙΔΝΕΥ ΝΟΕΛ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ'

ΣΚΕΥΗ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ

ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΕΝ' ΑΓΓΛΙΑ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑΣΧΟΥ
JOHN NOWELL and SONS
ΕΣΤΡΑΦΙΔΑ, ΨΑΔΙΔΙΑ

ΚΟΝΑΥΛΟΜΑΧΑΙΡΑ

ΚΑΙ ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

ΔΙΑΦΩΡΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΑΥΧΗΝΙΑΙ (Λάμπαι)

ΔΙΔΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΣΧΕΥΘΗΣ

ΝΕΩΤΑΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΙΣΤΗΣ

ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΜΕΤΑ ΔΥΟ ΦΩΤΩΝ

ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

JAMES HINNS and SONS

РЕВОДЕР
КОДТЗ

"Απαντα τὰ ἄνω εἶδη εἰσι ἀγγλικῆς κατασκευῆς καὶ ἡγγυυμένα. —Τὸ
κατάστημα ἀναλαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν καὶ τῶν ἄνω καὶ ἐπὶ οἴου·
δῆποτε εἶδους ἀγγλικοῦ, ἐπὶ προμηθειᾶν πρὸς ἀνταλλάττικα τῶν ὁρῶν.

ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

τῶν

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΗΤΙΟΝ ΜΙΑΝΕΡ

ΔΟΚΙΜΑΣΘΕΝΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΝ' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΑΓΓΛΙΑΣ ΣΥΓΓΡΑΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΙΟΥ 1832.

ΠΙΑΣΤΑ

ΠΕΡΙΓΗΜΟΣ ΠΡΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΚΥΛΩΠΙΣΜΟΝ

ΤΩΝ ΟΔΩΝΤΩΝ

JEWSBURY and BROWN (Orientale)

(Χημικῶν)

ΑΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΑΠΟΝΕΣ

ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΡΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΜΟΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ Κ.

EUGENE HENRIET

ΡΟΠΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΙΔΑ ΔΩΡΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝὴν ΧΡῆσιν
ΕΞ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ, ΧΕΛΔΟΝΗΣ, ΜΑΡ-
ΥΑΡΟΚΟΥΓΗΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑ.

ΨΗΚΤΡΑΙ

ΠΑΝΤΟΕΙΔΕΙΣ, ΠΑΣΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΓΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΔΑΙΜΟΔΕΤΑΙ

ΑΓΓΛΙΚΟΙ

ΑΡΙΣΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΩΝ

ΠΟΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

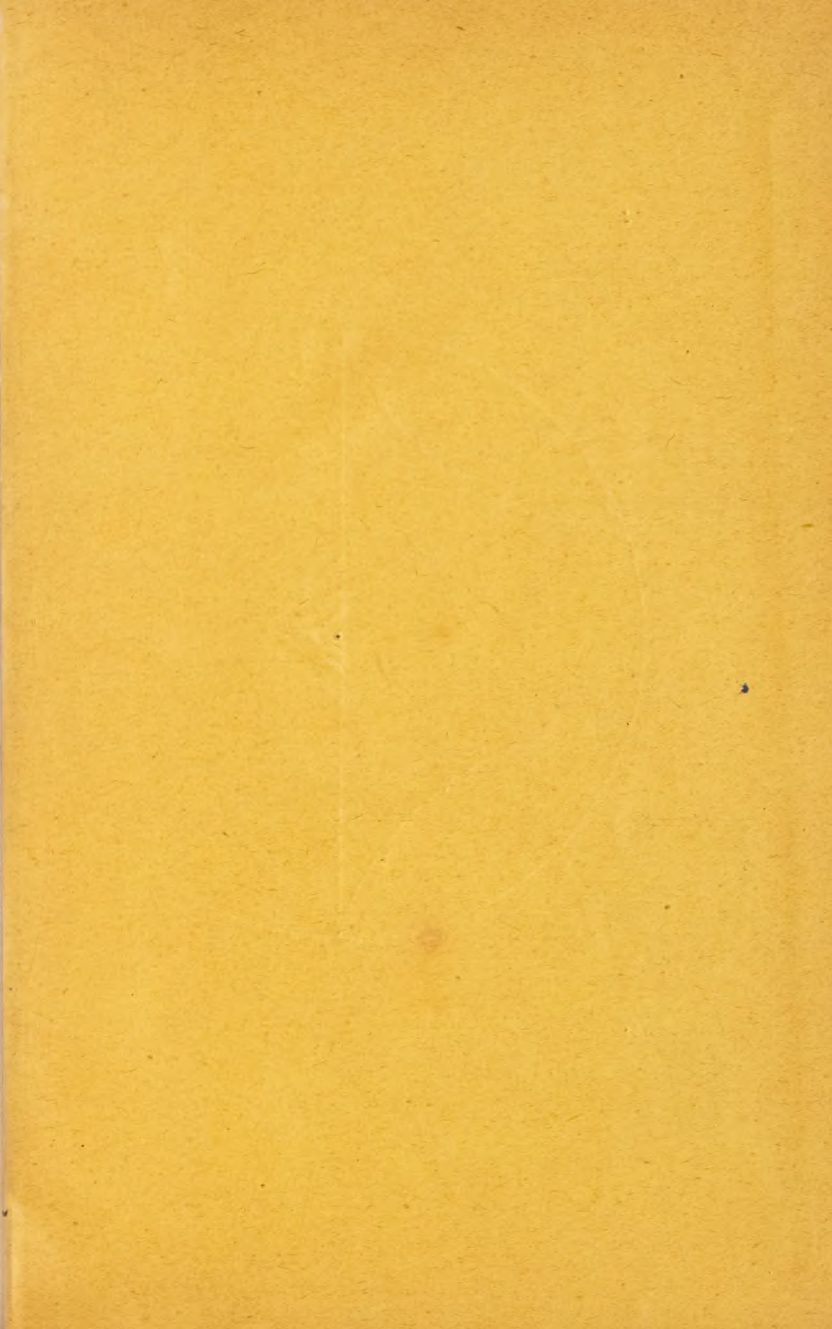
ΣΙΑΠΡΟΥΤΓΙΜΑΤΑ ΠΟΚΙΑ

ΠΛῆρης συλλογὴ

ΘΗΚΩΝ (NÉCESSAIRES)

ΜΕΤΑ ΚΟΙΜΗΤΙΚῆς ΕΥΣΚΕΥῆς

ШЕРМА-
ТЗЕТА

Fr

1925
1883
---412
8
504

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΛΑΤΕΣ

